

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2018/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2018 o spremembi Uredbe (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta glede ponovnega prevzema obveznosti za preostale zneske prevzetih obveznosti za podporo izvajanju sklepov Sveta (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601 ali dodelitve teh zneskov za druge ukrepe v okviru nacionalnih programov 78

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ⁽¹⁾ 82
- ★ Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti ⁽¹⁾ 210

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/1999 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. decembra 2018

o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 192(1) in 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ta uredba določa potrebno zakonodajno podlago za zanesljivo, vključujočo, stroškovno učinkovito, pregledno in predvidljivo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: mehanizem upravljanja), kar zagotavlja doseganje ciljev za leto 2030 ter dolgoročnih ciljev energetske unije v skladu s Pariškim sporazumom o podnebnih spremembah iz leta 2015, sklenjenim na 21. konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), in sicer z medsebojno dopolnjujočimi se, skladnimi in ambicioznimi prizadevanji Unije in držav članic ter z omejeno upravno zapletenostjo.
- (2) Energetska unija bi morala vključevati pet razsežnosti: energetska varnost; notranji trg energije; energijsko učinkovitost; razogljičenje; raziskave, inovacije in konkurenčnost.
- (3) Cilj odporne energetske unije, katere temelj je visoko zastavljena podnebna politika, je odjemalcem v Uniji, vključno z gospodinjstvi in podjetji, zagotoviti zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno sprejemljivo oskrbo z energijo ter s privabljanjem naložb spodbujati raziskave in inovacije, kar zahteva temeljito prenovo energetskega sistema v Evropi. Takšna prenova je tudi tesno povezana s potrebo po ohranjanju, varovanju in

⁽¹⁾ UL C 246, 28.7.2017, str. 34.

⁽²⁾ UL C 342, 12.10.2017, str. 111.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. novembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. decembra 2018.

izboljšanju kakovosti okolja ter spodbujanju skrbne in preudarne rabe naravnih virov, zlasti s spodbujanjem energijske učinkovitosti in prihrankov energije ter razvijanjem novih in obnovljivih oblik energije. Ta cilj je mogoče doseči samo z usklajenim ukrepanjem, ki združuje zakonodajne in nezakonodajne akte na ravni Unije ter na regionalni, nacionalni in lokalni ravni.

- (4) Unija bi s povsem delujočo in odporno energetske unijo postala vodilna regija na področju inovacij, naložb, rasti ter socialnega in gospodarskega razvoja, bila pa bi tudi dober zgled, kako so visoke ambicije v smislu blaženja podnebnih sprememb prepletene z ukrepi za spodbujanje inovacij, naložb in rasti.
- (5) Komisija je vzporedno s to uredbo oblikovala in sprejela vrsto pobud v sektorski energetske politiki, zlasti v zvezi z energijo iz obnovljivih virov, energijsko učinkovitostjo, vključno z energijsko učinkovitostjo stavb, in zasnovo trga. Te pobude tvorijo sveženj v okviru krovne teme energijske učinkovitosti kot prednostne naloge, vodilnega globalnega položaja Unije na področju obnovljivih virov energije in poštene kupčije za odjemalce energije, vključno z odpravljanjem energetske revščine in s spodbujanjem poštene konkurence na notranjem trgu.
- (6) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 podprl okvir podnebne in energetske politike za Unijo do leta 2030 na podlagi štirih ključnih ciljev na ravni Unije: najmanj 40-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu, okvirnega cilja najmanj 27-odstotnega izboljšanja energijske učinkovitosti, ki bi ga bilo treba pregledati do leta 2020, cilj je namreč doseči 30-odstotno izboljšanje, najmanj 27-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov, porabljene v Uniji, in najmanj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti. Določil je, da je cilj v zvezi z energijo iz obnovljivih virov zavezujoč na ravni Unije in da bo izpolnjen s prispevki držav članic, ki temeljijo na potrebi po skupnem prispevku k cilju Unije. S prenovitvijo Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je bil uveden nov zavezujoč cilj Unije do leta 2030, in sicer vsaj 32-odstotni delež energije iz obnovljivih virov, vključno z določbo o pregledu z namenom zvišanja cilja na ravni Unije do leta 2023. S spremembami Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je bil določen cilj izboljšanja energijske učinkovitosti v letu 2030 na vsaj 32,5 % na ravni Unije, vključno z določbo o pregledu z namenom zvišanja ciljev na ravni Unije.
- (7) Zavezujoči cilj najmanj 40-odstotnega zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 je bil na zasedanju Sveta za okolje 6. marca 2015 uradno potrjen kot načrtovani, nacionalno določeni prispevek Unije in njenih držav članic k Pariškemu sporazumu. Unija je Pariški sporazum ratificirala 5. oktobra 2016 ⁽³⁾, veljati pa je začel 4. novembra 2016. Pariški sporazum nadomešča pristop, sprejet na podlagi Kjotskega protokola iz leta 1997, ki ga je Unija potrdila z Odločbo Sveta 2002/358/ES ⁽⁴⁾ in ki se po letu 2020 ne bo več izvajal. Sistem Unije za spremljanje emisij in poročanje o njih bi bilo treba ustrezno posodobiti.
- (8) S Pariškim sporazumom so se povečala globalna prizadevanja za ublažitev podnebnih sprememb, določen pa je bil tudi dolgoročen cilj, skladen s ciljem ohranitve dviga povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C v primerjavi s predindustrijsko ravnjo in prizadevanj za omejitev dviga temperature na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijsko ravnjo.
- (9) Da bi uresničila cilje iz Pariškega sporazuma glede temperature, bi si morala Unija prizadevati, da se čim prej doseže ravnovesje med antropogenimi emisijami toplogrednih plinov iz virov in odvzemi toplogrednih plinov, in, če je ustrezno, nato doseči negativne emisije.
- (10) V podnebnem sistemu je za skupno koncentracijo toplogrednih plinov v ozračju relevanten skupni seštevek antropogenih emisij skozi čas. Komisija bi morala preučiti različne scenarije, po katerih bi Unija prispevala k doseganju dolgoročnih ciljev, med drugim scenarij za doseganje ničelnih neto emisij toplogrednih plinov v Uniji do leta 2050, po tem pa negativnih emisij, preučiti pa bi morala tudi, kaj bi ti scenariji pomenili za preostali ogljični proračun na globalni ravni in na ravni Unije. Komisija bi morala pripraviti analizo za namene dolgoročne

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

⁽²⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

⁽⁴⁾ Odločba Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti (UL L 130, 15.5.2002, str. 1).

strategije Unije za njen prispevek k zavezam iz Pariškega sporazuma, med katere spadata omejitve dviga povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C glede na predindustrijsko raven in nadaljevanje prizadevanj za omejitve dviga temperature na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijsko ravno; pri tem bi morala preučiti različne scenarije, med drugim scenarij za doseganje ničelnih neto emisij toplogrednih plinov v Uniji do leta 2050 in negativnih emisij za tem, ter njihove posledice za oglični proračun na globalni ravni in na ravni Unije.

- (11) Čeprav se je Unija zavezala, da bo do leta 2030 izvedla ambiciozna zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, je tveganje, ki jo predstavljajo podnebne spremembe, globalna težava. Unija in njene države članice bi zato morale sodelovati z mednarodnimi partnerji, da bi zagotovile visoko stopnjo ambicioznosti vseh pogodbenic v skladu z dolgoročnimi cilji Pariškega sporazuma.
- (12) Evropski Svet se je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 dogovoril tudi, da bi bilo treba oblikovati zanesljiv in pregleden mehanizem upravljanja brez nepotrebnih upravnih bremen in z zadostno prožnostjo za države članice, ki bi pomagal zagotoviti, da bi Unija izpolnila svoje cilje na področju energetske politike, obenem pa popolnoma spoštoval svobodo držav članic pri določanju njihove kombinacije energetskih virov. Evropski svet je poudaril, da bi tak mehanizem upravljanja moral temeljiti na obstoječih gradnikih, kot so nacionalni podnebni programi, nacionalni načrti za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost ter potreba po racionalizaciji in združitvi nepovezanih področij načrtovanja in poročanja. Dogovorjeno je bilo tudi povečanje vloge in pravic odjemalcev, preglednosti in predvidljivosti za vlagatelje, med drugim s sistematičnim spremljanjem ključnih kazalnikov za cenovno sprejemljiv, varen, konkurenčen, zanesljiv in trajnosten sistem oskrbe z energijo, ter o olajšanju usklajevanja nacionalnih podnebnih in energetskih politik in spodbujanju regionalnega sodelovanja med državami članicami.
- (13) V svojem sporočilu z dne 25. februarja 2015 o okvirni strategiji za trdno energetska unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost, se Komisija sklicuje na potrebo po integriranem mehanizmu upravljanja, da bi ukrepi na področju energetike na ravni Unije, na regionalni, nacionalni in lokalni ravni vsi po vrsti prispevali k ciljem energetske unije, in s tem razširja področje upravljanja – tako da presega okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 – na vseh pet razsežnosti energetske unije.
- (14) Komisija je v svojem sporočilu z dne 18. novembra 2015 o stanju energetske unije nadalje pojasnila, da so celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti, ki obsegajo vseh pet razsežnosti energetske unije, nujna orodja za bolj strateško načrtovanje energetske in podnebne politike. Kot del tega sporočila so smernice Komisije državam članicam za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte državam članicam zagotovile podlago za začetek priprave nacionalnih načrtov za obdobje od leta 2021 do leta 2030 ter določile glavne stebre mehanizma upravljanja. V sporočilu je tudi določeno, da bi tako upravljanje moralo biti zasidrano v pravu.
- (15) Svet je v svojih sklepih z dne 26. novembra 2015 o sistemu upravljanja energetske unije ugotovil, da bo upravljanje energetske unije nujno orodje za učinkovito in uspešno izgradnjo energetske unije ter doseganje njenih ciljev. Svet je poudaril, da bi mehanizem upravljanja moral temeljiti na načelih integracije strateškega načrtovanja in poročanja o izvajanju podnebne in energetske politike ter usklajenosti med akterji, ki so odgovorni za energetska in podnebno politiko na ravni Unije ter na regionalni in nacionalni ravni. Poudaril je tudi, da bi mehanizem upravljanja moral zagotoviti uresničitev dogovorjenih energetskih in podnebnih ciljev za leto 2030 in da bi moral spremljati skupni napredek Unije v smeri doseganja ciljev politik v vseh petih razsežnostih energetske unije.
- (16) Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2015 z naslovom „Evropski energetski uniji naproti“ je pozvala k visoko zastavljenemu, zanesljivemu, preglednemu in demokratičnemu mehanizmu upravljanja energetske unije, ki v celoti vključuje Evropski parlament ter zagotavlja doseganje podnebnih in energetskih ciljev do leta 2030.
- (17) Evropski svet je večkrat poudaril, da je treba sprejeti nujne ukrepe za doseganje minimalnega cilja 10-odstotne elektroenergetske povezanosti. Evropski svet je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 sklenil, da bo Komisija ob podpori držav članic sprejela nujne ukrepe, da se minimalni cilj 10-odstotne elektroenergetske povezanosti doseže čim prej, najpozneje pa leta 2020, vsaj kar zadeva države članice, ki še niso dosegle minimalne stopnje vključitve v notranji trg energije. V sporočilu Komisije z dne 23. novembra 2017 z naslovom Krepitev energetskih omrežij v Evropi je ocenjen napredek pri doseganju cilja 10-odstotne medsebojne povezanosti in predlagani načini za uresničitev cilja 15-odstotne medsebojne povezanosti za leto 2030.

- (18) Glavni cilj mehanizma upravljanja bi tako moral biti omogočanje doseganja ciljev energetske unije in zlasti ciljev okvira podnebne in energetske politike do leta 2030 na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, energije iz obnovljivih virov in energijske učinkovitosti. Ti cilji izhajajo iz energetske politike Unije ter potrebe po ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja ter spodbujanju skrbne in preudarne rabe naravnih virov, kakor je določeno v Pogodbah EU. Nobenega od teh ciljev, ki so neločljivo povezani, ni mogoče šteti kot drugotnega pomena v primerjavi z drugimi. Zato je ta uredba povezana s sektorskim pravom, na podlagi katere se izvajajo energetski in podnebni cilji do leta 2030. Medtem ko države članice potrebujejo prožnost pri izbiri politik, ki so najbolj usklajene z njihovo nacionalno mešanico virov energije in preferencami, bi ta prožnost morala biti skladna z nadaljnjim povezovanjem trgov, večjo konkurenco, uresničevanjem podnebnih in energetskih ciljev ter postopnim preходом na trajnostno nizkoogljično gospodarstvo.
- (19) Za družbeno sprejemljiv in pravičen prehod na trajnostno nizkoogljično gospodarstvo je treba spremeniti naložbeno ravnanje, tako v zvezi z javnimi kot tudi z zasebnimi naložbami, pa tudi uvesti spodbude na vseh področjih politike, pri tem pa upoštevati državljane in regije, na katere bi prehod na nizkoogljično gospodarstvo lahko negativno vplival. Doseganje cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov zahteva povečanje učinkovitosti in več inovacij v evropskem gospodarstvu, še zlasti pa bi morala ustvariti trajnostna delovna mesta, tudi v visokotehnoloških sektorjih, in privedi do izboljšanja kakovosti zraka in javnega zdravja.
- (20) V skladu z mednarodnimi zavezami v Pariškem sporazumu bi morale države članice poročati o ukrepih, ki jih sprejmejo za postopno odpravo subvencij za energijo, zlasti za fosilna goriva. Države članice se lahko pri poročanju odločijo, da bodo uporabile obstoječe opredelitve subvencij za fosilna goriva, ki se uporabljajo na mednarodni ravni.
- (21) Ker toplogredni plini in onesnaževala zraka večinoma izhajajo iz skupnih virov, ima lahko politika, katere namen je zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, zlasti v mestih vzporedne koristi tudi za javno zdravje in kakovost zraka, zlasti na mestnih območjih, s čimer bi se lahko izravnali nekateri ali vsi kratkoročni stroški zmanjševanja emisij toplogrednih plinov. Ker podatki, ki se sporočajo na podlagi Direktive (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, predstavljajo pomembne vhodne podatke za pripravo evidence toplogrednih plinov in nacionalnih načrtov, bi bilo treba priznati pomembnost priprave in poročanja skladnih podatkov med Direktivo (EU) 2016/2284 in evidenco toplogrednih plinov.
- (22) Izkušnje, pridobljene pri izvajanju Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, so pokazale potrebo po sinergijah in skladnosti s poročanjem na podlagi drugih pravnih instrumentov, zlasti Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Uredbe (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ in Uredbe (ES) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Za zagotavljanje kakovosti poročanja o emisijah je bistvena uporaba skladnih podatkov za poročanje o emisijah toplogrednih plinov.
- (23) Skladno z močno zavezo Komisije boljšemu pravnemu urejanju in skladno s politiko, ki spodbuja raziskave, inovacije in naložbe, bi moral mehanizem upravljanja unije prispevati k znatnemu zmanjšanju upravnega bremena in zapletenosti za države članice in ustrezne deležnike, Komisijo in druge institucije Unije. Prav tako bi morale pomagati pri zagotovitvi skladnosti in ustreznosti politik in ukrepov na ravni Unije in na nacionalni ravni v zvezi s preoblikovanjem energetskega sistema v smeri trajnostnega nizkoogljičnega gospodarstva.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (UL L 344, 17.12.2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁽³⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

⁽⁴⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304, 14.11.2008, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL L 150, 20.5.2014, str. 195).

- (24) Doseganje ciljev energetske unije bi bilo treba zagotoviti s kombinacijo pobud Unije in usklajenimi nacionalnimi politikami, opredeljenimi v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih. Sektorsko pravo Unije na področju energetike in podnebja določa zahteve v zvezi s poročanjem, ki so se izkazale kot uporabna orodja za uvajanje sprememb na nacionalni ravni. Njihova uvedba v različnih časovnih obdobjih je povzročila prekrivanja ter nezadostno upoštevanje sinergij in medsebojnih vplivov med področji politik na škodo stroškovne učinkovitosti. Zato bi bilo treba sedanje ločeno načrtovanje, poročanje in spremljanje na področju energetike in podnebja čim bolj racionalizirati in integrirati.
- (25) Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti bi morali zajeti desetletna obdobja ter zagotoviti pregled nad obstoječim stanjem energetskega sistema in politike. Določati bi morali nacionalne cilje za vsako od petih razsežnosti energetske unije ter ustrezne politike in ukrepe za izpolnitev teh ciljev in temeljiti na analitični osnovi. V celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, ki zajemajo prvo obdobje od leta 2021 do leta 2030, bi morali posebno pozornost posvetiti ciljem za leto 2030 za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, energijo iz obnovljivih virov, energijsko učinkovitost in elektroenergetsko medsebojno povezanost. Države članice bi si morale prizadevati, da bi bili celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti skladni s cilji Združenih narodov glede trajnostnega razvoja in da bi prispevali k njihovem doseganju. V celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih nacionalnih načrtih bi se lahko države članice opirale na obstoječe nacionalne strategije ali načrte. Za prvi osnutek in končno različico celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta je določen drugačen rok kot za poznejše načrte, da bi državam članicam zagotovili dovolj časa za pripravo prvih načrtov po sprejetju te uredbe. Kljub temu se države članice spodbuja, naj prve osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov predložijo čim prej v letu 2018, da bodo omogočene ustrezne priprave, zlasti na spodbujevalni dialog, ki bo leta 2018 sklican v skladu s sklepom 1/CP.21 Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC).
- (26) Države članice bi morale pri pripravi svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov oceniti število energetske revnih gospodinjstev, ob tem pa upoštevati domače energetske storitve, ki so potrebne, da bi v ustreznih nacionalnih okoliščinah lahko zagotovili osnovni življenjski standard, obstoječe socialne in druge ustrezne politike, ter okvirne smernice Komisije glede ustreznih kazalnikov, vključno z geografsko razpršenostjo, ki temeljijo na skupnem pristopu glede energetske revščine. Če država članica ugotovi, da ima veliko število energetske revnih gospodinjstev, mora v svoj načrt vključiti okvirni nacionalni cilj za zmanjšanje energetske revščine.
- (27) Uvesti bi bilo treba obvezno predlogo za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, ki bi zagotavljala, da bi bili vsi nacionalni načrti dovolj obsežni, ter olajšala primerjavo in združevanje nacionalnih načrtov, hkrati pa zagotavljala dovolj prožnosti za države članice pri določanju podrobnosti nacionalnih načrtov, ki bi odražale nacionalne preference in posebnosti.
- (28) Izvajanje politik in ukrepov na področjih energetike in podnebja ima učinek na okolje. Zato bi morale države članice javnosti zagotoviti čimprejšnje in učinkovite možnosti sodelovanja in posvetovanja o pripravi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov v skladu, kadar je ustrezno, z določbami Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Konvencije Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo z dne 25. junija 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: Aarhuska konvencija). Države članice bi morale tudi zagotoviti udeležbo socialnih partnerjev v pripravi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter si pri izpolnjevanju svojih obveznosti v zvezi z javnim posvetovanjem prizadevati za omejitev upravne zapletenosti.
- (29) Pri opravljanju javnih posvetovanj in v skladu z Aarhusko konvencijo bi si morale države članice prizadevati za zagotovitev enakopravnega sodelovanja, za to, da je javnost prek javnih objav ali na druge primerne načine, kot so elektronski mediji, obveščena, da lahko dostopa do vseh ustreznih dokumentov, in da se vzpostavijo praktične ureditve v zvezi z udeležbo javnosti.
- (30) Vsaka država članica bi morala vzpostaviti stalno platformo za dialog o energiji na več ravneh, ki bi povezala lokalne oblasti, organizacije civilne družbe in poslovno skupnost, vlagatelje in druge ustrezne deležnike, da bi razpravljali o različnih predvidenih možnostih za energetske in podnebno politiko. V okviru tega dialoga bi

⁽¹⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

moralo biti mogoče razpravljati o celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih ter dolgoročnih podnebnih in energetskih strategijah države članice. Dialog lahko poteka prek katere koli nacionalne strukture, kot so spletno mesto, javna posvetovalna platforma ali drugo interaktivno komunikacijsko orodje.

- (31) Regionalno sodelovanje je ključnega pomena za zagotovitev dejanskega in stroškovno optimalnega doseganja ciljev energetske unije. Komisija bi morala olajšati tovrstno sodelovanje med državami članicami. Države članice bi morale dobiti možnost predložitve pripomb na celovite nacionalne energetske in podnebne načrte drugih držav članic, preden se ti dokončajo, da se preprečijo nedoslednosti in morebitni negativni učinki na druge države članice ter zagotovi, da se skupni cilji uresničujejo s skupnimi prizadevanji. Regionalno sodelovanje pri pripravi in dokončanju celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter njihovo naknadno izvajanje bi moralo biti bistveno za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti ukrepov ter za spodbujanje povezovanja trgov in energetske varnosti.
- (32) Kadar sodelujejo v okviru te uredbe, bi morale države članice upoštevati obstoječe regionalne forume za sodelovanje, kot so načrt medsebojnega povezovanja na baltskem energetskem trgu (BEMIP), povezanost Srednje in Jugovzhodne Evrope s plinovodi (CESEC), srednje-zahodni regionalni energetski trg (CWREM), pobudo severnomorskih držav za priobalno omrežje (NSCOGI), petstranski energetski forum, medsebojni povezanosti v jugozahodni Evropi in evro-sredozemsko partnerstvo. Države članice se spodbuja, da predvidijo sodelovanje s podpisnicami Energetske skupnosti, članicami Evropskega gospodarskega prostora iz tretjih držav in po potrebi z drugimi zadevnimi tretjimi državami. Z namenom spodbujanja povezovanja trgov, stroškovno učinkovitih politik, učinkovitega sodelovanja, partnerstva in svetovanja lahko Komisija opredeli tudi dodatne priložnosti za regionalno sodelovanje v okviru ene ali več od petih razsežnosti energetske unije in v skladu s to uredbo ter na podlagi dolgoročne vizije in obstoječih tržnih pogojev.
- (33) Komisija lahko začne razprave z ustreznimi tretjimi državami, da preuči, ali bi lahko tudi na te države razširili uporabo določb, uvedenih s to uredbo, zlasti tistih, ki so povezane z regionalnim sodelovanjem.
- (34) Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti bi morali biti stabilni, da se zagotovijo preglednost in predvidljivost nacionalnih politik in ukrepov ter s tem varnost naložb. V desetletnem obdobju, ki ga zajemajo nacionalni načrti, bi jih bilo treba vendarle posodobiti, da se državam članicam omogoči prilagoditev na bistvene spremembe okolice. Države članice bi morale imeti možnost, da načrte, ki zajemajo obdobje od leta 2021 do leta 2030, posodobijo do 30. junija 2024. Cilji in prispevki bi se morali spreminjati samo zato, da se odražajo povečane splošne ambicije, zlasti v zvezi s cilji za leto 2030 za področji energetike in podnebja. Kot del posodobitev bi si države članice morale prizadevati za blažitev morebitnih negativnih učinkov na okolje, ki se pokažejo v okviru celovitega poročanja.
- (35) Stabilne dolgoročne strategije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov so ključnega pomena, saj prispevajo k preobrazbi gospodarstva, delovnim mestom, rasti in doseganju širših ciljev trajnostnega razvoja ter omogočajo približevanje dolgoročnemu cilju, ki je določen s Pariškim sporazumom, na pošten in stroškovno učinkovit način. Poleg tega so pogodbenice Pariškega sporazuma pozvane, da do leta 2020 sporočijo svoje dolgoročne strategije za razvoj z nizkimi emisijami toplogrednih plinov do sredine stoletja. V zvezi s tem je Evropski svet 22. marca 2018 pozval Komisijo, naj do prvega četrtletja 2019 predstavi predlog strategije za dolgoročno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v Uniji v skladu s Pariškim sporazumom in ob upoštevanju celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov.
- (36) Države članice bi morale razviti dolgoročne strategije za vsaj 30 let, ki bodo prispevale k izpolnjevanju obveznosti držav članic v skladu z UNFCCC in Pariškim sporazumom, v okviru cilja Pariškega sporazuma o ohranitvi dviga povprečne globalne temperature na precej pod 2 °C glede na predindustrijsko raven in za prizadevanja za omejitev dviga temperature na 1,5 °C glede na predindustrijsko raven ter doseganje dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in povečanja odvzemov po ponorih v vseh sektorjih v skladu s ciljem Unije. Države članice bi morale svoje dolgoročne strategije razviti na odprt in pregleden način ter javnosti zagotoviti dejanske možnosti za sodelovanje pri njihovi pripravi. Njihovi celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti ter dolgoročne strategije bi morali biti usklajeni.
- (37) Sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF) je zelo izpostavljen podnebnim spremembam in zelo občutljiv nanje. Obenem ima zelo velik potencial za zagotavljanje dolgoročnih podnebnih koristi ter lahko znatno prispeva k doseganju dolgoročnih evropskih in mednarodnih podnebnih ciljev. K blažitvi podnebnih sprememb lahko prispeva na več načinov, zlasti z zmanjševanjem emisij ter vzdrževanjem in

povečevanjem ponorov in zalog ogljika, pa tudi z zagotavljanjem biomaterialov, ki lahko nadomestijo fosilno ali ogljično intenzivne materiale. Dolgoročne strategije v podporo trajnostnim naložbam za povečanje učinkovite sekvenciranja ogljika, trajnostno gospodarjenje z viri ter dolgoročno stabilnost in prilagodljivost skladišč ogljika so bistvenega pomena.

- (38) Pri razvoju dodatnih medsebojnih povezav je treba opraviti popolno oceno stroškov in koristi, vključno z vsemi tehničnimi, socialno-ekonomskimi in okoljskimi vplivi, kot zahteva Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in upoštevati pozitivne zunanje učinke medsebojne povezanosti, kot so vključevanje obnovljivih virov energije, zanesljiva oskrba z energijo in večja konkurenca na notranjem trgu.
- (39) Tako kot velja za načrtovanje, sektorsko pravo Unije na področju energetike in podnebja določa zahteve v zvezi s poročanjem, od katerih so se poleg reform trga mnoge izkazale kot uporabna orodja za uvajanje sprememb na nacionalni ravni, vendar so bile te zahteve uvedene ob različnih trenutkih, kar je povzročilo prekrivanja ter stroškovno neučinkovitost, pa tudi nezadostno upoštevanje sinergij in medsebojnih vplivov med področji politik, kot so blažitve emisij toplogrednih plinov, energija iz obnovljivih virov, energijska učinkovitost in povezovanje trgov. Za vzpostavitev pravega ravnotežja med potrebo po zagotovitvi ustreznega spremljanja izvajanja celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in potrebo po zmanjšanju upravne zapletenosti bi države članice morale uvesti dveletna poročila o napredku pri izvajanju načrtov in drugih gibanjih v energetskem sistemu. Vendar bi bila na letni ravni še vedno potrebna nekatera poročila, zlasti v zvezi z zahtevami poročanja na področju podnebja, ki izhajajo iz UNFCCC in prava Unije.
- (40) Iz celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročil o napredku držav članic bi morali biti razvidni sestavni deli, določeni v predlogi za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte. Predloga za celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku bi morala biti podrobno določena v naknadnih izvedbenih aktih ob upoštevanju njihove tehnične narave in dejstva, da je treba prva poročila o napredku predložiti leta 2023. Poročila o napredku bi bilo treba pripravljati, da se zagotovi preglednost v odnosu do Unije, drugih držav članic, regionalnih in lokalnih organov, akterjev na trgu, vključno z odjemalci, ter drugih zadevnih deležnikov in širše javnosti. Obsegati bi morala vseh pet razsežnosti energetske unije in v prvem obdobju hkrati nameniti pozornost področjem, ki jih zajemajo cilji podnebne in energetske politike do leta 2030.
- (41) V okviru UNFCCC se od Unije in njenih držav članic zahteva, da z uporabo primerljivih metodologij, dogovorjenih v okviru konference pogodbenic, pripravijo, redno posodablajo, objavijo in poročajo konferenci pogodbenic o nacionalnih evidencah antropogenih emisij po virih in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov. Sezname emisij toplogrednih plinov so ključnega pomena za spremljanje napredka pri izvajanju v zvezi z razsežnostjo razogljčenja in oceno skladnosti s zakonodajnimi akti s področja podnebja, zlasti z Uredbo (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in Uredbo (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (42) Sklep 1/CP.16 konference pogodbenic UNFCCC zahteva sprejetje nacionalnih ureditev za ocenjevanje antropogenih emisij po virih in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov. Ta uredba bi morala omogočiti sprejetje teh nacionalnih ureditev.
- (43) Izkušnje z izvajanjem Uredbe (EU) št. 525/2013 so razkrile pomen preglednosti, točnosti, doslednosti, popolnosti in primerljivosti informacij. Na podlagi teh izkušenj bi ta uredba morala zagotavljati, da države članice uporabljajo verodostojne in dosledne podatke in predpostavke v vseh petih razsežnostih, objavljajo celovite informacije o predpostavkah, parametrih in metodologijah, ki se uporabljajo pri končnih scenarijih in projekcijah, ob upoštevanju statističnih omejitev, poslovno občutljivih podatkov in skladnosti s pravili o varstvu podatkov ter

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (UL L 115, 25.4.2013, str. 39).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

poročajo o svojih politikah, ukrepih in napovedih kot ključni sestavni del poročil o napredku. Informacije v teh poročilih bi morale biti nujne za izkazovanje pravočasnega izvajanja zavez na podlagi Uredbe (EU) 2018/842. Upravljanje in stalno izboljševanje sistemov na ravni Unije in držav članic bi morala skupaj z boljšimi smernicami za poročanje bistveno prispevati k stalnemu izboljševanju informacij, potrebnih za spremljanje napredka v zvezi z razsežnostjo razogljčenja.

- (44) Ta uredba bi morala zagotoviti, da bi države članice poročale o prilagajanju na podnebne spremembe ter zagotavljanju finančne in tehnološke podpore ter podpore za krepitev zmogljivosti državam v razvoju, kar bi olajšalo izvajanje zavez Unije na podlagi UNFCCC in Pariškega sporazuma. Informacije o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih in podpori so pomembne tudi v okviru celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov, zlasti v zvezi s prilagajanjem na tiste negativne učinke podnebne spremembe, ki so povezani z zanesljivostjo oskrbe z energijo v Uniji, kot sta razpoložljivost vode za hlajenje v elektrarnah in razpoložljivost biomase za pridobivanje energije, informacije o podpori pa so pomembne za zunanjo razsežnost energetske unije.
- (45) V Pariškem sporazumu je znova potrjeno, da bi morale pogodbenice pri sprejemanju ukrepov za boj proti podnebnim spremembam spoštovati, spodbujati in upoštevati svoje obveznosti v zvezi s človekovimi pravicami in enakostjo spolov. Države članice bi zato morale ustrezno vključiti razsežnosti človekovih pravic in enakosti spolov v svoje celovite nacionalne energetske in podnebne načrte ter dolgoročne strategije. V okviru dvoletnih poročil o napredku bi morale poročati o tem, kako z izvajanjem svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov prispevajo k spodbujanju človekovih pravic in enakosti spolov.
- (46) Za omejitev upravnega bremena za države članice in Komisijo bi slednja morala vzpostaviti spletno platformo (v nadaljnjem besedilu: e-platforma), ki bi olajšala komunikacijo in spodbujala sodelovanje ter izboljšala javni dostop do informacij. To bi moralo olajšati pravočasno oddajo poročil, pa tudi izboljšati preglednost nacionalnega poročanja. E-platforma bi morala dopolnjevati obstoječe procese poročanja, podatkovne zbirke in e-orodja, na primer tista, ki jih uporabljajo Evropska agencija za okolje, Eurostat, Skupno raziskovalno središče, ter izkušnje, pridobljene s sistemom za okoljsko ravnanje in presojo, ki ga je vzpostavila Unija, ter temeljiti na njih in jih izkoriščati.
- (47) Komisija bi morala zagotoviti, da so končni celoviti nacionalni energetske in podnebne načrti javno dostopni na spletu. Komisija bi morala uporabljati e-platformo, ko bo začela delovati, in na njej hraniti in javno objavljati končne celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, njihove posodobitve, dolgoročne strategije in druge ustrezne informacije za poročanje, ki jih zagotovijo države članice. Komisija do začetka delovanja e-platforme omogoča spletni dostop do končnih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov prek svojega spletnega mesta.
- (48) Glede podatkov, ki jih je treba Komisiji posredovati v okviru nacionalnega načrtovanja in poročanja, informacije držav članic ne bi smele podvajati podatkov in statistike, ki so že na razpolago prek Eurostata v okviru Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ v enaki obliki, kot jo določa obveznost načrtovanja in poročanja iz te uredbe ter so še vedno na voljo pri Komisiji (Eurostat) v enakih vrednostih. Kadar so na voljo in kadar je primerno z vidika pravočasnosti, bi morali poročani podatki in projekcije v celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtih temeljiti na podatkih Eurostata in metodologiji, ki se uporablja za poročanje evropske statistike v skladu z Uredbo (ES) št. 223/2009, in biti z njimi skladni.
- (49) Komisija bo morala nujno oceniti osnutke celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov, celovite nacionalne energetske in podnebne načrte in glede na poročila o napredku tudi njihovo izvajanje z vidika skupnega doseganja ciljev strategije za energetske unije, zlasti z vidika oblikovanja v celoti delujoče in odporne energetske unije. Za prvo desetletno obdobje to zadeva zlasti doseganje ciljev Unije za leto 2030 za področji energetike in podnebja ter nacionalnih prispevkov k tem ciljem. Takšno ocenjevanje bi bilo treba izvesti vsaki dve leti, enkrat letno pa samo po potrebi, in moralo bi biti konsolidirano v sporočilih Komisije o stanju energetske unije.
- (50) Ob ustreznem upoštevanju pravice Komisije do pobude, rednega zakonodajnega postopka in institucionalnega ravnovesja moči bi morala Evropski parlament in Svet vsako leto preučiti napredek, ki ga je energetska unija dosegla pri vseh razsežnostih energetske in podnebne politike.

(1) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

- (51) Komisija bi morala oceniti splošen učinek politik in ukrepov iz celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov na delovanje ukrepov Unije na področju podnebne in energetske politike, zlasti ali so potrebne dodatne politike in ukrepi Unije, saj je treba v Uniji v skladu z zavezami iz Pariškega sporazuma še bolj zmanjšati emisije toplogrednih plinov in odvzemov.
- (52) Letalstvo vpliva na globalno podnebje z izpusti CO₂, pa tudi z drugimi emisijami, vključno z emisijami dušikovih oksidov in mehanizmi, kot so krepitev cirusov. Ob upoštevanju hitrega razvoja znanstvenega razumevanja teh vplivov je v Uredbi (EU) št. 525/2013 že določena posodobljena ocena vplivov letalstva, ki niso povezani s CO₂, na globalno podnebje. Pri tem uporabljeno modeliranje bi bilo treba prilagoditi znanstvenemu napredku. Komisija bi morala na podlagi svojih ocen takšnih vplivov do 1. januarja 2020 predložiti posodobljeno analizo vplivov letalstva, ki niso povezani s CO₂, ki bi jo po potrebi spremljal predlog, kako te vplive najbolje obravnavati.
- (53) V skladu z veljavnimi smernicami UNFCCC za poročanje o emisijah toplogrednih plinov izračun emisij metana in poročanje o njih temeljita na potencialu globalnega segrevanja v obdobju 100 let. Zaradi visokega potenciala globalnega segrevanja in razmeroma kratke razpolovne dobe metana v atmosferi, kar znatno vpliva na podnebje na kratki in srednji rok, bi morala Komisija preučiti, kako bi izvajanje politik in ukrepov za zmanjšanje kratko- in srednjeročnih učinkov emisij metana vplivalo na emisije toplogrednih plinov v Uniji. Komisija bi morala preučiti možnosti politike za hitro obravnavo emisij metana in predlagati strateški načrt Unije za metan kot sestavni del dolgoročne strategije Unije v skladu s to uredbo.
- (54) Med Komisijo in državami članicami ter po potrebi med državami članicami bi moral potekati stalen dialog, kar bi pomagalo zagotoviti skladnost med nacionalnimi politikami in politikami Unije ter cilji energetske unije. Komisija bi po potrebi morala izdati priporočila državam članicam, tudi o stopnji ambicioznosti osnutkov celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov, o naknadnem izvajanju politik in ukrepov priglašeni celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter o drugih nacionalnih politikah in ukrepih, ki so pomembni za izvajanje energetske unije. Čeprav priporočila niso zavezujoča, kakor je določeno v členu 288 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), bi jih morale države članice vseeno ustrezno upoštevati in v naknadnih poročilih o napredku pojasniti, kako so to storile. Kar zadeva energijo iz obnovljivih virov, naj ocena Komisije temelji na objektivnih merilih. Če Komisija izda priporočilo v zvezi z osnutkom nacionalnega načrta države članice, bi morala to storiti čim prej, saj mora, po eni strani, sešteti določene predvidene kvantitativne prispevke vseh držav članic, ker le tako lahko oceni ambicioznost na ravni Unije, po drugi strani pa bi bilo treba zadevni državi članici zagotoviti dovolj časa, da priporočila Komisije ustrezno upošteva, preden konča svoj nacionalni načrt, in se izogniti tveganju zamud pri pripravi nacionalnega načrta zadevne države članice.
- (55) Stroškovno učinkovita uvedba energije iz obnovljivih virov je eno od ključnih objektivnih meril za oceno prispevkov držav članic. Stroškovna struktura uvajanja energije iz obnovljivih virov je zapletena in se močno razlikuje med državami članicami. Ne zajema le stroškov sistemov podpore, temveč med drugim tudi stroške, povezane s priključitvijo naprav, rezervnim sistemom, zagotavljanjem varnosti sistema, in stroške, ki jih je treba kriti v povezavi z zagotavljanjem spoštovanja okoljskih omejitev. Pri primerjavi držav članic na podlagi tega merila bi bilo torej treba upoštevati vse stroške, povezane z uvedbo, ne glede na to, ali jih krijejo države članice, končni odjemalci ali razvijalci projektov. Priporočila Komisije glede ambicij držav članic v zvezi z energijo iz obnovljivih virov bi morala temeljiti na enačbi iz te uredbe, ki temelji na objektivnih merilih. Pri oceni ambicij držav članic v zvezi z energijo iz obnovljivih virov bi bilo torej treba navesti relativna prizadevanja držav članic, obenem pa upoštevati tudi relevantne okoliščine, ki vplivajo na razvoj energije iz obnovljivih virov. Ocena bi morala vključevati tudi podatke, prejete od neodvisnih virov kvantitativnih ali kvalitativnih podatkov.
- (56) Če ambicioznost celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ali njihovih posodobitev ne bi zadoščala za skupno doseganje ciljev energetske unije in v prvem obdobju zlasti ciljev za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost, bi morala Komisija sprejeti ukrepe na ravni Unije, da bi zagotovila skupno doseganje teh ciljev (tako bi zapolnila morebitno vrzel pri prizadevanjih). Če napredek, ki ga doseže Unija na poti uresničevanja teh ciljev, ne bi zadoščal za njihovo realizacijo, bi morala Komisija poleg izdaje priporočil predlagati ukrepe in izvajati pooblastila na ravni Unije ali pa bi morale države članice sprejeti dodatne ukrepe, da

se zagotovi doseganje teh ciljev (tako bi se zapolnila morebitna „vrzel v realizaciji“). Poleg tega bi bilo treba pri teh ukrepih upoštevati tudi začetna prizadevanja držav članic za uresničitev cilja v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2030, tako da leta 2020 ali že prej dosežejo delež energije iz obnovljivih virov nad svojimi nacionalnimi zavezujočimi cilji ali tako da že zgodaj dosežejo napredek pri doseganju nacionalnega zavezujočega cilja do leta 2020 ali pri uresničevanju svojega prispevka k zavezujočemu cilju Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030. Taki ukrepi na področju energije iz obnovljivih virov lahko vključujejo tudi prostovoljne finančne prispevke držav članic za mehanizem Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, ki ga upravlja Komisija; ti prispevki bi se uporabili za prispevanje k najbolj stroškovno učinkovitim projektom na področju energije iz obnovljivih virov po vsej Uniji, s čimer bi bilo državam članicam omogočeno, da k doseganju cilja Unije prispevajo ob najnižjih možnih stroških. Nacionalni cilji držav članic za energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 bi se morali uporabiti kot izhodiščni deleži energije iz obnovljivih virov od leta 2021 naprej in bi jih bilo treba ohraniti med celotnim obdobjem. Na področju energijske učinkovitosti je lahko cilj dodatnih ukrepov zlasti izboljšanje energijske učinkovitosti izdelkov, stavb in prometa.

- (57) Nacionalni cilji držav članic v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 iz Priloge I k Direktivi (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi se morali uporabiti kot izhodišče za njihove nacionalne okvirne začrtane poteke za obdobje od leta 2021 do leta 2030, razen če se določena država članica prostovoljno odloči, da bo določila višje izhodišče. Poleg tega bi morali za to obdobje predstavljati tudi obvezni izhodiščni delež, ki je prav tako del Direktive (EU) 2018/2001. Posledično delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije posameznih držav članic v tem obdobju ne bi smel biti nižji od njihovega izhodiščnega deleža.
- (58) Če država članica ne ohrani svojega izhodiščnega deleža, kot se izmeri v obdobju enega leta, bi morala v roku enega leta sprejeti dodatne ukrepe za zapolnitev te vrzeli v svojem izhodiščnem scenariju. Kadar je država članica uspešno sprejela take potrebne ukrepe in tako izpolnila svojo obveznost zapolnitve vrzeli, bi bilo treba šteti, da izpolnjuje obvezne zahteve svojega osnovnega scenarija od trenutka, ko se je zadevna vrzel pojavila, in sicer na podlagi te uredbe in Direktive (EU) 2018/2001.
- (59) Da se državam članicam in Komisiji omogoči ustrezno spremljanje in sprejetje zgodnjih popravilnih ukrepov ter da bi se izognili okoriščanju, bi morali okvirni začrtani poteki vseh držav članic in posledično tudi okvirni začrtani potek Unije v letih 2022, 2025 in 2027, doseči vsaj določene minimalne deleže skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov, predvidenega za leto 2030, kakor je določeno v tej uredbi. Komisija bo oceno o doseganju teh referenčnih vrednosti v letih 2022, 2025 in 2027, opravila med drugim na podlagi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročil o napredku držav članic, ki bi jih morale te predložiti. Države članice, ki ne dosegajo referenčnih vrednosti, bi morale v naslednjem poročilu o napredku pojasniti, kako bodo zapolnile to vrzel. Če okvirne referenčne vrednosti Unije niso dosežene, bi morale države članice, ki niso dosegle svojih referenčnih vrednosti, vrzel zapolniti z izvajanjem dodatnih ukrepov.
- (60) Unija in države članice bi si morale prizadevati za zagotovitev najnovejših informacij o svojih emisijah toplogrednih plinov in odvzemih. S to uredbo bi bilo treba omogočiti pripravo takšnih ocen v najkrajšem možnem času z uporabo statističnih in drugih informacij, kot so, po potrebi, podatki iz vesolja, ki se zagotavljajo v okviru programa Copernicus, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 377/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter drugih satelitskih sistemov.
- (61) Na podlagi Uredbe (EU) 2018/842 bi se moral nadaljevati pristop letnega cikla zavez, sprejet z Odločbo št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Za ta pristop je potreben celovit pregled evidenc držav članic o toplogrednih plinih, da se omogočita ocena skladnosti in po potrebi uporaba popravilnih ukrepov. Na ravni Unije je treba uvesti postopek pregledovanja evidenc toplogrednih plinov, ki jih predložijo države članice, da se zagotovi verodostojna, dosledna, pregledna in pravočasna ocena skladnosti z Uredbo (EU) 2018/842.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (glej stran 82 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 377/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Copernicus in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 911/2010 (UL L 122, 24.4.2014, str. 44).

⁽³⁾ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

- (62) Države članice in Komisija bi morale zagotoviti tesno sodelovanje v zvezi z vsemi zadevami, ki se nanašajo na izvajanje energetske unije, ob tesnem sodelovanju Evropskega parlamenta pri zadevah, povezanih s to uredbo. Komisija bi morala po potrebi pomagati državam članicam pri izvajanju te uredbe, zlasti v povezavi s sprejetjem celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in s tem povezano krepitevijo zmogljivosti, vključno z mobilizacijo notranjih virov iz notranje zmogljivost modeliranja in po potrebi zunanjim strokovnim znanjem in izkušnjami.
- (63) Države članice bi morale zagotoviti, da njihovi celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti upoštevajo zadnja priporočila za posamezne države članice, izdana v okviru evropskega semestra.
- (64) Države članice bi morale uporabiti načelo „energijska učinkovitost na prvem mestu“, kar pomeni, da bi bilo treba pred sprejetjem odločitev glede energetskih načrtov, politike in naložb preučiti, ali bi lahko stroškovno učinkoviti ter tehnično, gospodarsko in okoljsko sprejemljivi alternativni ukrepi za energijsko učinkovitost v celoti ali delno nadomestili predvidene ukrepe na področju načrtovanja, politike in naložb, hkrati pa še vedno dosegli cilje posameznih odločitev. To vključuje zlasti obravnavo energijske učinkovitosti kot ključnega elementa in dejavnika pri prihodnjih odločitvah o naložbah v energetska infrastrukturo v Uniji. Te stroškovno učinkovite alternativne možnosti vključujejo ukrepe za učinkovitejše povpraševanje in ponudbo energije, zlasti s stroškovno učinkovitimi prihranki končne porabe energije, pobudami za prilagajanje odjema ter učinkovitejšo pretvorbo, prenosom in distribucijo energije. Države članice bi morale tudi spodbujati širjenje tega načela v regionalni in lokalni upravi ter v zasebnem sektorju.
- (65) Evropska agencija za okolje bi morala po potrebi in skladno s svojim letnim delovnim programom Komisiji pomagati pri ocenjevanju, spremljanju in poročanju.
- (66) Pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU bi bilo treba prenesti na Komisijo, da bi spremenila splošni okvir za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte (predloga) ter ga tako prilagodila spremembam okvira podnebne in energetske politike Unije, ki so neposredno in izrecno povezane s prispevki Unije v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma, upoštevala spremembe potencialov globalnega segrevanja in mednarodno dogovorjenih smernic za evidence, določila vsebinske zahteve glede sistema evidenc Unije in vzpostavila registre. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi morala Evropski parlament in Svet zlasti prejeti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov. Po potrebi bi morala upoštevati tudi sklepe, sprejete na podlagi UNFCCC in Pariškega sporazuma.
- (67) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, zlasti kar zadeva celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku; celovito poročanje o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih; finančno in tehnološko podporo državam v razvoju in prihodkih z dražb; letnim poročanjem o okvirnih evidencah toplogrednih plinov, evidencah toplogrednih plinov ter obračunanih emisijah toplogrednih plinov in odvezemih; mehanizem Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov; nacionalni sistemi evidenc; pregled evidenc; sistem Unije in nacionalni sistemi za politike in ukrepe ter projekcije; in poročanje o politikah in ukrepih ter projekcijah toplogrednih plinov, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾.
- (68) Da bi izvajala izvedbena pooblastila, določena v tej uredbi, bi morala Komisiji pri njenih nalogah na podlagi te uredbe pomagati Odbor za podnebne spremembe, s katerim se ponovno vzpostavlja obstoječi Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 8 Sklepa 93/389/EGS, členom 9 Sklepa 280/2004/ES in členom 26 Uredbe (EU) št. 525/2013, ter Odbor za energetska unija. Da bi zagotovili doslednost politik in si prizadevali za čim večjo sinergijo med sektorji, bi morali biti pri izvajanju te uredbe na seje obeh odborov povabljeni strokovnjaki tako na področju podnebja kot energije.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (69) Komisija bi morala leta 2024, nato pa vsakih pet let, pregledati uporabo te uredbe ter po potrebi predlagati spremembe za zagotovitev njene pravilne uporabe in doseganja njenih ciljev. Ti pregledi bi morali upoštevati razvoj, podlaga zanje pa bi morali biti rezultati globalnega pregleda stanja Pariškega sporazuma.
- (70) Ta uredba bi morala vključevati, spreminjati, nadomeščati in odpraviti določene obveznosti načrtovanja, poročanja in spremljanja, ki jih trenutno vsebujejo sektorski zakonodajni akti Unije za področji energetike in podnebja, in sicer za zagotovitev racionaliziranega in celostnega pristopa k glavnim področjem načrtovanja, poročanja in spremljanja. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti naslednje zakonodajne akte:
- Direktivo 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - Direktivo 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
 - Uredbo (ES) št. 663/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - Uredbo (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾;
 - Direktivo 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾;
 - Direktivo Sveta 2009/119/ES ⁽⁷⁾;
 - Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾;
 - Direktivo 2012/27/EU;
 - Direktivo 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾;
 - Direktivo Sveta (EU) 2015/652 ⁽¹⁰⁾.
- (71) Zaradi skladnosti in pravne varnosti nič v tej uredbi ne bi smelo preprečevati uporabe odstopanj v skladu z ustreznimi sektorskim pravom Unije na področju električne energije in pripravljenosti na tveganje v zvezi z električno energijo.
- (72) Ta uredba bi morala v celoti vključevati tudi določbe Uredbe (EU) št. 525/2013. Posledično bi bilo treba s 1. januarjem 2021 razveljaviti Uredbo (EU) št. 525/2013. Vendar da se zagotovi, da se izvajanje Odločbe št. 406/2009/ES nadaljuje na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 in da določeni vidiki, povezani z izvajanjem Kjotskega protokola, ostanejo zapisani v pravu, je pomembno, da se določene določbe uporabljajo po navedenem datumu.
- (73) Ker ciljev te uredbe države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepanja lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

⁽¹⁾ Direktiva 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov (UL L 164, 30.6.1994, str. 3).

⁽²⁾ Direktiva 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L 350, 28.12.1998, str. 58).

⁽³⁾ Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 663/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vzpostavitvi programa za podporo oživitvi gospodarstva z dodelitvijo finančne pomoči Skupnosti energetskim projektom (UL L 200, 31.7.2009, str. 31).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL L 211, 14.8.2009, str. 36).

⁽⁶⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 265, 9.10.2009, str. 9).

⁽⁸⁾ Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).

⁽⁹⁾ Direktiva 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L 178, 28.6.2013, str. 66).

⁽¹⁰⁾ Direktiva Sveta (EU) 2015/652 z dne 20. aprila 2015 o določitvi metod izračuna in zahtev glede poročanja na podlagi Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva (UL L 107, 25.4.2015, str. 26).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja mehanizem upravljanja za:
 - (a) izvajanje strategij in ukrepov, zasnovanih za izpolnitev ciljev energetske unije in dolgoročnih zavez Unije glede emisij toplogrednih plinov, skladnih s Pariškim sporazumom, za prvo desetletno obdobje od leta 2021 do leta 2030 pa zlasti energetskih in podnebnih ciljev Unije za leto 2030;
 - (b) spodbujanje sodelovanja med državami članicami, po potrebi tudi na regionalni ravni, zasnovanega za doseganje ciljev energetske unije;
 - (c) zagotavljanje pravočasnosti, preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti poročanja Unije in njenih držav članic sekretariatu UNFCCC in sekretariatu Pariškega sporazuma;
 - (d) prispevanje k večji regulativni varnosti in varnosti za vlagatelje ter pomoč pri celovitem izkoriščanju priložnosti za gospodarski razvoj, spodbujanje naložb, ustvarjanje delovnih mest ter socialno kohezijo.

Mehanizem upravljanja temelji na dolgoročnih strategijah, celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, ki obsegajo desetletna obdobja z začetkom od 2021 do 2030, z njimi povezanih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročilih o napredku držav članic in ureditvam za celovito spremljanje s strani Komisije. Mehanizem upravljanja javnosti zagotavlja dejanske priložnosti za sodelovanje pri pripravi teh nacionalnih načrtov in dolgoročnih strategij. Opređeljuje strukturiran, pregleden, iterativen proces med Komisijo in državami članicami z namenom dokončanja celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in njihovega naknadnega izvajanja, vključno z upoštevanjem regionalnega sodelovanja ter ustreznega ukrepanja Komisije.

2. Ta uredba se uporablja za pet razsežnosti energetske unije, ki so tesno povezane in se vzajemno krepijo:
 - (a) energetska varnost;
 - (b) notranji trg energije;
 - (c) energetska učinkovitost;
 - (d) razogljichenje ter
 - (e) raziskave, inovacije in konkurenčnost.

Člen 2

Opređelitev pojmov

Uporabljajo se naslednje opređelitve pojmov:

- (1) „politike in ukrepi“ pomeni vse instrumente, ki prispevajo k doseganju ciljev celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in/ali izvajanju zavez iz točk (a) in (b) člena 4(2) UNFCCC, lahko pa vključujejo tudi tiste, katerih glavni cilj ni omejevanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ali sprememba energetskega sistema;
- (2) „obstoječe politike in ukrepi“ pomeni izvedene politike in ukrepe ter sprejete politike in ukrepe;
- (3) „izvedene politike in ukrepi“ pomeni politike in ukrepe, za katere na dan predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega poročila o napredku velja eno ali več od naštetega: pravo Unije ali nacionalno pravo, ki se neposredno uporablja, je v veljavi, sklenjen je bil eden ali več prostovoljnih dogovorov, finančna sredstva so bila dodeljena, uporabljeni so bili človeški viri;

- (4) „sprejete politike in ukrepi“ pomeni politike in ukrepe, za katere je na dan predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku bila sprejeta uradna odločitev vlade in obstaja jasna zavezanost k začetku izvajanja;
- (5) „načrtovane politike in ukrepi“ pomeni možnosti, ki se preučujejo in zanje obstaja dejanska verjetnost sprejetja in izvajanja po datumu predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku;
- (6) „sistem za politike in ukrepe ter projekcije“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih za poročanje o politikah in ukrepih ter projekcijah v zvezi z antropogenimi emisijami toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter energetskim sistemom, kot se med drugim zahteva v skladu s členom 39;
- (7) „projekcije“ pomeni napovedi antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ali razvoja energetskega sistema vključno z vsaj kvantitavnimi ocenami za zaporedje prihodnjih štirih let, ki se končajo na 0 ali 5 neposredno po letu poročanja;
- (8) „projekcije brez ukrepov“ pomeni projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, iz katerih so izključeni učinki vseh politik in ukrepov, načrtovanih, sprejetih ali izvajanih po letu, ki je izbrano za izhodišče zadevne projekcije;
- (9) „projekcije z ukrepi“ pomeni projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, ki zajemajo učinke sprejetih in izvajanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ali razvoj energetskega sistema;
- (10) „projekcije z dodatnimi ukrepi“ pomeni projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ali razvoja energetskega sistema, ki zajemajo učinke sprejetih ter izvajanih politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb ali izpolnitev energetskih ciljev ter v ta namen načrtovanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
- (11) „energetski in podnebni cilji Unije za leto 2030“ pomeni zavezujoče cilje za celotno Unijo, in sicer vsaj 40-odstotno domače zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990, zavezujoči cilj na ravni Unije v obliki vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov, ki se porabi v Uniji v letu 2030, krovni cilj na ravni Unije v obliki vsaj 32,5-odstotnega izboljšanja energetske učinkovitosti v letu 2030 in cilj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti do leta 2030 ali katere koli nadaljnje cilje v tem smislu, o katerih se za leto 2030 dogovori Evropski svet ali Evropski parlament in Svet;
- (12) „nacionalni sistem evidenc“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih v državi članici, za ocenjevanje antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter za poročanje in arhiviranje informacij iz evidenc;
- (13) „kazalnik“ pomeni kvantitativni ali kvalitativni dejavnik ali spremenljivko, ki prispeva k boljšemu razumevanju napredka pri izvajanju;
- (14) „ključni kazalniki“ pomeni kazalnike napredka, doseženega v zvezi s petimi razsežnostmi energetske unije, kot jih predlaga Komisija;
- (15) „tehnični popravki“ pomeni prilagoditve ocen v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov v okviru pregleda, opravljenega v skladu s členom 38, kadar so predloženi podatki iz evidenc nepopolni ali niso pripravljene v skladu z ustreznimi mednarodnimi pravili ali smernicami ali pravili ali smernicami Unije, pri čemer bodo te prilagoditve ocen nadomestile prvotno predložene ocene;
- (16) „zagotavljanje kakovosti“ pomeni organiziran sistem postopkov za preverjanje, da se zagotovi izpolnjevanje ciljev kakovosti podatkov ter sporočanje čim boljših ocen in informacij v podporo učinkovitosti programa kontrole kakovosti in v pomoč državam članicam;
- (17) „kontrola kakovosti“ pomeni sistem rednih tehničnih dejavnosti za merjenje in nadzor kakovosti zbranih informacij in ocen, da se zagotovijo celovitost, pravilnost in popolnost podatkov, opredelijo in odpravijo napake in opustitve, dokumentirajo in arhivirajo podatki in drugo uporabljeno gradivo ter evidentirajo vse dejavnosti zagotavljanja kakovosti;

- (18) „energetska učinkovitost na prvem mestu“ pomeni, da se pri energetskih načrtih in vseh odločitvah glede politik in naložb čim bolj upošteva alternativne ukrepe za stroškovno energetsko učinkovitost, da bi dosegli učinkovitejše povpraševanje in ponudbo energije, zlasti s stroškovno učinkovitimi prihranki končne porabe energije, pobudami za prilagajanje odjema ter učinkovitejšo pretvorbo, prenosom in distribucijo energije, pri čemer pa bi se vseeno dosegli cilji teh odločitev;
- (19) „SET načrt“ pomeni evropski strateški načrt za energetsko tehnologijo iz sporočila Komisije z dne 15. septembra 2015 z naslovom „Na poti k celostnemu strateškemu načrtu za energetsko tehnologijo (načrt SET): pospešitev preoblikovanja evropskega energetskega sistema“;
- (20) „zgodnja prizadevanja“ pomeni:
- (a) v okviru ocene potencialne vrzeli med ciljem Unije za leto 2030 na področju energije iz obnovljivih virov in kolektivnimi prispevki držav članic, doseganje deleža energije iz obnovljivih virov države članice nad njenim nacionalnim zavezujočim ciljem za leto 2020, kakor je določen v Prilogi I k Direktivi (EU) 2018/2001, ali zgodnji napredek države članice pri uresničevanju njenega nacionalnega zavezujočega cilja za leto 2020;
- (b) v okviru priporočil Komisije, ki temeljijo na oceni v skladu s točko (b) člena 29(1) glede energije iz obnovljivih virov, zgodnja izvedba prispevka države članice k zavezujočemu cilju Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030 v skladu z nacionalnimi referenčnimi vrednostmi za energijo iz obnovljivih virov;
- (21) „regionalno sodelovanje“ pomeni sodelovanje dveh ali več držav članic v okviru partnerstva, ki vsebuje eno ali več od petih razsežnosti energetske unije;
- (22) „energija iz obnovljivih virov“ pomeni energijo iz obnovljivih virov, kakor je opredeljena v točki (1) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (23) „bruto končna poraba energije“ pomeni bruto končno porabo energije, kakor je opredeljena v točki (4) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (24) „program podpore“ pomeni program podpore, kakor je opredeljen v točki (5) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (25) „nadomestitev stare zmogljivosti z novo zmogljivostjo“ pomeni nadomestitev stare zmogljivosti, kakor je opredeljena v točki (10) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (26) „skupnost na področju energije iz obnovljivih virov“ pomeni skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, kakor je opredeljena v točki (16) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (27) „daljinsko ogrevanje“ ali „daljinsko hlajenje“ pomeni daljinsko ogrevanje ali daljinsko hlajenje, kakor je opredeljeno v točki (19) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (28) „odpadki“ pomeni odpadke, kakor so opredeljeni v točki (23) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (29) „biomasa“ pomeni biomaso, kakor je opredeljena v točki (24) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (30) „kmetijska biomasa“ pomeni kmetijsko biomaso, kakor je opredeljena v točki (25) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (31) „gozdna biomasa“ pomeni gozdno biomaso, kakor je opredeljena v točki (26) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (32) „biomasna goriva“ pomeni biomasna goriva, kakor so opredeljena v točki (27) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (33) „bioplín“ pomeni bioplín, kakor je opredeljen v točki (28) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (34) „druga tekoča biogoriva“ pomeni druga tekoča biogoriva, kakor so opredeljena v točki (32) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (35) „pogonska biogoriva“ pomeni pogonska biogoriva, kakor so opredeljena v točki (33) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (36) „napredna pogonska biogoriva“ pomeni napredna pogonska biogoriva, kakor so opredeljena v točki (34) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (37) „reciklirana ogljična goriva“ pomeni reciklirana ogljična goriva, kakor so opredeljena v točki (35) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (38) „poljščine z visoko vsebnostjo škroba“ pomeni poljščine z visoko vsebnostjo škroba, kakor so opredeljene v točki (39) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (39) „poljščine, ki se uporabljajo za živila in krmo“ pomeni poljščine, ki se uporabljajo za živila in krmo, kakor so opredeljene v točki (40) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;

- (40) „lesna celuloza“ pomeni lesno celulozo, kakor je opredeljena v točki (41) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (41) „ostanek“ pomeni ostanek, kakor je opredeljen v točki (43) člena 2 Direktive (EU) 2018/2001;
- (42) „poraba primarne energije“ pomeni porabo primarne energije, kakor je opredeljena v točki (2) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (43) „poraba končne energije“ pomeni porabo končne energije, kakor je opredeljena v točki (3) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (44) „energetska učinkovitost“ pomeni energetska učinkovitost, kakor je opredeljena v točki (4) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (45) „prihranek energije“ pomeni prihranek energije, kakor je opredeljen v točki (5) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (46) „izboljšanje energetske učinkovitosti“ pomeni izboljšanje energetske učinkovitosti, kakor je opredeljeno v točki (6) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (47) „energetska storitev“ pomeni energetska storitev, kakor je opredeljena v točki (7) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (48) „skupna uporabna tlorisna površina“ pomeni skupno uporabno tlorisno površino, kakor je opredeljena v točki (10) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (49) „sistem upravljanja z energijo“ pomeni sistem upravljanja z energijo, kakor je opredeljen v točki (11) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (50) „zavezana stran“ pomeni zavezano stran, kakor je opredeljena v točki (14) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (51) „javni organ izvajalec“ pomeni javni organ izvajalec, kakor je opredeljen v točki (17) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (52) „posamezni ukrep“ pomeni posamezni ukrep, kakor je opredeljen v točki (19) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (53) „distributer energije“ pomeni distributerja energije, kakor je opredeljen v točki (20) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (54) „operater distribucijskega sistema“ pomeni operaterja distribucijskega sistema, kakor je opredeljen v točki (6) člena 2 Direktive 2009/72/ES in v točki (6) člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (55) „podjetje za maloprodajo energije“ pomeni podjetje za maloprodajo energije, kakor je opredeljeno v točki (22) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (56) „ponudnik energetskih storitev“ pomeni ponudnika energetskih storitev, kakor je opredeljen v točki (24) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (57) „pogodbeno zagotavljanje prihranka energije“ pomeni pogodbeno zagotavljanje prihranka energije, kakor je opredeljeno v točki (27) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (58) „soproizvodnja“ pomeni sproizvodnjo, kakor je opredeljena v točki (30) člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (59) „stavba“ pomeni stavbo, kakor je opredeljena v točki (1) člena 2 Direktive 2010/31/EU;
- (60) „skoraj nič-energijska stavba“ pomeni skoraj nič-energijsko stavbo, kakor je opredeljena v točki (2) člena 2 Direktive 2010/31/EU;
- (61) „toplotna črpalka“ pomeni toplotno črpalko, kakor je opredeljena v točki (18) člena 2 Direktive 2010/31/EU;
- (62) „fosilno gorivo“ pomeni neobnovljive vire energije na osnovi vodika kot so trdna goriva, zemeljski plin in nafta.

POGLAVJE 2

Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti

Člen 3

Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti

1. Vsaka država članica Komisiji do 31. decembra 2019 in nato do 1. januarja 2029, potem pa vsakih deset let, prikladi celovit nacionalni energetske in podnebni načrt. Načrti vsebujejo elemente iz odstavka 2 tega člena in iz Priloge I. Prvi načrt obsega obdobje od leta 2021 do leta 2030, ob upoštevanju dolgoročneje perspektive. Nadaljnji načrti obsegajo desetletno obdobje, ki neposredno sledi koncu obdobja, zajetega v prejšnjem načrtu.

2. Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti so sestavljeni iz naslednjih glavnih oddelkov:
- (a) pregleda postopka, uporabljenega za oblikovanje celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, ki je sestavljen iz povzetka, opisa javnih posvetovanj in vključitve zainteresiranih strani ter rezultatov posvetovanj in regionalnega sodelovanja z drugimi državami članicami pri pripravi načrta, kakor je določen v členih 10, 11 in 12 ter v točki 1 oddelka A dela 1 Priloge I;
 - (b) opisa nacionalnih ciljev in prispevkov v zvezi z razsežnostmi energetske unije, kakor je določeno v členu 4 in Prilogi I;
 - (c) opisa načrtovanih politik in ukrepov v zvezi z ustreznimi cilji in prispevki iz točke (b) ter splošni pregled naložb, potrebnih za uresničevanje ustreznih ciljev in prispevkov;
 - (d) opisa trenutnega stanja petih razsežnosti energetske unije, tudi v zvezi z energetskim sistemom ter emisijami toplogrednih plinov in odvzemov ter s projekcijami za cilje iz točke (b) z že obstoječimi politikami in ukrepi;
 - (e) kadar je to ustrezno, opisa regulativnih in neregulativnih ovir ter ovir za uresničevanje ciljev ali prispevkov v zvezi z energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitostjo;
 - (f) ocene učinkov načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točke (b), vključno z njihovo skladnostjo z dolgoročnimi cilji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz Pariškega sporazuma in dolgoročnimi strategijami iz člena 15;
 - (g) splošne ocene učinkov načrtovanih politik in ukrepov na konkurenčnost, povezano s petimi razsežnostmi energetske unije;
 - (h) priloge, pripravljene v skladu z zahtevami in strukturo iz Priloge III k tej uredbi, kjer so predstavljene metodologije in ukrepi politike držav članic za doseganje zahtev glede prihrankov energije v skladu s členom 7 Direktive 2012/27/EU in Prilogo V navedene direktive.
3. Ob upoštevanju nacionalnih energetske in podnebne načrte države članice:
- (a) omejijo upravno zapletenost in stroške za vse zadevne deležnike;
 - (b) upoštevajo medsebojne povezave med petimi razsežnostmi energetske unije, zlasti načelo, da je energetska učinkovitost na prvem mestu;
 - (c) uporabijo zanesljive in dosledne podatke in predpostavke po petih razsežnostih, kadar je to ustrezno;
 - (d) ocenijo število energetske revnih gospodinjstev in pri tem upoštevajo nujne domače energetske storitve, ki so potrebne za zagotavljanje osnovnega življenjskega standarda v ustreznih nacionalnih okoliščinah, obstoječe socialne politike in druge ustrezne politike, pa tudi okvirne smernice Komisije glede ustreznih kazalnikov energetske revščine.
- Če država članica v skladu s točko (d) prvega pododstavka in na podlagi svoje ocene preverljivih podatkov ugotovi, da ima veliko število energetske revnih gospodinjstev, v svoj načrt vključi okvirni nacionalni cilj za zmanjšanje energetske revščine. Zadevne države članice v svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte opredelijo politike in ukrepe za boj proti energetske revščini, če jih imajo, vključno z ukrepi socialne politike in drugimi ustreznimi nacionalnimi programi.
4. Vsaka država članica objavi svoj celoviti nacionalni energetske in podnebne načrt, ki ga je predložila Komisiji na podlagi tega člena.
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 43 za spreminjanje točk 2.1.1 in 3.1.1 oddelka A, točk 4.1 in 4.2.1 oddelka B dela 1 ter točke 3 dela 2 Priloge I, da jih prilagodi spremembam okvira podnebne in energetske politike Unije, ki so neposredno in izrecno povezane s prispevki Unije v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma.

Člen 4

Nacionalni cilji in prispevki za pet razsežnosti energetske unije

Vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu navede naslednje glavne cilje in prispevke, kakor je določeno v točki 2 oddelka A Priloge I:

- (a) kar zadeva razsežnost „razogljičenje“:
 - (1) v zvezi z emisijami toplogrednih plinov in odvzemi ter ob upoštevanju prispevka k doseganju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Uniji za vse gospodarstvo:
 - (i) zavezujoče nacionalne cilje države članice za emisije toplogrednih plinov in letne zavezujoče nacionalne omejitve na podlagi Uredbe (EU) 2018/842;

(ii) zaveze države članice na podlagi Uredbe (EU) 2018/841;

(iii) kadar je ustrezno zaradi uresničevanja ciljev energetske unije in dolgoročnih zavez Unije glede emisij toplogrednih plinov v skladu s Pariškim sporazumom, druge cilje, vključno s sektorskimi cilji in cilji v zvezi s prilagajanjem.

(2) v zvezi z energijo iz obnovljivih virov:

z vidika doseganja zavezujočega cilja Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030, kakor je navedeno v členu 3 Direktive (EU) 2018/2001, prispevek k temu cilju v obliki deleža energije iz obnovljivih virov države članice v bruto porabi končne energije v letu 2030 z okvirnim začrtanim potekom za navedeni prispevek od leta 2021. Do leta 2022 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 18-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030. Do leta 2025 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 43-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030. Do leta 2027 okvirni začrtani potek doseže referenčno vrednost vsaj 65-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med zavezujočim ciljem zadevne države članice za leto 2020 in njenim prispevkom k cilju za leto 2030.

Okvirni začrtani potek do leta 2030 doseže vsaj načrtovani prispevek države članice. Če država članica pričakuje, da bo presegla svoj zavezujoči nacionalni cilj za leto 2020, se lahko njen okvirni začrtani potek začne na ravni, ki naj bi jo predvidoma dosegla. Vsi okvirni začrtani poteki držav članic skupaj se dodajo referenčnim vrednostim Unije v letih 2022, 2025 in 2027 ter zavezujočemu cilju Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030. Država članica lahko za namene te uredbe ne glede na svoj prispevek k cilju Unije in svoj začrtani potek za namene nacionalne politike določi višje cilje;

(b) kar zadeva razsežnost „energetska učinkovitost“:

(1) okvirni nacionalni prispevek k energetske učinkovitosti za doseganje ciljev vsaj 32,5-odstotne energetske učinkovitosti Unije do leta 2030, kot je navedeno v členu 1(1) in členu 3(5) Direktive 2012/27/EU, na osnovi porabe primarne ali končne energije, prihrankov primarne ali končne energije ali energetske intenzivnosti.

Države članice izrazijo svoj prispevek v obliki absolutne ravni porabe primarne energije in porabe končne energije v letu 2020 in v obliki absolutne ravni porabe primarne in končne energije v letu 2030 z okvirno začrtanim potekom za navedeni prispevek od leta 2021. Pojasnijo svojo osnovno metodologijo in uporabljene pretvorbene faktorje;

(2) kumulativne prihranke končne porabe energije, ki se bodo dosegli v obdobju od leta 2021 do leta 2030 iz točke (b) člena 7(1) o sistemih obveznosti energetske učinkovitosti na podlagi Direktive 2012/27/EU;

(3) okvirne mejnike dolgoročne strategije prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb, časovni načrt z nacionalno določenimi merljivimi kazalniki napredka, z dokazi podprte ocene pričakovanih prihrankov energije in širših koristi ter prispevke k ciljem povečanja energetske učinkovitosti Unije na podlagi Direktive 2012/27/EU v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;

(4) skupno tlorisno površino, ki se bo prenovila, ali enakovredne letne prihranke energije, ki se bodo dosegli od 2021 do 2030 na podlagi člena 5 Direktive 2012/27/EU o stavbah javnih organov kot zgledu;

(c) kar zadeva razsežnost „energetska varnost“:

(1) nacionalne cilje v zvezi s:

— povečanjem diverzifikacije virov energije in oskrbe iz tretjih držav, katere namen je lahko zmanjšanje odvisnosti od uvoza energije,

— povečanjem prožnosti nacionalnega energetskega sistema in

— obravnavanjem omejene ali prekinjene oskrbe z virom energije, da se izboljša odpornost regionalnih in nacionalnih energetske sistemov, vključno s časovnim okvirom, kdaj bi cilje bilo treba doseči;

(d) kar zadeva razsežnost „notranji trg energije“:

- (1) raven elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo država članica želi doseči v letu 2030 ob upoštevanju cilja vsaj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti v letu 2030, s strategijo, da se raven od leta 2021 naprej določa v tesnem sodelovanju z zadevnimi državami članicami, ob upoštevanju cilja 10-odstotne medsebojne povezanosti do leta 2020 in kazalnikov nujnosti ukrepanja na podlagi razlike v cenah na veleprodajnem trgu in nominalnih prenosnih zmogljivosti povezovalnih daljnovodov v primerjavi s konično obremenitvijo ter z nameščeno kapaciteto proizvodnje energije iz obnovljivih virov, kot je določeno v točki 2.4.1 oddelka A dela 1 Priloge I. Za vsak novi povezovalni daljnovod se opravi analiza stroškov in koristi s socialno-ekonomskega in okoljskega vidika in realizira se ga lahko le, če potencialne koristi prevladajo nad stroški;
- (2) ključne cilje za infrastrukturne projekte za prenos električne energije in plina ter, kadar je ustrezno, projektov za posodobitev, ki so potrebni za doseganje ciljev petih razsežnosti energetske unije;
- (3) nacionalne cilje v zvezi z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot so: povečanje prožnosti sistema, zlasti s politikami in ukrepi, povezanimi s tržnim oblikovanjem cen v skladu z veljavnim pravom; povezovanje in spajanje trgov, z namenom spodbujati zmogljivosti obstoječih povezovalnih daljnovodov za trgovanje, pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršeno proizvodnjo, mehanizme za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa ter cenovne signale v realnem času, vključno s časovnim okvirom, kdaj bi bilo treba cilje doseči, in drugi nacionalni cilji, povezani z notranjim trgom energije, kakor so določeni v točki 2.4.3 oddelka A dela 1 Priloge I;

(e) kar zadeva razsežnost „raziskave, inovacije in konkurenčnost“:

- (1) nacionalne cilje in cilje glede financiranja javnih in, kadar so na voljo, zasebnih raziskav in inovacij, povezanih z energetsko unijo, vključno s, kadar je ustrezno, časovnim okvirom, kdaj bi bilo treba cilje doseči; pri tem je treba upoštevati prednostne naloge strategije za energetsko unijo in, kadar je ustrezno, SET načrta. Države članice se lahko pri določanju svojih ciljev in prispevkov opirajo na obstoječe nacionalne strategije ali načrte, ki so skladni s pravom Unije;
- (2) kadar so na voljo, nacionalne cilje za leto 2050 v zvezi s spodbujanjem tehnologij čiste energije.

Člen 5

Postopek držav članic za določitev prispevkov na področju energije iz obnovljivih virov

1. V svojem prispevku za svoj delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije v letu 2030 in zadnjem letu iz obdobja, zajetega v poznejših nacionalnih načrtih, na podlagi točke (a)(2) člena 4, vsaka država članica upošteva vse od naslednjega:

- (a) ukrepe iz Direktive (EU) 2018/2001;
- (b) ukrepe za uresničitev cilja energetske učinkovitosti, sprejete na podlagi Direktive 2012/27/EU;
- (c) vse druge obstoječe ukrepe za spodbujanje energije iz obnovljivih virov v državi članici in, kadar je ustrezno, na ravni Unije;
- (d) zavezujoči nacionalni cilj za leto 2020 glede energije iz obnovljivih virov v njeni bruto končni porabi energije iz Priloge I k Direktivi (EU) 2018/2001;
- (e) vse relevantne okoliščine, ki vplivajo na uvedbe energije iz obnovljivih virov, kot so:
 - (i) pravična porazdelitev uvedbe v celotni Uniji;
 - (ii) gospodarske razmere in potencial, vključno z BDP-jem na prebivalca;
 - (iii) potencial za stroškovno učinkovito uvedbo energije iz obnovljivih virov;
 - (iv) geografske, okoljske in naravne omejitve, vključno s tistimi na nepovezanih območjih in v nepovezanih regijah;
 - (v) raven elektroenergetske medsebojne povezanosti med državami članicami;
 - (vi) druge relevantne okoliščine, zlasti zgodnja prizadevanja.

Kar zadeva točko (e) prvega pododstavka vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu navede, katere relevantne okoliščine, ki vplivajo na uvedbo energije iz obnovljivih virov, je upoštevala.

2. Države članice skupaj zagotovijo, da vsota njihovih prispevkov znaša vsaj 32 % energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije na ravni Unije do leta 2030.

Člen 6

Postopek držav članic za določitev prispevkov na področju energetske učinkovitosti

1. Vsaka država članica v svojem okvirnem nacionalnem prispevku k energetski učinkovitosti za leto 2030 in zadnje leto iz obdobja, zajetega v poznejših nacionalnih načrtih, na podlagi točke (b)(1) člena 4, upošteva, da poraba energije Unije v letu 2020 v skladu s členom 3 Direktive 2012/27/EU ne sme preseči 1 483 Mtoe primarne energije ali 1 086 Mtoe končne energije, v letu 2030 pa ne sme preseči 1 273 Mtoe primarne energije in/ali 956 Mtoe končne energije.

Dodatno vsaka država članica upošteva:

(a) ukrepe iz Direktive 2012/27/EU;

(b) druge ukrepe za spodbujanje energetske učinkovitosti v državi članici in na ravni Unije.

2. V svojem prispevku iz odstavka 1 lahko vsaka država članica upošteva nacionalne okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne in končne energije, kot so:

(a) neizkoriščene možnosti za stroškovno učinkovit prihranek energije;

(b) razvoj in napoved za bruto domači proizvod;

(c) spremembe pri uvozu in izvozu energije;

(d) spremembe v mešanici virov energije in razvoj zajemanja in shranjevanja ogljika; in

(e) zgodnje ukrepanje.

Glede prvega pododstavka vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu navede, katere relevantne okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne in končne energije, je upoštevala.

Člen 7

Nacionalne politike in ukrepi za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije

Države članice v skladu s Prilogo I v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih opišejo glavne obstoječe ter načrtovane politike in ukrepe, zlasti za doseganje ciljev iz nacionalnih načrtov, vključno z, kadar je ustrezno, ukrepi za regionalno sodelovanje in ustrezno financiranje na nacionalni in regionalni ravni, vključno z uporabo programov in instrumentov Unije.

Države članice predložijo splošen pregled naložb, ki so potrebne za doseganje ciljev in prispevkov, določenih v nacionalnem načrtu, ter splošno oceno virov teh naložb.

Člen 8

Analitična osnova celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Države članice ob predložitvi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ali na podlagi zadnjih razpoložljivih informacij opišejo, v skladu s strukturo in formatom iz Priloge I, trenutno stanje vsake izmed petih razsežnosti energetske unije, vključno za energetski sistem ter emisije toplogrednih plinov in odvzeme. Države članice prav tako predstavijo in opišejo projekcije za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije, za katere se pričakuje, da bodo izvirale iz obstoječih politik in ukrepov, in sicer vsaj za obdobje trajanja načrta. Države članice si prizadevajo opisati dodatne dolgoročnejsje obete za vseh pet razsežnosti za obdobje po izteku celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, kadar je ustrezno in mogoče.

2. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih opišejo na nacionalni in, kadar je ustrezno, na regionalni ravni, oceno:
- (a) vplivov načrtovanih politik in ukrepov ali skupin ukrepov na razvoj energetskega sistema ter emisije toplogrednih plinov in odvzeme za obdobje trajanja načrta in za obdobje desetih let po zadnjem letu, ki ga načrt zajema, vključno s primerjavo s projekcijami, temelječimi na obstoječih politikah in ukrepih ali skupinah ukrepov iz odstavka 1;
 - (b) makroekonomskih in, kolikor je mogoče, zdravstvenih, okoljskih, in družbenih vplivov načrtovanih politik in ukrepov ali skupin ukrepov iz člena 7, podrobneje določenih v Prilogi I, ter njihovih vplivov na znanja in spretnosti, in sicer za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2030, vključno s primerjavo s projekcijami na podlagi obstoječih politik in ukrepov ali skupin ukrepov iz odstavka 1 tega člena. Metodologija, ki se uporablja za ocenjevanje teh vplivov, se objavi;
 - (c) medsebojnih vplivov med obstoječimi ter načrtovanimi politikami in ukrepi ali skupinami ukrepov znotraj razsežnosti politike in med obstoječimi ter načrtovanimi politikami in ukrepi ali skupinami ukrepov za različne razsežnosti za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2030. Projekcije v zvezi z zanesljivostjo oskrbe, infrastrukturo in povezovanjem trgov so povezane s stabilnimi scenariji za energetske učinkovitost;
 - (d) načina, kako naj bi obstoječi in načrtovani politike in ukrepi privabljali naložbe, ki so potrebne za izvedbo teh politik in ukrepov.
3. Države članice objavijo celovite informacije o domnevah, parametrih in metodologijah, uporabljenih za končne scenarije in projekcije, pri tem pa upoštevajo statistične omejitve, poslovno občutljive podatke in skladnost s pravili o varstvu podatkov.

Člen 9

Osnutki celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Vsaka država članica do 31. decembra 2018 in nato do 1. januarja 2028, potem pa vsakih deset let, pripravi in Komisiji predloži osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov v skladu s členom 3(1) in Prilogo I.
2. Komisija osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov oceni in lahko najpozneje šest mesecev pred rokom za predložitev teh celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov državam članicam v skladu s členom 34 izda priporočila za posamezne države članice. Ta priporočila se lahko nanašajo zlasti na:
- (a) raven ambicioznosti ciljev in prispevkov z vidika skupnega doseganja ciljev energetske unije in zlasti ciljev Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitost, pa tudi raven elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo država članica želi doseči do leta 2030, kakor je določeno v točki (d) člena 4, ob upoštevanju relevantnih okoliščin, ki vplivajo na uporabo energije iz obnovljivih virov in porabo energije ter ki jih je zadevna država članica navedla v osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, ter kazalnike nujnosti ukrepanja za povezanost iz točke 2.4.1 oddelka A dela 1 Priloge I;
 - (b) politike in ukrepe, ki se nanašajo na cilje na ravni držav članic in Unije ter druge politike in ukrepe s potencialnim čezmejnimi pomenom;
 - (c) vse dodatne politike in ukrepe, ki bi lahko bili potrebni v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih;
 - (d) interakcije med obstoječimi in načrtovanimi politikami in ukrepi, vključenimi v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte v okviru ene razsežnosti in med različnimi razsežnostmi energetske unije ter doslednost teh politik in ukrepov.
3. Vsaka država članica v svojem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu ustrezno upošteva vsa priporočila Komisije. Če zadevna država članica določenega priporočila ali znatnega dela priporočila ne upošteva, za to poda svoj obrazložitev in jo objavi.
4. V okviru javnega posvetovanja iz člena 10 vsaka država članica objavi svoj osnutek celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta.

Člen 10

Javno posvetovanje

Brez poseganja v druge zahteve iz prava Unije vsaka država članica zagotovi, da ima javnost zgodaj in učinkovito možnost sodelovati pri pripravi osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta – kar zadeva načrte za obdobje od leta 2021 do leta 2030, pri pripravi končnega načrta dovolj zgodaj pred njegovim sprejetjem – in dolgoročnih strategij iz člena 15. Vsaka država članica pri predložitvi teh dokumentov Komisiji priloži povzetek stališč ali začasnih stališč javnosti. Če je možno uporabiti Direktivo 2001/42/ES, se za posvetovanja o osnutku, opravljena v skladu z navedeno direktivo, šteje, da izpolnjujejo obveznosti javnega posvetovanja iz te uredbe.

Vsaka država članica zagotovi, da je javnost obveščena. Vsaka država članica določi razumne roke, ki omogočajo dovolj časa, da se obvesti javnost, da lahko sodeluje in izrazi svoje stališče.

Vsaka država članica pri izvajanju tega člena omeji upravno zapletenost.

Člen 11

Podnebni in energetske dialog na več ravneh

Vsaka država članica v skladu z nacionalnimi pravili vzpostavi podnebni in energetske dialog na več ravneh, v katerem bodo lokalni organi, organizacije civilne družbe, poslovna skupnost, vlagatelji in druge zadevne zainteresirane strani ter širša javnost lahko dejavno sodelovali in razpravljali o različnih – tudi dolgoročnih – scenarijih, predvidenih za energetske in podnebno politiko, in ocenili napredek, razen če že ima strukturo, ki služi istemu namenu. V okviru takšnega dialoga se lahko razpravlja o celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtih.

Člen 12

Regionalno sodelovanje

1. Države članice medsebojno sodelujejo, pri čemer upoštevajo vse obstoječe in možne oblike regionalnega sodelovanja, da bi učinkovito uresničile cilje in prispevke iz svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov.

2. Vsaka država članica dovolj zgodaj pred predložitvijo svojega osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta Komisiji v skladu s členom 9(1) – kar zadeva načrte za obdobje od leta 2021 do leta 2030, pri pripravi končnega načrta dovolj zgodaj pred njegovim sprejetjem – opredeli priložnosti za regionalno sodelovanje in se posvetuje s sosednjimi državami članicami, tudi v okviru forumov za regionalno sodelovanje. Kadar se državi članici, ki pripravlja načrt, zdi ustrezno, se ta država članica lahko posvetuje z drugimi državami članicami ali tretjimi državami, ki izkažejo interes. Otoške države članice brez energetske medsebojnih povezanosti z drugimi državami članicami se posvetujejo s sosednjimi državami članicami, s katerimi imajo morske meje. Državam članicam, s katerimi se opravi posvetovanje, se določi razumen rok za odgovor. Vsaka država članice v svojem osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta – kar zadeva načrte za obdobje od leta 2021 do leta 2030, v svojem končnem nacionalnem energetske in podnebnem načrtu – predstavi vsaj začasne rezultate takšnih regionalnih posvetovanj, vključno, kadar je ustrezno, z obrazložitvijo, kako so bile upoštevane pripombe države članice ali tretjih držav, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje.

3. Države članice lahko sodelujejo pri prostovoljni skupni pripravi delov svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov ter poročil o napredku, tudi v okviru forumov za regionalno sodelovanje. V tem primeru rezultat nadomesti ustrezne dele njihovih celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov ter poročil o napredku. Komisija na zahtevo dveh ali več držav članic pomaga pri tem postopku.

4. Da bi olajšale povezovanje trgov in stroškovno učinkovite politike in ukrepe, države članice v obdobju med rokom za predložitev svojih osnutkov celovitih nacionalnih energetske in podnebnih načrtov in rokom za predložitev svojih končnih načrtov ustrezne dele svojega osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta predložijo v okviru ustreznih forumov za razvojno sodelovanje s ciljem njihovega dokončanja. Komisija po potrebi podpira takšno sodelovanje in posvetovanje med državami članicami in lahko – če ugotovi, da obstajajo možnosti za dodatno regionalno sodelovanje – državam članicam poda okvirne smernice ter tako olajša in zagotovi učinkovit proces sodelovanja in posvetovanja.

5. Države članice v končnih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu z odstavkoma 2 in 3 upoštevajo pripombe drugih držav članic in v navedenih načrtih pojasnijo, kako so jih upoštevale.
6. Države članice za namene iz odstavka 1 nadaljujejo s sodelovanjem na regionalni ravni, po potrebi tudi v okviru forumov za regionalno sodelovanje, pri izvajanju ustreznih politik in ukrepov iz svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov.
7. Države članice lahko predvidijo tudi sodelovanje s pogodbenicami Energetske skupnosti in tretjimi državami, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora.
8. Kolikor se uporabljajo določbe Direktive 2001/42/ES, se za čezmejna posvetovanja o osnutku, opravljena v skladu s členom 7 navedene direktive, šteje, da so izpolnjene obveznosti regionalnega sodelovanja v skladu s to uredbo, pod pogojem, da so ob tem tudi izpolnjene zahteve iz tega člena.

Člen 13

Ocena celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

Komisija na podlagi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter njihovih posodobitev, kot so priglašeni v skladu s členoma 3 in 14, zlasti oceni, ali:

- (a) cilji in prispevki zadostujejo za skupno doseganje ciljev energetske unije, v prvem desetletnem obdobju pa še posebej ciljev iz okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030;
- (b) so načrti skladni z zahtevami iz členov 3 do 12 in ali so države članice ustrezno upoštevale priporočila Komisije, izdana na podlagi člena 34.

Člen 14

Posodobitev celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Države članice Komisiji do 30. junija 2023 in nato do 1. januarja 2033, potem pa vsakih deset let, predložijo osnutek posodobljenega zadnjega priglašene celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali Komisiji obrazložijo, zakaj načrta ni treba posodobiti.
2. Vsaka država članica Komisiji do 30. junija 2024 in nato do 1. januarja 2034, potem pa vsakih deset let, predloži svoje posodobljene zadnje priglašene celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, razen če je v skladu z odstavkom 1 obrazložila, zakaj načrta ni treba posodobiti.
3. Vsaka država članica pri posodobitvi iz odstavka 2 nacionalni cilj ali prispevek za kateri koli kvantificirani cilj ali prispevek Unije iz točke (a)(1) člena 4 spremeni, da se odrazi povečana ambicioznost v primerjavi s svojim zadnjim priglašenim celovitim nacionalnim energetskim in podnebnim načrtom. Pri posodobitvi iz odstavka 2 vsaka država članica svoj nacionalni cilj ali prispevek za kateri koli kvantificirani cilj ali prispevek Unije iz točk (a)(2) in (b) člena 4 spremeni samo, da se odrazi enaka ali višja raven ambicije kot pri tistem, ki je bil določen v njenem zadnjem priglašenem celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu.
4. Države članice si v svojih posodobljenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih prizadevajo za ublažitev vseh škodljivih okoljskih vplivov, ki kot del celovitega poročanja na podlagi členov 17 do 25 postanejo očitni.
5. Pri njihovih posodobitvah iz odstavka 2 države članice upoštevajo zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra, pa tudi obveznosti, ki izhajajo iz Pariškega sporazuma.
6. Postopki iz člena 9(2) ter členov 10 in 12 se uporabljajo za pripravo in oceno posodobljenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov.

7. Ta člen ne posega v pravico držav članic, da kadar koli spremenijo in prilagodijo nacionalne politike, ki so jih določile ali na katere se sklicujejo v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, pod pogojem, da so takšne spremembe in prilagoditve vključene v celovito nacionalno energetsko in podnebno poročilo.

POGLAVJE 3

Dolgoročne strategije

Člen 15

Dolgoročne strategije

1. Vsaka država članica do 1. januarja 2020 in nato do 1. januarja 2029, potem pa vsakih deset let, pripravi in predloži Komisiji svojo dolgoročno strategijo za vsaj naslednjih 30 let. Države članice navedene strategije po potrebi vsakih pet let posodobijo.

2. Komisija za doseganje splošnih podnebnih ciljev iz odstavka 3 do 1. aprila 2019 sprejme predlog dolgoročne strategije Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v skladu s Pariškim sporazumom, pri čemer upošteva osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov držav članic. Dolgoročna strategija iz tega odstavka vključuje analizo, ki zajema vsaj:

- (a) različne scenarije za prispevek Unije k ciljem iz odstavka 3, med drugim scenarij za doseganje ničelnih neto emisij toplogrednih plinov v Uniji do leta 2050 in negativnih emisij za tem;
- (b) posledice scenarijev iz točke (a) za preostali globalni in evropski ogljični proračun kot podlago za razpravo o stroškovni učinkovitosti, učinkovitosti in poštenosti pri zmanjševanju emisij toplogrednih plinov.

3. Dolgoročne strategije držav članic in Unije prispevajo k:

- (a) izpolnjevanju, s strani Unije in držav članic, zavez, ki izhajajo iz UNFCCC in Pariškega sporazuma za zmanjšanje antropogenih emisij toplogrednih plinov in povečanje odvzemanja po ponorih ter spodbujanju večje sekvenciacije ogljika;
- (b) izpolnjevanju cilja Pariškega sporazuma glede ohranitve dviga povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C nad predindustrijskimi ravnmi in prizadevanju za omejitev dviga temperature na 1,5°C nad predindustrijskimi ravnmi;
- (c) doseganju dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in povečanju odvzemov po ponorih v vseh sektorjih v skladu s ciljem Unije, da bi se v okviru zmanjšanj, ki so po mnenju Medvladnega foruma za podnebne spremembe (IPCC) potrebna, na stroškovno učinkovit način zmanjšale emisije toplogrednih plinov Unije in povečalo odvzemanje po ponorih v skladu s cilji glede temperature iz Pariškega sporazuma, da bi čim prej dosegli ravnovesje med antropogenimi emisijami po virih in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v Uniji in, če je ustrezno, nato dosegli negativne emisije;
- (d) energetskega sistema Unije, ki bo energetsko visoko učinkovit in bo visoko temeljil na energiji iz obnovljivih virov.

4. Dolgoročne strategije držav članic bi morale vsebovati elemente iz Priloge IV. Poleg tega dolgoročne strategije držav članic in Unije obsegajo:

- (a) skupno dolgoročno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in povečanja odvzemov po ponorih;
- (b) zmanjšanje emisij in povečanje odvzemov v posameznih sektorjih, vključno z električno energijo, industrijo, prometom, ogrevanjem in hlajenjem, stavbnim sektorjem (stanovanjskim in storitvenim), kmetijstvom, odpadki ter rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom (LULUCF);
- (c) pričakovani napredek pri prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami toplogrednih plinov, vključno z intenzivnostjo emisij toplogrednih plinov, CO₂ intenzivnostjo bruto domačega proizvoda, povezanimi ocenami dolgoročnih naložb in strategijami za povezane dolgoročne naložbe, raziskave, razvoj in inovacije;
- (d) kolikor je mogoče, pričakovane socialno-ekonomske učinke ukrepov za razogljičenje, ki med drugim vključujejo vidike, povezane z makroekonomskim in socialnim razvojem, tveganji in koristmi za zdravje ter varstvom okolja;
- (e) povezave z drugimi nacionalnimi dolgoročnimi cilji, načrtovanjem ter drugimi politikami, ukrepi in naložbami.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 43 za spreminjanje Priloge IV za njeno prilagoditev razvoju dolgoročne strategije Unije ali v okviru energetske in podnebne politike Unije, ki je neposredno in izrecno povezan z ustreznimi odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC in zlasti na podlagi Pariškega sporazuma.
6. Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti so skladni z dolgoročnimi strategijami iz tega člena.
7. Države članice in Komisija svoje dolgoročne strategije in vse posodobitve teh strategij takoj sporočijo in objavijo, med drugim prek e-platforme iz člena 28. Države članice in Komisija objavijo ustrezne podatke o končnih rezultatih, pri tem pa upoštevajo poslovno občutljive podatke in skladnost s pravili o varstvu podatkov.
8. Komisija države članice pri pripravi njihovih dolgoročnih strategij podpira, tako da zagotavlja informacije o stanju temeljnih znanstvenih spoznanj in možnosti za izmenjavo znanja in primerov dobre prakse, vključno s, kadar je ustrezno, smernicami za države članice v fazi razvijanja in izvajanja njihovih strategij.
9. Komisija oceni, ali so nacionalne dolgoročne strategije ustrezne za skupno doseganje ciljev energetske unije iz člena 1, in zagotovi informacije o vseh preostalih skupnih vrzelih.

Člen 16

Strateški načrt za metan

Zaradi visokega potenciala globalnega segrevanja in razmeroma kratke razpolovne dobe metana v atmosferi Komisija preuči, kako bi izvajanje politik in ukrepov za zmanjšanje kratko- in srednjeročnih učinkov emisij metana vplivalo na emisije toplogrednih plinov v Uniji. Komisija ob upoštevanju ciljev krožnega gospodarstva preuči možnosti politike za hitro obravnavo emisij metana in pripravi strateški načrt Unije za metan kot sestavni del dolgoročne strategije Unije iz člena 15.

POGLAVJE 4

Poročanje

Oddelek 1

Dveletna poročila o napredku in nadaljnje ukrepanje

Člen 17

Celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku

1. Brez poseganja v člen 26 vsaka država članica Komisiji do 15. marca 2023 in potem vsaki dve leti poroča o stanju izvajanja svojega celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, in sicer s poročilom o napredku pri izvajanju celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, ki obsega vseh pet razsežnosti energetske unije.
2. Celovito nacionalno energetske in podnebne poročilo obsega naslednje elemente:
 - (a) informacije o napredku pri izpolnjevanju ciljev in prispevkov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ter pri financiranju in izvajanju politik in ukrepov, potrebnih za njihovo izpolnjevanje, vključno s pregledom dejansko izvedenih naložb v primerjavi s prvotno predvidenimi naložbami;
 - (b) kadar je ustrezno, informacije o napredku pri vzpostavljanju dialoga iz člena 11;
 - (c) informacije iz členov 20 do 25 in, po potrebi, posodobitve politik in ukrepov v skladu z navedenimi členi;
 - (d) informacije o prilagajanju v skladu s točko (a)(1) člena 4;
 - (e) kolikor je mogoče, količinsko oceno učinka politik in ukrepov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta na kakovost zraka in emisije onesnaževal zraka.

Unija in države članice sekretariatu UNFCCC predložijo dveletna poročila v skladu s Sklepom 2/CP.17 konference pogodbenic UNFCCC ter nacionalna sporočila v skladu s členom 12 UNFCCC.

3. Celovito nacionalno energetska in podnebno poročilo zajema informacije iz letnih poročil iz člena 26(3) in informacije o politikah in ukrepih ter projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov po virih in ponorih odvzetih toplogrednih plinov iz poročil iz člena 18.

4. Komisija ob pomoči Odbora za energetska unijo iz točke (b) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, obliko, tehnične podrobnosti in postopek za informacije iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

5. Pogostost in obseg informacij ter posodobitev iz točke (c) odstavka 2 sta uravnotežena glede na potrebo po zagotovitvi zadostne varnosti investitorjem.

6. Kadar je Komisija izdala priporočila na podlagi člena 32(1) ali (2), zadevne države članice v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila vključijo informacije o sprejetih politikah in ukrepih ali o politikah in ukrepih, za katere je predvideno sprejetje in izvajanje, za obravnavo navedenih priporočil. Kadar je ustrezno, takšne informacije vsebujejo podroben časovni načrt izvajanja.

Kadar zadevna država članica določenega priporočila ali znatnega dela priporočila ne upošteva, za to poda obrazložitev.

7. Države članice objavijo poročila, ki jih predložijo Komisiji v skladu s tem členom.

Člen 18

Celovito poročanje o politikah in ukrepih v zvezi z emisijami toplogrednih plinov in projekcijah

1. Države članice Komisiji do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti posredujejo informacije o:

(a) svojih nacionalnih politikah in ukrepih ali skupini ukrepov iz Priloge VI in

(b) svojih nacionalnih projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov po virih ter odvzemih po ponorih, razvrščenih po plinih ali skupinah plinov (fluorirani ogljikovodiki in perfluorirani ogljikovodiki), navedeni v delu 2 Priloge V. Nacionalne projekcije upoštevajo vse politike in ukrepe, sprejete na ravni Unije, in vključujejo informacije iz Priloge VII.

2. Države članice predložijo najnovejše razpoložljive projekcije. Kadar država članica ne predloži popolnih ocen projekcij do 15. marca vsako drugo leto in Komisija ugotovi, da ta država članica ne more zapolniti vrzeli v ocenah, opredeljenih na podlagi postopkov Komisije za zagotavljanje ali kontrolo kakovosti, lahko Komisija v posvetovanju z zadevno državo članico pripravi ocene, ki so potrebne za pripravo projekcij Unije.

3. Država članica Komisiji sporoči vse bistvene spremembe informacij, sporočenih na podlagi odstavka 1 v prvem letu poročevalnega obdobja, in sicer do 15. marca v letu, ki sledi predhodnemu poročilu.

4. Države članice v elektronski obliki objavijo svoje nacionalne projekcije na podlagi odstavka 1 ter vse relevantne ocene stroškov in učinkov nacionalnih politik in ukrepov na izvajanje politik EU, pomembnih za omejitev emisij toplogrednih plinov, skupaj z vsemi zadevnimi podpornimi tehničnimi poročili. Navedene projekcije in ocene bi morale vključevati opis uporabljenih modelov in metodoloških pristopov, opredelitev in temeljnih predpostavk.

Člen 19

Celovito poročanje o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih, finančni in tehnološki podpori državam v razvoju ter prihodkih z dražb

1. Države članice Komisiji – v skladu z zahtevami glede poročanja, dogovorjenimi v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma – do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti posredujejo informacije o svojih nacionalnih načrtih in strategijah prilagajanja podnebnim spremembam, v katerih navedejo svoje izvedene in načrtovane ukrepe za lažjo prilagoditev podnebnim spremembam, vključno z informacijami, določenimi v delu 1 Priloge VIII.

2. Države članice Komisiji do 31. julija 2021 in nato vsako leto (leto X) posredujejo informacije o uporabi prihodkov, ki jih država članica ustvari z dražbo pravic na podlagi člena 10(1) in člena 3d(1) ali (2) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami, določenimi v delu 3 Priloge VIII.
3. Države članice Komisiji – v skladu z ustreznimi zahtevami glede poročanja, dogovorjenimi v okviru UNFCCC in Pariškega sporazuma – do 30. septembra 2021 in nato vsako leto (leto X) posredujejo informacije o podpori državam v razvoju, vključno z informacijami, določenimi v delu 2 Priloge VIII.
4. Države članice poročila, ki jih predložijo Komisiji v skladu s tem členom, objavijo, z izjemo informacij iz točke (b) dela 2 Priloge VIII.
5. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko in postopke, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi informacij v skladu s tem členom.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

Člen 20

Celovito poročanje o energiji iz obnovljivih virov

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije:

(a) o uresničevanju naslednjih začrtanih potekov in ciljev:

- (1) okvirnega začrtanega poteka na nacionalni ravni v zvezi s celotnim deležem energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije od 2021 do 2030;
- (2) ocenjenega začrtanega poteka za sektorski delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije od 2021 do 2030 za sektorje električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa;
- (3) ocenjenega začrtanega poteka glede na tehnologijo za energijo iz obnovljivih virov za doseganje začrtanega poteka v zvezi z energijo iz obnovljivih virov v celoti in v sektorjih od 2021 do 2030, vključno s skupno pričakovano bruto porabo končne energije na tehnologijo in sektor v Mtoe in skupnimi načrtovanimi nameščenimi zmogljivostmi na tehnologijo in sektor v MW;
- (4) začrtanega poteka razvoja povpraševanja po bioenergiji, razdeljenim na toploto, električno energijo in promet, in glede oskrbe z biomaso na surovino in poreklo (pri čemer se razlikuje med domačo proizvodnjo in uvozom). Za gozdno biomaso se vključijo ocena virov in učinkov na LULUCF ponore;
- (5) kadar je ustrezno, drugega začrtanega poteka na nacionalni ravni in ciljev, vključno z dolgoročnimi in sektorskimi (kot je delež električne energije, proizvedene iz biomase, brez porabe toplote, delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju, energija iz obnovljivih virov v stavbah, energija iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta, skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov in samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov), energija, proizvedena iz mulja, pridobljenega s čiščenjem odpadnih voda;

(b) o izvajanju naslednjih politik in ukrepov:

- (1) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje nacionalnega prispevka k zavezujočemu cilju Unije za energijo iz obnovljivih virov za leto 2030, kot je navedeno v točki (a)(2) člena 4 te uredbe, vključno s posebnimi ukrepi za sektorje in tehnologijo, s posebnim pregledom izvedbenih ukrepov iz členov 23 do 28 Direktive (EU) 2018/2001;
- (2) kadar so na voljo, posebnih ukrepov za regionalno sodelovanje;
- (3) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, posebnih ukrepov za finančno podporo, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov za električno energijo, ogrevanje in hlajenje ter promet;
- (4) če je ustrezno, ocena podpore za električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo morajo države članice zagotavljati v skladu s členom 6(4) Direktive (EU) 2018/2001;
- (5) posebnih ukrepov iz izpolnitev zahtev iz členov 15 do 18 Direktive (EU) 2018/2001;
- (6) kadar je ustrezno, posebnih ukrepov za oceno, zagotavljanje preglednosti in zmanjšanje potrebe po neprožnih proizvodnih zmogljivostih, ki utegnejo omejevati energijo iz obnovljivih virov;

- (7) povzetka politik in ukrepov v sklopu ustreznega okvira, ki ga morajo države članice vzpostaviti v skladu s členom 21(6) in členom 22(5) Direktive (EU) 2018/2001, da bi spodbujale in pospeševale samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in nastanek skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.
 - (8) ukrepov za spodbujanje uporabe energije iz biomase, zlasti nove biomase, ob upoštevanju razpoložljivosti biomase, vključno z razpoložljivostjo trajnostne biomase, kot tudi ukrepe za trajnost proizvedene in uporabljene biomase;
 - (9) ukrepov, sprejetih za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter v prometnem sektorju;
 - (10) politik in ukrepov za lažje sklepanje pogodb o nakupu električne energije;
- (c) iz dela 1 Priloge IX.

Člen 21

Celovito poročanje o energetske učinkovitosti

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije:

- (a) o uresničevanju naslednjih začrtanih potekov in ciljev na nacionalni ravni:
 - (1) okvirnega začrtanega poteka razvoja za letno porabo primarne in končne energije v obdobju od leta 2021 do leta 2030 v obliki nacionalnega prispevka k prihrankom energije za doseganje cilja Unije za leto 2030, vključno z osnovno metodologijo;
 - (2) okvirne mejnike dolgoročne strategije prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb ter prispevke k ciljem povečanja energetske učinkovitosti Unije v skladu z Direktivo 2012/27/EU v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;
 - (3) kadar je ustrezno, dodajo posodobitev drugih nacionalnih ciljev iz nacionalnega načrta;
- (b) o izvajanju naslednjih politik in ukrepov:
 - (1) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik, ukrepov in programov za doseganje okvirnih nacionalnih prispevkov k energetske učinkovitosti za leto 2030 kot tudi drugih ciljev iz člena 6, vključno z načrtovanimi ukrepi in instrumenti (tudi finančnimi) za spodbujanje energetske učinkovitosti stavb, ukrepov za izkoriščanje energetske učinkovitosti v plinski in elektroenergetski infrastrukturi ter drugih ukrepov za spodbujanje energetske učinkovitosti;
 - (2) kadar je ustrezno, tržnih instrumentov, ki spodbujajo izboljšave v energetske učinkovitosti, vključno z, vendar ne omejeno na davke na energijo, dajatve in nadomestila;
 - (3) nacionalnega sistema obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih ukrepov na podlagi členov 7a in 7b Direktive 2012/27/EU in v skladu s Prilogo III k tej uredbi;
 - (4) dolgoročnih strategij prenove v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;
 - (5) politike in ukrepov za spodbujanje energetske storitev v javnem sektorju in ukrepov za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir, ki preprečujejo uporabo pogodbenega zagotavljanje prihranka energije in drugih modelov storitev na področju energetske učinkovitosti;
 - (6) regionalnega sodelovanja na področju energetske učinkovitosti, kadar je ustrezno;
 - (7) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na področju energetske učinkovitosti na nacionalni ravni, kadar je ustrezno;
- (c) iz dela 2 Priloge IX.

Člen 22

Celovito poročanje o energetske varnosti

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju:

- (a) nacionalnih ciljev za diverzifikacijo virov energije in oskrbe z njo;
- (b) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev v zvezi z zmanjšanjem odvisnosti od uvoza energije iz tretjih držav;

- (c) nacionalnih ciljev za razvoj sposobnosti za soočanje z omejeno ali prekinjeno dobavo vira energije, vključno s plinom in električno energijo;
- (d) nacionalnih ciljev v zvezi s povečanjem prožnosti nacionalnega energetskega sistema, zlasti z uporabo domačih virov energije, prilagajanjem odjema in skladiščenjem energije;
- (e) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točk (a) do (d);
- (f) regionalnega sodelovanja pri izvajanju ciljev in politik iz točk (a) do (d);
- (g) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na tem področju na nacionalni ravni, kadar je ustrezno.

Člen 23

Celovito poročanje o notranjem trgu energije

1. Države članice v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju naslednjih ciljev in ukrepov:
 - (a) ravni elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo želi država članica doseči v letu 2030, ob upoštevanju cilja glede vsaj 15-odstotne elektroenergetske medsebojne povezanosti v letu 2030 in kazalnikov iz točke 2.4.1 oddelka A dela 1 Priloge I, pa tudi ukrepov za izvajanje strategije za doseganje te ravni, vključno s tistimi, ki se nanašajo na izdajo dovoljenj;
 - (b) ključnih projektov v zvezi z infrastrukturo za prenos električne energije in plina, ki so potrebni za doseganje ciljev iz petih razsežnosti energetske unije;
 - (c) kadar je ustrezno, glavnih predvidenih infrastrukturnih projektov, ki niso projekti skupnega interesa, vključno z infrastrukturnimi projekti, ki vključujejo tretje države, in, kolikor je mogoče, splošne ocene njihove združljivosti s cilji energetske unije in prispevkov k tem ciljem;
 - (d) nacionalnih ciljev v zvezi z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot so povečanje prožnosti sistema, povezovanje in spajanje trgov z namenom spodbujati zmogljivosti obstoječih povezovalnih daljnovodov za trgovanje, pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršeno proizvodnjo, mehanizme za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa ter cenovne signale v realnem času;
 - (e) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev in ukrepov, povezanih z nediskriminacijskim deležem energije iz obnovljivih virov, prilagajanjem odjema in skladiščenjem, med drugim z združevanjem, na vseh trgih energije;
 - (f) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev in ukrepov, s katerimi se zagotovi, da odjemalci sodelujejo v energetskega sistemu, ter koristi lastne proizvodnje in novih tehnologij, vključno s pametnimi števci;
 - (g) ukrepov v zvezi z zagotavljanjem zadostnosti elektroenergetskega sistema;
 - (h) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točk (a) do (g);
 - (i) regionalnega sodelovanja pri izvajanju ciljev in politik iz točk (a) do (h);
 - (j) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov na nacionalni ravni, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na področju notranjega trga energije, med drugim za cilj glede elektroenergetske medsebojne povezanosti, kadar je ustrezno;
 - (k) ukrepov za povečanje prožnosti energetskega sistema z vidika proizvodnje energije iz obnovljivih virov, vključno z izvedbo spajanja trgov znotraj dneva in uvedbo čezmejnih izravnalnih trgov.

2. Informacije, ki jih države članice predložijo na podlagi odstavka 1, so skladne s poročili nacionalnih regulatorjev iz točke (e) člena 37(1) Direktive 2009/72/ES in točke (e) člena 41(1) Direktive 2009/73/ES ter na teh poročilih tudi ustrezno temeljijo.

Člen 24

Celovito poročanje o energetskega revščini

Kadar se uporablja drugi pododstavek točke (d) člena 3(3), zadevna država članica v svoje celovito nacionalno energetskega in podnebno poročilo o napredku vključuje:

- (a) informacije o napredku pri uresničevanju nacionalnega okvirnega cilja glede zmanjšanja števila energetskega revnih gospodinjstev in

- (b) kvantitativne informacije o številu energetsko revnih gospodinjstev in, kadar so na voljo, informacije o politikah in ukrepih za boj proti energetski revščini.

Komisija podatke, ki jih države članice sporočijo v skladu s tem členom, posreduje Evropskemu observatoriju za energetsko revščino.

Člen 25

Celovito poročanje o raziskavah, inovacijah in konkurenčnosti

Države članice v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju naslednjih ciljev in ukrepov:

- (a) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev in politik, ki v nacionalni okvir prenašajo cilje in politike SET načrta;
- (b) nacionalnih ciljev za skupno javno in, kadar je na voljo, zasebno porabo za raziskave in inovacije v zvezi s čistimi in energetskimi tehnologijami kot tudi za stroške tehnologij in razvoj zmogljivosti;
- (c) kadar je ustrezno, nacionalnih ciljev, ki obsegajo dolgoročne cilje za leto 2050 za uvedbo tehnologij za razogljčenje energetske in ogljično intenzivnih industrijskih sektorjev ter, kadar je ustrezno, za s tem povezano infrastrukturo za prevoz, uporabo in skladiščenje ogljika;
- (d) nacionalnih ciljev za postopno ukinitvev subvencij za energijo, zlasti za fosilna goriva;
- (e) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točk (b) in (c);
- (f) sodelovanja z drugimi državami članicami pri izvajanju ciljev in politik iz točk (b) do (d), vključno s koordinacijo politik in ukrepov v okviru SET načrta, kot je usklajevanje raziskovalnih in skupnih programov;
- (g) finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na tem področju na nacionalni ravni, kadar je ustrezno.

Oddelek 2

Letno poročanje

Člen 26

Letno poročanje

1. Države članice Komisiji do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti (leto X) poročajo o informacijah iz:
 - (a) člena 6(2) Direktive 2009/119/ES;
 - (b) točke 3 Priloge IX Direktive 2013/30/EU v skladu s členom 25 navedene direktive.
2. Države članice Komisiji do 31. julija 2021 in nato vsako leto (leto X) poročajo o okvirnih evidencah toplogrednih plinov za leto X – 1.

Za namene tega odstavka Komisija na podlagi okvirnih evidenc toplogrednih plinov držav članic ali, če država članica svojih okvirnih evidenc ni sporočila do navedenega datuma, na podlagi svojih ocen vsako leto pripravi okvirno evidenco toplogrednih plinov Unije. Komisija navedene informacije objavi do 30. septembra vsako leto.

3. Od leta 2023 države članice določijo in Komisiji do 15. marca vsakega leta (leto X) poročajo o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, o predhodnih podatkih pa do 15. januarja vsako leto, vključno s toplogrednimi plini in informacijami iz evidenc, navedenimi v Prilogi V. Poročilo o končnih podatkih iz evidence toplogrednih plinov vključuje tudi celotno in posodobljeno poročilo o nacionalni evidenci. Komisija da informacije iz točke (n) dela 1 Priloge V tri mesece po prejemu poročil na voljo Odboru za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1).
4. Države članice sekretariatu UNFCCC vsako leto do 15. aprila predložijo nacionalne evidence, ki vsebujejo informacije o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, predložene Komisiji v skladu z odstavkom 3. Komisija v sodelovanju z državami članicami vsako leto pripravi evidenco toplogrednih plinov Unije in poročilo o evidenci toplogrednih plinov Unije, ki ju do 15. aprila vsako leto predloži sekretariatu UNFCCC.

5. Države članice Komisiji do 15. januarja poročajo o predhodnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov in do 15. marca o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, in sicer leta 2027 in 2032, ki so jih pripravile za obračune LULUCF za namene poročil o skladnosti v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2018/841.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 43 v zvezi s:
 - (a) spreminjanjem dela 2 Priloge V, tako da doda ali črta snovi s seznama toplogrednih plinov, v skladu z ustreznimi odločitvami, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma;
 - (b) dopolnjevanjem te uredbe, tako da sprejme vrednosti za potencial globalnega segrevanja in določi smernice za evidence, ki se uporabljajo v skladu z ustreznimi odločitvami, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.
7. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, tehnične podrobnosti, oblike in postopke, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi okvirnih evidenc toplogrednih plinov na podlagi odstavka 2 tega člena, evidenc toplogrednih plinov na podlagi odstavka 3 tega člena ter obračunanih emisij toplogrednih plinov in odvzemov v skladu s členoma 5 in 14 Uredbe (EU) 2018/841.

Ko predlaga takšne izvedbene akte, Komisija upošteva časovne načrte UNFCCC ali Pariškega sporazuma za spremljanje in poročanje o navedenih informacijah ter ustrezne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma, da se zagotovi skladnost z obveznostmi poročanja Unije kot pogodbenice UNFCCC in Pariškega sporazuma. V teh izvedbenih aktih se določijo tudi časovni okvirji za sodelovanje in usklajevanje med Komisijo in državami članicami pri pripravi poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

Člen 27

Poročanje o ciljih za leto 2020

Vsaka država članica Komisiji do 30. aprila 2022 poroča o doseganju svojega nacionalnega cilja glede energetske učinkovitosti za leto 2020, določenega v skladu s členom 3(1) Direktive 2012/27/EU, in sicer tako da predložijo informacije iz dela 2 Priloge IX k tej uredbi, ter o uresničitvi splošnih nacionalnih ciljev glede deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2020, kot je določeno v Prilogi I k Direktivi 2009/28/ES v različici, kot bo veljala 31. decembra 2020, tako da predložijo naslednje informacije:

- (a) delež energije iz obnovljivih virov v posameznih sektorjih (električna energija, ogrevanje in hlajenje ter promet) in skupni delež te energije v letu 2020;
- (b) ukrepi, sprejeti za doseganje nacionalnih ciljev glede energije iz obnovljivih virov za leto 2020, vključno z ukrepi, povezanimi s programi podpore, potrdili o izvoru in poenostavitvijo upravnih postopkov;
- (c) delež energije iz biogoriv in tekočih biogoriv, proizvedenih iz žitaric in drugih poljščin z visoko vsebnostjo škroba, sladkorja in oljnic, pri porabi energije v prometu;
- (d) delež energije iz biogoriv in bioplina za promet, proizvedenih iz surovin in drugih goriv, navedenih v delu A Priloge IX k Direktivi 2009/28/ES v različici, kot bo veljala 31. decembra 2020, pri porabi energije v prometu.

Oddelek 3

Platforma za poročanje

Člen 28

E-platforma

1. Komisija vzpostavi spletno platformo (e-platforma), da olajša komunikacijo med Komisijo in državami članicami, spodbudi sodelovanje med državami članicami in javnosti olajša dostop do informacij.
2. Ko e-platforma postane pripravljena za uporabo, jo države članice uporabljajo za predložitev poročil iz tega poglavja Komisiji.

3. E-platforma začne delovati do 1. januarja 2020. Komisija e-platformo uporablja, da javnosti olajša spletni dostop do poročil iz tega poglavja, končnih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte in njihovih posodobitev ter do dolgoročnih strategij iz člena 15, pri tem pa upošteva poslovno občutljive podatke in skladnost s pravili o varstvu podatkov.

POGLAVJE 5

Zbirna ocena napredka in politik za doseganje ciljev Unije – spremljanje s strani Komisije

Člen 29

Ocena napredka

1. Do 31. oktobra 2021 in potem vsaki dve leti Komisija na podlagi celovitih nacionalnih energetske in podnebne poročil o napredku, drugih informacij, ki so predmet poročanja v skladu s to uredbo, kazalnikov in, kadar so na voljo, evropske statistike in podatkov, oceni:

- (a) napredek na ravni Unije pri izpolnjevanju ciljev energetske unije, za prvo desetletno obdobje tudi energetske in podnebne ciljev Unije za leto 2030, zlasti z namenom preprečevanja vrzeli v ciljnih Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitosti;
- (b) napredek vsake države članice pri izpolnjevanju ciljev in prispevkov ter izvajanju politik in ukrepov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta;
- (c) skupni vpliv letalskega prometa na globalno podnebje, tudi zaradi emisij ali učinkov, ki niso povezani s CO₂, na podlagi podatkov o emisijah, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 26, ter izboljša to oceno s sklicevanjem na znanstvene dosežke oziroma podatke o letalskem prometu;
- (d) skupni vpliv politik in ukrepov iz celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte na delovanje ukrepov politike Unije na področjih podnebja in energetike;
- (e) skupni vpliv politik in ukrepov, vključenih v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, na delovanje sistema Evropske unije za trgovanje z emisijami (EU ETS) ter na ravnovesje med ponudbo pravic in povpraševanjem po njih na evropskem trgu ogljika.

2. Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri deležu energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije Unije, in sicer na podlagi okvirnega načrtanega poteka Unije, ki se začne pri 20 % v letu 2020, doseže v letu 2022 referenčno vrednost vsaj 18-odstotnega, v letu 2025 43-odstotnega, v letu 2027 pa 65-odstotnega skupnega povečanja energije iz obnovljivih virov med ciljem Unije v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 in ciljem Unije v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2030 ter doseže cilj Unije vsaj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030.

3. Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri skupnem doseganju največje porabe energije na ravni Unije v višini 1 273 Mtoe primarne energije in 956 Mtoe končne energije v letu 2030, v skladu s členom 3(5) Direktive 2012/27/EU.

Pri izdelavi ocene Komisija upošteva naslednje korake:

- (a) preuči, ali je bil dosežen mejnik Unije za leto 2020 za porabo primarne energije, ki ne presega 1 483 Mtoe, in porabo končne energije, ki ne presega 1 086 Mtoe;
- (b) oceni, ali napredek držav članic kaže, da je Unija kot celota na poti do porabe energije v letu 2030, kot je navedeno v prvem pododstavku, pri čemer upošteva ocene informacij, ki jih države članice vključijo v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku;
- (c) uporabi rezultate iz uporabe modelov za prihodnje trende v porabi energije na ravni Unije in nacionalni ravni ter opravi druge dopolnilne analize;
- (d) ustrezno upošteva relevantne okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne in končne energije in ki jih države članice navedejo v svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtih v skladu s členom 6(2).

4. Na področju notranjega trga energije Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri doseganju ravnosti elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki jo država članica želi doseči v letu 2030.

5. Do 31. oktobra 2021 in potem vsako leto Komisija oceni, zlasti na podlagi informacij, predloženih na podlagi te uredbe, ali so Unija in države članice dosegle zadosten napredek pri:
 - (a) zavezah iz člena 4 UNFCCC in člena 3 Pariškega sporazuma, kakor so opredeljene v sklepih, sprejetih na konferenci pogodbenic UNFCCC ali na konferenci pogodbenic UNFCCC kot sestanku pogodbenic Pariškega sporazuma;
 - (b) obveznostih iz člena 4 Uredbe (EU) 2018/842 in člena 4 Uredbe (EU) 2018/841;
 - (c) ciljih iz celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov z vidika doseganja ciljev energetske unije in za prvo desetletno obdobje z vidika izpolnjevanja energetske in podnebne ciljev za leto 2030.
6. Komisija bi morala v svoji oceni upoštevati zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra.
7. Komisija poroča o svoji oceni v skladu s tem členom kot del poročila o stanju energetske unije iz člena 35.

Člen 30

Neskladnosti s krovnimi cilji energetske unije iz Uredbe (EU) 2018/842

1. V primeru, da razvoj politik v državi članici kaže neskladnosti s krovnimi cilji energetske unije, Komisija na podlagi ocene iz člena 29 izda priporočila za navedeno državo članico na podlagi člena 34.
2. Država članica, ki namerava uporabiti prilagodljivost v skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2018/842 v celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt vključi raven predvidene uporabe ter načrtovanih politik in ukrepov, takoj, ko je ta informacija na voljo, da bi dosegli zahteve iz člena 4 Uredbe (EU) 2018/841 za obdobje od leta 2021 do leta 2030.

Člen 31

Odzivanje na nezadostne ambicije celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov

1. Kadar Komisija na podlagi svoje ocene osnutkov celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov v skladu s členom 9 ali svoje ocene osnutkov posodobitev končnih načrtov v skladu s členom 14 ter kot del ponavljajočega se postopka sklene, da cilji in prispevki držav članic ne zadostujejo za skupno doseganje ciljev energetske unije, še zlasti pa ne, kar zadeva prvo desetletno obdobje, za doseganje zavezujočega cilja Unije za leto 2030 v zvezi z energijo iz obnovljivih virov in cilja Unije za leto 2030 v zvezi z energetske učinkovitostjo, mora – kar zadeva cilj Unije za energijo iz obnovljivih virov – in sme –kar zadeva druge cilje energetske unije – izdati priporočila za države članice, katerih prispevke oceni za nezadostne, naj jih naredijo bolj ambiciozne, da se zagotovi zadostna raven skupnih ambicij.
2. Kadar pride do razhajanj med ciljem Unije za leto 2030 in skupnimi prispevki držav članic na področju energije iz obnovljivih virov, Komisija svojo oceno opravi na podlagi enačbe iz Priloge II, ki temelji na objektivnih merilih iz točke (e)(i) do (v) prvega pododstavka člena 5(1), obenem pa upošteva ustrezne okoliščine, ki vplivajo na uporabo energije iz obnovljivih virov, kakor to navede država članica v skladu z drugim pododstavkom člena 5(1).

Kadar pride do razhajanj med ciljem Unije za leto 2030 in vsoto nacionalnih prispevkov na področju energetske učinkovitosti, Komisija zlasti oceni ustrezne okoliščine, navedene v členu 6(2), informacije, ki so jih posredovale države članice v svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtih, rezultate modeliranja v zvezi s prihodnjimi trendi porabe energije ter po potrebi druge dopolnilne analize.

Brez poseganja v druge določbe tega člena in zgolj zato, da se oceni, ali obstaja razhajanje med ciljem Unije za leto 2030 in skupnimi prispevki držav članic, Komisija v svoji oceni predvidi nacionalne prispevke držav članic, ki niso predložile osnutkov njihovih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov v skladu s členom 9(1).

Komisija pri svoji domnevi na področju energije iz obnovljivih virov upošteva zavezujoč nacionalni cilj države članice za leto 2020, kakor je določen v Prilogi I k Direktivi (EU) 2018/2001, rezultate modeliranja v zvezi z uporabo energije iz obnovljivih virov ter rezultate enačbe, določene v Prilogi II k tej uredbi. Na področju energetske učinkovitosti upošteva modeliranje v zvezi s prihodnjimi trendi na področju porabe energije in po potrebi druge dopolnilne analize.

Komisija pri svoji oceni prispevkov za energijo iz obnovljivih virov na podlagi enačbe iz Priloge II upošteva vse morebitne negativne učinke na zanesljivost oskrbe in stabilnost omrežja v malih ali izoliranih energetskih sistemih ali v sistemih držav članic, kjer bi lahko sprememba sinhronega območja povzročila znatne posledice.

Komisija pri svoji oceni prispevkov za energijo iz obnovljivih virov upošteva morebitni učinek na delovanje elektroenergetskega sistema in stabilnost omrežja v državah članicah, kjer bi lahko sprememba sinhronega območja povzročila bistvene posledice.

3. Kadar Komisija na podlagi ocene celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in njihovih posodobitev na podlagi člena 14 sklene, da so cilji in prispevki celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ali njihovih posodobitev nezadostni za skupno doseganje ciljev energetske unije in, zlasti za prvo desetletno obdobje, ciljev Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energetske učinkovitost, na ravni Unije predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila, da zagotovi skupno doseganje navedenih ciljev. Z vidika energije iz obnovljivih virov takšni ukrepi upoštevajo ravni ambicij prispevkov držav članic k ciljem Unije za leto 2030, ki so določeni v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih in njihovih posodobitvah.

Člen 32

Odziv na nezadosten napredek pri izpolnjevanju energetskih in podnebnih ciljev Unije

1. Kadar na podlagi ocene iz točke (b) člena 29(1) Komisija sklene, da je doseženi napredek države članice pri izpolnjevanju njenih ciljev in prispevkov, njenih referenčnih vrednosti za energijo iz obnovljivih virov ali pri izvajanju politik in ukrepov, določenih v celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu, nezadosten, za zadevno državo članico na podlagi člena 34 izda priporočila.

Pri izdaji priporočil na področju energije iz obnovljivih virov Komisija upošteva relevantne okoliščine, ki jih države članice navedejo v skladu z drugim pododstavkom člena 5(1). Komisija upošteva tudi projekte s področja energije iz obnovljivih virov, v zvezi s katerimi je bila sprejeta končna naložbena odločitev, pod pogojem, da se izvajajo v obdobju od leta 2021 do leta 2030 in bistveno vplivajo na nacionalni prispevek države članice.

Komisija v svojih priporočilih na področju energetske učinkovitosti ustrezno upošteva objektivna merila iz točk (a) in (b) člena 6(1) ter ustrezne nacionalne okoliščine, ki jih navedejo države članice v skladu s členom 6(2).

2. Kadar na podlagi zbirne ocene celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročil o napredku držav članic na podlagi točke (a) člena 29(1), podprte z drugimi viri informacij, kot je ustrezno, Komisija sklene, da na ravni Unije obstaja tveganje neizpolnjevanja ciljev energetske unije in, zlasti za prvo desetletno obdobje, ciljev iz okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030, lahko vsem državam članicam na podlagi člena 34 izda priporočila, da bi ublažila takšno tveganje.

Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija oceni, ali so nacionalni ukrepi iz odstavka 3 zadostni za doseganje ciljev Unije na področju energije iz obnovljivih virov. V primeru nezadostnih nacionalnih ukrepov Komisija, kot je ustrezno, predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila na ravni Unije poleg navedenih priporočil, da zagotovi zlasti doseganje ciljev Unije za energijo iz obnovljivih virov za leto 2030.

Na področju energetske učinkovitosti Komisija, kot je ustrezno, predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila na ravni Unije ob teh priporočilih, da zagotovi zlasti doseganje cilja Unije za energetske učinkovitost za leto 2030.

Na področju energetske učinkovitosti lahko tovrstni dodatni ukrepi še posebej izboljšajo energetske učinkovitost:

- (a) proizvodov v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbo (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (b) stavb v skladu z direktivama 2010/31/EU in 2012/27/EU ter
- (c) prometa.

3. Kadar na področju energije iz obnovljivih virov Komisija na podlagi svoje cene v skladu s členom 29(1) in (2) sklene, da ena ali več referenčnih vrednosti okvirnega začrtanega poteka Unije v letih 2022, 2025 in 2027 iz člena 29(2) ni bila izpolnjena, države članice, ki zaostajajo pri eni ali več nacionalnih referenčnih vrednostih v letih 2022, 2025 in 2027 iz točke (a)(2) člena 4 zagotovijo, da se dodatni ukrepi izvedejo v enem letu po datumu, ko prejmejo oceno Komisije, da bi zapolnili vrzel glede na njihove nacionalne referenčne vrednosti, kot so:

- (a) nacionalni ukrepi za povečano uvedbo energije iz obnovljivih virov;
- (b) prilagoditev deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja iz člena 23(1) Direktive (EU) 2018/2001;
- (c) prilagoditev deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju prometa iz člena 25(1) Direktive (EU) 2018/2001;
- (d) prostovoljno finančno plačilo v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, vzpostavljen na ravni Unije, za projekte na področju energije iz obnovljivih virov, s katerim neposredno ali posredno upravlja Komisija, kot je določeno v členu 33;
- (e) mehanizmi sodelovanja iz Direktive (EU) 2018/2001.

Takšni ukrepi upoštevajo ugotovitve Komisije iz drugega pododstavka odstavka 1 tega člena. Zadevne države članice te ukrepe vključijo kot del svojega celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku.

4. Od 1. januarja 2021 naprej delež energije iz obnovljivih virov v končni bruto porabi energije vsake države članice ne sme biti nižji od izhodiščnega deleža, ki je enak njenemu obveznemu splošnemu nacionalnemu cilju za delež energije iz obnovljivih virov v letu 2020 iz člena 3(4) Direktive (EU) 2018/2001. Če država članica ne ohrani svojega izhodiščnega deleža, kot se izmeri v obdobju enega leta, zadevna država članica v roku enega leta sprejme dodatne ukrepe, npr. tiste iz točk (a) do (e) prvega pododstavka odstavka 3 tega člena, ki zadostujejo, da se vrzel zapolni v enem letu.

Kadar je država članica izpolnila obveznost glede zapolnitve vrzeli v izhodišču, bi moralo veljati, da je v obdobju, ko je zadevna vrzel nastala, spoštovala obveznosti iz prvega stavka prvega pododstavka tega odstavka in iz člena 3(4) Direktive (EU) 2018/2001.

Države članice lahko za namene točke (d) prvega pododstavka odstavka 3 tega člena uporabijo prihodke od letnih pravic do emisije iz Direktive 2003/87/ES.

5. Kadar se delež energije iz obnovljivih virov države članice spusti pod eno ali več njenih nacionalnih referenčnih vrednosti v letih 2022, 2025 in 2027 iz točke (a)(2) člena 4, država članica v svojem naslednjem celovitem poročilu, predloženem Komisiji v skladu s členom 17, vključi pojasnilo o tem, kako bo zapolnila vrzel glede na svoje nacionalne referenčne vrednosti.

6. Kadar na področju energetske učinkovitosti, brez poseganja v druge ukrepe na ravni Unije v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 2 tega člena, Komisija na podlagi svoje ocene v skladu s členom 29(1) in (3), opravljene v letih 2022, 2025 in 2027, sklene, da je napredek pri skupnem doseganju cilja energetske učinkovitosti Unije iz prvega stavka člena 29(3) nezadosten, predlaga ukrepe in izvaja svoja pooblastila na ravni Unije, poleg tistih iz Direktive 2010/31/EU in Direktive 2012/27/EU, da zagotovi izpolnitev ciljev energetske učinkovitosti Unije za leto 2030.

7. Vsaka zadevna država članica iz odstavka 3 tega člena podrobno navede dodatne izvedene, sprejete in načrtovane ukrepe v okviru svojega poročila o napredku iz člena 17.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1).

8. Kadar Komisija na področju povezovalnih daljnovodov, izhajajoč iz svoje ocene na podlagi člena 29(1) in (4) leta 2025, oceni, da napredek ni bil zadosten, do leta 2026 z zadevnimi državami članicami vzpostavi sodelovanje, namenjeno odpravi nastalih problemov.

Člen 33

Mehanizem Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov

1. Komisija do 1. januarja 2021 vzpostavi mehanizem Unije za financiranje energije iz točke (d) člena 32(3), da bi omogočila podporo novim projektom na področju energije iz obnovljivih virov v Uniji z namenom zapolnitve vrzeli glede na načrtan potek Unije. Podpora se lahko med drugim zagotovi v obliki premije, plačane poleg tržne cene, in se dodeli projektom, ki so oddali ponudbe za najnižjo ceno ali premijo.

2. Brez poseganja v odstavek 1 tega člena finančni mehanizem prispeva k ustreznemu okviru v skladu s členom 3(4) Direktive (EU) 2018/2001 z namenom podpiranja uporabe energije iz obnovljivih virov po vsej Uniji, ne glede na vrzel glede na načrtan potek Unije. V ta namen:

- (a) lahko plačila držav članic iz člena 32 dopolnjujejo drugi viri, kot so skladi Unije, prispevki zasebnega sektorja ali dodatna plačila držav članic, da bi prispevali k doseganju cilja Unije;
- (b) lahko mehanizem financiranja med drugim zagotavlja podporo v obliki posojil, nepovratnih sredstev ali kombinacije obeh in lahko med drugim podpira skupne projekte med državami članicami v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2018/2001 ter udeležbo držav članic v skupnih projektih s tretjimi državami iz člena 11 navedene direktive.

3. Države članice obdržijo pravico, da odločijo, ali in pod katerimi pogoji dovolijo, da se za naprave na njihovem ozemlju dodeli podpora iz mehanizma financiranja.

4. Komisija ob pomoči Odbora za energetske unije iz točke (b) člena 44(1) lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi potrebne določbe za vzpostavitev in delovanje mehanizma financiranja, zlasti:

- (a) metodologijo za izračun najvišje premije za vsak razpis;
- (b) zasnovano razpisa, ki se uporabi, vključno s pogoji za izvedbo in s tem povezanimi kaznimi;
- (c) metodologijo za izračun plačil držav članic in iz tega izhajajočih statističnih koristi za sodelujoče države članice;
- (d) minimalne zahteve za sodelovanje držav članic, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi kontinuitete mehanizma na podlagi dovolj dolgega trajanja plačil države članice ter maksimalne prožnosti glede sodelovanja držav članic;
- (e) določbe za zagotovitev sodelovanja in/ali odobritve države članice gostiteljice in po potrebi določbe v zvezi z dodatnimi obremenitvami, povezanimi s stroški sistema.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

5. Vsako leto se energija iz obnovljivih virov, proizvedena z napravami, financiranimi z mehanizmom financiranja, statistično pripiše sodelujočim državam članicam, in odraža njihovo relativno plačilo. Projekti, ki jih podpira ta mehanizem financiranja in se financirajo iz drugih virov, ki niso plačila držav članic, se ne upoštevajo pri nacionalnih prispevkih držav članic, upoštevajo pa se pri doseganju zavezujočega cilja Unije v skladu s členom 3(1) Direktive (EU) 2018/2001.

Člen 34

Priporočila Komisije državam članicam

1. Komisija po potrebi izda priporočila državam članicam, da se zagotovi doseganje ciljev energetske unije. Komisija ta priporočila nemudoma javno objavi.

2. Pri sklicevanju v tej uredbi na ta člen veljajo naslednja načela:
 - (a) zadevna država članica ustrezno upošteva priporočilo v duhu solidarnosti med državami članicami in Unijo ter med državami članicami;
 - (b) v celovitem nacionalnem energetske in podnebnem poročilu o napredku, pripravljenem v letu, ki sledi letu, v katerem je bilo priporočilo izdano, država članica predstavi, kako je bilo priporočilo ustrezno upoštevano. Če zadevna država članica določenega priporočila ali znatnega dela priporočila ne upošteva, to obrazloži;
 - (c) priporočila bi morala dopolnjevati zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra.

Člen 35

Poročilo o stanju energetske unije

1. Komisija do 31. oktobra vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o stanju energetske unije.
2. Poročilo o stanju energetske unije vsebuje naslednje elemente:
 - (a) oceno, pripravljeno v skladu s členom 29;
 - (b) po potrebi, priporočila v skladu s členom 34;
 - (c) poročilo o delovanju trga ogljika iz člena 10(5) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami o uporabi navedene direktive iz člena 21(2) navedene direktive;
 - (d) od leta 2023 naprej vsaki dve leti poročilo o trajnosti bioenergije v Uniji z informacijami, določenimi v Prilogi X;
 - (e) vsaki dve leti poročilo o prostovoljnih sistemih, v zvezi s katerimi je Komisija sprejela odločitev v skladu s členom 30(4) Direktive (EU) 2018/2001 z informacijami, določenimi v Prilogi XI k tej uredbi;
 - (f) splošno poročilo o napredku v zvezi z uporabo Direktive 2009/72/ES;
 - (g) splošno poročilo o napredku v zvezi z uporabo Direktive 2009/73/ES na podlagi člena 52 navedene direktive;
 - (h) splošno poročilo o napredku glede sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih političnih ukrepov iz členov 7a in 7b Direktive 2012/27/EU;
 - (i) vsaki dve leti skupno poročilo o napredku pri prenovi nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v skladu s časovnimi načrti, določenimi v dolgoročnih strategijah prenove, ki jih vsaka država članica pripravi v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU;
 - (j) vsaka štiri leta splošno poročilo o napredku glede povečanja števila skoraj nič-energijskih stavb v državah članicah v skladu s členom 9(5) Direktive 2010/31/EU;
 - (k) splošno poročilo o napredku glede napredka držav članic pri oblikovanju celovitega in delujočega trga energije;
 - (l) dejansko kakovost goriv v različnih državah članicah in geografsko pokritost z gorivi z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg, s ciljem zagotoviti pregled nad podatki o kakovosti goriv v različnih državah članicah, o kateri se poroča v skladu z Direktivo 98/70/ES;
 - (m) oceno napredka glede konkurenčnosti;
 - (n) napredek držav članic pri postopni ukinitvi subvencij za energijo, zlasti za fosilna goriva;
 - (o) druge zadeve, pomembne za izvajanje energetske unije, vključno z javno in zasebno podporo;
 - (p) do 31. oktobra 2019 in potem vsaka štiri leta oceno izvajanja Direktive 2009/31/ES.

Člen 36

Spremljanje mehanizma upravljanja

Komisija v okviru stanja energetske unije v skladu s členom 35 obvesti Evropski parlament in Svet o izvajanju celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov. Evropski parlament in Svet vsako leto obravnavata napredek, ki ga je energetska unija dosegla na področju energetske in podnebne politike.

POGLAVJE 6

Sistem Unije in nacionalni sistemi za emisije toplogrednih plinov in odvzeme po ponorih

Člen 37

Sistem evidenc Unije in nacionalni sistemi evidenc

1. Države članice do 1. januarja 2021 vzpostavijo in upravljajo nacionalne sisteme evidenc ter si prizadevajo za njihovo stalno izboljševanje, da ocenijo antropogene emisije toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzete toplogredne pline iz dela 2 Priloge V ter zagotovijo pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost svojih evidenc toplogrednih plinov.
2. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi dostop do informacij, določenih v Prilogi XII k tej uredbi, uporabljajo sisteme poročanja, vzpostavljene v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 517/2014, da izboljšajo oceno fluoriranih plinov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov, in lahko izvajajo letne preglede skladnosti iz točk (i) in (j) dela 1 Priloge V k tej uredbi.
3. Vzpostavi se sistem evidenc Unije, s katerim se zagotovi pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost nacionalnih evidenc glede na evidenco toplogrednih plinov Unije. Komisija upravlja in vzdržuje navedeni sistem ter si prizadeva za njegovo stalno izboljševanje, kar vključuje oblikovanje programov zagotavljanja in kontrole kakovosti, oblikovanje ciljev kakovosti in pripravo osnutka načrta zagotavljanja in kontrole kakovosti v zvezi z evidencami, postopke za dokončanje ocen emisij, da se pripravi evidenca Unije na podlagi odstavka 5 tega člena, in preglede iz člena 38.
4. Komisija izvede začetni pregled točnosti predhodnih podatkov iz evidenc toplogrednih plinov, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 26(3). Rezultate tega pregleda v šestih tednih od roka za predložitev navedenih predlogov pošlje državam članicam. Države članice odgovore na kakršna koli zadevna vprašanja na podlagi začetnega pregleda predložijo do 15. marca skupaj s končnimi evidencami za leto X – 2.
5. Kadar država članica do 15. marca ne predloži evidenc podatkov, potrebnih za pripravo evidence Unije, lahko Komisija ob posvetovanju in v tesnem sodelovanju z zadevno državo članico pripravi ocene za dopolnitev podatkov, ki jih predloži država članica. Komisija v ta namen uporabi smernice, ki se uporabljajo za pripravo nacionalnih evidenc toplogrednih plinov.
6. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o strukturi, obliki in postopku predložitve informacij v zvezi z nacionalnimi sistemi evidenc ter zahteve glede vzpostavitve, upravljanja in delovanja nacionalnih sistemov evidenc.

Pri predlaganju takšnih izvedbenih aktov Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

7. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 43, s katerimi dopolni to uredbo in v njih določi pravila o zahtevah glede vzpostavitve, upravljanja in delovanja sistema evidenc Unije. Pri predlaganju takšnih delegiranih aktov Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.

Člen 38

Pregled evidenc

1. Komisija z namenom spremljanja zmanjšanja ali omejitev emisij toplogrednih plinov držav članic na podlagi členov 4, 9 in 10 Uredbe (EU) 2018/842 ter njihovega zmanjšanja emisij in povečanje odvzemov po ponorih na podlagi členov 4 in 14 Uredbe (EU) 2018/841 ter vseh ostalih ciljev zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov iz prava Unije v letih 2027 in 2032 izvede celovit pregled nacionalnih podatkov iz evidenc, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 26(4) te uredbe. Države članice so v celoti vključene v ta proces.
2. Celovit pregled iz odstavka 1 zajema:
 - (a) preglede za preverjanje preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti predloženih informacij;

- (b) preglede za opredelitev primerov, pri katerih so podatki iz evidence pripravljeni na način, ki ni skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije;
 - (c) preglede za opredelitev primerov, pri katerih obračunavanje LULUCF poteka na način, ki ni skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije in
 - (d) kadar je ustrezno, izračun s tem povezanih potrebnih tehničnih popravkov, in sicer v posvetovanju z državami članicami.
3. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da se določijo časovni okvir in postopek za izvajanje celovitega pregleda, vključno z nalogami iz odstavka 2 tega člena, ter za zagotovitev ustreznega posvetovanja držav članic, kar zadeva ugotovitve pregledov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

4. Komisija z izvedbenim aktom določi skupno količino emisij za zadevna leta na podlagi popravljenih podatkov iz evidenc za posamezno državo članico po končanem pregledu, z razdelitvijo na emisijske podatke, pomembne za člen 9 Uredbe (EU) 2018/842, in emisijske podatke iz točke (c) dela 1 Priloge V k tej uredbi, določi pa tudi skupno količino emisij in odvzemov, pomembnih za člen 4 Uredbe EU 2018/841.
5. Podatki za posamezno državo članico, zapisani v registre, vzpostavljene v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2018/841 štiri mesece po objavi izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 4 tega člena, se uporabijo za preverjanje skladnosti s členom 4 Uredbe (EU) 2018/841, vključno s spremembami takšnih podatkov, do katerih pride, ker država članica izkoristi prilagodljivosti na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2018/841.
6. Podatki za posamezno državo članico, zapisani v registre, vzpostavljene v skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2018/842 dva meseca po datumu preverjanja skladnosti z Uredbo (EU) 2018/841 iz odstavka 5 tega člena, se uporabijo za preverjanje skladnosti na podlagi člena 9 Uredbe (EU) 2018/842 za leti 2021 in 2026. Preverjanje skladnosti na podlagi člena 9 Uredbe (EU) 2018/842 za vsako leto od 2022 do 2025 in od 2027 do 2030 se opravi na datum, ki je en mesec po datumu preverjanja skladnosti za prejšnje leto. To preverjanje vključuje spremembe takšnih podatkov zaradi uporabe prilagodljivosti s strani navedene države članice v skladu s členi 5, 6 in 7 Uredbe (EU) 2018/842.

Člen 39

Sistem Unije in nacionalni sistemi za politike in ukrepe ter projekcije

1. Države članice in Komisija do 1. januarja 2021 začnejo upravljati nacionalne sisteme in sistem Unije za poročanje o politikah in ukrepih ter za poročanje o projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter si prizadevajo za njihovo nenehno izboljševanje. Navedeni sistemi vključujejo ustrezne institucionalne, pravne in postopkovne ureditve, vzpostavljene v državi članici in Uniji, za ocenjevanje politike in pripravo projekcij antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov.
2. Države članice in Komisija imajo za cilj zagotoviti pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost sporočenih informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, kot je določeno v členu 18, vključno z uporabo podatkov, metod in modelov ter izvajanjem dejavnosti zagotavljanja kakovosti, kontrole kakovosti in analize občutljivosti.
3. Komisija ob pomoči Odbora za podnebne spremembe iz točke (a) člena 44(1) sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, obliko in postopek predložitve informacij o nacionalnih sistemih in sistemu Unije za politike in ukrepe ter projekcije v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena in členom 18.

Pri predlaganju takšnih izvedbenih aktov Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma, vključno z mednarodno dogovorjenimi obveznostmi poročanja kot tudi časovne načrte za spremljanje in poročanje o navedenih informacijah.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(6).

Člen 40

Vzpostavitev in upravljanje registrov

1. Unija in države članice vzpostavijo in vzdržujejo registre za natančno obračunavanje nacionalno določenih prispevkov v skladu s členom 4(13) Pariškega sporazuma in za mednarodno prenesene rezultate blaženja v skladu s členom 6 navedenega sporazuma.
2. Unija in države članice lahko svoje registre vzdržujejo prek združenega sistema skupaj z eno ali več drugimi državami članicami.
3. Podatki v registrih iz odstavka 1 tega člena so na voljo centralnemu administratorju, imenovanemu v skladu s členom 20 Direktive 2003/87/ES.
4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 43, da dopolni to uredbo z vzpostavitvijo registrov iz odstavka 1 tega člena in da uveljavi, z registri Unije in držav članic, potrebno tehnično izvajanje zadevnih odločitev organov UNFCCC ali Pariškega sporazuma v skladu z odstavkom 1 tega člena.

POGLAVJE 7

Sodelovanje in podpora

Člen 41

Sodelovanje med državami članicami in Unijo

1. Države članice in Unija sodelujejo in se medsebojno ter z Unijo v celoti usklajujejo v zvezi z obveznostmi iz te uredbe, zlasti v zvezi s:
 - (a) postopkom priprave, sprejetja, priglasitve in ocene celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov v skladu s členi 9 do 13;
 - (b) postopkom priprave, sprejetja, priglasitve in ocene celovitih nacionalnih energetske in podnebne poročil o napredku v skladu s členom 17 in letnim poročanjem v skladu s členom 26;
 - (c) postopkom v zvezi s priporočili Komisije in za obravnavo teh priporočil v skladu s členom 9(2) in (3), členom 17(6), členom 30(1), členom 31(1) ter členom 32(1) in (2);
 - (d) pripravo evidence toplogrednih plinov Unije in poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije na podlagi člena 26(4);
 - (e) pripravo nacionalnega sporočila za Unijo v skladu s členom 12 UNFCCC in dveletnega poročila Unije v skladu s Sklepom 2/CP.17 ali poznejšimi ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC;
 - (f) postopki pregledovanja in doseganja skladnosti na podlagi Pariškega sporazuma v skladu z vsemi sklepi, ki se uporabljajo in so sprejeti na podlagi UNFCCC, ter v zvezi s postopkom Unije za pregled evidenc toplogrednih plinov držav članic iz člena 38;
 - (g) vsemi prilagoditvami po zaključenem postopku pregleda iz člena 38 ali v zvezi z drugimi spremembami evidenc in poročil o evidencah, ki so bili ali bodo predloženi sekretariatu UNFCCC;
 - (h) pripravo okvirnih evidenc toplogrednih plinov Unije v skladu s členom 26(2).
2. Komisija lahko državam članicam na njihovo prošnjo nudi tehnično pomoč v zvezi z obveznostmi iz te uredbe.

Člen 42

Vloga Evropske agencije za okolje

Evropska agencija za okolje Komisiji pomaga pri njenem delu v zvezi z razsežnostima za razogljčenje in energetske učinkovitosti pri izvajanju členov 15 do 21, 26, 28, 29, 35, 37, 38, 39 in 41 v skladu s svojim letnim delovnim programom. To vključuje potrebno pomoč pri:

- (a) zbiranju informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah, ki jih sporočajo države članice;
- (b) izvajanju postopkov za zagotavljanje kakovosti in kontrolo kakovosti glede informacij o projekcijah ter politikah in ukrepih, ki jih sporočajo države članice;

- (c) pripravi ocen ali dopolnitvi ocen, razpoložljivih Komisiji, za podatke o projekcijah, o katerih države članice ne poročajo;
- (d) zbiranju podatkov iz evropske statistike, ki so ustrezni z vidika časovnega okvira, kot je potrebno za poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o stanju energetske unije, ki ga pripravi Komisija;
- (e) razširjanju informacij, zbranih v skladu s to uredbo, vključno z vodenjem in posodabljanjem zbirke podatkov o politikah in ukrepih držav članic za blažitev ter evropskega mehanizma za prilagajanje podnebnim spremembam v zvezi z vplivi, ranljivostmi zaradi podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam;
- (f) izvajanju postopkov zagotavljanja kakovosti in kontrole kakovosti, da se pripravi evidenca toplogrednih plinov Unije;
- (g) pripravi evidence toplogrednih plinov Unije in poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije;
- (h) pripravi ocen podatkov, o katerih se ne poroča v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;
- (i) izvajanju pregleda iz člena 38;
- (j) pripravi ocen podatkov, o katerih se ne poroča v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov.

POGLAVJE 8

Končne določbe

Člen 43

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3(5), člena 15(5), člena 26(6), člena 37(7) in člena 40(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. decembra 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastil iz člena 3(5), člena 15(5), člena 26(6), člena 37(7) in člena 40(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(5), člena 15(5), člena 26(6), člena 37(7) in člena 40(4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta ugovarjala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 44

Odbori

1. Komisiji pomagata:
 - (a) Odbor za podnebne spremembe pri izvajanju zadev iz člena 19(5), člena 26(7), člena 37(6), člena 38(3) in člena 39(3) ter
 - (b) Odbor za energetske unije pri izvajanju zadev iz člena 17(4) in člena 33(4).

2. Navedena odbora sta odbora v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Z Odborom za podnebne spremembe iz točke (a) odstavka 1 tega člena se nadomesti odbor, ustanovljen v členu 26 Uredbe (EU) št. 525/2013.
4. Kadar kateri koli od odborov iz odstavka 1 obravnava horizontalna vprašanja in skupne ukrepe, o tem ustrezno obvesti drugi odbor iz odstavka 1, da se zagotovi skladnost politik in v največji možni meri poveča sinergije med sektorji.
5. Vsaka država članica imenuje svoje(-ga) predstavnik(e)-a v Odbor za podnebne spremembe in Odbor za energetske unijo. Predstavniki vsakega odbora so povabljeni na seje drugega odbora.
6. Pri sklicevanju na ta člen se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 45

Pregled

Komisija v šestih mesecih po vsakem globalnem pregledu stanja, dogovorjenem v členu 14 Pariškega sporazuma, Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o delovanju te uredbe, njenem prispevku k upravljanju energetske unije, njenemu prispevku k dolgoročnim ciljem Pariškega sporazuma, napredku k doseganju ciljev na področju podnebja in energije do leta 2030, dodatnih ciljih energetske unije ter skladnosti določb iz te uredbe o načrtovanju, poročanju in spremljanju z drugo zakonodajo Unije ali prihodnjimi odločitvami v zvezi z UNFCCC in Pariškim sporazumom. Komisija lahko predloži zakonodajne predloge, kadar je ustrezno.

Člen 46

Spremembi Direktive 94/22/ES

Direktiva 94/22/ES se spremeni:

- (1) v členu 8 se črta odstavek 2;
- (2) člen 9 se črta.

Člen 47

Spremembe Direktive 98/70/ES

Direktiva 98/70/ES se spremeni:

- (1) člen 7a se spremeni:

(a) v tretjem pododstavku odstavka 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) celotno količino vsake vrste dobavljenega goriva ali energije; ter“;

(b) uvodno besedilo odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da kolikor mogoče postopoma zmanjšajo emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz goriva in energijo, dobavljeno do 31. decembra 2020, za do 10 % glede na izhodiščni standard iz Priloge II k Direktivi Sveta (EU) 2015/652. To zmanjšanje zajema:“;

- (2) v členu 8 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija zagotovi, da so informacije, predložene v skladu z odstavkom 3, pravočasno na voljo prek ustreznih sredstev obveščanja.“

Člen 48

Spremembi Direktive 2009/31/ES

Direktiva 2009/31/ES se spremeni:

- (1) v členu 27 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„Države članice Komisiji vsaka štiri leta predložijo poročilo o izvajanju te direktive, vključno z registrom iz točke (b) člena 25(1). Prvo poročilo se pošlje Komisiji do 30. junija 2011. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali

predloge, ki ju sprejme Komisija v obliki izvedbenih aktov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 30(2). Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam vsaj šest mesecev pred rokom za predložitev poročila.“;

(2) v členu 38 se črta odstavek 1.

Člen 49

Spremembi Uredbe (ES) št. 663/2009

Uredba (ES) št. 663/2009 se spremeni:

(1) v členu 27 se črtata odstavka 1 in 3;

(2) člen 28 se črta.

Člen 50

Sprememba Uredbe (ES) št. 715/2009

V Uredbi (ES) št. 715/2009 se črta člen 29.

Člen 51

Spremembi Direktive 2009/73/ES

Direktiva 2009/73/ES se spremeni:

(1) člen 5 se črta;

(2) člen 52 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 52

Poročanje

Komisija spremlja in pregleda uporabo te direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži splošno poročilo o napredku kot prilogo k poročilu o stanju energetske unije iz člena 35 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“

Člen 52

Sprememba Direktive Sveta 2009/119/ES

V členu 6 Direktive 2009/119/ES se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Do 15. marca vsako leto država članica Komisiji posreduje izvod povzetka registra zalog iz odstavka 1, ki vsebuje vsaj količino in značilnosti varnostnih zalog na zadnji dan predhodnega koledarskega leta.“

Člen 53

Spremembe Direktive 2010/31/EU

Direktiva 2010/31/EU se spremeni:

(1) člen 2a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica oblikuje dolgoročno strategijo prenove za podporo prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v visoko energetske učinkovit in razogljičen stavbni fond do leta 2050, v okviru katere bo spodbujala stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe. Vsaka dolgoročna strategija prenove obsega:“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„8. Dolgoročna strategija prenove vsake države članice se Komisiji predloži kot del končnega celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Z odstopanjem od člena 3(1) navedene uredbe se prva dolgoročna strategija za prenovo na podlagi odstavka 1 tega člena posreduje Komisiji do 10. marca 2020.

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“;

(2) v drugem pododstavku člena 5(2) se črta stavek „Poročilo se lahko vključi v akcijske načrte o energetske učinkovitosti iz člena 14(2) Direktive 2006/32/ES.“;

(3) v členu 9(5) se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„5. Kot del poročila o stanju energetske unije iz člena 35 Uredbe (EU) 2018/1999 Komisija vsaka štiri leta poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku držav članic pri povečanju števila skoraj nič-energijskih stavb. Na podlagi teh informacij iz poročanja Komisija po potrebi oblikuje akcijski načrt ter predlaga priporočila in ukrepe v skladu s členom 34 Uredbe (EU) 2018/1999, da poveča število navedenih stavb in spodbudi dobre prakse v zvezi s stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe.“;

(4) v členu 10 se črtata odstavka 2 in 3;

(5) v členu 14(3) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Takšno poročilo se Komisiji predloži kot del celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta držav članic iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999.“;

(6) v členu 15(3) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Takšno poročilo se Komisiji predloži kot del celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta držav članic iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999.“

Člen 54

Spremembe Direktive 2012/27/EU

Direktiva 2012/27/EU se spremeni:

(1) člen 4 se črta;

(2) v členu 18(1) se črta točka (e);

- (3) člen 24 se spremeni:
- (a) odstavki 1, 3, 4 in 11 se črtajo;
 - (b) odstavek 2 se črta;
- (4) Priloga XIV se črta.

Člen 55

Sprememba Direktive 2013/30/EU

V členu 25 Direktive 2013/30/EU se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice letno poročajo Komisiji informacije iz točke 3 Priloge IX, in sicer kot del letnega poročanja iz člena 26 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“

Člen 56

Spremembe Direktive (EU) 2015/652

Direktiva (EU) 2015/652 se spremeni:

- (1) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice vsako leto do 31. decembra Komisiji za preteklo koledarsko leto predložijo podatke v zvezi s skladnostjo s členom 7a Direktive 98/70/ES, kakor je določeno v Prilogi III k tej direktivi.“;

- (2) točke 1(h), 2, 3, 4 in 7 v delu 2 Priloge I se črtajo;

- (3) Priloga III se spremeni:

- (a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice sporočijo podatke, navedene v točki 3. Te podatke je treba sporočiti za vso gorivo in energijo, dana na trg v vsaki državi članici. Če je več biogoriv v mešanici s fosilnimi gorivi, se predložijo podatki za vsako posamezno biogorivo.“;

- (b) v točki 3 se črtata točki (e) in (f);

- (4) Priloga IV se spremeni:

- (a) črtajo se naslednje predloge za sporočanje informacij za skladnost sporočenih podatkov:

- Izvor — Posamezni dobavitelji
- Izvor — Skupni dobavitelji
- Kraj nakupa

- (b) v opombah o obliki se črtata točki 8 in 9.

Člen 57

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 525/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021 ob upoštevanju prehodnih določb iz člena 58 te uredbe z izjemo člena 26(1) Uredbe (EU) št. 525/2013, ki se razveljavi z učinkom od 24. decembra 2018. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XIII.

Člen 58

Prehodne določbe

Z odstopanjem od člena 57 te uredbe se člen 7 ter točki (a) in (d) člena 17(1) Uredbe (EU) št. 525/2013 še naprej uporabljajo za poročila s podatki, ki se zahtevajo na podlagi navedenih členov za leta 2018, 2019 in 2020.

Člen 11(3) Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja v zvezi z drugim ciljnim obdobjem Kjotskega protokola.

Člen 19 Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja za preglede podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2018, 2019 in 2020.

Člen 22 Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja za poročanje, ki se zahteva na podlagi navedenega člena.

Za namene skladnosti in pravne varnosti nič v tej uredbi ne preprečuje uporabe odstopanj v skladu z ustreznim sektorskim pravom Unije na področju električne energije in pripravljenosti na tveganje v zvezi z električno energijo.

Člen 59

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 40, člen 53(2), (3) in (4), točka (a) člena 54(3), člen 54(4) in člen 55 se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 11. decembra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

J. BOGNER-STRAUSS

PRILOGA I

SPLOŠNI OKVIR ZA CELOVITE NACIONALNE ENERGETSKE IN PODNEBNE NAČRTE

Del 1

Splošni okvir

ODDELEK A: NACIONALNI NAČRT

1. PREGLED IN POSTOPEK ZA VZPOSTAVITEV NAČRTA

1.1. Povzetek

- i. Politični, gospodarski, okoljski in socialni kontekst načrta
- ii. Strategija, ki se nanaša na pet razsežnosti energetske unije
- iii. Pregledna razpredelnica s ključnimi cilji, politikami in ukrepi načrta

1.2. Pregled sedanjega stanja politike

- i. Nacionalni energetski sistem in energetski sistem Unije ter okvir politike nacionalnega načrta
- ii. Sedanje energetske in podnebne politike ter ukrepi, ki se nanašajo na pet razsežnosti energetske unije
- iii. Ključna vprašanja čezmejnega pomena
- iv. Upravna struktura izvajanja nacionalnih energetskih in podnebnih politik

1.3. Posvetovanja in sodelovanje nacionalnih subjektov in subjektov iz Unije ter njihov izid

- i. Sodelovanje nacionalnega parlamenta
- ii. Sodelovanje lokalnih in regionalnih organov
- iii. Posvetovanja z deležniki, vključno s socialnimi partnerji, ter vključevanje civilne družbe in splošne javnosti
- iv. Posvetovanja z drugimi državami članicami
- v. Iterativni proces s Komisijo

1.4. Regionalno sodelovanje pri pripravi načrta

- i. Elementi, ki so predmet skupnega ali usklajenega načrtovanja z drugimi državami članicami
- ii. Pojasnilo, kako se regionalno sodelovanje upošteva v načrtu

2. NACIONALNI CILJI

2.1. Razsežnost razogljičenje

2.1.1. Emisije in odvzemi toplogrednih plinov ⁽¹⁾

- i. Elementi iz točke (a)(1) člena 4
- ii. Kadar je ustrezno, drugi nacionalni cilji, skladni s Pariškim sporazumom in obstoječimi dolgoročnimi strategijami. Kadar je ustrezno za prispevek k skupni zavezi Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, drugi cilji, vključno s sektorskimi cilji in cilji prilagajanja, če so na voljo

2.1.2. Energija iz obnovljivih virov

- i. Elementi iz točke (a)(2) člena 4

⁽¹⁾ Doslednost se zagotovi z dolgoročnimi strategijami v skladu s členom 15.

-
- ii. Ocenjeni začrtani potek za sektorski delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije od 2021 do 2030 v sektorjih električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa;
 - iii. Ocenjeni začrtani poteki po posameznih tehnologijah obnovljivih virov, ki jih država članica namerava uporabiti, da realizira skupne in sektorske predvidene poteke za energijo iz obnovljivih virov od leta 2021 do 2030, vključno s pričakovano bruto porabo končne energije po posamezni tehnologiji in sektorju v Mtoe in skupno načrtovano nameščeno zmogljivostjo (razdeljeno na novo zmogljivost in nadomestitev stare zmogljivosti z novo zmogljivostjo) po posamezni tehnologiji in sektorju v MW
 - iv. Ocenjeni začrtani potek povpraševanja po bioenergiji, razčlenjeno na toploto, elektriko in promet, ter ocenjeni potek oskrbe z biomaso prek surovin (razlikovanje med domačo proizvodnjo in uvozom). Za gozdno biomaso ocena njenega vira in vpliva na ponor LULUCF
 - v. Kadar je ustrezno, drugi nacionalni začrtani poteki in cilji, vključno z dolgoročnimi ali sektorskimi (npr. delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju, uporaba energije iz obnovljivih virov v stavbah, energija iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta, skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov in samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov, energija, proizvedena iz mulja, pridobljenega s čiščenjem odpadnih voda)
-

2.2. Razsežnost energetska učinkovitost

- i. Elementi iz točke (b) člena 4
 - ii. Okvirni mejniki za leta 2030, 2040 in 2050, nacionalno določeni merljivi kazalniki napredka, z dokazi podprte ocene pričakovanih prihrankov energije in širših koristi, ter njihovi prispevki k ciljem energetske učinkovitosti Unije, kot so vključeni v časovne načrte, določene v dolgoročnih strategijah prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU
 - iii. Kadar je ustrezno, drugi nacionalni cilji, vključno z dolgoročnimi cilji ali strategijami in sektorskimi cilji, ter nacionalni cilji na področjih, kot je energetska učinkovitost v prometnem sektorju ter glede ogrevanja in hlajenja
-

2.3. Razsežnost energetska varnost

- i. Elementi iz točke (c) člena 4
 - ii. Nacionalni cilji glede povečanja: diverzifikacije virov energije in oskrbe iz tretjih držav za namene povečanja odpornosti regionalnih in nacionalnih energetskega sistemov
 - iii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede zmanjšanja odvisnosti od uvoza energije iz tretjih držav, za namene povečanja odpornosti nacionalnih in regionalnih energetskega sistemov
 - iv. Nacionalni cilji glede povečanja prožnosti nacionalnega energetskega sistema, zlasti z uporabo domačih virov energije, prilagajanjem odjema in skladiščenjem energije
-

2.4. Razsežnost notranji trg energije

2.4.1. Elektroenergetska medsebojna povezanost

- i. Raven elektroenergetske medsebojne povezanosti, ki je cilj države članice za leto 2030 ob upoštevanju cilja, da leta 2030 elektroenergetska medsebojna povezanost dosega vsaj 15 %, s strategijo določanja ravni od leta 2021 dalje v tesnem sodelovanju s prizadetimi državami članicami, ob upoštevanju cilja medsebojne povezanosti 10 % do leta 2020 ter kazalnikov nujnosti ukrepanja:
 - (1) razlika v ceni na trgu na debelo, ki presega okvirni prag 2 EUR/MWh med državami članicami, regijami ali trgovanjskimi območji;
 - (2) nominalna prenosna zmogljivost povezovalnih daljnovodov pod 30 % konične obremenitve;
 - (3) nominalna prenosna zmogljivost povezovalnih daljnovodov pod 30 % nameščene proizvodnje, pri kateri se uporabljajo obnovljivi viri energije.

Za vsak novi povezovalni daljnovod se opravi analiza stroškov in koristi s socialno-ekonomskega in okoljskega vidika in realizira se ga lahko le, če potencialne koristi prevladajo nad stroški

2.4.2. Infrastruktura za prenos energije

- i. Ključni cilji za infrastrukturne projekte, ter, kadar je ustrezno, projekte za posodobitev, ki so potrebni za doseganje ciljev petih razsežnosti strategije za energetska unijo
- ii. Kadar je ustrezno, glavni predvideni infrastrukturni projekti, razen projektov skupnega interesa (PSI) ⁽¹⁾

2.4.3. Povezovanje trgov

- i. Nacionalni cilji, povezani z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot so povečanje prožnosti sistema, zlasti s spodbujanjem konkurenčno določenih cen električne energije v skladu z ustreznim sektorskim pravom, povezovanje in spajanje trgov, namenjena povečanju zmogljivosti obstoječih povezovalnih daljnovodov za trgovanje, pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršena proizvodnja, mehanizmi za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa ter, cenovni signali v realnem času, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- ii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji, povezani z nediskriminatornim deležem energije iz obnovljivih virov, prilagajanjem odjema in skladiščenjem, vključno z združevanjem, na vseh trgih energije in s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- iii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede zagotavljanja, da so odjemalci udeleženi v energetskega sistema ter da imajo korist od lastne proizvodnje in novih tehnologij, tudi pametnih števec;
- iv. Nacionalni cilji glede zagotavljanja zadostnosti elektroenergetskega sistema, kjer je ustrezno, kot tudi prožnosti energetskega sistema v zvezi s proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- v. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji za zaščito odjemalcev energije in izboljšanje konkurenčnosti maloprodajnega trga energije

2.4.4. Energetska revščina

Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede energetske revščine, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev

2.5. Razsežnost raziskav, inovacij in konkurenčnosti

- i. Nacionalni cilji in cilji glede financiranja javnih in, kadar so na voljo, zasebnih raziskav in inovacij, povezanih z energetska unijo, vključno s časovnim okvirom za izpolnitev ciljev
- ii. Kadar so na voljo, nacionalni cilji do leta 2050, povezani s spodbujanjem tehnologij čiste energije ter, kadar je ustrezno, nacionalni cilji, vključno z dolgoročnimi cilji (2050) za uvedbo nizkoogljičnih tehnologij, vključno z razogljčenjem energijsko in ogljično intenzivnih industrijskih sektorjev ter, kadar je ustrezno, za povezano infrastrukturo za prevoz in skladiščenje ogljika
- iii. Kadar je ustrezno, nacionalni cilji glede konkurenčnosti

3. POLITIKE IN UKREPI

3.1. Razsežnost razogljčenje

3.1.1. Emisije in odvzemi toplogrednih plinov

- i. Politike in ukrepi za doseganje ciljev, določenih v Uredbi (EU) 2018/842, iz točke 2.1.1, ter politike in ukrepi za uskladitev z Uredbo (EU) 2018/841, ki zajemajo vse ključne sektorje, ki prispevajo emisije, in sektorje za povečanje odvzemov z razvojem dolgoročne vizije in ciljem postati gospodarstvo z nizkimi emisijami ter doseči ravnovesje med emisijami in odvzemi v skladu s Pariškim sporazumom
- ii. Kadar je ustrezno, regionalno sodelovanje na tem področju
- iii. Brez poseganja v veljavnost pravil o državni pomoči finančni ukrepi, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni, kadar je ustrezno

⁽¹⁾ V skladu z Uredbo (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (ULL 115, 25.4.2013, str. 39).

3.1.2. Energija iz obnovljivih virov

- i. Politike in ukrepi za doseganje nacionalnega prispevka k zavezujočemu cilju na ravni Unije do leta 2030 za energijo iz obnovljivih virov in začrtane poteke iz točke (a)(2) člena 4 in, kadar je ustrezno ali so na voljo, elementi iz točk 2.1.2 te priloge, vključno z ukrepi, značilnimi za posamezne sektorje in tehnologije ⁽¹⁾
- ii. Kadar je ustrezno, posebni ukrepi za regionalno sodelovanje, kot možnost pa tudi ocenjena presežna proizvodnja energije iz obnovljivih virov, ki se lahko prenese na druge države članice, da se dosežejo nacionalni prispevek in začrtani poteki, predstavljeni v točki 2.1.2
- iii. Kadar je ustrezno, posebni ukrepi o finančni podpori, vključno s podporo EU in uporabo sredstev EU, za spodbujanje proizvodnje in uporabe energije iz obnovljivih virov v sektorjih električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa
- iv. Kadar je ustrezno, ocena podpora za električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo morajo države članice dodeljevati v skladu s členom 6(4) Direktive (EU) 2018/2001
- v. Posebni ukrepi za uvedbo ene ali več kontaktnih točk, racionalizacijo upravnih postopkov, zagotavljanje informacij in usposabljanja ter lažje sklepanje pogodb o nakupu električne energije

Povzetek politik in ukrepov po okviru, ki so ga v skladu s členom 21(6) in členom 22(5) Direktive (EU) 2018/2001 vzpostavile države članice, da bi spodbujale in pospeševale samooskrbo in nastanek skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov
- vi. Ocena potrebe po zgraditvi nove infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov
- vii. Kadar je ustrezno, posebni ukrepi za spodbujanje uporabe energije iz biomase, predvsem za pridobivanje nove biomase, pri čemer je treba upoštevati:
 - razpoložljivost biomase, vključno s trajnostno biomaso: tako domači potencial kot uvoz iz tretjih držav
 - drugo uporabo biomase v drugih sektorjih (kmetijski in gozdarski sektor); kot tudi ukrepi za trajnostno proizvodnjo in rabo biomase

3.1.3. Drugi elementi razsežnosti

- i. Kadar je ustrezno, nacionalne politike in ukrepi, ki vplivajo na sektor, vključen v EU ETS, ter ocena komplementarnosti in učinkov na EU ETS
- ii. Kadar je ustrezno, politike in ukrepi za doseganje drugih nacionalnih ciljev
- iii. Politike in ukrepi za doseganje mobilnosti z nizkimi emisijami (vključno z elektrifikacijo prometa)
- iv. Kadar je ustrezno, nacionalne politike, roki in načrtovani ukrepi za postopno odpravo energetskih subvencij, zlasti za fosilna goriva

3.2. Razsežnost energetska učinkovitost

Načrtovane politike, ukrepi in programi za doseganje okvirnih nacionalnih prispevkov k energetske učinkovitosti za leto 2030 kot tudi drugih ciljev iz točke 2.2, vključno z načrtovanimi ukrepi in instrumenti (tudi finančnimi) za spodbujanje energetske učinkovitosti stavb, zlasti glede:

- i. sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih ukrepov politike na podlagi členov 7a in 7b ter člena 20(6) Direktive 2012/27/EU in ki se pripravi v skladu s Prilogo III k tej uredbi;
- ii. dolgoročne strategije prenove za podporo prenovi nacionalnega fonda stanovanjskih in nestanovanjskih stavb, tako javnih kot zasebnih ⁽²⁾, vključno s politikami, ukrepi in dejanji za spodbujanje stroškovno učinkovite temeljite prenove ter v skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU s politikami in ukrepi, usmerjenimi v najmanj učinkovite segmente nacionalnega stavbnega fonda;

⁽¹⁾ Države članice pri načrtovanju teh ukrepov upoštevajo konec življenjske dobe obratov in potencial za nadomestitev stare zmogljivosti z novo zmogljivostjo.

⁽²⁾ V skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU.

-
- iii. opisa politike in ukrepov za spodbujanje energetske storitev v javnem sektorju ter ukrepov za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir, ki upočasnjujejo uvedbo pogodbenega zagotavljanja prihranka energije in drugih modelov storitev za energetske učinkovitost ⁽¹⁾;
 - iv. drugih načrtovanih politik, ukrepov in programov za doseganje okvirnih nacionalnih prispevkov k energetske učinkovitosti za leto 2030 kot tudi drugih ciljev iz točke 2.2 (na primer ukrepi za spodbujanje zgleda javnih stavb in energetske učinkovito javno naročanje, ukrepi za spodbujanje energetskih pregledov in sistemov upravljanja z energijo ⁽²⁾, ukrepi za obveščanje in usposabljanje porabnikov ⁽³⁾ in drugi ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti ⁽⁴⁾);
 - v. kadar je ustrezno, opisa politik in ukrepov, da bi lokalne skupnosti na področju energije bolj pomagale izvajati politike in ukrepe iz točk i, ii, iii in iv;
 - vi. opisa ukrepov za oblikovanje ukrepov za izkoriščanje potenciala energetske učinkovitosti plinske in elektroenergetske infrastrukture ⁽⁵⁾;
 - vii. kadar je ustrezno, regionalnega sodelovanja na tem področju;
 - viii. financiranja ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni.
-

3.3. Razsežnost energetska varnost ⁽⁶⁾

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi, določenimi v točki 2.3 ⁽⁷⁾
 - ii. Regionalno sodelovanje na tem področju
 - iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni
-

3.4. Razsežnost notranji trg energije ⁽⁸⁾

3.4.1. Elektroenergetska infrastruktura

- i. Politike in ukrepi za doseganje ciljne ravni povezanosti iz točke (d) člena 4
- ii. Regionalno sodelovanje na tem področju ⁽⁹⁾
- iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni

3.4.2. Infrastruktura za prenos energije

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi iz točke 2.4.2, kadar je ustrezno, vključno s posebnimi ukrepi, ki omogočajo izvedbo projektov skupnega interesa (PSI) in drugih ključnih projektov za infrastrukturo
- ii. Regionalno sodelovanje na tem področju ⁽¹⁰⁾
- iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni

3.4.3. Povezovanje trgov

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi iz točke 2.4.3

⁽¹⁾ V skladu s členom 18 Direktive 2012/27/EU.

⁽²⁾ V skladu s členom 8 Direktive 2012/27/EU.

⁽³⁾ V skladu s členoma 12 in 17 Direktive 2012/27/EU.

⁽⁴⁾ V skladu s členom 19 Direktive 2012/27/EU.

⁽⁵⁾ V skladu s členom 15(2) Direktive 2012/27/EU.

⁽⁶⁾ Politike in ukrepi odražajo prvo načelo energetske učinkovitosti

⁽⁷⁾ Skladnost se zagotovi s preventivnimi akcijskimi načrti in načrti za izredne razmere na podlagi Uredbe (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L 280, 28.10.2017, str. 1) kot tudi načrti pripravljenosti na tveganja na podlagi Uredbe (EU) 2018/2001 [kot je predlagano s COM(2016)0862 o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije in o razveljavitvi Direktive 2005/89/ES].

⁽⁸⁾ Politike in ukrepi odražajo prvo načelo energetske učinkovitosti

⁽⁹⁾ Razen regionalnih skupin PSI, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (EU) št. 347/2013.

⁽¹⁰⁾ Razen regionalnih skupin PSI, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (EU) št. 347/2013.

-
- ii. Ukrepi za povečanje prožnosti energetskega sistema glede proizvodnje energije iz obnovljivih virov, kot so pametna omrežja, združevanje, prilagajanje odjema, skladiščenje, razpršena proizvodnja, mehanizmi za dispečiranje, ponovno dispečiranje in omejevanje prenosa, cenovni signali v realnem času, vključno z izvedbo spajanja trgov znotraj dneva in uvedbo čezmejnih izravnalnih trgov
 - iii. Kadar je ustrezno, ukrepi za zagotovitev nediskriminatornega deleža energije iz obnovljivih virov, prilagajanja odjema in shranjevanja, tudi z združevanjem, na vseh trgih energije
 - iv. Politike in ukrepi za varstvo porabnikov, zlasti ranljivih in, kadar je ustrezno, energetske revnih porabnikov, ter za izboljšanje konkurenčnosti in dostopnosti maloprodajnih trgov energije
 - v. Opis ukrepov za omogočanje in razvoj prilagajanja odjema, vključno s tistimi, ki obravnavajo tarife, ki podpirajo dinamično določanje cen ⁽¹⁾

3.4.4. Energetska revščina

- i. Kadar je ustrezno, politike in ukrepi za doseganje ciljev, določenih v točki 2.4.4

3.5. Razsežnost raziskave, inovacije in konkurenčnost

- i. Politike in ukrepi, povezani z elementi iz točke 2.5
- ii. Kadar je ustrezno, sodelovanje z drugimi državami članicami na tem področju, po potrebi vključno z obveščanjem, kako se cilji in politike SET načrta prenašajo na nacionalno raven
- iii. Kadar je ustrezno, ukrepi financiranja, vključno s podporo Unije in uporabo sredstev Unije, na tem področju na nacionalni ravni

ODDELEK B: ANALITIČNA OSNOVA ⁽²⁾

4. TRENUTNO STANJE IN PROJEKCIJE Z OBSTOJEČIMI POLITIKAMI IN UKREPI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

4.1. Predvideni razvoj glavnih zunanjih dejavnikov, ki vplivajo na energetski sistem in trende emisij toplogrednih plinov

- i. Makroekonomske napovedi (BDP in rast prebivalstva)
- ii. Sektorske spremembe, ki naj bi po pričakovanjih vplivale na energetski sistem in emisije toplogrednih plinov
- iii. Svetovni energetski trendi, mednarodne cene fosilnih goriv, cena ogljika v sistemu EU za trgovanje z emisijami
- iv. Stroški tehnološkega razvoja

4.2. Razsežnost razogljčenj

4.2.1. Emisije in odvzemi toplogrednih plinov

- i. Trendi sedanjih emisij in odvzemov toplogrednih plinov v EU ETS, porazdelitev prizadevanj in sektorji LULUCF ter različni energetski sektorji
- ii. Projekcije razvoja dogodkov v sektorjih z obstoječimi nacionalnimi politikami in ukrepi ter politikami in ukrepi Unije vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030)

⁽¹⁾ V skladu s členom 15(8) Direktive 2012/27/EU.

⁽²⁾ Glej del 2 za podroben seznam parametrov in spremenljivk, ki se sporočajo v oddelku B načrta.

⁽³⁾ Trenutno stanje odraža datum predložitve nacionalnega načrta (ali zadnji razpoložljivi datum). Obstoječe politike in ukrepi zajemajo izvedene in sprejete politike in ukrepe. Sprejete politike in ukrepi so tisti, za katere je bil do dneva predložitve nacionalnega načrta sprejet uraden vladni sklep in za katere obstaja jasna zaveza, da se bodo nadalje izvajali. Izvedene politike in ukrepi so tisti, za katere na dan predložitve celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ali celovitega nacionalnega energetskega in podnebne poročila o napredku velja eden ali več spodnjih primerov: neposredno uporabljiva evropska zakonodaja ali nacionalna zakonodaja je v veljavi, sklenjen je bil eden ali več prostovoljnih dogovorov, finančna sredstva so bila dodeljena, uporabljeni so bili človeški viri.

⁽⁴⁾ Izbor zunanjih dejavnikov lahko temelji na predpostavkah iz referenčnega scenarija EU za leto 2016 ali drugih naknadnih scenarijev politike za iste spremenljivke. Poleg tega so lahko posebni rezultati referenčnega scenarija EU za leto 2016 kot tudi rezultati naknadnih scenarijev politike koristen vir informacij pri pripravi nacionalnih projekcij z obstoječimi politikami in ukrepi ter ocen učinka.

4.2.2. Energija iz obnovljivih virov

- i. Trenutni delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije ter v različnih sektorjih (ogrevanja in hlajenja, električne energije in prometa) kot tudi po posamezni tehnologiji v teh sektorjih
 - ii. Okvirne projekcije razvoja dogodkov z obstoječimi politikami za leto 2030 (z obeti do leta 2040)
-

4.3. Dimenzija energetska učinkovitost

- i. Trenutna poraba primarne in končne energije v gospodarstvu in posameznih sektorjih (vključno z industrijskim sektorjem, stanovanjskim sektorjem, storitvenim sektorjem in prometnim sektorjem)
 - ii. Trenutne možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ⁽¹⁾
 - iii. Projekcije glede obstoječih politik energetske učinkovitosti, ukrepov in programov, opisanih v točki 1.2. (ii), za porabo primarne in končne energije za vsak sektor vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030) ⁽²⁾
 - iv. Stroškovno optimalne ravni minimalne energetske učinkovitosti, ki izhajajo iz nacionalnih izračunov, v skladu s členom 5 Direktive 2010/31/EU
-

4.4. Razsežnost energetska varnost

- i. Trenutna mešanica virov energije, domači viri energije, odvisnost od uvoza, vključno z zadevnimi tveganji
 - ii. Projekcije razvoja dogodkov z obstoječimi politikami in ukrepi vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030)
-

4.5. Razsežnost notranji trg energije

4.5.1. Elektroenergetska medsebojna povezanost

- i. Trenutna raven medsebojne povezanosti in glavni povezovalni daljnovodi ⁽³⁾
- ii. Projekcije zahtev za širitev povezovalnega daljnovoda (tudi za leto 2030) ⁽⁴⁾

4.5.2. Infrastruktura za prenos energije

- i. Ključne značilnosti obstoječe infrastrukture za prenos električne energije in plina ⁽⁵⁾
- ii. Projekcije zahtev za širitev omrežja vsaj do leta 2040 (tudi za leto 2030) ⁽⁶⁾

4.5.3. Trg električne energije in plina, cene energije

- i. Trenutne razmere na trgu električne energije in plina, vključno s cenami energije
 - ii. Projekcije razvoja dogodkov z obstoječimi politikami in ukrepi vsaj do leta 2040 (vključno za leto 2030)
-

4.6. Razsežnost raziskave, inovacije in konkurenčnost

- i. Trenutne razmere v sektorju nizkoogljičnih tehnologij in, kolikor je mogoče, njegov položaj na globalnem trgu (potrebna je analiza na ravni Unije ali globalni ravni)
 - ii. Trenutna raven javne in, kadar je na voljo, zasebne porabe za raziskave in inovacije na področju nizkoogljičnih tehnologij, trenutno število patentov in trenutno število raziskovalcev
 - iii. Razčlenitev trenutnih cenovnih elementov, ki sestavljajo tri glavne cenovne komponente (energija, omrežje, davki/dajatve)
 - iv. Opis energetskega subvencij, tudi za fosilna goriva
-

⁽¹⁾ V skladu s členom 14(1) Direktive 2012/27/EU.

⁽²⁾ Ta referenčna projekcija za scenarij brez sprememb je podlaga za ciljno porabo primarne in končne energije za leto 2030, ki je opisana v točki 2.3, in pretvorbene faktorje.

⁽³⁾ Ob upoštevanju pregledov obstoječe infrastrukture za prenos, ki jih izvajajo operaterji prenosnih sistemov.

⁽⁴⁾ Ob upoštevanju nacionalnih načrtov za razvoj omrežja in regionalnih naložbenih načrtov operaterjev prenosnih sistemov.

⁽⁵⁾ Ob upoštevanju pregledov obstoječe infrastrukture za prenos, ki jih izvajajo operaterji prenosnih sistemov.

⁽⁶⁾ Ob upoštevanju nacionalnih načrtov za razvoj omrežja in regionalnih naložbenih načrtov operaterjev prenosnih sistemov.

5. OCENA UČINKA NAČRTOVANIH POLITIK IN UKREPOV ⁽¹⁾

- 5.1. Učinki načrtovanih politik in ukrepov, opisanih v oddelku 3, na energetske sistem in emisije toplogrednih plinov in njihovi odvzemi, vključno s primerjavo s projekcijami z obstoječimi politikami in ukrepi (kot so opisane v oddelku 4).
- Projekcije razvoja energetskega sistema ter emisij in odvzemov toplogrednih plinov, kadar je ustrezno pa tudi emisij onesnaževal zraka v skladu z Direktivo (EU) 2016/2284 ob načrtovanih politikah in ukrepih vsaj za deset let po obdobju, ki ga pokriva načrt (vključno za zadnje leto obdobja, ki ga pokriva načrt), vključno z zadevnimi politikami in ukrepi Unije.
 - Ocena vzajemnega delovanja politik (med obstoječimi politikami in ukrepi in načrtovanimi politikami in ukrepi znotraj razsežnosti politike ter med obstoječimi politikami in ukrepi in načrtovanimi politikami in ukrepi za različne razsežnosti) vsaj do zadnjega leta obdobja, ki ga pokriva načrt, zlasti za vzpostavitev natančnega razumevanja učinka politik energetske učinkovitosti/prihranka energije na določitev velikosti energetskega sistema in za zmanjšanje tveganja naslednjih naložb v oskrbo z energijo
 - Ocena interakcije med obstoječimi politikami in ukrepi in načrtovanimi politikami in ukrepi ter – med temi politikami in ukrepi – ukrepi politike Unije na področjih podnebja in energetike
-
- 5.2. Makroekonomski in, če je izvedljivo, zdravstveni in okoljski učinki, učinki na zaposlovanje in izobraževanje, učinki na znanje in spretnosti ter družbeni učinki, vključno z vidiki pravičnega prehoda (v smislu stroškov in koristi kot tudi stroškovne učinkovitosti), načrtovanih politik in ukrepov, opisanih v oddelku 3, vsaj do zadnjega leta obdobja iz načrta, vključno s primerjavo s projekcijami z obstoječimi politikami in ukrepi
-
- 5.3. Pregled naložbenih potreb
- Obstoječi naložbeni tokovi in predpostavke o naložbah v prihodnosti, ob upoštevanju načrtovanih politik in ukrepov;
 - Sektorski ali tržni dejavniki tveganja ali ovire v nacionalnem ali regionalnem okviru;
 - Analiza dodatne javnofinančne podpore ali sredstev za zapolnitev vrzeli, ugotovljenih pod točko ii
-
- 5.4. Učinki načrtovanih politik in ukrepov, opisanih v oddelku 3, na druge države članice in regionalno sodelovanje vsaj do zadnjega leta obdobja, ki ga pokriva načrt, vključno s primerjavo s projekcijami z obstoječimi politikami in ukrepi
- Učinki na energetske sistem v sosednjih in drugih državah članicah v regiji v največji možni meri
 - Učinki na cene energije, energetske službe ter povezovanje trgov energije
 - Kadar je ustrezno, učinki na regionalno sodelovanje
-

Del 2

Seznam parametrov in spremenljivk, ki se sporočajo v oddelku B nacionalnih načrtov. ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

V oddelku B nacionalnih načrtov „Analitična osnova“ se sporočajo naslednji parametri, spremenljivke, energijske bilance in kazalniki, kolikor se uporabljajo:

1. Splošni parametri in spremenljivke

(1) Prebivalstvo [v milijonih]

⁽¹⁾ Načrtovane politike in ukrepi so možnosti, o katerih se razpravlja in za katere obstaja realna možnost sprejetja in izvedbe po datumu predložitve nacionalnega načrta. Posledične projekcije iz oddelka 5.1.i torej vključujejo ne le izvedene in sprejete politike in ukrepe (projekcije z obstoječimi politikami in ukrepi), temveč tudi načrtovane politike in ukrepe.

⁽²⁾ Za načrt, ki zajema obdobje od leta 2021 do leta 2030: za vsak parameter/spremenljivko na seznamu se v petletnih intervalih poročajo trendi v letih 2005–2040 (2005–2050, če je ustrezno), vključno za leto 2030, tako v oddelku 4 kot 5. Navede se parameter na podlagi zunanjih predpostavk v primerjavi z izidom modeliranja.

⁽³⁾ Kolikor je mogoče, sporočeni podatki in projekcije temeljijo na podatkih Eurostata in metodologiji, ki se uporablja za poročanje evropske statistike v relevantnem sektorskem pravu, in so z njimi skladni, saj je evropska statistika glavni vir statističnih podatkov, ki se uporabljajo za poročanje in spremljanje, v skladu z Uredbo (ES) št. 223/2009 o evropski statistiki.

⁽⁴⁾ Opomba: vse projekcije je treba izdelati na podlagi stalnih cen (cene za leto 2016 se uporabijo kot izhodišče)

⁽⁵⁾ Komisija bo zagotovila priporočila za ključne parametre za projekcije, ki zajemajo vsaj uvozne cene nafte, plina in premoga kot tudi cene ogljika v sistemu za trgovanje z emisijami EU.

- (2) BDP [v milijonih EUR]
- (3) Bruto dodana vrednost po posameznih sektorjih (vključno z glavnim industrijskim, gradbenim, storitvenim in kmetijskim sektorjem) [v milijonih EUR]
- (4) Število gospodinjstev [v tisočih]
- (5) Velikost gospodinjstva [stanovalci/gospodinjstvo]
- (6) Razpoložljivi dohodek gospodinjstev [v EUR]
- (7) Število potniških kilometrov: vsi načini prometa, tj. delitev med cestnim (avtomobili in avtobusi ločeno, če je mogoče), železniškim, letalskim prometom in notranjo plovbo (če je ustrezno) [v milijonih potniških kilometrov]
- (8) Tovorni promet, tonski kilometri: vsi načini prometa, razen mednarodnega pomorskega prometa, tj. delitev med cestnim, železniškim, letalskim prometom in notranjo plovbo (celinske plovne poti in domači pomorski promet) [v milijonih tonskih kilometrov]
- (9) Mednarodne uvozne cene goriv nafte, plina in premoga [EUR/G] ali EUR/toe] na podlagi priporočil Komisije
- (10) Cena ogljika v EU-ETS [EUR/EUA] na podlagi priporočil Komisije
- (11) Predpostavke za menjalni tečaj za EUR in USD (po potrebi) [EUR/valuta in USD/valuta]
- (12) Stopinjski dnevi - ogrevanje (HDD)
- (13) Stopinjski dnevi - hlajenje (CDD)
- (14) Predpostavke o stroških tehnologije, ki se uporablja pri modeliranju, za glavne ustrezne metodologije

2. Energijske bilance in kazalniki

2.1. Oskrba z energijo

- (1) Domača proizvodnja po vrsti goriva (vsi energenti, ki se proizvajajo v znatnih količinah) [v ktoe]
- (2) Neto uvoz po vrstah goriva (vključno z električno energijo in delitev na neto uvoz znotraj EU in iz držav zunaj nje) [v ktoe]
- (3) Odvisnost od uvoza iz tretjih držav [v %]
- (4) Glavni viri uvoza (države) za glavne nosilce energije (vključno s plinom in električno energijo)
- (5) Bruto nacionalna poraba po vrsti vira goriva (vključno s trdnimi gorivi, vsi energenti: premog, surova nafta in naftni derivati, zemeljski plin, jedrska energija, električna energija, pridobljena toplota, obnovljivi viri, odpadki) [v ktoe]

2.2. Električna energija in toplota

- (1) Bruto proizvodnja električne energije [v GWh]
- (2) Bruto proizvodnja električne energije po posameznih gorivih (vsi energenti) [v GWh]
- (3) Delež soproizvodnje toplote in električne energije v skupni proizvodnji električne energije in toplote [v %]
- (4) Zmogljivost proizvodnje električne energije po posameznih virih, vključno z izločitvami iz uporabe in novimi naložbami (v MW)
- (5) Proizvodnja toplote pri proizvodnji v termoelektrarnah
- (6) Proizvodnja toplote v napravah za soproizvodnjo toplote in električne energije, vključno z industrijsko odvečno toploto
- (7) Čezmejne zmogljivosti povezovalnih vodov za plin in električno energijo [opredelitev za električno energijo v skladu z izidom tekočih razprav na podlagi ciljne 15-odstotne povezanosti] in predvidene stopnje izkoriščenosti

2.3. Sektor pretvorbe

- (1) Vložki goriva v termoelektrarne (vključno s trdnimi gorivi, nafto, plinom) [v ktoe]
- (2) Vložki goriva v druge postopke pretvorbe [v ktoe]

2.4. Poraba energije

- (1) Poraba primarne in končne energije [v ktoe]
- (2) Poraba končne energije po posameznih sektorjih (vključno z industrijskim, stanovanjskim, storitvenim, kmetijskim in prometnim sektorjem (ločeno za potniški in tovorni promet, če so podatki na voljo), gospodinjstvi, storitvenim sektorjem, kmetijstvom) [v ktoe]
- (3) Poraba končne energije po posameznih gorivih (vsi energenti) [v ktoe]
- (4) Neenergetska poraba končne energije [v ktoe]
- (5) Energetska intenzivnost celotnega gospodarstva za primarno energijo (poraba primarne energije na BDP [v toe/EUR])
- (6) Energetska intenzivnost po posameznih sektorjih za končno energijo (vključno z industrijskim sektorjem, stanovanjskim sektorjem, storitvenim sektorjem in prometnim sektorjem (ločeno za potniški in tovorni promet, če so podatki na voljo))

2.5. Cene

- (1) Cene električne energije po posameznih sektorjih rabe (stanovanjski sektor, industrijski sektor, storitveni sektor)
- (2) Nacionalne maloprodajne cene goriv (vključno z davki, po posameznih virih in sektorjih) (v EUR/ktoe)

2.6. Naložbe

Stroški naložb v sektorjih pretvorbe, dobave, prenosa in distribucije energije

2.7. Obnovljivi viri energije

- (1) Bruto poraba končne energije iz obnovljivih virov in delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije in po posameznih sektorjih (sektorji električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa) in po posamezni tehnologiji
- (2) Proizvodnja električne energije in toplote iz energije iz obnovljivih virov v stavbah; to vključuje, kadar so na voljo, razčlenjene podatke o energiji, ki je bila proizvedena, porabljena in poslana v omrežje iz sončnih fotonapetostnih sistemov, sončnih toplotnih sistemov, sistemov na biomaso, toplotnih črpalk, geotermalnih sistemov kot tudi vseh decentraliziranih sistemov na obnovljive vire
- (3) Kadar je ustrezno, druge nacionalne zaščitne poteke, vključno z dolgoročnimi ali sektorskimi (delež biogoriv na osnovi hrane in naprednih biogoriv, delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju kot tudi energije iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.

3. Kazalniki, povezani z emisijami in odvzemi toplogrednih plinov

- (1) Emisije toplogrednih plinov po posameznih področjih politike (EU-ETS, porazdelitev prizadevanj in LULUCF)
- (2) Emisije toplogrednih plinov po posameznih sektorjih IPCC in plinu (kadar je ustrezno, ločeno za EU-ETS in porazdelitev prizadevanj) [ekvivalent CO₂, v t]
- (3) Ogljična intenzivnost v celotnem gospodarstvu [ekvivalent CO₂, v t/BDP]
- (4) Kazalniki, povezani z emisijami CO₂
 - (a) Intenzivnost toplogrednih plinov v domači proizvodnji električne energije in toplote [ekvivalent CO₂, v t/MWh]
 - (b) Intenzivnost toplogrednih plinov v porabi končne energije po posameznih sektorjih [ekvivalent CO₂, v t/toe]
- (5) Parametri, ki niso povezani z emisijami CO₂
 - (a) Živina: molzno govedo [v tisočih glav], nemolzno govedo [v tisočih glav], ovce [v tisočih glav], prašiči [v tisočih glav], perutnina [v tisočih glav]
 - (b) Vnos dušika zaradi uporabe umetnih gnojil [v kt dušika]
 - (c) Vnos dušika zaradi uporabe gnoja [v kt dušika]
 - (d) Dušik, fiksiran s pridelki, ki izboljšujejo vsebnost dušika [v kt dušika]

- (e) Dušik v ostankih kmetijskih pridelkov, vrnjenih v tla [v kt dušika]
 - (f) Območje obdelanih organskih tal [v hektarih]
 - (g) Proizvodnja trdnih komunalnih odpadkov
 - (h) Trdni komunalni odpadki, ki gredo na odlagališča
 - (i) Delež zajema CH₄ v skupni proizvodnji CH₄ iz odlagališč [v %]
-

PRILOGA II

NACIONALNI PRISPEVKI ZA DELEŽ ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V BRUTO KONČNI PORABI ENERGIJE V LETU 2030

1. Naslednja okvirna formula predstavlja objektivna merila iz točk (e)(i) do (v) člena 5(1), izražena v odstotnih točkah:
 - (a) nacionalni zavezujoči cilj države članice za leto 2020, kot je določen v tretjem stolpcu tabele v Prilogi I k Direktivi (EU) 2018/2001;
 - (b) pavšalni prispevek ($P_{\text{pavšal}}$);
 - (c) prispevek na podlagi BDP na prebivalca (P_{BDP});
 - (d) prispevek na podlagi potenciala ($P_{\text{potencial}}$);
 - (e) prispevek, ki odraža raven medsebojne povezanosti države članice (P_{povezan}).
 2. Prispevek $P_{\text{pavšal}}$ je za vse države članice enak. Prispevki $P_{\text{pavšal}}$ vseh držav članic skupaj znašajo 30 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in leto 2020.
 3. Prispevek P_{BDP} se državam članicam dodeli na podlagi Eurostatovega indeksa BDP na prebivalca glede na povprečje EU v obdobju od leta 2013 do leta 2017, izraženega v standardu kupne moči, pri čemer indeks za posamezno državo članico znaša največ 150 % povprečja Unije. Prispevki P_{BDP} vseh držav članic skupaj znašajo 30 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in leto 2020.
 4. Prispevek $P_{\text{potencial}}$ se dodeli državam članicam na podlagi razlike med deležem obnovljivih virov energije države članice v letu 2030, kot je izražen v scenariju PRIMES, in njenim zavezujočim ciljem za leto 2020. Prispevki $P_{\text{potencial}}$ vseh držav članic skupaj znašajo 30 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in za leto 2020.
 5. Prispevek P_{povezan} se državam članicam dodeli na podlagi indeksa elektroenergetske medsebojne povezanosti na prebivalca glede na povprečje Unije, izmerjenega kot neto medsebojna prenosna zmogljivost glede na skupno nameščeno proizvodno zmogljivost, pri čemer indeks za posamezno državo članico znaša največ 150 % povprečja Unije. Prispevki P_{povezan} vseh držav članic skupaj znašajo 10 % razlike med cilji Unije za leto 2030 in leto 2020.
-

PRILOGA III

PRIGLASITEV UKREPOV IN METODOLOGIJ DRŽAV ČLANIC ZA IZVAJANJE ČLENA 7 DIREKTIVE 2012/27/EU

Države članice uradno obvestijo Komisijo o podrobni metodologiji, ki so jo predlagale v skladu s točko 5 Priloge V k Direktivi 2012/27/EU za delovanje sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativne ukrepe politike iz členov 7a in 7b ter člena 20(6) navedene direktive.

1. Izračun zahtevane ravni prihranka energije, ki jo je treba doseči v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 s prikazom upoštevanja naslednjih elementov:
 - (a) letna poraba končne energije glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019 [v ktoe];
 - (b) skupni kumulativni prihranki končne porabe energije, ki jih je treba dosežati [v ktoe] v skladu s točko (b) člena 7(1) Direktive 2012/27/EU;
 - (c) podatki, uporabljeni pri izračunu porabe končne energije, in viri teh podatkov, vključno z utemeljitvijo uporabe alternativnih statističnih virov in vse razlike v posledični količini (če se uporabljajo drugi viri kot Eurostat);
2. Države članice, ki se odločijo, da bodo uporabile eno od možnosti iz člena 7(2) Direktive 2012/27/ER, sporočijo tudi svoj izračun zahtevane ravni prihranka energije, ki jo je treba doseči v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030, pri čemer prikažejo, kako so bili upoštevani naslednji elementi:
 - (a) lastna letna stopnja prihrankov;
 - (b) lastno izhodišče izračuna in energija, ki se uporablja za promet in se v celoti ali delno izključi iz izračuna [v ktoe];
 - (c) izračunani kumulativni prihranki energije v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 (pred uporabo možnosti iz točk (b) do (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU [v ktoe];
 - (d) uporaba možnosti iz točk (b) do (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU:
 - (i) poraba končne energije, ki se uporablja v industrijskih dejavnostih [v ktoe], naštetih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, izključena iz izračuna v skladu s točko (b) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (ii) prihranki energije [v ktoe], doseženi v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, v skladu s točko (c) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (iii) prihranki energije [v ktoe], ki izhajajo iz posameznih ukrepov, ki se po novem izvajajo od 31. decembra 2008 in leta 2020 ter pozneje še vedno učinkujejo, v skladu s točko (d) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (iv) prihranki energije [v ktoe], ki izhajajo iz ukrepov politik, če se lahko dokaže, da ti ukrepi politik omogočajo posamezne dejavnosti, ki se izvedejo med 1. januarjem 2018 in 31. decembrom 2020 in ki omogočajo prihranke po 31. decembru 2020, v skladu s točko (e) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (v) prihranki proizvedene energije [v ktoe] na ali v stavbah za lastno porabo kot posledica ukrepov politike za spodbujanje novih namestitev tehnologij obnovljivih virov tehnologije, v skladu s točko (f) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
 - (vi) prihranki energije [v ktoe], ki presegajo kumulativne prihranke energije, zahtevane v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020, ki jih države članice v skladu s točko (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU štejejo v obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030;
 - (e) skupni prihranki energije (po uporabi možnosti iz točk (b) do (g) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU).

3. Ukrepi politike z namenom doseganja zahtevanih prihrankov iz člena 7(1) Direktive 2012/27/EU:

3.1. Sistemi obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 7a Direktive 2012/27/EU:

- (a) opis sistema obveznosti energetske učinkovitosti;
- (b) pričakovani skupni in letni prihranki ter trajanje obdobja obveznosti;
- (c) zavezane strani in njihove obveznosti;
- (d) ciljni sektorji;
- (e) upravičeni posamezni ukrepi, predvideni v ukrepu;
- (f) informacije o uporabi naslednjih določb Direktive 2012/27/EU:
 - (i) kadar je ustrezno, konkretni ukrepi, delež prihrankov, ki se doseže v gospodinjstvih, ki jih je prizadela energetska revščina, v skladu s členom 7(11);
 - (ii) prihranki, ki so jih dosegli ponudniki energetskih storitev ali druge tretje strani v skladu s točko (a) člena 7a(6),
 - (iii) „bančno poslovanje in izposojanje“ v skladu s točko (b) člena 7a(6);
- (g) kadar je ustrezno, podatki o trgovanju s prihranki energije.

3.2 Alternativni ukrepi iz člena 7b in člena 20(6) Direktive 2012/27/EU (razen obdavčitve):

- (a) vrsta ukrepa politike;
- (b) kratek opis ukrepa politike, vključno z značilnostmi za vsak priglašeni ukrep politike;
- (c) pričakovani skupni in letni prihranki po posameznem ukrepu in/ali prihranki energije v vseh vmesnih obdobjih;
- (d) javni organi izvajalci, udeležene ali pooblašcene strani in njihove odgovornosti za izvajanje ukrepov politike;
- (e) ciljni sektorji;
- (f) upravičeni posamezni ukrepi, predvideni v ukrepu;
- (g) kadar je ustrezno, posebni ukrepi politike ali posamezni ukrepi, usmerjeni v energetska revščino.

3.3. Podatki o ukrepih obdavčitve:

- (a) kratek opis ukrepa obdavčitve;
- (b) trajanje ukrepa obdavčitve;
- (c) javni organ izvajalec;
- (d) pričakovani skupni in letni prihranki po posameznem ukrepu;
- (e) ciljni sektorji in segment davkoplačevalcev;
- (f) metodologija izračuna, vključno z dejavniki prožnosti cen in kako so bili ugotovljeni, v skladu s točko (4) Priloge V k Direktivi 2012/27/EU.

4. Metodologija izračuna za ukrepe, priglašene v skladu s členoma 7a in 7b ter členom 20(6) Direktive 2012/27/EU (razen ukrepov obdavčitve):

- (a) uporabljene metode merjenja iz točke 1 Priloge V k Direktivi 2012/27/EU;
- (b) metoda za izražanje prihrankov energije (prihrankov primarne ali končne energije);
- (c) trajanje ukrepov, hitrost, s katero se bodo prihranki sčasoma zmanjševali, in pristop, da se upošteva, koliko časa bo prihranek učinkoval;
- (d) kratek opis metodologije izračuna, vključno s tem, kako se zagotovi dodatnost in pomembnost prihrankov ter katere metodologije in merila se uporabljajo za predvidene in skalirane prihranke;

- (e) podatki o tem, kako se obravnavajo morebitna prekrivanja med ukrepi politike in posameznimi ukrepi, da se prihranek energije ne šteje dvojno;
- (f) kadar je ustrezno, podnebne razlike in uporabljeni pristop.

5. Spremljanje in preverjanje

- (a) kratek opis sistema za spremljanje in preverjanje ter postopka preverjanja;
 - (b) javni organ izvajalec, ki je odgovoren za sistem za spremljanje in preverjanje, in njegove glavne odgovornosti v zvezi s sistemom obveznosti energetske učinkovitosti ali alternativnimi ukrepi;
 - (c) neodvisnost spremljanja in preverjanja od zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih strani;
 - (d) statistično pomemben delež ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti ter delež in merila, uporabljeni za opredelitev in izbor reprezentativnega vzorca;
 - (e) obveznosti poročanja za zavezane strani (prihranki, ki jih je dosegla vsaka zavezana stran ali vsaka podkategorija zavezane strani v okviru sistema);
 - (f) objava prihrankov energije (vsako leto), ki so se dosegli s sistemi obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnimi ukrepi;
 - (g) informacije o pravu države članice na področju kazni, ki se uporabljajo v primeru neupoštevanja;
 - (h) informacije o predvidenih ukrepih politike, če napredek ni zadovoljiv.
-

PRILOGA IV

SPLOŠNI OKVIR ZA DOLGOROČNE STRATEGIJE

1. PREGLED IN POSTOPEK ZA OBLIKOVANJE STRATEGIJ

1.1. Povzetek

1.2. Pravni okvir in okvir politike

1.3. Javno posvetovanje

2. VSEBINA

2.1. SKUPNO ZMANJŠANJE EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV IN POVEČANJE ODVZEMOV PO PONORIH

2.1.1. Predvideno zmanjšanje emisij in izboljšanje odvzemov do leta 2050

2.1.2. Nacionalni cilj za leto 2030 in kasneje, če je na voljo, ter okvirni mejniki za leti 2040 in 2050

2.1.3. Politike in ukrepi prilagajanja

2.2. ENERGIJA IZ OBNOVLJIVIH VIROV

2.2.1 V kolikor je izvedljivo, ocenjeni verjetni delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije do leta 2050

2.3. ENERGETSKA UČINKOVITOST

2.3.1. Če je izvedljivo, ocenjena verjetna poraba energije do leta 2050

2.4. VSEBINA PO POSAMEZNIH SEKTORJIH

2.4.1. Energetski sistem

2.4.1.1. Načrtovana ali verjetna krivulja ali obseg emisij v prihodnje

2.4.1.2. Splošni opis glavnih gonil za energetska učinkovitost, prožnost na strani povpraševanja in porabo energije ter njihov razvoj od leta 2021 in pozneje

2.4.2. Industrija

2.4.2.1. Pričakovano zmanjšanje emisij po sektorjih in povpraševanje po energiji

2.4.2.2. Splošni pregled politik, obstoječih načrtov in ukrepov za razogljichenje, kot je opisano v točki 2.1 oddelka A dela 1 Priloge I

2.4.3. Promet

2.4.3.1. Pričakovane emisije in viri energije po vrstah prometa (npr. osebna in kombinirana vozila, težka gospodarska vozila, ladijski sektor, letalstvo, železnice)

2.4.3.2. Možnosti razogljichenja

2.4.4. Kmetijstvo in raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF)

2.4.4.1. Če je izvedljivo, pričakovane emisije po virih in po posameznih toplogrednih plinih

2.4.4.2. Predvidene možnosti za zmanjšanje emisij

2.4.4.3. Povezave s kmetijskimi politikami in politikami razvoja podeželja

3. FINANCIRANJE

3.1. Ocene potrebnih naložb

3.2. Politike in ukrepi za povezane raziskave, razvoj in inovacije

4. OCENA UČINKA SOCIALNO-EKONOMSKIH VIDIKOV

5. PRILOGE (po potrebi)

5.1. Podrobnosti o modeliranju (vključno z domnevami) in/ali analizah, kazalnikih itd.

PRILOGA V

PODATKI O EVIDENCI TOPLOGREDNIH PLINOV

Del 1

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 26(3):

- (a) antropogene emisije toplogrednih plinov iz dela 2 te priloge in antropogene emisije toplogrednih plinov iz člena 2(1) Uredbe (EU) 2018/842 za leto X – 2.
- (b) podatki o antropogenih emisijah ogljikovega monoksida (CO), žvepovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x) in hlapnih organskih spojin za leto X – 2, ki so skladni s podatki, ki se že sporočajo v skladu s členom 8 Direktive (EU) 2016/2284;
- (c) antropogene emisije toplogrednih plinov iz virov in odvzemi CO₂ po ponorih, ki so posledica LULUCF, za leto X – 2, v skladu z metodologijami, določenimi v delu 3 te priloge. Ti podatki so pomembni tudi za poročilo o skladnosti iz člena 14 Uredbe (EU) 2018/841;
- (d) vse spremembe informacij iz točk (a), (b) in (c) za leta med ustreznim izhodiščnim letom ali obdobjem in letom X – 3, pri čemer navedejo tudi razloge za te spremembe;
- (e) kazalniki iz dela 4 te priloge za leto X – 2;
- (f) povzetek o izvedenih prenosih iz člena 5 Uredbe (EU) 2018/842 ter členov 12 in 13 Uredbe (EU) 2018/841 za leto X – 1;
- (g) ukrepi, sprejeti za izboljšanje ocen v evidencah, zlasti za področja evidenc, ki so se prilagajala ali za katera so bila po strokovnih pregledih predložena priporočila;
- (h) dejanska ali ocenjena dodelitev preverjenih emisij, sporočenih za upravljavce naprav v skladu z Direktivo 2003/87/ES, za vrste virov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov ter delež teh preverjenih emisij glede na vse sporočene emisije toplogrednih plinov za te vrste virov za leto X – 2;
- (i) kadar je ustrezno, rezultati pregledov v zvezi s skladnostjo emisij, sporočenih za evidence toplogrednih plinov, za leto X – 2, skupaj s preverjenimi emisijami, sporočenimi v skladu z Direktivo 2003/87/ES;
- (j) kadar je ustrezno, rezultati pregledov v zvezi s skladnostjo podatkov, uporabljenih za oceno emisij pri pripravi evidenc toplogrednih plinov, za leto X – 2, skupaj s:
 - (i) podatki, uporabljenimi za pripravo evidenc onesnaževal zraka v skladu z Direktivo (EU) 2016/2284;
 - (ii) podatki, sporočenimi v skladu s členom 19(1) Uredbe (EU) št. 517/2014 in Prilogo VII k navedeni uredbi;
 - (iii) podatki o energiji, sporočenimi v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1099/2008 in Prilogo B k navedeni uredbi;
- (k) opis morebitnih sprememb nacionalnega sistema evidenc;
- (l) opis morebitnih sprememb nacionalnega registra;
- (m) načrti za zagotavljanje kakovosti in kontrolo kakovosti, ocena splošne negotovosti, splošna ocena popolnosti in vsi drugi elementi poročila o nacionalnih evidencah toplogrednih plinov, potrebni za pripravo poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije;
- (n) namera države članice, da uporabi prilagodljivosti iz člena 5(4) in (5) in člena 7(1) Uredbe (EU) 2018/841 ter prihodke na podlagi člena 5(6) navedene uredbe.

Država članica lahko zahteva, da ji Komisija odobri odstopanje od točke (c) prvega odstavka, da uporabi metodologijo, ki se razlikuje od tistih iz dela 3 te priloge, kadar zahtevanega izboljšanja metodologije ni mogoče doseči pravočasno, da bi se upoštevalo v nacionalni evidenci toplogrednih plinov v obdobju od leta 2021 do leta 2030, ali kadar bi bili stroški izboljšanja metodologije zaradi majhnega pomena emisij in odvzemov iz zadevnih skladišč ogljika nesorazmerno visoki v primerjavi s koristmi uporabe takšne metodologije za izboljšanje obračunavanja emisij in odvzemov. Države članice, ki želijo uporabiti to odstopanje, Komisiji do 31. decembra 2020 predložijo utemeljeno zahtevo, v kateri navedejo, do kdaj bi se lahko izvedlo izboljšanje metodologije, predlaga alternativna metodologija ali oboje, ter oceno morebitnih učinkov na točnost obračunavanja. Komisija lahko zahteva, da država članica v določenem razumnem roku predloži dodatne informacije. Kadar Komisija meni, da je zahteva upravičena, odstopanje odobri. Če Komisija zahtevek zavrne, navede razloge za svojo odločitev.

Del 2

Toplogredni plini, ki morajo biti vključeni:

ogljikov dioksid (CO₂)

metan (CH₄)

dušikov oksid (N₂O)

žveplov heksafluorid (SF₆)

dušikov trifluorid (NF₃)

fluorirani ogljikovodiki (HFC):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCH₂CF₂CF₃ ali (C₅H₂F₁₀)

perfluorirani ogljikovodiki (PFC):

— PFC-14, perfluorometan, CF₄

— PFC-116, perfluoroetan, C₂F₆

— PFC-218, perfluoropropan, C₃F₈

— PFC-318, perfluorociklobutan, c-C₄F₈

— perfluorociklopropan, c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, perfluorobutan, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, perfluoropentan, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, perfluoroheksan, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

Del 3**Metodologije za spremljanje in poročanje v sektorju LULUCF**

Geolokalizirani podatki o spremembi rabe zemljišč v skladu s smernicami IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov.

Metodologija prvega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Za emisije in odvzeme za skladiščenje ogljika, ki predstavlja vsaj 25–30 % emisij ali odvzemov v kategoriji vira ali ponora, ki ima v nacionalnem sistemu evidenc države članice prednost, saj ima njena ocena pomemben vpliv na skupne evidence toplogrednih plinov države v smislu absolutne ravni emisij in odvzemov, na trend emisij in odvzemov ali na negotovost glede emisij in odvzemov v kategorijah rabe zemljišč, vsaj metodologija drugega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Države članice se spodbujajo k uporabi metodologije tretjega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Del 4

Kazalniki evidenc

Naziv kazalnika	Kazalnik
TRANSFORMACIJA B0	Specifične emisije CO ₂ iz javnih elektrarn in elektrarn samoproizvajalk, t/TJ Emisije CO ₂ iz javnih termoelektrarn in termoelektrarn samoproizvajalk, kt, deljene z vsemi proizvodi – proizvodnja javnih termoelektrarn in termoelektrarn samoproizvajalk, PJ
TRANSFORMACIJA E0	Specifične emisije CO ₂ iz elektrarn samoproizvajalk, t/TJ Emisije CO ₂ iz elektrarn samoproizvajalk, kt, deljene z vsemi proizvodi – proizvodnja termoelektrarn samoproizvajalk, PJ
INDUSTRIJA A1.1	Skupna CO ₂ intenzivnost – železarska in jeklarska industrija, t/milijonov EUR Skupne emisije CO ₂ iz železarske in jeklarske industrije, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – železarska in jeklarska industrija
INDUSTRIJA A1.2	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko - kemična industrija, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz kemične industrije, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – kemična industrija
INDUSTRIJA A1.3	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko – steklarska industrija, lončarstvo in proizvodnja gradbenih materialov, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz steklarske industrije, lončarstva in proizvodnje gradbenih materialov, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – steklarska industrija, lončarstvo in proizvodnja gradbenih materialov
INDUSTRIJA A1.4	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko – živilska industrija, proizvodnja pijač in tobačna industrija, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz živilske industrije, proizvodnje pijač in tobačne industrije, kt, deljene z bruto dodano vrednostjo – živilska industrija, proizvodnja pijač in tobačna industrija, mio. EUR (EC95)
INDUSTRIJA A1.5	CO ₂ intenzivnost, povezana z energetiko – papirna industrija in tiskarstvo, t/milijonov EUR Emisije CO ₂ , povezane z energetiko, iz papirne in grafične industrije, kt – bruto dodana vrednost – papirna industrija in tiskarstvo, mio. EUR (EC95)
GOSPODINJSTVA A0	Specifične emisije CO ₂ iz gospodinjstev za ogrevanje prostorov, t/m ² Emisije CO ₂ iz gospodinjstev za ogrevanje prostorov, deljene s površino stalno naseljenih stanovanj, mio. m ²
STORITVE B0	Specifične emisije CO ₂ iz gospodarskega in institucionalnega sektorja za ogrevanje prostorov, kg/m ² Emisije CO ₂ zaradi ogrevanja prostorov v gospodarskem in institucionalnem sektorju, kt, deljene s površino zgradb, namenjenih storitvam, mio. m ²
PROMET B0	Specifične emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z dizelskim motorjem, g/100 km
PROMET B0	Specifične emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z bencinskim motorjem, g/100 km

PRILOGA VI

INFORMACIJE O POLITIKAH IN UKREPIH NA PODROČJU EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 18:

- (a) opis nacionalnega sistema za poročanje o politikah in ukrepih ali skupini ukrepov ter za poročanje o projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v skladu s členom 39(1) ali informacije o morebitnih spremembah navedenega sistema, kadar je bil takšen opis že predložen;
- (b) posodobitve v zvezi z dolgoročnimi strategijami iz člena 15 ter informacije o napredku pri izvajanju teh strategij;
- (c) informacije o nacionalnih politikah in ukrepih ali skupinah ukrepov ter o izvajanju politik in ukrepov ali skupin ukrepov Unije, ki omejujejo ali zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov iz virov ali povečujejo odvzemanje po ponorih, razčlenjene po sektorjih ter plinih ali skupinah plinov (HFC in PFC) iz dela 2 Priloge V. Te informacije se sklicujejo na veljavne in ustrezne nacionalne politike ali politike Unije in vključujejo:
 - (i) cilj politike ali ukrepa in kratek opis politike ali ukrepa;
 - (ii) vrsto instrumenta politike;
 - (iii) stanje izvajanja politike ali ukrepa ali skupine ukrepov;
 - (iv) uporabljene kazalnike za spremljanje in ocenjevanje napredka v določenem obdobju;
 - (v) kadar so na voljo, količinske ocene učinkov na emisije toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzete toplogredne pline, razdeljene na:
 - rezultate predhodnih ocen učinkov posameznih politik in ukrepov ali skupin politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb. Predložijo se ocene za zaporedna štiri prihodnja leta po letu poročanja, ki se končajo z 0 ali 5, pri čemer se razlikuje med emisijami toplogrednih plinov iz Direktive 2003/87/ES, Uredbe (EU) 2018/842 in Uredbe (EU) 2018/841;
 - kadar so na voljo, rezultate naknadnih ocen učinkov posameznih politik in ukrepov ali skupin politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb, pri čemer se razlikuje med emisijami toplogrednih plinov iz Direktive 2003/87/ES, Uredbe (EU) 2018/842 in Uredbe (EU) 2018/841;
 - (vi) razpoložljive ocene predvidenih stroškov in koristi politik in ukrepov ter ocene dejanskih stroškov in koristi politik in ukrepov;
 - (vii) vsa obstoječa sklicevanja na ocene stroškov in učinkov nacionalnih politik in ukrepov ter informacije o izvajanju politik in ukrepov Unije, ki omejujejo ali zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov iz virov ali povečujejo odvzemanje po ponorih, ter na vsa tehnična poročila, na katerih te ocene temeljijo;
 - (viii) oceno prispevka politike ali ukrepa k doseganju dolgoročne strategije iz člena 15;
- (d) informacije o načrtovanih dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih ali skupini ukrepov, predvidenih za omejevanje emisij toplogrednih plinov, ki presegajo zaveze iz Uredbe (EU) 2018/842 in Uredbe (EU) 2018/841;
- (e) informacije o povezavah med različnimi politikami in ukrepi ali skupinami ukrepov, o katerih se poroča v skladu s točko (c), in o načinu, na katerega te politike in ukrepi ali skupine ukrepov prispevajo k različnim scenarijem projekcij.

PRILOGA VII

INFORMACIJE O PROJEKCIJAH NA PODROČJU EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 18:

- (a) projekcije brez ukrepov, kadar so na voljo, projekcije z ukrepi in projekcije z dodatnimi ukrepi, kadar so na voljo;
 - (b) projekcije vseh emisij toplogrednih plinov in ločene ocene za projekcije emisij toplogrednih plinov za vire emisij iz Direktive 2003/87/ES in Uredbe (EU) 2018/842 ter projekcije emisij iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v skladu z Uredbo (EU) 2018/841;
 - (c) učinke politik in ukrepov iz točke (a) člena 18(1). Kadar takšne politike in ukrepi niso vključeni, je to jasno navedeno in obrazloženo;
 - (d) rezultate analize občutljivosti, izvedene za projekcije, in informacije o uporabljenih modelih in parametrih;
 - (e) vsa ustrezna sklicevanja na ocene in tehnična poročila, na katerih temeljijo projekcije iz člena 18(4).
-

PRILOGA VIII

INFORMACIJE O NACIONALNIH PRILAGODITVENIH UKREPIH, FINANČNI IN TEHNOLOŠKI PODPORI DRŽAVAM V RAZVOJU TER PRIHODKIH Z DRAŽB**Del 1****Poročanje o prilagoditvenih ukrepih**

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 19(1):

- (a) glavne cilje ter institucionalni okvir za prilagajanje;
- (b) projekcije podnebnih sprememb, vključno z izjemnimi vremenskimi pojavi, učinki podnebnih sprememb, oceno ranljivosti zaradi podnebnih sprememb ter tveganji in ključnimi podnebnimi nevarnostmi;
- (c) zmožljivost prilagajanja;
- (d) načrte in strategije prilagajanja;
- (e) okvir spremljanja in ocenjevanja;
- (f) dosežen napredek pri izvajanju, vključno z dobrimi praksami in spremembami upravljanja.

Del 2**Poročanje o podpori državam v razvoju**

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 19(3):

- (a) informacije o finančni podpori, dodeljeni in posredovani državam v razvoju, za leto X – 1, vključno s:
 - (i) kvantitativnimi podatki o javnih in sproščenih finančnih sredstvih države članice. Informacije o finančnih tokovih naj bi temeljile na podlagi tako imenovanih „kazalnikov iz Ria“ za podporo za blažitev podnebnih sprememb in podporo za prilagajanje podnebnim spremembam ter drugih sistemov za sledenje, ki jih je uvedel odbor za razvojno pomoč pri OECD;
 - (ii) kvalitativnimi metodološkimi informacijami, ki pojasnjujejo metodo, uporabljeno za izračun kvantitativnih podatkov, vključno s pojasnilom metode za kvantificiranje podatkov in, kadar je ustrezno, drugimi informacijami o opredelitvah in metodologijah, uporabljenih za določitev kakršnih koli zneskov, zlasti za sporočene informacije o mobiliziranih finančnih tokovih;
 - (iii) razpoložljivimi informacijami o dejavnostih države članice, povezanih s projekti za prenos tehnologije in projekti za krepitev zmožljivosti za države v razvoju, financiranimi iz javnih sredstev, na podlagi UNFCCC, vključno s podatkom, ali se je prenesena tehnologija ali projekt za krepitev zmožljivosti uporabil za blažitev ali prilagajanje učinkom podnebnih sprememb, državo prejemnico, kadar je mogoče višino zagotovljene podpore in vrsto prenesene tehnologije ali projekta za krepitev zmožljivosti;
- (b) razpoložljive informacije o načrtovani zagotovitvi podpore za leto X in naslednja leta, vključno z informacijami o načrtovanih dejavnostih, povezanih s projekti za prenos tehnologije in projekti za krepitev zmožljivosti za države v razvoju, financiranimi iz javnih sredstev, na podlagi UNFCCC ter o tehnologijah za prenos in projektih za krepitev zmožljivosti, vključno s podatkom, ali je prenesena tehnologija ali projekt za krepitev zmožljivosti namenjen blažitvi ali prilagajanju učinkom podnebnih sprememb, državo prejemnico, kadar je mogoče višino zagotovljene podpore in vrsto prenesene tehnologije ali projekta za krepitev zmožljivosti.

Del 3**Poročanje o prihodkih z dražb**

Informacije, ki jih je treba navesti v poročilih iz člena 19(2):

- (a) informacije o uporabi prihodkov v letu X – 1, ki jih je država članica ustvarila s prodajo pravic na dražbi v skladu s členom 10(1) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami o takem prihodku, ki je bil uporabljen za enega ali več namenov iz člena 10(3) navedene direktive, ali enakovredni finančni vrednosti tega prihodka ter ukrepov, sprejetih na podlagi navedenega člena;

- (b) informacije o uporabi, kot jo določijo države članice, vseh prihodkov, ki jih je država članica ustvarila s prodajo pravic za letalstvo na dražbi v skladu s členom 3d(1) ali (2) Direktive 2003/87/ES, in ki se zagotovijo v skladu s členom 3d(4) navedene direktive;

Prihodek z dražb, ki v času, ko država članica Komisiji predloži poročilo v skladu s členom 19(2), ni izplačan, se količinsko opredeli in sporoči v poročilih za naslednja leta.

PRILOGA IX

DODATNE OBVEZNOSTI POROČANJA

Del 1

Dodatne obveznosti poročanja na področju energije iz obnovljivih virov

Če ni navedeno drugače, se v skladu s točko (c) člena 20 vključijo naslednje dodatne informacije:

- (a) o delovanju sistema potrdil o izvoru za električno energijo ter plin, ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov, ravni izdaje in preklica potrdil o izvoru in posledični letni nacionalni porabi energije iz obnovljivih virov kot tudi sprejetih ukrepov zaradi zagotavljanja zanesljivosti in zaščite pred goljufijami v sistemu;
- (b) o količinah biogoriv, bioplina, goriv nebiološkega izvora iz obnovljivih virov, recikliranih ogljikovih goriv in električne energije iz obnovljivih virov, porabljenih v prometnem sektorju, in, kadar je ustrezno, prihranku emisij toplogrednih plinov, pri čemer je treba razlikovati med gorivi iz različnih vrst živil in krme ter posameznimi vrstami surovin iz Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001;
- (c) razvoj glede razpoložljivosti, izvora in uporabe biomasnih virov za energetske namene;
- (d) spremembe cen surovin in spremembe rabe zemljišč v državi članici, ki so povezane z njeno večjo uporabo biomase in drugih oblik energije iz obnovljivih virov;
- (e) ocenjeni presežek pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov, ki bi se lahko prenesel v druge države članice, tako da bi te zagotovile skladnost s členom 3(3) Direktive (EU) 2018/2001 ter dosegle nacionalni prispevek in začrtane poteke iz točke (a)(2) člena 4 te uredbe;
- (f) kadar je ustrezno, ocenjeno povpraševanje po energiji iz obnovljivih virov, ki ni proizvedena doma, in sicer do leta 2030, vključno z uvoženimi surovinami za biomaso;
- (g) tehnološki razvoj in uvedba biogoriv, proizvedenih iz surovin, navedenih v Prilogi IX k Direktivi (EU) 2018/2001;
- (h) kadar je na voljo, ocenjeni učinek proizvodnje ali uporabe biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase na biotsko raznovrstnost, vodne vire, razpoložljivost in kakovost vode, zemlje in zraka v državi članici;
- (i) ugotovljeni primeri v nadzorni verigi biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase;
- (j) informacije o tem, kako je ocenjen delež biološko razgradljivih odpadkov v odpadkih, uporabljenih za proizvodnjo energije, ter kaj je storjeno za izboljšanje in preverjanje takšnih ocen;
- (k) proizvodnja električne energije in toplote iz energije iz obnovljivih virov v stavbah, vključno z razčlenjenimi podatki o energiji, ki je bila proizvedena, porabljena in poslana v omrežje iz sončnih fotonapetostnih sistemov, sončnih toplotnih sistemov, sistemov na biomaso, toplotnih črpalk, geotermalnih sistemov kot tudi vseh drugih decentraliziranih sistemov na obnovljive vire;
- (l) kadar je ustrezno, delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju kot tudi energije iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov;
- (m) primarna dobava trdne biomase (v 1 000 m³, razen za točko (1)(b)(iii) v tonah)
 - (1) gozdna biomasa, ki se uporablja za pridobivanje energije (domača proizvodnja in uvoz)
 - (a) primarna biomasa iz gozda, ki se neposredno uporablja za pridobivanje energije
 - (i) kadar so na voljo, veje in vrhovi dreves (poročanje je prostovoljno)
 - (ii) kadar je ustrezno, štori (poročanje je prostovoljno)
 - (iii) hlodovina (ki se deli na okrogel industrijski les in les za kurjavo)
 - (b) kadar je ustrezno, soproizvodi gozdarskega sektorja, ki se neposredno uporabljajo za pridobivanje energije
 - (i) kadar je ustrezno, lubje
 - (ii) sekanci, žagovina in drugi lesni delci
 - (iii) kadar je ustrezno, črna lužina in surovo talovo olje

- (c) kadar je na voljo, že uporabljen les, ki se neposredno uporablja za pridobivanje energije
- (d) predelano gorivo na osnovi lesa, proizvedeno iz surovin, ki niso vključene v točko (1)(a), (b) ali (c):
 - (i) kadar je ustrezno, lesno oglje
 - (ii) lesni peleti in lesni briketi
- (2) kadar je na voljo, kmetijska biomasa, ki se uporablja za pridobivanje energije (domača proizvodnja, uvoz in izvoz)
 - (a) energijske poljščine za električno energijo ali toploto (vključno s panjevci s kratko obhodnjo)
 - (b) ostanki kmetijskih pridelkov za električno energijo ali toploto
- (3) kadar je na voljo, biomasa iz organskih odpadkov za pridobivanje energije (domača proizvodnja, uvoz in izvoz)
 - (a) organske frakcije industrijskih odpadkov
 - (b) organske frakcije komunalnih odpadkov
 - (c) odpadni mulji
- (n) poraba končne energije iz trdne biomase (količine trdne biomase, ki se uporablja za pridobivanje energije v naslednjih sektorjih):
 - (1) energetski sektor
 - (a) električna energija
 - (b) soproizvodnja toplote in električne energije
 - (c) toplota
 - (2) industrijski sektor, notranja poraba (porabljena in samoproizvedena električna energija, SPTE in toplota)
 - (3) neposredna končna poraba v stanovanjskem sektorju
 - (4) drugo

Del 2

Dodatne obveznosti poročanja na področju energetske učinkovitosti

Na področju energetske učinkovitosti se v skladu s točko (c) člena 21 vključijo naslednje dodatne informacije:

- (a) glavne zakonodajne in nezakonodajne politike, ukrepi, ukrepi financiranja in programi, izvedeni v letu $X - 2$ in $X - 1$ (X pomeni leto, ko je treba predložiti poročilo) z namenom doseči cilje, določene v točki (b) člena 4, ki spodbujajo trge energetskih storitev, boljšo energetsko učinkovitost stavb, ukrepe za izkoriščanje potenciala energetske učinkovitosti plinske in električne infrastrukture ter ogrevanja in hlajenja, boljše obveščanje in kvalifikacije, drugi ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti;
- (b) skupni prihranki energiji, doseženi na podlagi člena 7 Direktive 2012/27/EU v letih $X - 3$ in $X - 2$;
- (c) prihranki, doseženi z ukrepi politike, namenjenimi blaženju energetske revščine, v skladu s členom 7(11) Direktive 2012/27/EU;
- (d) kadar je ustrezno, prihranki, doseženi v skladu s točko (c) člena 7(4) Direktive 2012/27/EU;
- (e) napredek v vsakem sektorju in razloge, zakaj je poraba energije ostala stabilna ali se povečala v letih $X - 3$ in $X - 2$ v sektorjih končne porabe energije;
- (f) skupna tlorisna površina stavb s skupno uporabno tlorisno površino več kot 250 m^2 v lasti in uporabi osrednje vlade držav članic, ki 1. januarja v letih $X - 2$ in $X - 1$ niso izpolnjevale zahtev glede energetske učinkovitosti iz člena 5(1) Direktive 2012/27/EU;
- (g) skupna tlorisna površina ogrevanih in/ali hlajenih stavb v lasti in uporabi osrednje vlade držav članic, ki je bila obnovljena v letih $X - 3$ in $X - 2$, iz člena 5(1) Direktive 2012/27/EU, ali prihranek energije v upravičenih stavbah v lasti in uporabi osrednje vlade držav članic, kakor je navedeno v členu 5(6) Direktive 2012/27/EU;
- (h) število energetskih pregledov, izvedenih v letih $X - 3$ in $X - 2$. Poleg tega tudi skupno ocenjeno število velikih podjetij na zadevnem ozemlju, za katera se uporablja člen 8(4) Direktive 2012/27/EU, in število energetskih pregledov, izvedenih v teh podjetjih v letih $X - 3$ in $X - 2$;

- (i) uporabljeni nacionalni faktor primarne energije za električno energijo ter utemeljitev, če se to razlikuje od privzetega količnika iz opombe (3) k Prilogi IV Direktive 2012/27/EU;
 - (j) število in tlorisna površina novih in prenovljenih skoraj nič-energijskih stavb v letih $X - 2$ in $X - 1$, v skladu s členom 9 Direktive 2010/31/EU, po potrebi na podlagi statističnega vzorčenja;
 - (k) povezava do spletne strani, prek katere je mogoče dostopati do seznama ponudnikov energetskih storitev ali njim namenjenega vmesnika iz točke (c) člena 18(1) Direktive 2012/27/EU.
-

PRILOGA X

TRAJNOSTNO POROČILO UNIJE O BIOENERGIJI

Trajnostno poročilo EU o bioenergiji o energiji iz biomase, ki ga Komisija sprejema vsaki dve leti skupaj s poročilom o stanju energetske unije v skladu s točko (d) člena 35(2), vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) relativne prednosti različnih biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase za okolje in njihove stroške za okolje, učinke uvoznih politik Unije nanje, posledice za zanesljivost oskrbe z energijo in načine za doseganje uravnoteženega pristopa med domačo proizvodnjo in uvozom;
- (b) učinek proizvodnje in uporabe biomase na trajnost v Uniji in tretjih državah, vključno z učinki na biotsko raznovrstnost;
- (c) podatke in analizo sedanje in predvidene razpoložljivosti trajnostne biomase in povpraševanja po njej, vključno z učinkom večjega povpraševanja po biomasi na sektorje, ki uporabljajo biomaso;
- (d) tehnološki razvoj in uvedbo biogoriv, proizvedenih iz surovin, navedenih v Prilogi IX k Direktivi (EU) 2018/2001 ter oceno razpoložljivosti surovin in tekme za naravne vire ob upoštevanju načel krožnega gospodarstva in hierarhije ravnanja z odpadki, vzpostavljene v Direktivi 2008/98/ES;
- (e) informacije o razpoložljivih rezultatih znanstvenih raziskav o posredni spremembi rabe zemljišč v povezavi z vsemi postopki proizvodnje in analizo teh rezultatov z oceno, ali je razpon negotovosti, ugotovljen pri analizi, na kateri temeljijo ocene emisij zaradi posredne spremembe rabe zemljišč, mogoče zmanjšati in upoštevati morebitni učinek politik Unije, kot so okoljska, podnebna in kmetijska politika;
- (f) informacije o nacionalnih ukrepih za spoštovanje trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov iz člena 29(2) do (7) in (10) Direktive (EU) 2018/2001, za zaščito tal, vode in zraka, in sicer v zvezi s tretjimi državami kot tudi državami članicami, v katerih se proizvede velik delež biogoriv, tekočih biogoriv in goriv iz biomase, ki se porabijo v Uniji. in
- (g) agregirane informacije iz baze podatkov iz člena 28(2) Direktive (EU) 2018/2001.

Pri poročanju o prihrankih emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biomase Komisija uporabi količine, ki so jih države članice sporočile v skladu s točko (b) dela 1 Priloge IX k tej uredbi, vključno z okvirnimi povprečnimi vrednostmi ocenjenih emisij zaradi posredne spremembe rabe zemljišč in s tem povezanim razponom iz analize občutljivosti, kot je določeno v Prilogi VIII Direktivi (EU) 2018/2001. Komisija javno objavi podatke o okvirnih povprečnih vrednostih ocenjenih emisij zaradi posredne spremembe rabe zemljišč in s tem povezanim razponom iz analize občutljivosti. Komisija tudi oceni, ali in koliko bi se spremenila ocena neposrednih prihrankov emisij zaradi upoštevanja soproizvodov z uporabo substitucijskega pristopa.

PRILOGA XI

PROSTOVOLJNI SISTEMI, ZA KATERE JE KOMISIJA SPREJELA ODLOČITEV NA PODLAGI ČLENA 30(4) DIREKTIVE (EU) 2018/2001

Poročilo o prostovoljnih sistemih, za katere je Komisija sprejela odločitev na podlagi člena 30(4) Direktive (EU) 2018/2001, ki ga Komisija sprejema vsaki dve leti skupaj s poročilom o stanju energetske unije na podlagi točke (e) člena 35(2) te uredbe, vsebuje oceno Komisije, ki zajema vsaj:

- (a) neodvisnost, način in pogostost revizij, tako v zvezi z navedbami o teh vidikih, v dokumentaciji sistema v času, ko je zadevni sistem potrdila Komisija, kot v zvezi z najboljšo prakso v sektorju;
 - (b) razpoložljivost, izkušnje in preglednost pri uporabi metod za odkrivanje in odzivanje na nespoštovanje določb, s posebnim poudarkom na reševanju dejanskih ali domnevnih resnih kršitev s strani članov sistema;
 - (c) preglednost, zlasti v zvezi z dostopnostjo sistema, razpoložljivostjo prevodov v uradne jezike držav in regij, iz katerih izvirajo surovine, dostopnostjo seznama pooblaščenih subjektov in zadevnih certifikatov ter dostopnostjo revizijskih poročil;
 - (d) udeležbo zainteresiranih strani, zlasti kar zadeva posvetovanja z domorodnimi in lokalnimi skupnostmi pred odločanjem, med pripravo in pregledom sistema in revizijami ter odziv na njihove prispevke;
 - (e) splošno zanesljivost sistema, zlasti v zvezi s pravili o akreditaciji, usposobljenostjo in neodvisnostjo revizorjev ter zadevnih teles sistema;
 - (f) kadar je na voljo, tržno posodabljanje sistema, količino certificiranih surovin in biogoriv za vsako državo izvora in vrsto ter število udeležencev;
 - (g) enostavnost in učinkovitost izvajanja sistema za sledenje dokazil o spoštovanju trajnostnih meril, ki jih članu oziroma članom izda sistem, pri čemer je tak sistem namenjen preprečevanju goljufij, zlasti odkrivanju in obravnavi sumov goljufij in drugih nepravilnosti ter nadaljnjemu ukrepanju po njih, po potrebi pa tudi število odkritih goljufij in nepravilnosti;
 - (h) možnosti, da bi se subjekte pooblastilo za priznavanje in spremljanje organov za certificiranje;
 - (i) merila za priznavanje ali akreditacijo organov za certificiranje;
 - (j) pravila o izvajanju spremljanja organov za certificiranje;
 - (k) načine za lažje ali boljše razširjanje najboljših praks.
-

PRILOGA XII

NACIONALNI SISTEMI EVIDENC

Informacije iz člena 37 vključujejo:

- (a) podatke in metode, o katerih se poroča za dejavnosti in naprave na podlagi Direktive 2003/87/ES za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov, da se zagotovi skladnost sporočenih emisij toplogrednih plinov v okviru sistema Unije za trgovanje z emisijami s podatki v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;
 - (b) podatke, ki se zberejo v okviru sistemov poročanja o fluoriranih plinih v ustreznih sektorjih, vzpostavljenih v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 517/2014, za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov;
 - (c) emisije, temeljne podatke in metodologije, o katerih poročajo industrijski kompleksi v skladu z Uredbo (ES) št. 166/2006, za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov;
 - (d) podatke, o katerih se poroča v skladu z Uredbo (ES) št. 1099/2008;
 - (e) podatke, zbrane z geografskim sledenjem zemljiščem v okviru obstoječih programov in popisov Unije in držav članic, vključno s statističnim popisom uporabe in pokritosti tal LUCAS ter programom Copernicus.
-

PRILOGA XIII

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EU) št. 525/2013	Ta uredba
Člen 1	Člen 1(1)
Člen 2	—
Člen 3	—
Člen 4	Člen 15
Člen 5	Člen 37(1), (2) in (6); Priloga XII
Člen 6	Člen 37(3) in (7)
Člen 7	Člen 26(3), (4), (6) in (7); Priloga V
Člen 8	Člen 26(2) in (7)
Člen 9	Člen 37(4) in (5)
Člen 10	Člen 40
Člen 11	—
Člen 12	Člen 39
Člen 13	Člen 18(1)(a) ter člen 18(3) in (4); Priloga VI
Člen 14	Člen 18(1)(b) ter člen 18(2), (3) in (4); Priloga VII
Člen 15	Člen 19(1); Priloga VIII, del 1
Člen 16	Člen 19(3); Priloga VIII, del 2
Člen 17	Člen 19(2); 19(4); 19(5); Priloga VIII, del 3
Člen 18	drugi pododstavek člena 17(2)
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	Člen 29(1)(c) ter člen 29(5) in (7)
Člen 22	—
Člen 23	Člen 41(1)(d), (e), (f), (g) in (h)
Člen 24	Člen 42
Člen 25	—
Člen 26	Člen 44(1)(a) ter člen 44(2), (3) in (6)
Člen 27	—
Člen 28	Člen 57
Člen 29	—

UREDBA (EU) 2018/2000 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. decembra 2018****o spremembi Uredbe (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta glede ponovnega prevzema obveznosti za preostale zneske prevzetih obveznosti za podporo izvajanju sklepov Sveta (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601 ali dodelitve teh zneskov za druge ukrepe v okviru nacionalnih programov**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 78(2) ter člena 79(2) in (4) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen te uredbe je omogočiti ponovni prevzem obveznosti za preostale zneske prevzetih obveznosti za podporo izvajanju sklepov Sveta (EU) 2015/1523 ⁽²⁾ in (EU) 2015/1601 ⁽³⁾, ki so na voljo na podlagi Uredbe (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ali dodelitev teh zneskov za druge ukrepe v okviru nacionalnih programov v skladu s prednostnimi nalogami Unije in potrebami držav članic na določenih področjih azila in migracij. Njen namen je tudi zagotoviti, da sta tak ponovni prevzem obveznosti ali dodelitev pregledna.
- (2) Komisija je odobrila financiranje nacionalnih programov držav članic v okviru Sklada za azil, migracije in vključevanje za podporo izvajanju sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601. Sklep (EU) 2015/1601 je bil spremenjen s Sklepom Sveta (EU) 2016/1754 ⁽⁵⁾. Ta sklepa sta se zdaj prenehala uporabljati.
- (3) Del sredstev, dodeljenih leta 2016 in v nekaterih primerih leta 2017 v okviru sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601, je še vedno na voljo v nacionalnih programih držav članic.
- (4) Države članice bi morale imeti možnost, da preostale zneske uporabijo za nadaljnje izvajanje premestitev s tem, da za te zneske v okviru nacionalnih programov ponovno prevzamejo obveznosti za isti ukrep. Države članice bi morale vsaj 20 % teh zneskov uporabiti za ponovni prevzem obveznosti ali jih prerazporediti za ukrepe v nacionalnih programih, za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito ali upravičencev do mednarodne zaščite, za preselitev ali druge ad hoc humanitarne sprejeme ter za pripravljalne ukrepe za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito po njihovem prihodu v Unijo, tudi po morju, ali za premestitev upravičencev do mednarodne zaščite. Taki ukrepi bi morali vključevati le ukrepe iz točk (a), (b), (e) in (f) drugega pododstavka člena 5(1) Uredbe (EU) št. 516/2014.
- (5) Države članice bi morale imeti možnost, da ob ustrezni utemeljitvi v spremembi svojih nacionalnih programov do 80 % teh sredstev uporabijo za obravnavanje drugih izzivov na področjih azila in migracij v skladu z Uredbo (EU) št. 516/2014. Potrebe držav članic na teh področjih so še vedno znatne. Ponovni prevzem obveznosti za preostale zneske za isti ukrep ali njihova prerazporeditev na druge ukrepe v okviru nacionalnega programa bi

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. decembra 2018.

⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/1523 z dne 14. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 239, 15.9.2015, str. 146).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/1601 z dne 22. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 248, 24.9.2015, str. 80).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES in razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 168).

⁽⁵⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1754 z dne 29. septembra 2016 o spremembi Sklepa (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 268, 1.10.2016, str. 82).

morala biti mogoča samo enkrat in z odobritvijo Komisije. Države članice bi morale zagotoviti, da se dodeljevanje sredstev izvede na način, ki v celoti spoštuje načela iz Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, predvsem načeli učinkovitosti in preglednosti.

- (6) Ciljno skupino, ki je upravičena do premestitve, in število držav članic, iz katerih potekajo premestitve, bi bilo treba razširiti, da se državam članicam omogoči večja prožnost pri izvajanju premestitev, ob upoštevanju posebnih potreb mladoletnikov brez spremstva ali drugih ranljivih prosilcev ter posebnega položaja družinskih članov upravičencev do mednarodne zaščite. Posebne določbe o pavšalnih zneskih za preselitev in premestitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo bi morale odsevati to razširitev.
- (7) Države članice in Komisija bi morale imeti na voljo dovolj časa za spremembo nacionalnih programov, da se upoštevajo ustrezne spremembe, določene s to uredbo. Zato bi bilo treba za preostale zneske prevzetih obveznosti za podporo izvajanju sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601 uvesti odstopanje od člena 50(1) Uredbe (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, s katerim se rok za sprostitev obveznosti podaljša za šest mesecev, da se lahko zaključí postopek spremembe nacionalnih programov iz člena 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.
- (8) Države članice bi morale imeti tudi dovolj časa, da zneske, za katere so bile obveznosti ponovno prevzete za isti ukrep ali ki so bili prerazporejeni na druge ukrepe, porabijo pred njihovo sprostitvijo. Kadar take ponovne prevzeme obveznosti ali prerazporeditve zneskov v okviru nacionalnega programa odobri Komisija, bi se moralo zato šteti, da so bile za zadevne zneske obveznosti prevzete v letu spremembe nacionalnega programa, s katero je bil odobren zadevni ponovni prevzem obveznosti ali prerazporeditev.
- (9) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto poročati o uporabi sredstev za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito in upravičencev do mednarodne zaščite, zlasti o prerazporeditvi zneskov na druge ukrepe v okviru nacionalnega programa, kakor je določeno v tej uredbi.
- (10) Ta uredba ne vpliva na financiranje, ki je na voljo v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 516/2014.
- (11) Pri izpolnjevanju ciljev te uredbe se ne posega v tekoča pogajanja o reformi Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (12) V skladu s členoma 1 in 2 ter členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (13) V skladu s členom 3 in členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska s pismom z dne 7. decembra 2018 podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (14) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (15) Ker se je treba izogniti sprostitvi preostalih zneskov iz prevzetih obveznosti za podporo izvajanju sklepov (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601, bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz (UL L 150, 20.5.2014, str. 112).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloží državlján tretje države ali oseba brez državljanstva (UL L 180, 29.6.2013, str. 31).

- (16) Če Uredba (EU) št. 516/2014 ne bo spremenjena še pred koncem leta 2018, države članice zadevnih finančnih sredstev ne bodo mogle več uporabljati v okviru nacionalnih programov, ki jih podpira Sklad za azil, migracije in vključevanje. Zaradi nujnosti spremembe Uredbe (EU) št. 516/2014 je bilo primerno določiti izjemo od roka osmih tednov iz člena 4 Protokola št. 1 o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, ki je priložen k PEU, PDEU in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.
- (17) Uredbo (EU) št. 516/2014 bi zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 516/2014 se spremeni:

(1) člen 18 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Sredstva za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito ali upravičencev do mednarodne zaščite“;

(b) v odstavku 1 se besedilo „upravičenca do mednarodne zaščite“ nadomesti z besedilom „prosilca za mednarodno zaščito ali upravičenca do mednarodne zaščite“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Dodatni zneski iz odstavka 1 tega člena se državam članicam prvič dodelijo s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi se odobri njihov nacionalni program v skladu s postopkom iz člena 14 Uredbe (EU) št. 514/2014, nato pa s sklepom o financiranju, ki se priloži sklepu o odobritvi njihovega nacionalnega programa. Ob ustrezni utemeljitvi v spremembi zadevnega nacionalnega programa je za navedene zneske možen ponovni prevzem obveznosti za isti ukrep v okviru nacionalnega programa ali prerazporeditev teh zneskov na druge ukrepe v okviru nacionalnega programa. Ponovni prevzem obveznosti za določen znesek ali njegova prerazporeditev se lahko opravi samo enkrat. Komisija ponovni prevzem obveznosti ali prerazporeditev odobri s spremembo nacionalnega programa.

Kar zadeva zneske, ki izhajajo iz začasnih ukrepov, določenih v sklepih Sveta (EU) 2015/1523 (*) in (EU) 2015/1601 (**), države članice zaradi krepitev solidarnosti in v skladu s členom 80 PDEU vsaj 20 % teh zneskov dodelijo za ukrepe v okviru nacionalnih programov, za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito oziroma upravičencev do mednarodne zaščite, za preselitev ali druge ad hoc humanitarne sprejeme ter za pripravljalne ukrepe za premestitev prosilcev za mednarodno zaščito po njihovem prihodu v Unijo, tudi po morju, ali za premestitev upravičencev do mednarodne zaščite. Takšni ukrepi ne vključujejo ukrepov, povezanih s pridržanjem. Kadar je delež sredstev, ki jih država članica uporabi za ponovni prevzem obveznosti ali prerazporedi, nižji od navedenega minimalnega deleža, razlike med zneskom za ponovni prevzem obveznosti ali prerazporejenim zneskom in minimalnim deležem ni mogoče prenesti na druge ukrepe v okviru nacionalnega programa.

(*) Sklep Sveta (EU) 2015/1523 z dne 14. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 239, 15.9.2015, str. 146).

(**) Sklep Sveta (EU) 2015/1601 z dne 22. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 248, 24.9.2015, str. 80).“;

(d) vstavijo se naslednji odstavki:

„3a. Za namene člena 50(1) Uredbe (EU) št. 514/2014 se v primerih, ko se za zneske, ki izhajajo iz začasnih ukrepov, določenih v sklepih (EU) 2015/1523 in (EU) 2015/1601, ponovno prevzamejo obveznosti za isti ukrep v okviru nacionalnega programa ali se zneski prerazporedijo na druge ukrepe v okviru nacionalnega programa v skladu z odstavkom 3 tega člena, šteje, da so bile za zadevne zneske obveznosti prevzete v letu spremembe nacionalnega programa, s katero se odobri zadevni ponovni prevzem obveznosti ali zadevna prerazporeditev.

3b. Z odstopanjem od člena 50(1) Uredbe (EU) št. 514/2014 se rok za sprostitev obveznosti iz odstavka 3a tega člena podaljša za šest mesecev.

3c. Komisija letno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi tega člena.“;

(e) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Da bi učinkovito sledili cilju solidarnosti in pravične delitve odgovornosti med državami članicami iz člena 80 PDEU, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26 te uredbe, s katerimi v okviru razpoložljivih sredstev prilagodi pavšalni znesek iz odstavka 1 tega člena, pri čemer zlasti upošteva trenutno stopnjo inflacije, zadevni razvoj dogodkov na področju premestitve prosilcev za mednarodno zaščito in upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo in na področju preselitev in drugih ad hoc humanitarnih sprejemov kot tudi dejavnike, na podlagi katerih se da najbolje izkoristiti uporabo finančne spodbude iz pavšalnih zneskov.“;

(2) v naslovu in uvodnem delu člena 25 se besedilo „upravičencev do mednarodne zaščite“ nadomesti z besedilom „prosilcev za mednarodno zaščito ali upravičencev do mednarodne zaščite“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 12. decembra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

J. BOGNER-STRAUSS

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/2001 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. decembra 2018

o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽⁵⁾. Ker so potrebne dodatne spremembe, bi bilo zaradi jasnosti treba navedeno direktivo prenoviti.
- (2) V skladu s členom 194(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je spodbujanje obnovljivih virov energije eden od ciljev energetske politike Unije. K temu cilju stremi ta direktiva. Večja uporaba energije iz obnovljivih virov je pomemben del svežnja ukrepov, potrebnih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in izpolnitev zaveze, ki jo je Unija dala v okviru Pariškega sporazuma o podnebni spremembi iz leta 2015, sprejetega na podlagi 21. konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ter uresničitev energetskega in podnebne okvira Unije za leto 2030, vključno z zavezujočim ciljem, da se do leta 2030 emisije v Uniji zmanjšajo za najmanj 40 % pod vrednostmi iz leta 1990. Zavezujoči cilj Unije glede energije iz obnovljivih virov za leto 2030 in prispevki držav članic k temu cilju, vključno z njihovimi osnovnimi deleži v zvezi z njihovimi nacionalnimi splošnimi cilji za leto 2020, so med elementi, ki so splošnega pomena za energetske in okoljske politike Unije. Drugi taki elementi so zajeti v okviru iz te direktive, na primer za razvoj ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov ter razvoj goriv iz obnovljivih virov, namenjenih uporabi v prometu.
- (3) Povečana uporaba energije iz obnovljivih virov ima tudi temeljno vlogo pri spodbujanju zanesljivosti oskrbe z energijo, trajnostne energije po dostopnih cenah in tehnološkega razvoja in inovacij ter vodilnega položaja v tehnologiji in industriji ob hkratnem zagotavljanju okoljskih, socialnih in zdravstvenih koristi ter veliko možnosti za zaposlovanje in regionalni razvoj, zlasti na podeželskih in odročnih območjih, v regijah ali na ozemljih z nizko gostoto prebivalstva ali kjer poteka delna deindustrializacija.

⁽¹⁾ UL C 246, 28.7.2017, str. 55.

⁽²⁾ UL C 342, 12.10.2017, str. 79.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. novembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. decembra 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

⁽⁵⁾ Glej Prilogo X, del A.

- (4) Zlasti so zmanjšanje porabe energije, večje tehnološke izboljšave, spodbude za večjo uporabo javnega prometa in njegovo širitev, uporaba energetske učinkovitih tehnologij in spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov v sektorjih električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa zelo učinkovita sredstva, skupaj z ukrepi za energetske učinkovitost, namenjenimi zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v Uniji in njene energetske odvisnosti.
- (5) Direktiva 2009/28/ES je določila regulativni okvir za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov, v katerem so bili opredeljeni zavezujoči nacionalni cilji glede deleža energije iz obnovljivih virov v porabi energije in prometnem sektorju, ki bi jih bilo treba izpolniti do leta 2020. Komisija je v sporočilu z dne 22. januarja 2014 z naslovom „Okvir podnebne in energetske politike za obdobje 2020–2030“ določila okvir za prihodnjo energetske in podnebno politiko Unije ter spodbujala skupno razumevanje o tem, kako te politike razvijati po letu 2020. Komisija je predlagala, naj ciljni delež EU za leto 2030 pri porabljeni energiji iz obnovljivih virov v Uniji znaša najmanj 27 %. V tem predlogu, ki ga je potrdil Evropski svet v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014, je navedeno, da bi morale države članice imeti možnost same določiti bolj ambiciozne nacionalne cilje, da bi uresničile svoje načrtovane prispevke k cilju Unije za leto 2030 in jih presegle.
- (6) Evropski parlament je šel s svojo resolucijo z dne 5. februarja 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030 ter svojo resolucijo z dne 23. junija 2016 o poročilu o napredku na področju energije iz obnovljivih virov še korak dlje od predloga Komisije oziroma sklepov Evropskega sveta, in sicer je poudaril, da so zaradi Pariškega sporazuma in nedavnega zmanjšanja stroškov tehnologij na področju energije iz obnovljivih virov zaželeni veliko bolj ambiciozni cilji.
- (7) Zato bi bilo treba upoštevati ambicije, določene v Pariškem sporazumu, in tehnološki razvoj, vključno z zmanjšanjem stroškov za naložbe v energijo iz obnovljivih virov.
- (8) Zato je primerno, da se določi zavezujoči ciljni delež Unije najmanj 32 % energije iz obnovljivih virov. Poleg tega bi Komisija morala oceniti, ali bi bilo treba ta cilj popraviti navzgor glede na precejšnja zmanjšanja stroškov v proizvodnji energije iz obnovljivih virov, mednarodne zaveze Unije glede razogljičenja ali v primeru občutnega zmanjšanja porabe energije v Uniji. Države članice bi morale opredeliti svoj prispevek k doseganju navedenega cilja v okviru celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov na podlagi postopka upravljanja, določenega v Uredbi (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (9) Določitev zavezujočega cilja Unije za leto 2030 glede energije iz obnovljivih virov bi še naprej spodbujala razvoj tehnologij, s katerimi se proizvaja energija iz obnovljivih virov, in zagotovila gotovost za vlagatelje. Cilj, opredeljen na ravni Unije, bi državam članicam omogočal večjo prilagodljivost, da lahko svoje cilje glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov dosežejo na najbolj stroškovno učinkovit način in v skladu z nacionalnimi razmerami, mešanici energijskih virov in zmogljivostmi za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov.
- (10) Da bi zagotovili konsolidacijo rezultatov, doseženih v okviru Direktive 2009/28/ES, bi morali nacionalni cilji, določeni za leto 2020, pomeniti minimalne prispevke držav članic k novemu okviru za leto 2030. Nacionalni deleži energije iz obnovljivih virov pod nobenimi pogoji ne bi smeli biti nižji od takšnih prispevkov. Če bi, bi morale zadevne države članice sprejeti ustrezne ukrepe, da zagotovijo ponovno ohranjanje osnovnega deleža, navedenega v Uredbi (EU) 2018/1999. Če država članica ne ohranja osnovnega deleža, izmerjenega v obdobju 12 mesecev, bi morala v roku 12 mesecev po koncu tega obdobja sprejeti dodatne ukrepe, da ponovno zagotovi ta osnovni delež. Če je država članica uspešno sprejela take dodatne ukrepe in izpolnila svojo obveznost ponovne zagotovitve osnovnega deleža, bi bilo treba šteti, da izpolnjuje obvezne zahteve glede osnovnega deleža iz te direktive in Uredbe (EU) 2018/1999 v celotnem zadevnem obdobju. Ne more se torej šteti, da zadevna država članica v obdobju, ko je prišlo do vrzeli, ni izpolnila svoje obveznosti, da ohrani osnovni delež. Okvira do leta 2020 in do leta 2030 služita ciljem okoljske in energetske politike Unije.
- (11) Države članice bi morale sprejeti dodatne ukrepe, če delež energije iz obnovljivih virov na ravni Unije ne ustreza začrtanemu poteku Unije do ciljnega deleža najmanj 32 % energije iz obnovljivih virov. Če Komisija med oceno celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ugotovi vrzel v ambicioznosti prizadevanj, lahko v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 sprejme ukrepe na ravni Unije, da bi zagotovila izpolnitev cilja. Če Komisija med svojo

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (glej stran 1 tega Uradnega lista).

oceno poročil o napredku pri izvajanju celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ugotovi vrzel pri uresničevanju cilja, bi morale države članice uporabiti ukrepe, določene v Uredbi (EU) 2018/1999, da bi zapolnile to vrzel.

- (12) Da bi podprli ambiciozne prispevke držav članic k cilju Unije, bi bilo treba določiti finančni okvir, katerega namen bi bil spodbujati naložbe v projekte za energijo iz obnovljivih virov v državah članicah, tudi z uporabo finančnih instrumentov.
- (13) Komisija bi morala biti pri dodeljevanju sredstev usmerjena na zmanjševanje stroškov kapitala pri projektih za energijo iz obnovljivih virov, ker imajo takšni stroški pomemben vpliv na stroške projektov za energijo iz obnovljivih virov in njihovo konkurenčnost, pa tudi razvoj osnovne infrastrukture za okrepljeno tehnično izvedljivo in ekonomsko dostopno uvedbo energije iz obnovljivih virov, kot so omrežne infrastrukture za prenos in distribucijo, pametna omrežja in medsebojne povezave.
- (14) Komisija bi morala spodbujati izmenjavo najboljših praks med pristojnimi nacionalnimi ali regionalnimi organi, na primer z rednimi srečanji, da bi našli skupni pristop k spodbujanju večje uvedbe stroškovno učinkovitih projektov za energijo iz obnovljivih virov. Komisija bi morala spodbujati tudi naložbe v nove, prilagodljive in čiste tehnologije kot tudi oblikovati ustrezne strategije za upravljanje umika tehnologij, ki ne prispevajo k zmanjšanju emisij ali ne omogočajo zadostne prilagodljivosti, na podlagi preglednih meril in zanesljivih cenovnih signalov na trgu.
- (15) Uredba (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, direktivi 2001/77/ES ⁽²⁾ in 2003/30/ES ⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiva 2009/28/ES določajo opredelitve pojmov za različne vrste energije iz obnovljivih virov. V pravu Unije o notranjem energetskem trgu so določene opredelitve pojmov za sektor električne energije na splošno. Zaradi jasnosti in pravne varnosti je ustrezno, da se v tej direktivi uporabljajo navedene opredelitve pojmov.
- (16) Programi podpore za električno energijo iz obnovljivih virov so se izkazali za učinkovite pri spodbujanju uvajanja električne energije iz obnovljivih virov. Če in ko se bodo države članice odločile uporabiti programe podpore, bi bilo treba takšno podporo zagotoviti tako, da povzroča čim manj izkrivljanj pri delovanju trgov električne energije. V ta namen vse več držav članic namenja dodatno podporo poleg tržnih prihodkov in uvaja tržne sisteme za določitev potrebne ravni podpore. Skupaj z ukrepi za oblikovanje trga, ki bo ustrezal naraščajočemu deležu energije iz obnovljivih virov, je ta podpora ključni element okrepljenega vključevanja električne energije iz obnovljivih virov na trg, ob upoštevanju različnih sposobnosti malih in velikih proizvajalcev, da se odzovejo na tržne signale.
- (17) Manjši obrati lahko veliko prispevajo k večji podpori javnosti in zagotovitvi izvedbe projektov za energijo iz obnovljivih virov, zlasti na lokalni ravni. Da bi zagotovili sodelovanje takšnih manjših obratov, so za zagotovitev pozitivnega razmerja med stroški in koristmi morda še vedno potrebni posebni pogoji, vključno s tarifami za dovajanje toka, v skladu s pravom Unije glede trga električne energije. Zaradi zagotovitve pravne varnosti vlagateljem je pomembno opredeliti manjše obrate z namenom pridobitve takšne podpore. Takšne opredelitve so v pravilih o državni pomoči.
- (18) Komisija ima na podlagi člena 108 PDEU izključno pristojnost, da oceni združljivost ukrepov državne pomoči, ki so jih morda države članice uvedle zaradi uvajanja energije iz obnovljivih virov, z notranjim trgovom. To ocenjevanje se opravi na podlagi člena 107(3) PDEU ter v skladu z ustreznimi določbami in smernicami, ki jih v ta namen lahko sprejme Komisija. Ta direktiva ne posega v izključno pristojnost Komisije, ki ji jo podeljuje PDEU.
- (19) Električno energijo iz obnovljivih virov bi bilo treba uvajati ob čim manjših stroških za porabnike in davkoplačevalce. Države članice bi si morale pri zasnovi programov podpore in dodeljevanju podpore prizadevati za čim

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304, 14.11.2008, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2001/77/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije na notranjem trgu z električno energijo (UL L 283, 27.10.2001, str. 33).

⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/30/ES z dne 8. maja 2003 o pospeševanju rabe biogoriv in drugih obnovljivih goriv v sektorju prevoza (UL L 123, 17.5.2003, str. 42).

nižje skupne sistemske stroške uvajanja obnovljivih virov energije, skupaj z razogljčenjem na poti proti cilju nizkoogljičnega gospodarstva do leta 2050. Tržni mehanizmi, kot so razpisni postopki, so se v številnih primerih izkazali kot učinkoviti za zmanjševanje stroškov podpore na konkurenčnih trgih. Vendar je možno, da v nekaterih okoliščinah razpisni postopki ne vodijo nujno do učinkovitega oblikovanja cen. Zato bi bilo morda treba preučiti možnost uravnoveženih izjem za zagotovitev stroškovne učinkovitosti in zmanjšanja skupnih stroškov podpore. Države članice bi zlasti morale imeti možnost, da za manjše obrate in demonstracijske projekte pri razpisnih postopkih in neposrednem trženju odobrijo izjeme ter tako upoštevajo njihove bolj omejene zmogljivosti. Glede na to, da Komisija ocenjuje združljivost podpore za energijo iz obnovljivih virov z notranjim trgom v vsakem primeru posebej, bi morale te izjeme biti v skladu z ustreznimi pragovi iz zadnjih smernic Komisije o državni pomoči za varstvo okolja in energijo. V smernicah za obdobje 2014–2020 so ti pragovi izjem pri razpisnih postopkih oziroma neposrednem trženju 1 MW (in 6 MW ali 6 proizvodnih enot za električno energijo, proizvedeno iz vetrne energije) oziroma 500 kW (in 3 MW ali 3 proizvodne enote za električno energijo, proizvedeno iz vetrne energije). Da bi razpisni postopki učinkoviteje minimalizirali skupne stroške podpore, bi morali načeloma biti nediskriminatorno odprti za vse proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov. Države članice lahko pri oblikovanju programov podpore omejijo razpisne postopke na specifične tehnologije, kadar je to potrebno, da bi se izognili neoptimalnim rezultatom v smislu omrežnih omejitev in stabilnosti omrežja, stroškov integracije v sistem, potrebe po diverzifikaciji mešanice energijskih virov ter dolgoročnega potenciala tehnologij.

- (20) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030 poudaril pomembnost bolj povezanega notranjega energetskega trga in potrebo po ustrezni podpori, da bi vključili vedno večje ravni energije iz nestalnih obnovljivih virov ter s tem Uniji omogočili uresničitev njenih ambicij v zvezi z vodilno vlogo pri energetskem prehodu. Zato je pomembno in nujno povečati raven medsebojne povezanosti in doseči napredek v smeri ciljev Evropskega sveta, da bi kar najbolj izkoristili polni potencial energetske unije.
- (21) Države članice bi morale pri oblikovanju programov podpore za obnovljive vire energije preučiti, ali obstaja trajnostni vir biomase, in ustrezno upoštevati načela krožnega gospodarstva in hierarhije ravnanja z odpadki, določena v Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, da bi tako preprečili nepotrebna izkrivljanja na trgih surovin. Preprečevanje odpadkov in njihovo recikliranje bi moralo biti prednostna možnost. Države članice ne bi smele uvajati programov podpore, ki bi bili v nasprotju s cilji o obdelavi odpadkov in bi povzročili neučinkovito uporabo odpadkov, ki jih je mogoče reciklirati.
- (22) Države članice imajo različne možnosti za razvoj energije iz obnovljivih virov in na nacionalni ravni uporabljajo različne programe podpore. Večina držav članic uporablja programe podpore, v okviru katerih je pomoč namenjena le energiji iz obnovljivih virov, ki se proizvede na njihovem ozemlju. Za dobro delovanje nacionalnih programov podpore je bistvenega pomena, da lahko države članice še naprej nadzorujejo učinke in stroške svojih nacionalnih programov podpore v skladu s svojimi različnimi potenciali. Eno od pomembnih sredstev za doseganje cilja te direktive je, da se zagotovi pravilno delovanje nacionalnih programov podpore v skladu z direktivama 2001/77/ES in 2009/28/ES, da bi ohranili zaupanje vlagateljev, državam članicam pa omogočili, da predvidijo učinkovite nacionalne ukrepe za svoje prispevke k cilju Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in za vse nacionalne cilje, ki so si jih same zastavile. Ta direktiva bi morala omogočiti čezmejno podporo za energijo iz obnovljivih virov brez nesorazmernega poseganja v nacionalne programe podpore.
- (23) Odprte programov podpore za čezmejno sodelovanje omejuje negativne učinke notranjega trga energije in lahko pod določenimi pogoji državam članicam pomaga, da cilj Unije dosežejo na bolj stroškovno učinkovit način. Čezmejno sodelovanje je poleg tega naravna posledica razvoja politike Unije glede energije iz obnovljivih virov, pri čemer se spodbujata konvergenca in sodelovanje za prispevanje k zavezujočemu cilju Unije. Zato je države članice primerno spodbujati, da odprejo podporo za projekte v drugih državah članicah ter opredelijo različne načine izvedbe takšnega postopnega odprtja, pri čemer zagotovijo skladnost s PDEU, zlasti s členi 30, 34 in 110. Ker pretoku električne energije ni mogoče slediti, je primerno povezati odpiranje programov podpore za čezmejno sodelovanje za deleže, ki bi pomenili prizadevanje v smeri dejanske ravni medsebojne fizične povezave, in državam članicam omogočiti, da omejijo svoje odprte sisteme podpore na države članice, s katerimi imajo neposredno omrežno povezavo kot praktični približek za dokazovanje obstoja fizičnega pretoka med državami članicami. Vendar pa to na noben način ne bi smelo vplivati na čezobmočno ali čezmejno funkcioniranje trgov električne energije.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

- (24) Da bi zagotovili, da je odprtje programov podpore vzajemno in prinaša vzajemne koristi, bi bilo treba med sodelujočimi državami članicami podpisati sporazume o sodelovanju. Države članice bi morale ohraniti nadzor nad hitrostjo uvajanja zmogljivosti za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov na svojem ozemlju, zlasti da bi lahko upoštevali povezane stroške integracije in potrebne naložbe v omrežja. Zato bi bilo treba državam članicam omogočiti, da omejijo udeležbo obratov na svojem ozemlju pri razpisih, ki so jih zanje odprle druge države članice. Ti sporazumi o sodelovanju bi morali ustrezno obravnavati vse zadevne vidike, na primer kako se upoštevajo stroški v zvezi s projektom, ki ga zgradi država članica na ozemlju druge države članice, vključno z odhodki, povezanimi s krepitvijo omrežij, prenosom energije, shranjevalnimi in rezervnimi zmogljivostmi, pa tudi morebitno prezasedenostjo omrežja. V teh sporazumih bi morale države članice upoštevati tudi vse ukrepe, ki lahko omogočijo stroškovno učinkovito vključevanje takih dodatnih zmogljivosti za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, najsi bodo regulativne narave (na primer v zvezi z zasnovo trga) ali omogočajo dodatne naložbe v različne vire prilagodljivosti (na primer medsebojne povezave, shranjevanje, prilagajanje odjema ali prilagodljiva proizvodnja).
- (25) Države članice bi morale preprečiti nastanek razmer izkrivljanja, ki vodijo do obsežnega uvoza virov iz tretjih držav. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati in spodbujati pristop življenjskega cikla.
- (26) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov enake pogoje za sodelovanje v razpoložljivih programih podpore kot veliki udeleženci. V ta namen bi morale države članice imeti možnost sprejeti ukrepe, kot so zagotavljanje informacij, zagotavljanje tehnične in finančne podpore, zmanjševanje obsega upravnih zahtev, vključevanje na skupnost osredotočenih razpisnih meril, ustvarjanje prilagojenih razpisnih obdobji za skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov ali omogočanje, da te skupnosti prejmejo plačilo prek neposredne podpore, kadar izpolnjujejo zahteve, ki veljajo za manjše obrate.
- (27) Pri načrtovanju infrastrukture, potrebne za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, bi bilo treba upoštevati politike, povezane s sodelovanjem oseb, na katere projekti vplivajo, zlasti lokalnega prebivalstva.
- (28) Porabnikom bi bilo treba zagotoviti celovite informacije, vključno z informacijami o energetske učinkovitosti sistemov ogrevanja in hlajenja ter o nižjih obratovalnih stroških električnih vozil, da bi se lahko individualno odločali glede energije iz obnovljivih virov in se izognili vezanosti na določeno tehnologijo.
- (29) Brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU bi morale biti politike podpore za energijo iz obnovljivih virov predvidljive in stabilne ter se ne bi smele pogosto ali retroaktivno spreminjati. Nepredvidljivost in nestabilnost politik imata neposredne posledice za stroške financiranja kapitala, stroške razvoja projektov in tako za skupne stroške uvajanja energije iz obnovljivih virov v Uniji. Države članice bi morale preprečiti, da bi revizija podpore, ki se odobri projektom za energijo iz obnovljivih virov, imela negativne posledice za njihovo gospodarsko uspešnost. V zvezi s tem bi morale spodbujati stroškovno učinkovite politike podpore in zagotavljati njihovo finančno vzdržnost. Poleg tega bi bilo treba objaviti okvirni dolgoročni časovni načrt, ki bi zajemal glavne vidike pričakovane podpore, ne da bi to vplivalo na sposobnost odločanja držav članic glede dodelitve proračunskih sredstev v letih, ki jih pokriva načrt.
- (30) Obveznosti držav članic, da pripravijo akcijske načrte za energijo iz obnovljivih virov ter poročila o napredku, ter obveznost Komisije, da poroča o napredku, ki so ga dosegle države članice, so bistvene za večjo jasnost za vlagatelje in porabnike ter omogočajo učinkovito spremljanje. Uredba (EU) 2018/1999 vključuje navedene obveznosti v sistem upravljanja energetske unije, v katerem so obveznosti načrtovanja, poročanja in spremljanja na področju energije in podnebja racionalizirane. Platforma za preglednost energije iz obnovljivih virov je prav tako vključena v širšo e-platformo, določeno v navedeni uredbi.
- (31) Treba je določiti pregledna in jasna pravila za izračun deleža energije iz obnovljivih virov in za opredelitev teh virov.
- (32) Pri izračunu prispevka vodne in vetrne energije za namene te direktive bi bilo treba učinke podnebnih razlik uravnotežiti z uporabo normalizacijskega pravila. Poleg tega električna energija, proizvedena v akumulacijskih prečrpovalnih napravah z vodo, ki je bila najprej prečrpana navzgor, ne bi smela biti obravnavana kot električna energija iz obnovljivih virov.

- (33) Toplotne črpalke, ki omogočajo uporabo energije okolice in geotermalne energije pri koristni temperaturni ravni, ali sistemi hlajenja za svoje delovanje potrebujejo električno ali drugačno pomožno energijo. Zato bi bilo treba energijo, ki se uporablja za pogon teh sistemov, odšteti od skupne uporabne energije ali energije, odstranjene iz območja. Upoštevati bi se morali samo sistemi ogrevanja in hlajenja, katerih produkt ali energija, odstranjena z območja, znatno presega primarno energijo, ki je potrebna za njihov pogon. Sistemi hlajenja prispevajo k uporabi energije v državah članicah, zato je primerno, da metode izračuna upoštevajo delež energije iz obnovljivih virov, ki se uporablja v teh sistemih v vseh sektorjih končne uporabe.
- (34) Pasivni energetski sistemi uporabljajo konstrukcijo stavbe za izkoriščanje energije. Ta se šteje za prihranjeno energijo. Da se prepreči dvojno upoštevanje, se energija, izkoriščena na ta način, ne bi smela upoštevati za namene te direktive.
- (35) V nekaterih državah članicah delež letalstva predstavlja velik delež njihove bruto končne porabe energije. Zaradi trenutnih tehnoloških in regulativnih omejitev, ki preprečujejo komercialno uporabo pogonskih biogoriv v letalstvu, je torej primerno, da se tem državam članicam odobri delno izvzetje pri izračunu bruto končne porabe energije v nacionalnem letalskem sektorju, s čimer se jim dovoli, da od tega izračuna odštejejo vsoto, za katero so 1,5-krat presegle povprečje bruto končne porabe energije na ravni Unije v letalstvu za leto 2005, kot ga je ocenil Eurostat, to je 6,18 %. Za Ciper in Malto je zaradi njune otoške in obrobne narave letalstvo temeljni način prevoza, tako za njihove državljane kot tudi za njihovo gospodarstvo. Zato imata Ciper in Malta neproporcionalno visoko bruto končno porabo energije v nacionalnem letalskem sektorju, to je več kot trikratno povprečje Unije za leto 2005, kar pomeni, da trenutno tehnološke in regulativne omejitve nanje vplivajo neproporcionalno. Zato je primerno, da se za navedeni državi odobri izjema za vrednost, za katero presegata povprečje bruto končne porabe energije na ravni Unije v letalstvu za leto 2005, kot ga je ocenil Eurostat, to je 4,12 %.
- (36) V sporočilu Komisije z dne 20. julija 2016 z naslovom „Evropska strategija za mobilnost z nizkimi emisijami“ je bilo poudarjeno, da so za letalstvo, srednjeročno gledano, še posebej pomembna napredna pogonska biogoriva ter tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.
- (37) Da bi Komisija zagotovila, da seznam surovin za proizvodnjo naprednih pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ter bioplina iz priloge k tej direktivi upošteva načela hierarhije ravnanja z odpadki, določena v Direktivi 2008/98/ES, trajnostna merila Unije in potrebo po zagotovitvi, da navedena priloga pri spodbujanju uporabe odpadkov in ostankov ne ustvarja dodatnega povpraševanja po zemljiščih, bi morala ob rednem ocenjevanju navedene priloge upoštevati vključitev dodatnih surovin, ki ne povzročajo znatnih izkrivljanj na trgih za (stranske) proizvode, odpadke ali ostanke.
- (38) Da se ustvarijo priložnosti za zmanjšanje stroškov doseganja cilja Unije iz te direktive in se državam članicam omogoči prilagodljivost pri izpolnjevanju obveznosti, da njihovi cilji po letu 2020 niso nižji od nacionalnih ciljev za leto 2020, je ustrezno, da se v državah članicah spodbuja poraba energije, proizvedene iz obnovljivih virov v drugih državah članicah, in da se državam članicam omogoči, da lahko upoštevajo energijo iz obnovljivih virov, porabljen v drugih državah članicah, pri doseganju svojega deleža energije iz obnovljivih virov. Zato bi bilo treba vzpostaviti Platformo Unije za energijo iz obnovljivih virov (URDP), ki bo omogočila trgovanje z deleži energije iz obnovljivih virov med državami članicami, poleg dvostranskih sporazumov o sodelovanju. URDP naj bi dopolnjeval prostovoljno odprtje programov podpore za projekte v drugih državah članicah. Ti sporazumi med državami članicami vključujejo statistične prenose, skupne projekte držav članic ali skupne programe podpore.
- (39) Države članice bi bilo treba spodbuditi, naj sodelujejo na vse ustrezne načine, da bi dosegle v tej direktivi določene cilje, in državljane obveščajo o koristih uporabe mehanizmov sodelovanja. Takšno sodelovanje lahko poteka na vseh ravneh, dvostransko ali večstransko. Poleg mehanizmov z učinkom na izračunavanje in izpolnjevanje ciljnega deleža energije iz obnovljivih virov, ki so izključno določeni v tej direktivi, na primer statistični prenosi med državami članicami, uvedeni dvostransko ali prek URDP, skupni projekti in skupni programi podpore, je takšno sodelovanje lahko v obliki izmenjave informacij in najboljših praks, predvsem v okviru e-platforme, vzpostavljenе z Uredbo (EU) 2018/1999, ter v obliki drugega prostovoljnega usklajevanja vseh vrst programov podpor.

- (40) Moralo bi biti mogoče, da se uvožena električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov energije zunaj Unije, lahko upošteva pri izpolnjevanju deležev držav članic glede energije iz obnovljivih virov. Da bi zajamčili ustrezen učinek energije iz obnovljivih virov, ki nadomešča energijo iz neobnovljivih virov v Uniji in tudi v tretjih državah, je ustrezno zagotoviti, da se lahko tak uvoz izsledi in upošteva na zanesljiv način. Upoštevali se bodo sporazumi s tretjimi državami o organizaciji takšne trgovine z električno energijo iz obnovljivih virov. Če na podlagi odločitve, sprejete v ta namen v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Energetske skupnosti ⁽¹⁾, za podpisnice navedene pogodbe veljajo ustrezne določbe te direktive, bi zanje morali veljati ukrepi sodelovanja med državami članicami, ki so določeni v tej direktivi.
- (41) Kadar države članice izvajajo skupne projekte z eno ali več tretjimi državami za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, je ustrezno, da se ti skupni projekti nanašajo le na novo zgrajene obrate ali obrate, ki so na novo povečali zmogljivost. Tako bo lažje zagotoviti, da se delež energije iz obnovljivih virov v celotni porabi energije tretje države ne zmanjša na račun uvoza energije iz obnovljivih virov v Unijo.
- (42) Ta direktiva določa okvir Unije za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov, obenem pa prispeva k pozitivnemu učinku, ki ga Unija in države članice utegnejo imeti pri krepitvi razvoja sektorja energije iz obnovljivih virov v tretjih državah. Unija in države članice bi morale spodbujati raziskave, razvoj in naložbe v proizvodnjo energije iz obnovljivih virov v državah v razvoju in drugih partnerskih državah, ob popolnem spoštovanju mednarodnega prava, s čimer bi okrepile njihovo okoljsko in gospodarsko trajnostnost ter izvozno zmogljivost za obnovljive vire energije.
- (43) Postopek, ki se uporablja za izdajanje dovoljenj, certificiranje in licenciranje za obrate za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, bi moral biti pri uporabi pravil za posebne projekte objektivni, pregleden, nediskriminatoren in sorazmeren. Še posebej bi bilo treba preprečiti vsa nepotrebna bremena, ki bi jih lahko povzročila razvrstitev projektov za energijo iz obnovljivih virov glede na obrate, ki predstavljajo veliko nevarnost za zdravje.
- (44) Za hitro uvedbo energije iz obnovljivih virov in zaradi njenih splošnih znatnih trajnostnih in okoljskih prednosti bi morale države članice pri uporabi upravnih pravil ali načrtovalnih struktur in zakonodaje, ki so namenjeni licenciranju obratov v povezavi z zmanjšanjem onesnaževanja in nadzorom nad industrijskimi obrati, boju proti onesnaževanju zraka ali preprečevanju ali zmanjševanju odvajanja nevarnih snovi v okolje, upoštevati prispevek energije iz obnovljivih virov k doseganju okoljskih ciljev in ciljev na področju podnebnih sprememb, zlasti v primerjavi z obrati, ki ne proizvajajo energije iz obnovljivih virov.
- (45) Treba bi bilo zagotoviti skladnost med cilji te direktive in drugim okoljskim pravom Unije. Predvsem bi morale države članice med postopki ocenjevanja, načrtovanja ali licenciranja obratov za energijo iz obnovljivih virov upoštevati vse okoljsko pravo Unije in prispevek energije iz obnovljivih virov k uresničevanju okoljskih ciljev in ciljev na področju podnebnih sprememb, zlasti v primerjavi z obrati, ki ne proizvajajo energije iz obnovljivih virov.
- (46) Geotermalna energija je pomemben lokalni obnovljivi vir energije, ki običajno proizvaja znatno nižje emisije kot fosilna goriva, nekatere vrste geotermalnih elektrarn pa proizvajajo skoraj nične emisije. Toda pri proizvodnji geotermalne energije lahko glede na geološke značilnosti območja pride do zdravju in okolju škodljivih izpustov toplogrednih plinov in drugih snovi iz podzemskih tokov in drugih podtalnih geoloških formacij. Komisija bi zato morala spodbujati le uvajanje geotermalne energije, ki ne bi imela velikega vpliva na okolje in bi imela za posledico prihranke emisij toplogrednih plinov v primerjavi z neobnovljivimi viri.
- (47) Na nacionalni, regionalni ter po potrebi lokalni ravni so obveznosti in predpisi glede minimalnih zahtev za uporabo energije iz obnovljivih virov v novih in obnovljenih stavbah privedli do precejšnega povečanja uporabe energije iz obnovljivih virov. Te ukrepe bi bilo treba spodbujati v širšem kontekstu Unije, obenem pa bi bilo treba v gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih spodbujati uporabo bolj energetske učinkovitih načinov uporabe energije iz obnovljivih virov, skupaj z ukrepi za varčevanje z energijo in za energetske učinkovitost.

⁽¹⁾ U L L 198, 20.7.2006, str. 18.

- (48) Da bi omogočili in pospešili določanje minimalnih ravni uporabe energije iz obnovljivih virov v stavbah, bi moral izračun minimalnih ravni v novih in obstoječih stavbah, ki naj bi se temeljito prenovile, zagotoviti zadostno podlago za oceno, ali je vključitev minimalnih ravni energije iz obnovljivih virov tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljiva. Države članice bi morale za izpolnjevanje teh zahtev med drugim dovoliti uporabo učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja ali, če sistemi za daljinsko ogrevanje in hlajenje niso na voljo, druge energetske infrastrukture.
- (49) Da bi zagotovili, da nacionalni ukrepi za razvoj ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov temeljijo na celovitem evidentiranju in analizi nacionalnega potenciala energije iz obnovljivih virov in odvečne energije ter da takšni ukrepi zagotavljajo večje vključevanje energije iz obnovljivih virov – med drugim s podpiranjem inovativnih tehnologij, kot so toplotne črpalke ter tehnologije izkoriščanja geotermalne in sončne toplotne energije – in virov odvečne toplote in odvečnega hladu, je od držav članic primerno zahtevati, da izvedejo oceno svojega potenciala energije iz obnovljivih virov ter uporabe odvečne toplote in odvečnega hladu v sektorju za ogrevanje oziroma hlajenje, zlasti za spodbujanje energije iz obnovljivih virov v obrate za ogrevanje in hlajenje ter spodbujanje konkurenčnega in učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja. Da bi zagotovili skladnost z zahtevami glede energetske učinkovitosti ogrevanja in hlajenja ter zmanjšali upravno breme, bi morala biti ta ocena vključena v celovite ocene, ki se izvedejo in priglasijo v skladu s členom 14 Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (50) Pomanjkanje preglednih pravil in usklajevanja med različnimi organi za izdajo dovoljenj se je izkazalo za oviro pri uvajanju energije iz obnovljivih virov. Zagotovitev smernic za vložnike skozi celotne upravne postopke predložitve vlog za izdajo dovoljenj in izdaje dovoljenj prek upravne kontaktne točke naj bi zmanjšala kompleksnost za razvijalce projektov ter povečala učinkovitost in preglednost, med drugim tudi za samooskrbovalce z energijo iz obnovljivih virov in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov. Takšne smernice bi bilo treba zagotoviti na ustrezni ravni upravljanja, ob upoštevanju posebnosti držav članic. Enotne kontaktne točke bi morale usmerjati vložnika in mu pomagati skozi celoten upravni postopek, tako da mu za dokončanje postopka izdaje dovoljenj, razen na lastno željo, ne bi bilo treba kontaktirati drugih upravnih organov.
- (51) Dolgi upravni postopki pomenijo veliko upravno oviro in visoke stroške. Poenostavitev upravnih postopkov izdaje dovoljenj in jasni roki za sprejemanje odločitev organov, pristojnih za izdajo dovoljenja za obrat za proizvodnjo električne energije na podlagi izpolnjene vloge, bi morali spodbuditi učinkovitejšo izvedbo postopkov, kar bi posledično zmanjšalo upravne stroške. Na voljo bi moral biti priročnik s postopki, da se razvijalcem projektov in državljanom, ki želijo vlagati v obnovljive vire energije, omogoči lažje razumevanje postopkov. Da bi okrepili uvedbo energije iz obnovljivih virov s strani mikro-, malih in srednjih podjetij (MSP) ter posameznih državljanov v skladu s cilji te direktive, bi bilo treba v primeru majhnih projektov za energijo iz obnovljivih virov, vključno s tistimi, ki so decentralizirani, kot so strešne solarne naprave, uvesti postopek enostavnega obveščanja pristojnih organov glede priključitve na omrežje. Da bi odgovorili na vse večjo potrebo po nadomestitvi stare zmogljivosti z novo v obstoječih obratih za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, bi bilo treba poenostaviti postopek izdaje dovoljenj. Ta direktiva, zlasti določbe o ureditvi in trajanju upravnega postopka izdaje dovoljenj, bi se morala uporabljati brez poseganja v mednarodno pravo in pravo Unije, vključno z določbami o varstvu okolja in zdravja ljudi. Kadar bi bilo to ustrezno utemeljeno na podlagi izrednih okoliščin, bi moralo biti mogoče podaljšati začetne časovne okvire za obdobje do enega leta.
- (52) Odpraviti bi bilo treba razlike v obveščeni in usposabljanju, zlasti v sektorju ogrevanja in hlajenja, da se spodbudi uvajanje energije iz obnovljivih virov.
- (53) Kolikor sta dostop do poklica inštalaterja in opravljanje tega poklica regulirana, predpogoje za priznavanje poklicnih kvalifikacij določa Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Ta direktiva se zato uporablja brez poseganja v Direktivo 2005/36/ES.

⁽¹⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

- (54) Medtem ko Direktiva 2005/36/ES določa zahteve za vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij, med drugim tudi za arhitekto, obstaja dodatna potreba po zagotovitvi, da načrtovalci in arhitekti ustrezno upoštevajo najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije in visoko učinkovitih tehnologij pri svojih načrtih in projektih. Države članice bi morale zato v zvezi s tem zagotoviti jasne smernice. To bi bilo treba storiti brez poseganja v navedeno direktivo ter zlasti člena 46 in 49 navedene direktive.
- (55) Potrdila o izvoru, izdana za namene te direktive, imajo edini namen prikazati končnemu odjemalcu, da sta bila določen delež oziroma določena količina energije proizvedena iz obnovljivih virov. Potrdilo o izvoru se lahko, ne glede na vrsto energije, za katero je bilo izdano, prenese z enega imetnika na drugega. Da pa bi zagotovili, da je odjemalec o enoti energije iz obnovljivih virov obveščen le enkrat, bi se bilo treba izogibati dvojnemu upoštevanju potrdil o izvoru in dvojnemu obveščanju o teh potrdilih. Energija iz obnovljivih virov, za katero je proizvajalec potrdilo o izvoru prodal ločeno, se končnemu odjemalcu ne bi smela predstaviti ali prodati kot energija iz obnovljivih virov. Pomembno je razlikovati med zelenimi certifikati, ki se uporabljajo za programe podpore, in potrdila o izvoru.
- (56) Ustrezno je, da se porabniškimi trgovinami električne energije iz obnovljivih virov omogoči, da prispevajo k razvoju energije iz obnovljivih virov. Zato bi morale države članice od dobaviteljev električne energije, ki končne odjemalce obvestijo o svoji mešanici energijskih virov v skladu s pravom Unije o notranjem trgu električne energije ali energijo tržijo porabnikom z navedbo porabe energije iz obnovljivih virov, zahtevati, da uporabijo potrdila o izvoru od obratov, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov.
- (57) Pomembno je zagotoviti informacije o tem, kako je električna energija, ki ji je namenjena podpora, dodeljena končnim odjemalcem. Za izboljšanje kakovosti teh informacij za porabnike bi morale države članice zagotoviti, da se potrdila o izvoru izdajo za vse enote proizvedene energije iz obnovljivih virov, razen če se odločijo, da ne bodo izdale potrdil o izvoru proizvajalcem, ki prejema tudi finančno podporo. Če se države članice odločijo, da bodo izdale potrdila o izvoru proizvajalcem, ki prejema tudi finančno podporo, ali se odločijo, da jih ne bodo izdale proizvajalcem neposredno, bi morale imeti možnost izbrati, na kakšen način in s katerimi mehanizmi to storijo, da pri tem upoštevajo tržne vrednosti teh potrdil o izvoru. Če proizvajalci energije iz obnovljivih virov prejema tudi finančno podporo, bi se morala tržna vrednost potrdil o izvoru za isto proizvodnjo ustrezno upoštevati v zadevnem programu podpore.
- (58) Direktiva 2012/27/EU uvaja potrdila o izvoru za dokazovanje izvora električne energije, ki jo proizvajajo visoko učinkoviti obrati za soprodukcijo. Za takšna potrdila o izvoru pa ni določena nobena uporaba, zato se lahko njihova uporaba omogoči tudi pri obveščanju o uporabi energije iz visoko učinkovite soprodukcije.
- (59) Potrdila o izvoru, ki se že uporabljajo za električno energijo iz obnovljivih virov, bi bilo treba razširiti, tako da pokrivajo tudi plin iz obnovljivih virov. Države članice bi morale imeti možnost razširiti sistem potrdil o izvoru na energijo iz obnovljivih virov. To bi zagotovilo usklajen način dokazovanja izvora plina iz obnovljivih virov, kot je biometan, končnim odjemalcem ter spodbujalo čezmejno trgovino s takšnim plinom. Prav tako bi omogočilo uvedbo potrdil o izvoru za drug plin iz obnovljivih virov, kot je vodik.
- (60) Treba je podpreti vključitev energije iz obnovljivih virov v prenosno in distribucijsko omrežje ter uporabo sistemov za shranjevanje energije za integrirano spremenljivo proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, zlasti glede pravil, ki urejajo dispečiranje in dostop do omrežja. Okvir za integracijo električne energije iz obnovljivih virov je določen na drugem področju prava Unije, ki ureja notranji trg električne energije. Ta okvir pa ne vključuje določb o vključevanju plina iz obnovljivih virov energije v plinsko omrežje. Zato je treba takšne določbe vključiti v to direktivo.
- (61) Ugotovljene so bile priložnosti za vzpostavitev gospodarske rasti z inovacijami in trajnostno konkurenčno energetske politiko. Proizvodnja energije iz obnovljivih virov je pogosto odvisna od lokalnih ali regionalnih MSP. Priložnosti za razvoj lokalnih podjetij, trajnostno rast in visoko kakovostna delovna mesta, ki jih prinašajo naložbe v regionalno in lokalno proizvodnjo energije iz obnovljivih virov v državah članicah in njihovih regijah, so pomembne. Zato bi morale Komisija in države članice spodbujati in podpirati nacionalne in regionalne

razvojne ukrepe na teh področjih, spodbujati izmenjavo najboljših praks pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov med lokalnimi in regionalnimi razvojnimi pobudami ter povečati zagotavljanje tehnične pomoči in programov usposabljanja, da bi okrepile regulativno, tehnično in finančno strokovno znanje ter povečale poznavanje razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z bolj ciljno uporabo sredstev Unije, kot je na primer financiranje v okviru kohezijske politike na tem področju.

- (62) Regionalni in lokalni organi si pogosto zastavijo bolj ambiciozne cilje v zvezi z obnovljivimi viri energije, ki presegajo nacionalne cilje. Regionalne in lokalne zaveze za spodbujanje razvoja energije iz obnovljivih virov in energetske učinkovitosti se trenutno podpirajo prek omrežij, kot so konvencija županov, pobude za pametna mesta ali pametne skupnosti, ter prek oblikovanja akcijskih načrtov za trajnostno energijo. Taka omrežja so bistvena in bi jih bilo treba širiti, saj povečujejo ozaveščenost ter lajšajo izmenjavo najboljših praks in razpoložljive finančne podpore. V tem okviru bi morala Komisija podpirati tudi inovativne regije in lokalne organe, ki jih zanima čezmejno sodelovanje, tako da bi pomagala vzpostaviti mehanizme sodelovanja, kot je Evropsko združenje za teritorialno sodelovanje, ki javnim organom različnih držav članic omogoča sodelovanje in zagotavljanje skupnih storitev in projektov, ne da bi nacionalni parlamenti za to morali predhodno podpisati in ratificirati mednarodni sporazum. Preučiti bi bilo treba tudi možnost drugih inovativnih ukrepov, s katerimi bi pritegnili več naložb v nove tehnologije, kot so pogodbe za zagotavljanje prihranka energije in postopki standardizacije v javnih financah.
- (63) Pri dajanju prednosti razvoju trga za energijo iz obnovljivih virov je treba upoštevati pozitiven vpliv na možnosti za regionalni in lokalni razvoj, izvozne možnosti, socialno kohezijo in zaposlitvene možnosti, zlasti kar zadeva MSP ter neodvisne proizvajalce energije, vključno s samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov in skupnostmi na področju energije iz obnovljivih virov.
- (64) Posebne okoliščine najbolj oddaljenih regij so priznane v členu 349 PDEU. Za energetski sektor v najbolj oddaljenih regijah so pogosto značilne izoliranost, omejena oskrba z energijo in odvisnost od fosilnih goriv, obenem pa imajo te regije na voljo znatne lokalne obnovljive vire energije. Najbolj oddaljene regije bi bile zato za Unijo lahko primeri uporabe inovativnih energetskih tehnologij. Zato je treba spodbujati uvedbo energije iz obnovljivih virov, da bi te regije dosegle višjo stopnjo energetske neodvisnosti, in priznati njihov poseben položaj glede potenciala energije iz obnovljivih virov in potreb po javni podpori. Določiti bi bilo treba odstopanje z omejenim učinkom na lokalni ravni, ki državam članicam omogoča, da sprejmejo posebna merila za zagotovitev upravičenosti do finančne podpore za porabo nekaterih biomasnih goriv. Države članice bi morale imeti možnost, da sprejmejo taka posebna merila za obrate, ki uporabljajo biomasna goriva in se nahajajo v najbolj oddaljeni regiji, kot je navedeno v členu 349 PDEU, pa tudi za biomaso, ki se uporablja kot gorivo v navedenih obratih in ne ustreza harmoniziranim trajnostnim merilom ter merilom glede energetske učinkovitosti in merilom za prihranek emisij toplogrednih plinov iz te direktive. Taka posebna merila za biomasna goriva bi morala veljati ne glede na to, ali je kraj izvora navedene biomase v državi članici ali tretji državi. Poleg tega bi bilo treba vsa posebna merila objektivno utemeljiti zaradi razlogov energetske neodvisnosti zadevne najbolj oddaljene regije in zagotovitve nemotenega prehoda k trajnostnim merilom ter merilom glede energetske učinkovitosti in merilom za prihranek emisij toplogrednih plinov za biomasna goriva iz te direktive v taki najbolj oddaljeni regiji.

Ob upoštevanju dejstva, da je mešanica energijskih virov za proizvodnjo električne energije za najbolj oddaljene regije v veliki meri sestavljena iz kurilnega olja, je treba omogočiti, da se ustrezno preučijo merila za prihranek emisij toplogrednih plinov v teh regijah. Zato bi bilo primerno, da se zagotovi poseben primerjalnik za fosilna goriva za električno energijo, proizvedeno v najbolj oddaljenih regijah. Države članice bi morale zagotoviti učinkovito izpolnjevanje svojih posebnih meril. Nazadnje, brez poseganja v podporo, odobreno v skladu s programi podpore v skladu s to direktivo, države članice ne bi smele odkloniti, iz drugih razlogov, povezanih s trajnostnostjo, upoštevanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, pridobljenih v skladu s to direktivo. Ta prepoved naj bi zagotavljala, da bodo pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva, skladna z harmoniziranimi merili te direktive, še naprej imela koristi od ciljev spodbujanja trgovine iz te direktive, tudi kar zadeva najbolj oddaljene regije.

- (65) Primerno je omogočiti razvoj decentraliziranih tehnologij in decentraliziranega skladiščenja za energijo iz obnovljivih virov pod nediskriminatornimi pogoji in brez ovir za financiranje naložb v infrastrukturo. Prehod k decentralizirani proizvodnji energije ima več prednosti, vključno z izkoriščanjem lokalnih virov energije, večjo lokalno varnostjo oskrbe z energijo, krajšimi prevoznimi potmi ter manjšo izgubo energije pri prenosu. Takšna decentralizacija spodbuja tudi razvoj skupnosti in kohezijo z zagotavljanjem virov dohodka in ustvarjanjem lokalnih delovnih mest.

- (66) Ker samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov postaja vse pomembnejša, je treba opredeliti „samooskrbovalce z energijo iz obnovljivih virov“ in „skupaj delujoče samooskrbovalce z energijo iz obnovljivih virov“. Vzpostaviti je treba tudi regulativni okvir, ki bi samooskrbovalcem z energijo iz obnovljivih virov omogočil proizvajati, porabljati, shranjevati in prodajati električno energijo brez nesorazmernega bremena. Državljeni, ki živijo v stanovanjih, bi na primer morali uživati enake prednosti upravičenj porabnikov kot gospodinjstva v enodružinskih hišah. Vendar pa bi države članice morale imeti možnost različno obravnavati posamezne samooskrbovalce z energijo iz obnovljivih virov in skupaj delujoče samooskrbovalce z energijo iz obnovljivih virov, glede na to, da imajo različne značilnosti, pri čemer bi morala biti vsaka taka različna obravnava sorazmerna in ustrezno utemeljena.
- (67) Krepitev vloge skupaj delujočih samooskrbovalcev z energijo iz obnovljivih virov tudi omogoča skupnostim na področju energije iz obnovljivih virov, da spodbudijo energetske učinkovitost na ravni gospodinjstev ter z znižanjem porabe in nižjimi tarifami za dobavo pomaga zmanjševati energetske revščino. Države članice bi morale to možnost ustrezno izkoristiti, med drugim tako, da ocenijo, kakšne možnosti obstajajo za sodelovanje gospodinjstev, ki sicer ne bi mogla sodelovati, kamor se štejejo tudi ranljivi porabniki in najemniki.
- (68) Samooskrbovalcem z energijo iz obnovljivih virov se ne bi smeli naložiti diskriminatorni ali nesorazmerni stroški ali bremena niti neupravičene pristojbine. Upoštevati bi bilo treba njihov prispevek k izpolnjevanju podnebnih in energetskih ciljev ter stroške in koristi, ki jih ustvarijo v širšem energetskem sistemu. Države članice zato na splošno ne bi smele zaračunavati pristojbin za električno energijo, ki jo samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov proizvedejo in porabijo v istem objektu. Vendar pa bi morale imeti možnost, da za to električno energijo uporabijo nediskriminatorne in sorazmerne pristojbine, če bi to morale storiti zaradi zagotovitve finančne vzdržnosti elektroenergetskega sistema, omejitev podpore na to, kar je objektivno potrebno, in učinkovite uporabe svojih programov podpore. Obenem bi morale države članice poskrbeti za to, da samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov uravnoteženo in ustrezno prispevajo k splošnemu sistemu delitve stroškov za proizvodnjo, distribucijo in porabo električne energije, kadar se električna energija dovaja v omrežje.
- (69) Države članice zato načeloma ne bi smele zaračunavati pristojbin za električno energijo, ki jo samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov proizvedejo in porabijo v istem objektu. Da pa ta spodbuda ne bi vplivala na finančno vzdržnost programov podpore za energijo iz obnovljivih virov, bi bila ta spodbuda lahko omejena na manjše obrate z zmogljivostjo za proizvodnjo električne energije 30 kW ali manj. V določenih primerih bi morale države članice, če učinkovito vodijo svoje programe podpore ter do njih omogočajo nediskriminatorni in učinkovit dostop, imeti možnost, da samooskrbovalcem z energijo iz obnovljivih virov naložijo pristojbine za električno energijo, ki so jo sami porabili. Države članice bi morale imeti možnosti uporabiti delna izvzeta od pristojbin, dajatev ali kombinacijo le-teh in podpore, in sicer do ravni, ki je potrebna, da se zagotovi gospodarska uspešnost takih projektov.
- (70) Sodelovanje lokalnih prebivalcev in lokalnih organov pri projektih za energijo iz obnovljivih virov prek skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov je pripomoglo k znatni dodani vrednosti v obliki lokalnega sprejemanja energije iz obnovljivih virov in dostopa do dodatnega zasebnega kapitala, kar ima za posledico lokalne naložbe, pestrejšo izbiro za porabnike in večje sodelovanje državljanov pri energetskem prehodu. Takšna lokalna udeležba je še toliko bolj ključna pri vse večji zmogljivosti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov. Cilj ukrepov, ki bi omogočali, da skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov enakopravno tekmujejo z drugimi proizvajalci, je tudi večje sodelovanje lokalnih prebivalcev pri projektih za energijo iz obnovljivih virov ter s tem večje sprejemanje energije iz obnovljivih virov.
- (71) Posebne značilnosti lokalnih skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov glede velikosti, lastniške strukture in števila projektov lahko ovirajo njihov enakopravni konkurenčni položaj v razmerju z velikimi akterji, in sicer konkurenti z večjimi projekti ali portfelji. Zato bi bilo treba državam članicam omogočiti, da za skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov izberejo katero koli obliko subjekta, samo da tak subjekt lahko v svojem imenu uveljavlja pravice in prevzema obveznosti. Da bi preprečili zlorabe in zagotovili široko udeležbo, bi morale biti skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov sposobne ostati neodvisne od posameznih članov in drugih tradicionalnih tržnih akterjev, ki so v skupnosti udeleženi kot člani ali delničarji ali z njo sodelujejo drugače, na primer prek naložb. Pri projektih proizvodnje energije iz obnovljivih virov bi morali na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril imeti možnost sodelovati vsi potencialni lokalni člani. Ukrepi za izravnavo pomanjkljivosti, ki se nanašajo na posebne značilnosti lokalnih skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov glede velikosti, lastniške strukture in števila projektov, vključujejo omogočanje skupnostim na področju energije iz obnovljivih virov, da so dejavne v energetskem sistemu, in poenostavitev njihovega vključevanja na trg. Skupnostim na področju energije iz obnovljivih virov bi moralo biti omogočeno, da si med seboj izmenjujejo energijo, ki jo proizvajajo v svojih lastnih obratih. Vendar člani skupnosti ne bi smeli

biti oproščeni ustreznih stroškov, pristojbin, dajatev in davkov, ki bi jih krili končni porabniki, ki niso člani skupnosti, proizvajalci v podobnih razmerah ali kadar se za te prenose uporablja kakršna koli infrastruktura javnega omrežja.

- (72) Gospodinjiski porabniki in skupnosti, ki sodelujejo pri samooskrbi z energijo iz obnovljivih virov, bi morali ohraniti svoje pravice kot porabniki, vključno s pravico do pogodbe z dobaviteljem po lastni izbiri in do zamenjave dobavitelja.
- (73) Sektor ogrevanja in hlajenja predstavlja približno polovico končne porabe energije v Uniji, zato ta sektor velja za ključnega pri pospeševanju razogljičenja energetskega sistema. Poleg tega gre za strateški sektor z vidika zanesljive oskrbe z energijo, saj naj bi po napovedih okoli 40 % porabe energije iz obnovljivih virov do leta 2030 temeljilo na ogrevanju in hlajenju z energijo iz obnovljivih virov. Odsotnost harmonizirane strategije na ravni Unije, pomanjkanje internalizacije zunanjih stroškov in razdrobljenost trgov ogrevanja in hlajenja pa so zaenkrat vzrok za razmeroma počasen dosednji napredek v tem sektorju.
- (74) Več držav članic je izvedlo ukrepe v sektorju ogrevanja in hlajenja, da bi dosegle svoj cilj glede energije iz obnovljivih virov za leto 2020. Brez zavezujočih nacionalnih ciljev za obdobje po letu 2020 preostale nacionalne spodbude morda ne bodo zadostovale za izpolnitev dolgoročnih ciljev glede razogljičenja za leto 2030 in 2050. Da bi izpolnili te cilje, okrepili gotovost za vlagatelje in spodbujali razvoj trga Unije za ogrevanje in hlajenje z energijo iz obnovljivih virov, hkrati pa upoštevali načelo energetske učinkovitosti na prvem mestu, je primerno spodbujati prizadevanja držav članic pri oskrbi z energijo iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje, da bi prispevali k postopnemu povečanju njenega deleža. Zaradi razdrobljenosti nekaterih trgov ogrevanja in hlajenja je izjemno pomembno zagotoviti prilagodljivost pri oblikovanju takšnih prizadevanj. Poleg tega je pomembno zagotoviti, da morebitna uvedba ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov nima negativnih posledic za okolje ali povzroči nesorazmerne skupne stroške. Da bi zmanjšali to tveganje, bi bilo treba pri povečanju deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja upoštevati stanje v državah članicah, v katerih je ta delež že tako zelo visok, ali v tistih državah članicah, v katerih se odvečna toplota in odvečni hlad ne uporabljata, kot denimo na Cipru in Malti.
- (75) Daljinsko ogrevanje in hlajenje trenutno zajema okoli 10 % povpraševanja po toploti v Uniji, pri čemer se to povpraševanje v različnih državah članicah močno razlikuje. V strategiji Komisije za ogrevanje in hlajenje je priznan potencial za razogljičenje daljinskega ogrevanja na podlagi večje energetske učinkovitosti in večjega uvajanja energije iz obnovljivih virov.
- (76) V strategiji Evropske unije je poleg tega priznana vloga državljanov pri energetskem prehodu, pri čemer državljanji prevzamejo odgovornost za energetski prehod, izkoristijo nove tehnologije za zmanjšanje svojih računov in dejavno sodelujejo na trgu.
- (77) Čim bolj bi bilo treba poudariti potencialne sinergije med prizadevanjem za povečanje uvedbe ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov ter obstoječimi programi na podlagi Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktive 2012/27/EU. Države članice bi morale, kolikor je to mogoče, imeti možnost, da obstoječe upravne strukture uporabijo za izvajanje takšnih prizadevanj, da bi ublažile upravno breme.
- (78) Na področju daljinskega ogrevanja je zato bistveno, da se omogoči prehod goriva na energijo iz obnovljivih virov ter prepreči vezanost na določeni regulativni okvir in tehnologijo kot tudi izključitev določene tehnologije z okrepljenimi pravicami proizvajalcev energije iz obnovljivih virov in končnih porabnikov, končnim porabnikom pa se dajo na voljo sredstva za lažjo izbiro med najbolj energetsko učinkovitimi rešitvami, ki upoštevajo prihodnje potrebe po ogrevanju in hlajenju v skladu s pričakovanimi merili glede energetske učinkovitosti stavb. Končni porabniki bi morali dobiti pregledne in zanesljive informacije o učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja ter deležu energije iz obnovljivih virov v svoji specifični oskrbi z energijo za ogrevanje ali hlajenje.
- (79) Da bi zaščitili porabnike sistemov za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki niso učinkoviti sistemi za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ter jim omogočili, da svoje ogrevanje in hlajenje proizvajajo iz obnovljivih virov energije ter z znatno boljšo energetsko učinkovitostjo, bi ti morali imeti pravico do odklopa, s tem pa do prekinitve storitve ogrevanja ali hlajenja, ki jo nudijo neučinkoviti sistemi za daljinsko ogrevanje in hlajenje, na ravni celotne stavbe, in sicer z odpovedjo pogodbe ali – če pogodba zadeva več stavb – s spremembo pogodbe z operaterjem sistema za daljinsko ogrevanje in hlajenje.

⁽¹⁾ Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetski učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).

- (80) Za pripravo prehoda na napredna pogonska biogoriva in zmanjšanje skupnih vplivov neposredne in posredne spremembe rabe zemljišč je ustrezno omejiti količino pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, proizvedenih iz žitaric in drugih poljščin z visoko vsebnostjo škroba, rastlin za pridelavo sladkorja in oljnic, ki se lahko upoštevajo pri doseganju ciljev iz te direktive, ne da bi se omejila skupna možnost uporabe tovrstnih pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv. Določitev omejitve na ravni Unije ne bi smela preprečevati, da države članice določijo nižje omejitve za količine pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, proizvedenih iz žitaric in drugih poljščin z visoko vsebnostjo škroba, rastlin za pridelavo sladkorja in oljnic, ki se lahko upoštevajo na nacionalni ravni pri doseganju ciljev iz te direktive, ne da bi se omejila skupna možnost uporabe tovrstnih pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv.
- (81) Z Direktivo 2009/28/ES je bil uveden niz trajnostnih meril, med katerimi so tudi merila o zaščiti zemljišč velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti in zemljišč z visoko zalogo ogljika, v katerih pa ni bilo zajeto vprašanje posredne spremembe rabe zemljišč. Do posredne spremembe rabe zemljišč pride, kadar gojenje poljščin za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva izpodrine tradicionalno proizvodnjo poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo. Zaradi takšnega dodatnega povpraševanja se povečuje pritisk na zemljišča, kmetijska zemljišča pa se lahko razširijo na območja z visoko zalogo ogljika, kot so gozdovi, mokrišča in šotišča, kar povzroči dodatne emisije toplogrednih plinov. V Direktivi (EU) 2015/1513 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je priznано, da lahko obseg emisij toplogrednih plinov, povezanih s posredno spremembo rabe zemljišč, delno ali v celoti izniči prihranke emisij toplogrednih plinov pri različnih pogonskih biogorivih, drugih tekočih biogorivih ali biomasnih gorivih. Čeprav posredno spremembo rabe zemljišč spremljajo tveganja, pa so raziskave pokazale, da je stopnja učinka odvisna od številnih dejavnikov, med drugim tudi od vrste surovin, uporabljenih za proizvodnjo goriva, od ravni dodatnega povpraševanja po surovinah, ki ga sproži uporaba pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, ter od mere, v kateri so v svetovnem merilu zaščiteni zemljišča z visoko zalogo ogljika.

Stopnje emisij toplogrednih plinov, ki jih povzroča posredna sprememba rabe zemljišč, se sicer ne da tako zanesljivo in natančno določiti, da bi jo bilo mogoče vključiti v metodologijo izračuna emisij toplogrednih plinov, bilo pa je ugotovljeno, da glavna tveganja za posredno spremembo rabe zemljišč izhajajo iz pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, proizvedenih iz surovin, v zvezi s katerimi se ugotavlja znatna širitev proizvodnje na zemljišču z visoko zalogo ogljika. Zato je ustrezno na splošno omejiti pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, katerih proizvodnja se spodbuja na podlagi te direktive, in tudi zadolžiti države članice, da postavijo posebno in postopoma znižujočo se mejo za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, v zvezi s katerimi se ugotavlja znatna širitev proizvodnje na zemljišču z visoko zalogo ogljika. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč bi bilo treba izvzeti iz te posebne in postopoma znižujoče se meje.

- (82) Posredna sprememba rabe zemljišč se lahko ublaži tako, da se prek izboljšanih kmetijskih praks, naložb v boljše stroje in prenosa znanja pridelek v kmetijskem sektorju poveča nad ravni, ki bi sicer bile dosežene, če ne bi bili uvedeni sistemi za spodbujanje proizvodnje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pa tudi s pridelavo poljščin na zemljiščih, ki se pred tem niso uporabljala za pridelavo poljščin. Če se izkaže, da se zaradi takih ukrepov proizvodnja poveča bolj, kot je bilo predvideno, bi bilo treba pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz takih dodatnih surovin obravnavati kot pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Pri tem bi bilo treba upoštevati letna nihanja pridelka.
- (83) Komisija je bila na podlagi Direktive (EU) 2015/1513 pozvana, naj brez odlašanja predloži celovit predlog stroškovno učinkovite in tehnološko nevtralne politike po letu 2020, da bi ustvarili dolgoročne možnosti za naložbe v trajnostna pogonska biogoriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, s krovnim ciljem razogljičenja prometnega sektorja. Obveznost, da države članice od dobaviteljev goriv zahtevajo, da zagotovijo skupni delež goriv iz obnovljivih virov, lahko zagotovi gotovost za vlagatelje in spodbudi nenehen razvoj alternativnih goriv iz obnovljivih virov, namenjenih uporabi v prometu, vključno z naprednimi pogonskimi biogorivi, tekočimi in plinastimi gorivi iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenimi uporabi v prometu, in električno energijo iz obnovljivih virov v prometnem sektorju. Ker alternativna goriva iz obnovljivih virov morda niso na voljo vsem dobaviteljem goriva ali zanje niso stroškovno učinkovita, je

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/1513 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o spremembi Direktive 98/70/ES o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (ULL 239, 15.9.2015, str. 1).

primerno, da se državam članicam omogoči, da razlikujejo med njimi in, če je potrebno, določene tipe dobaviteljev goriva izvzamejo iz obveznosti. Ker je trgovanje z gorivi, namenjenimi uporabi v prometu, enostavno, bodo dobavitelji goriv v državah članicah, ki imajo majhne zaloge ustreznih virov, verjetno zlahka pridobili goriva iz obnovljivih virov iz drugih virov.

- (84) Vzpostaviti bi bilo treba zbirko podatkov Unije, da se zagotovita preglednost in sledljivost goriv iz obnovljivih virov. Države članice bi sicer morale imeti možnost, da še naprej uporabljajo ali vzpostavijo nacionalne zbirke podatkov, bi pa morale biti te nacionalne zbirke podatkov povezane z zbirko podatkov Unije, da se zagotovita takojšen prenos podatkov in harmonizacija tokov podatkov.
- (85) Napredna pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva ter bioplin, proizvedeni iz surovin s seznama iz priloge k tej direktivi, tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ter električna energija iz obnovljivih virov v prometnem sektorju lahko prispevajo k nizkim emisijam ogljika ter tako spodbudijo razogljičenje prometnega sektorja v Uniji na stroškovno učinkovit način in izboljšajo med drugim diverzifikacijo energijskih virov v prometnem sektorju, obenem pa spodbujajo inovacije, rast in nastanek delovnih mest v gospodarstvu Unije ter zmanjšajo odvisnost od uvoza energije. Obveznost, da države članice od dobaviteljev goriv zahtevajo, da zagotovijo minimalni delež naprednih pogonskih biogoriv in določenih bioplinov, naj bi spodbujala stalen razvoj naprednih goriv, vključno s pogonskimi biogorivi. Pomembno je zagotoviti, da ta obveznost spodbuja tudi izboljšave pri toplogrednem učinku goriv, ki se dobavljajo za izpolnitev obveznosti. Komisija bi morala oceniti toplogredni učinek, tehnično inovativnost in trajnostnost teh goriv.
- (86) Na področju inteligentnih prometnih sistemov je pomembno povečati razvoj in uvajanje električne mobilnosti za cestni promet ter pospešiti vključevanje naprednih tehnologij v inovativni železniški promet.
- (87) Pričakuje se, da bo do leta 2030 električna mobilnost predstavljala znaten del energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju. Zagotoviti bi bilo treba dodatne spodbude glede na hiter razvoj električne mobilnosti in potencial tega sektorja na področju rasti in delovnih mest v Uniji. Za električno energijo iz obnovljivih virov za prometni sektor bi se morali uporabiti multiplikatorji, da bi spodbudili uporabo električne energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju in zmanjšali primerjalno slabši položaj v statistiki energetike. Vse električne energije, dobavljene za cestna vozila, ni mogoče upoštevati za statistične podatke z namenskim merjenjem, na primer s polnjenjem doma, zato bi bilo treba uporabiti multiplikatorje, da se zagotovi ustrezno upoštevanje pozitivnih učinkov elektrificiranega prometa na podlagi obnovljivih virov energije. Raziskati bi bilo treba možnosti za zagotovitev, da se novo povpraševanje po električni energiji v prometnem sektorju zadovolji z dodatnimi zmogljivostmi za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov.
- (88) Ob upoštevanju podnebnih omejitev, ki zmanjšujejo možnost porabe nekaterih vrst pogonskih biogoriv, saj vzbujajo okoljske, tehnološke ali zdravstvene pomisleke, ter zaradi velikosti in strukture njihovih trgov z gorivi je primerno, da bi imela Ciper in Malta pri dokazovanju izpolnjevanja nacionalnih obveznosti glede energije iz obnovljivih virov, ki veljajo za dobavitelje goriv, možnost upoštevati te inherentne omejitve.
- (89) Spodbujanje recikliranih ogljičnih goriv lahko prispeva k doseganju ciljev politik glede diverzifikacije energijskih virov in razogljičenja prometnega sektorja, kadar upoštevajo ustrezne minimalne prage za prilhanke emisij toplogrednih plinov. Zato je primerno, da se ta goriva vključijo v obveznost za dobavitelje goriv, hkrati pa se državam članicam da možnost, da teh goriv ne upoštevajo v obveznosti, če tega ne želijo. Glede na to, da so ta goriva iz neobnovljivih virov, se ne bi smela upoštevati pri uresničevanju splošnega cilja Unije za energijo iz obnovljivih virov.
- (90) Tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, so pomembna za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorjih, ki naj bi bili dolgoročno odvisni od tekočih goriv. Da bi zagotovili, da goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora prispevajo k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, bi morala biti električna energija za proizvodnjo goriv pridobljena iz obnovljivih virov. Kadar je uporabljena električna energija iz omrežja, bi morala Komisija z delegiranimi akti za to razviti zanesljivo metodologijo Unije. Ta metodologija bi morala zagotoviti, da obstaja časovna in geografska povezava med obratom za proizvodnjo električne energije, s katerim ima proizvajalec sklenjeno dvostransko pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, in proizvodnjo goriv. Goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora se na primer ne morejo šteti kot popolnoma pridobljena iz obnovljivih virov, če so proizvedena takrat, ko obrat, ki proizvaja energijo iz obnovljivih virov in s katerimi je bila sklenjena pogodba, ne proizvaja električne energije. Še en primer: kadar pride do prezasedenosti elektroenergetskega omrežja in se lahko goriva štejejo kot popolnoma

pridobljena iz obnovljivih virov le, če se proizvodnja električne energije in obrati za proizvodnjo goriva nahajajo na isti strani prezasedenosti. Poleg tega bi moral obstajati še element dodatnosti, kar pomeni, da proizvajalec goriva prispeva k uvajanju ali financiranju energije iz obnovljivih virov.

- (91) Surovine, ki imajo manjši vpliv na posredno spremembo rabe zemljišč, kadar se uporabljajo za pogonska biogoriva, bi bilo treba spodbujati zaradi njihovega prispevka k razogljičenju gospodarstva. V prilozi k tej direktivi bi bilo treba zlasti vključiti surovine za napredna pogonska biogoriva in biopline za uporabo v prometu, za katere je tehnologija bolj inovativna in manj razvita ter zato potrebuje višjo raven podpore. Da bi zagotovili, da je navedena priloga posodobljena z najnovejšimi tehnološkimi dosežki, in preprečili nenamerne negativne posledice, bi Komisija morala pregledati navedeno prilozi, da bi ocenila, ali bi bilo treba dodati nove surovine.
- (92) Stroški za priključitev novih proizvajalcev plina iz obnovljivih virov na plinska omrežja bi morali temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih, poleg tega bi bilo treba ustrezno upoštevati koristi, ki jih vključeni lokalni proizvajalci plina iz obnovljivih virov prinašajo v plinska omrežja.
- (93) Unija in države članice bi morale, pod pogojem, da so izpolnjena trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov, spodbujati večjo trajnostno uporabo obstoječega lesa in kmetijskih virov ter razvoj novih gozdarskih sistemov in sistemov kmetijske proizvodnje, da bi v celoti izkoristili možnosti, ki jih ponuja biomasa – ki ne vključuje šote ali materialov, ki so vsebovani v geoloških formacijah in/ali preoblikovani v fosile – za doprinos k razogljičenju gospodarstva z njeno uporabo kot material in za proizvodnjo energije.
- (94) Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva bi se vedno morala proizvajati na trajnosten način. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, uporabljena za izpolnjevanje cilja Unije iz te direktive, in pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, ki so upravičena do podpore v okviru programov podpore, bi zato morala izpolnjevati trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov. Harmonizacija teh meril za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva je ključnega pomena za doseganje ciljev energetske politike Unije, kot so določeni v členu 194(1) PDEU. Takšna harmonizacija zagotavlja delovanje notranjega energetskega trga ter tako omogoča, zlasti v zvezi z obveznostjo držav članic, da ne odklonijo, iz drugih razlogov, povezanih s trajnostnostjo, upoštevanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, pridobljenih v skladu s to direktivo, trgovino med državami članicami s skladnimi pogonskimi biogorivi in drugimi tekočimi biogorivi. Pozitivnih učinkov uskladitve navedenih meril na nemoteno delovanje notranjega energetskega trga in na preprečevanje izkrivljanja konkurence v Uniji ni mogoče kompromitirati. Države članice bi za biomasna goriva morale imeti možnost določiti dodatna trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov.
- (95) Unija bi morala sprejeti ustrezne ukrepe v okviru te direktive, med drugim s spodbujanjem trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva.
- (96) Proizvodnja kmetijskih surovin za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva ter spodbude za njihovo uporabo, določene v tej direktivi, ne bi smele povzročiti uničevanja biotsko raznovrstnih zemljišč. Te neobnovljive vire, katerih univerzalni pomen je priznan v različnih mednarodnih instrumentih, je treba ohraniti. Zato je treba določiti trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov, ki bodo zagotovila, da bodo pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva upravičena do spodbud le, če je zajamčeno, da kmetijske surovine ne izvirajo z biotsko raznovrstnih območij, v primeru naravovarstvenih območij ali zavarovanih območij za ohranjanje redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst pa ustrezni pristojni organ predloži dokaze, da proizvodnja kmetijskih surovin nima negativnega učinka na takšne cilje.
- (97) Gozd bi se moral šteti kot biotsko raznovrsten v skladu s trajnostnimi merili, če gre za pragozd v skladu z opredelitvijo, ki jo uporablja Organizacija za prehrano in kmetijstvo Združenih narodov (FAO) v svoji globalni oceni gozdnih virov, ali če je zemljišče zaščiteno z nacionalno naravovarstveno zakonodajo. Za biotsko raznovrstne gozdove bi se morala šteti območja, na katerih se nabirajo nelesni gozdni proizvodi, če je človeški vpliv majhen. Druge vrste gozdov, kot jih opredeljuje FAO, na primer spremenjeni naravni gozdovi, polnaravni gozdovi in gozdni nasadi, se ne bi smele šteti za pragozdove. Glede na to, da so nekatera travinja izjemno biotsko

raznovidna tako v zmernem kot v tropskem podnebnju, vključno s savanami, stepami, grmišči in prerijami z visoko biotsko raznovidnostjo, pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, proizvedena iz kmetijskih surovin, pridobljenih na teh zemljiščih, ne bi smela biti upravičena do spodbud iz te direktive. Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila za določitev ustreznih meril za opredelitev teh travinj z izjemno biotsko raznovidnostjo v skladu z najboljšimi razpoložljivimi znanstvenimi podatki in ustreznimi mednarodnimi standardi.

- (98) Namembnost zemljišča se ne bi smela spreminjati za namen proizvodnje kmetijskih surovin za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, če njihovih izgub zalog ogljika po spremembi namembnosti ob upoštevanju nujnosti reševanja vprašanja podnebnih sprememb ne bi bilo mogoče v sprejemljivem roku uravnotežiti s prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi proizvodnje in uporabe pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv. To bi gospodarskim subjektom prihranilo nepotrebne obremenjujoče raziskave in preprečilo spremembe namembnosti zemljišč z velikimi zalogami ogljika, za katera se izkaže, da niso primerna za proizvodnjo kmetijskih surovin za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva. Evidence svetovnih zalog ogljika kažejo na to, da bi bilo treba v to kategorijo vključiti mokrišča in nepretrgano gozdnata območja, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine.
- (99) V okviru skupne kmetijske politike Unije bi morali kmetje izpolniti obsežen niz okoljskih zahtev, da bi lahko prejeli neposredno podporo. Skladnost z navedenimi zahtevami se lahko najbolj učinkovito preveri v okviru kmetijske politike. Vključitev navedenih zahtev v trajnostni sistem ni ustrežna, saj bi trajnostna merila za energijo iz biomase morala določati pravila, ki so objektivna in se uporabljajo globalno. Preverjanje skladnosti na podlagi te direktive bi poleg tega lahko povzročilo nepotrebno upravno breme.
- (100) Kmetijske surovine za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv bi se morale pridelovati tako, da je zagotovljena zaščita kakovosti tal in organskega ogljika v tleh. Kakovost tal in ogljik v tleh bi torej morala biti vključena v sisteme spremljanja s strani operaterjev ali nacionalnih organov.
- (101) Na ravni Unije je ustrezno uvesti trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov za biomasna goriva, ki se uporabljajo v sektorju električne energije ter sektorju ogrevanja in hlajenja, da bi še naprej zagotavljali velike prihranke emisij toplogrednih plinov v primerjavi z alternativnimi fosilnimi gorivi, preprečili nenamerne posledice za trajnostnost in spodbujali notranji trg. Najbolj oddaljene regije bi morale biti sposobne izkoristiti potencial svojih virov ter tako povečati proizvodnjo energije iz obnovljivih virov in okrepi svojo energetske neodvisnost.
- (102) Da bi kljub vse večjemu povpraševanju po gozdni biomasni zagotovili, da se sečnja izvaja trajnostno v gozdovih, kjer je zagotovljeno obnavljanje, da je posebna pozornost namenjena območjem, ki so izrecno določena za varstvo biotske raznovidnosti, krajin in posebnih naravnih elementov, da se viri biotske raznovidnosti ohranjajo in se sledi zalogam ogljika, bi morale lesene surovine izhajati le iz gozdov, kjer se biomasa pridobiva v skladu z načeli trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, ki so oblikovana v okviru mednarodnih procesov s področja gozdarstva, kot je Ministrska konferenca o varstvu gozdov v Evropi, in se izvajajo prek nacionalnega prava ali najboljših praks gospodarjenja na ravni območja izvora. Gospodarski subjekti bi morali sprejeti ustrezne ukrepe, da bi čim bolj zmanjšali tveganje za uporabo netrajnostne gozdne biomase za proizvodnjo energije iz biomase. V ta namen bi morali gospodarski subjekti uvesti pristop na podlagi tveganja. Glede tega je primerno, da Komisija z izvedbenimi akti pripravi operativne smernice o preverjanju skladnosti s pristopom na podlagi tveganja, in sicer po posvetovanju z Odborom za trajnost pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv.
- (103) Pridobivanje za energetske namene se je povečalo, po pričakovanjih pa naj bi še naraščalo, kar naj bi imelo za posledico večji uvoz surovin iz tretjih držav in povečanje proizvodnje teh materialov v Uniji. Zagotoviti bi morali, da je to pridobivanje trajnostno.
- (104) Da bi čim bolj zmanjšali upravno breme, bi se morala trajnostna merila Unije in merila Unije za prihranek emisij toplogrednih plinov uporabljati le za električno energijo in ogrevanje z biomasnimi gorivi, proizvedenimi v obratih s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali večja od 20 MW.

- (105) Biomasna goriva bi se morala pretvarjati v električno energijo in toploto na učinkovit način, da bi se čim bolj povečali zanesljiva oskrba z energijo in prihranki emisij toplogrednih plinov ter omejile emisije onesnaževalcev zraka in zmanjšal pritisk na omejene vire biomase.
- (106) Minimalni prag za prihranke emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in bioplina za uporabo v prometu, ki se proizvajajo v novih obratih, bi bilo treba povečati, da bi izboljšali njihovo celotno bilanco toplogrednih plinov ter odvrnili nadaljnje naložbe v obrate z manjšimi prihranki emisij toplogrednih plinov. To povečanje zagotavlja varovala za naložbe v zmogljivost za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in bioplina za uporabo v prometu.
- (107) Na podlagi izkušenj pri praktičnem izvajanju trajnostnih meril Unije je primerno, da se na harmoniziran način okrepi vloga prostovoljnih mednarodnih in nacionalnih sistemov certificiranja za preverjanje skladnosti s trajnostnimi merili.
- (108) V interesu Unije je spodbujati razvoj prostovoljnih mednarodnih ali nacionalnih sistemov za določitev standardov za proizvodnjo trajnostnih pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv ter potrjevanje, da proizvodnja pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv te standarde izpolnjuje. Zato bi bilo treba določiti, da se prizna, da sistemi zagotavljajo zanesljive dokaze in podatke, če izpolnjujejo ustrezne standarde glede zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije. Da bi zagotovili, da se skladnost s trajnostnimi merili in merili za prihrankov emisij toplogrednih plinov preverja na trden in harmoniziran način, in zlasti, da bi preprečili goljufije, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje podrobnih izvedbenih pravil, vključno z ustreznimi standardi zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije, ki jih je treba uporabljati v prostovoljnih sistemih.
- (109) Prostovoljni sistemi imajo vse pomembnejšo vlogo pri dokazovanju skladnosti s trajnostnimi merili in merili za prihrankov emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva. Zato je primerno, da Komisija od prostovoljnih sistemov, vključno s sistemi, ki jih je Komisija že priznala, zahteva, da redno poročajo o svojih dejavnostih. Taka poročila bi morala biti javno objavljena, da se poveča preglednost, Komisiji pa omogoči boljši nadzor. S takimi poročili bi Komisija tudi pridobila informacije, ki jih potrebuje za poročanje o delovanju prostovoljnih sistemov, da bi opredelila najboljše prakse in po potrebi pripravila predlog za nadaljnje spodbujanje takšnih najboljših praks.
- (110) Da bi omogočili lažje delovanje notranjega trga, bi morala biti dokazila glede trajnostnih meril in meril za prihrankov emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, ki so bila pridobljena v skladu s sistemom, ki ga je Komisija priznala, sprejeta v vseh državah članicah. Države članice bi morale prispevati k zagotavljanju pravilnega izvajanja načel za certificiranje v okviru prostovoljnih sistemov z nadzorom delovanja certifikacijskih organov, ki jih akreditira nacionalni akreditacijski organ, in s sporočanjem zadevnih pripomb prostovoljnemu sistemom.
- (111) Da bi preprečili nesorazmerno upravno breme, bi bilo treba določiti seznam privzetih vrednosti za običajne proizvodne postopke pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, ki bi ga bilo treba posodobiti in razširiti, ko bodo na voljo novi zanesljivi podatki. Gospodarski subjekti bi morali biti vedno upravičeni do prihrankov emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, določenih s tem seznamom. Kadar je privzeta vrednost za prihranke emisij toplogrednih plinov iz proizvodnih postopkov pod zahtevano minimalno ravno prihrankov emisij toplogrednih plinov, bi bilo treba od proizvajalcev, ki želijo dokazati, da izpolnjujejo minimalno raven, zahtevati, da dokažejo, da so dejanske emisije toplogrednih plinov, ki nastajajo pri njihovih proizvodnih postopkih, nižje od tistih, predpostavljenih v izračunu privzetih vrednosti.
- (112) Treba je določiti jasna pravila na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril za izračun prihrankov emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv ter njihovih primerjalnikov za fosilna goriva.
- (113) V skladu s sedanjim tehničnim in znanstvenim znanjem bi morala biti pri metodologiji obračunavanja emisij toplogrednih plinov upoštevana pretvorba trdnih in plinastih biomasnih goriv v končno energijo, da bi bila metodologija usklajena z izračunom energije iz obnovljivih virov pri obračunavanju doseganja cilja Unije iz te direktive. Dodelitev emisij toplogrednih plinov sproizvodom, ki se razlikujejo od odpadkov in ostankov, bi se morala pregledati tudi, kadar se električna energija ali energija za ogrevanje in hlajenje proizvaja v obratih za sproizvodnjo ali obratih za mnogovrstno proizvodnjo.

- (114) Če se namembnost zemljišča z velikimi zalogami ogljika v zemlji ali vegetaciji spremeni za pridelavo surovin za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, se bo nekaj shranjenega ogljika običajno sprostil v ozračje, kar bo privedlo do nastanka ogljikovega dioksida (CO₂). Posledični negativni toplogredni učinek lahko izniči, včasih v veliki meri, pozitivni toplogredni učinek pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv. Pri izračunu prihrankov emisij toplogrednih plinov pri posameznih pogonskih biogorivih, drugih tekočih biogorivih in biomasnih gorivih bi bilo zato treba upoštevati vse učinke ogljika, ki jih povzroči taka sprememba namembnosti zemljišča. To je potrebno zaradi zagotovitve, da se v izračunu prihrankov emisij toplogrednih plinov upoštevajo vsi učinki ogljika pri uporabi pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv.
- (115) Pri izračunavanju toplogrednega učinka spremembe namembnosti zemljišča bi morali gospodarski subjekti imeti možnost uporabe dejanske vrednosti za zaloge ogljika, povezane z referenčno rabo zemljišča in rabo zemljišča po spremembi namembnosti. Prav tako bi morali imeti možnost uporabiti standardne vrednosti. Metodologija Medvladnega foruma o podnebnih spremembah je primerna podlaga za takšne standardne vrednosti. Ta metodologija pa trenutno ni primerno izražena v obliki, ki bi bila nemudoma uporabna za gospodarske subjekte. Komisija bi zato morala revidirati svoje smernice z dne 10. junija 2010 za izračun zalog ogljika v zemljišču za namene pravil za izračun vpliva pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in njihovih primerjalnikov za fosilna goriva, ki so določena v prilogi k tej direktivi, obenem pa zagotoviti skladnost z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (116) Pri izračunu emisij toplogrednih plinov bi bilo treba upoštevati sproizvode, ki nastajajo pri proizvodnji in uporabi goriv. Substitucijska metoda je primerna za namene analize politike, ne pa za regulacijo posameznih gospodarskih subjektov in posameznih pošiljk goriv, namenjenih uporabi v prometu. V teh primerih je najprimerneje uporabiti metodo porazdelitve energije, saj je enostavna za uporabo, časovno predvidljiva, na najmanjšo mero zmanjšuje neproduktivne spodbude in daje rezultate, ki so na splošno primerljivi z rezultati, ki jih daje substitucijska metoda. Za namene analize politike bi morala Komisija v svojih poročilih prav tako navesti rezultate na podlagi substitucijske metode.
- (117) Sproizvodi se razlikujejo od ostankov iz kmetijstva in ostalih ostankov, saj so glavni namen proizvodnega postopka. Zato je primerno pojasniti, da so ostanki kmetijskih pridelkov ostanki in ne sproizvodi. To nima posledic za obstoječo metodologijo, temveč le pojasnjuje obstoječe določbe.
- (118) Uveljavljena metoda porazdelitve energije, ki se uporablja kot pravilo za razdeljevanje emisij toplogrednih plinov med sproizvode, se je izkazala za učinkovito in bi jo bilo treba še naprej uporabljati. Ustrezno je uskladiti metodologijo za izračun emisij toplogrednih plinov, ki jih povzroča uporaba sproizvodnje toplote in električne energije (SPTE), kadar se takšna sproizvodnja uporablja pri obdelavi pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, z metodologijo, ki se uporablja za SPTE za končno uporabo.
- (119) Pri metodologiji so upoštevane manjše emisije toplogrednih plinov, ki jih povzroča uporaba SPTE, v primerjavi z elektrarnami oziroma toplarnami, pri čemer se upošteva koristnost toplote v primerjavi z električno energijo in koristnost toplote pri različnih temperaturah. Iz tega sledi, da bi višja temperatura morala nositi večji delež skupnih emisij toplogrednih plinov kot toplota pri nizki temperaturi, kadar se toplota sproizvaja z električno energijo. V metodologiji je upoštevan celotni postopek do proizvodnje končne energije, vključno s pretvorbo v toploto ali električno energijo.
- (120) Ustrezno je, da se podatki, uporabljeni pri izračunu teh privzetih vrednosti, pridobijo iz neodvisnih znanstveno strokovnih virov in se ustrezno posodablajo, ko ti viri napredujejo pri svojem delu. Komisija bi morala te vire spodbujati, da pri posodabljanju svojega dela upoštevajo emisije iz pridelave, učinke regionalnih in podnebnih pogojev, učinke pridelave z uporabo trajnostnih kmetijskih metod in metod ekološkega kmetovanja ter znanstvene prispevke proizvajalcev v Uniji in tretjih državah ter civilne družbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

- (121) Svetovno povpraševanje po kmetijskih surovinah raste. Delni odgovor na to rastoče povpraševanje bo verjetno povečanje površine kmetijskih zemljišč. Eden od načinov povečanja površine zemljišč za pridelavo je sanacija močno degradiranih zemljišč, ki jih sicer ni mogoče izkoriščati v kmetijske namene. Spodbujanje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv bo še povečalo povpraševanje po kmetijskih surovinah, zato bi bilo treba v okviru trajnostnega sistema spodbujati uporabo saniranih degradiranih zemljišč.
- (122) Da bi zagotovili harmonizirano izvajanje metodologije izračuna emisij toplogrednih plinov in jo uskladili z najnovejšimi znanstvenimi dokazi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da prilagodi metodološka načela in vrednosti, ki so potrebne za ocenjevanje, ali so bila merila za prihranek emisij toplogrednih plinov izpolnjena in ali poročila, ki so jih predložile države članice in tretje države, vsebujejo točne podatke o emisijah zaradi pridelave surovin.
- (123) Evropska plinska omrežja postajajo vse bolj povezana. Spodbujanje proizvodnje in uporabe biometana, njegovo vbrizgavanje v omrežje za zemeljski plin in čezmejna trgovina ustvarjajo potrebo po zagotovitvi pravilnega obračunavanja energije iz obnovljivih virov, pa tudi po izogibanju dvojnih spodbud, ki izhajajo iz programov podpore v različnih državah članicah. Sistem masne bilance, povezan s preverjanjem trajnosti energije iz biomase, in nova zbirka podatkov Unije naj bi prispevala k reševanju teh vprašanj.
- (124) Za doseganje ciljev te direktive je potrebno, da Unija in države članice namenijo znatna finančna sredstva za raziskave in razvoj tehnologij na področju energije iz obnovljivih virov. Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo bi moral veliko prednost nameniti raziskavam in razvoju tehnologij za energijo iz obnovljivih virov.
- (125) Pri izvajanju te direktive bi bilo treba ustrezno upoštevati določbe Konvencije o dostopu do informacij, sodelovanju javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, zlasti kot se izvajajo na podlagi Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (126) Da bi spremenili ali dopolnili nebitvene določbe te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU glede določitve metodologije za izračun količine energije iz obnovljivih virov, ki se uporablja za hlajenje in daljinsko hlajenje, ter spremembe metodologije za izračun energije iz toplotnih črpalk; ustanovitve URDP in določitve pogojev za dokončanje statističnih prenosov med državami članicami preko URDP; določitve ustreznih minimalnih pragov prihrankov emisij toplogrednih plinov za reciklirana ogljična goriva; sprejetja, po potrebi pa tudi spremembe meril za certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč ter za določitev surovin z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, pri katerih je opažena znatna razširitev proizvodnje na zemljišča z visoko zalogo ogljika, ter postopnega zmanjševanja njihovega prispevka k uresničevanju ciljev iz te direktive; prilagoditve energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, znanstvenemu in tehničnemu napredku; določitve metodologije Unije za določitev pravil, namenjenih gospodarskim subjektom pri izpolnjevanju zahtev, na podlagi katerih se lahko pri proizvodnji tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ali ko je uporabljena iz omrežja, električna energija šteje kot popolnoma pridobljena iz obnovljivih virov; določitve metodologije za določitev deleža pogonskih biogoriv in bioplina za uporabo v prometu, ki izhajajo iz biomase, ki se obdeluje s fosilnimi gorivi v skupnem postopku in metodologije za ocenjevanje prihrankov emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ter recikliranih ogljičnih goriv, da se zagotovi, da se dobropisi iz prihrankov emisij toplogrednih plinov pripišejo samo enkrat; spremembe seznamov surovin za proizvodnjo naprednih pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter bioplina, vendar le z dodajanjem na seznam in ne odstranjevanjem z njega; ter dopolnitve ali spremembe pravil za izračun toplogrednega učinka pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in njihovih primerjalnikov za fosilna goriva. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri pripravljalnem delu ustrezno posvetuje,

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (127) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (128) Ker cilja te direktive, namreč doseganja najmanj 32-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Uniji do leta 2030, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepanja lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (129) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ⁽³⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (130) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi z Direktivo 2009/28/ES. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, izhaja iz navedene direktive.
- (131) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z rokom za prenos Direktive Sveta 2013/18/EU ⁽⁴⁾ in Direktive (EU) 2015/1513 v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa skupen okvir za spodbujanje energije iz obnovljivih virov. Določa zavezujoč cilj Unije za skupni delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Uniji leta 2030. Določa tudi pravila o finančni podpori za električno energijo iz obnovljivih virov, samooskrbi s takšno električno energijo, uporabi energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter v sektorju prometa ter o regionalnem sodelovanju med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami, potrdilih o izvoru, upravnih postopkih ter informacijah in usposabljanju. Določa tudi trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo ustrezne opredelitve pojmov iz Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2013/18/EU z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L 158, 10.6.2013, str. 230).

⁽⁵⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „energija iz obnovljivih virov“ pomeni energijo iz obnovljivih nefosilnih virov, namreč vetrno, sončno (sončni toplotni in sončni fotovoltaični viri) in geotermalno energijo, energijo okolice, energijo plimovanja, valovanja in drugo energijo oceanov, vodno energijo, ter iz biomase, deponijskega plina, plina, pridobljenega z napravami za čiščenje odplak, in bioplina;
- (2) „energija okolice“ pomeni naravno toplotno energijo in energijo, nakopičeno v omejenem prostoru, ki se lahko shranjuje v zunanjem zraku, z izjemo izpušnega zraka, ali v površinski ali odpadni vodi;
- (3) „geotermalna energija“ pomeni energijo, ki je shranjena v obliki toplote pod trdnim zemeljskim površjem;
- (4) „bruto končna poraba energije“ pomeni energente, dobavljene za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim storitvenim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, električno energijo in toploto, ki ju porabi energetska panoga za proizvodnjo električne energije, proizvodnjo toplote in goriva, namenjenega uporabi v prometu, ter izgubo električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;
- (5) „program podpore“ pomeni vsak instrument, program ali mehanizem, ki ga uporabi država članica ali skupina držav članic in spodbuja uporabo energije iz obnovljivih virov z zmanjševanjem stroškov te energije, povečanjem cene, po kateri se lahko prodaja, ali povečanjem količine take kupljene energije na podlagi obveznosti glede energije iz obnovljivih virov ali drugače, kamor med drugim spadajo naložbena pomoč, davčne oprostitve ali olajšave, vračilo davkov, programi podpore, ki zavezujejo k uporabi energije iz obnovljivih virov, vključno s tistimi programi, ki uporabljajo zelene certifikate, in neposredni programi zaščite cen, vključno s tarifami za dovajanje toka in spremenljivimi ali fiksnimi plačili premij;
- (6) „obveznost glede energije iz obnovljivih virov“ pomeni program podpore, ki od proizvajalcev energije zahteva, da v svojo proizvodnjo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, ki od dobaviteljev energije zahteva, da v svojo dobavo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, ali ki od porabnikov energije zahteva, da v svojo porabo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, kamor sodijo tudi programi, pri katerih se takšne zahteve lahko izpolnijo z zelenimi certifikati;
- (7) „finančni instrument“ pomeni finančni instrument, kot je opredeljen v točki 29 člena 2 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (8) „MSP“ pomeni mikro-, malo ali srednje podjetje, kot je opredeljeno v členu 2 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES ⁽²⁾;
- (9) „odvečna toplota in odvečni hlad“ pomeni neizogibno toploto ali hlad, ki nastaneta kot stranski proizvod v industrijskih obratih ali elektrarnah ali v terciarnem sektorju in ki bi se brez dostopa do sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja neuporabljena odvedla v zrak ali vodo, kadar je bil ali bo uporabljen proces sproizvodnje ali kadar sproizvodnja ni izvedljiva;
- (10) „nadomestitev stare zmogljivosti z novo“ pomeni obnovo elektrarn, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov, vključno s popolno ali delno zamenjavo obratov ali operacijskih sistemov in naprav, da se nadomesti zmogljivost ali poveča učinkovitost ali zmogljivost obrata;
- (11) „operater distribucijskega sistema“ pomeni operaterja, kot je opredeljen v točki 6 člena 2 Direktive 2009/72/ES ter v točki 6 člena 2 Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
- (12) „potrdilo o izvoru“ pomeni elektronski dokument, katerega edini namen je končnemu odjemalcu dokazati, da sta bila določen delež oziroma določena količina energije proizvedena iz obnovljivih virov;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

⁽²⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

⁽³⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

- (13) „preostala mešanica energijskih virov“ pomeni skupno letno mešanico energijskih virov države članice, ki ne vključuje deleža, ki ga krijejo preklicana potrdila o izvoru;
- (14) „samooskrbovalec z energijo iz obnovljivih virov“ pomeni končnega odjemalca, ki deluje na svoji posesti, nahajajoči se znotraj omejenih okvirov ali, kadar mu to dovoli država članica, na drugi posesti, ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov za svojo lastno porabo in ki lahko shranjuje ali prodaja lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, če navedene dejavnosti negospodinjiskim samooskrbovalcem z energijo iz obnovljivih virov ne predstavljajo osnovne poslovne ali poklicne dejavnosti;
- (15) „skupaj delujoči samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov“ pomeni skupino vsaj dveh samooskrbovalcev z energijo iz obnovljivih virov v skladu s točko 14, ki delujeta skupaj in ki se nahajata v isti stavbi ali istem večstanovanjskem bloku;
- (16) „skupnost na področju energije iz obnovljivih virov“ pomeni pravni subjekt:
- (a) ki v skladu z veljavnim nacionalnim pravom temelji na odprti in prostovoljni udeležbi, je samostojen in ga dejansko nadzorujejo delničarji ali člani, ki se nahajajo v bližini projektov na področju energije iz obnovljivih virov, ki jih ima ta pravni subjekt v lasti in jih razvija;
 - (b) katerega delničarji ali člani so fizične osebe, MSP ali lokalni organi, vključno z občinami;
 - (c) katerega glavni cilj je zagotoviti okoljske, gospodarske ali socialne skupnostne koristi za svoje delničarje ali člane ali lokalna območja, kjer deluje, in ne toliko finančne dobičke;
- (17) „pogodba o nakupu električne energije iz obnovljivih virov“ pomeni pogodbo, v kateri se fizična ali pravna oseba zaveže k nakupu električne energije iz obnovljivih virov neposredno pri proizvajalcu električne energije;
- (18) „medsebojno trgovanje“ z energijo iz obnovljivih virov pomeni prodajo energije iz obnovljivih virov med udeleženci na trgu na podlagi pogodbe z vnaprej določenimi pogoji, ki urejajo samodejno izvedbo in poravnavo transakcije neposredno med udeleženci na trgu ali posredno prek certificiranega tretjega udeleženca na trgu, kot je združevalec. Pravica do medsebojnega trgovanja ne posega v pravice in obveznosti vpletenih strani, ki jih imajo kot končni odjemalci, proizvajalci, dobavitelji ali združevalci;
- (19) „daljinsko ogrevanje“ ali „daljinsko hlajenje“ pomeni distribucijo toplotne energije v obliki pare, vroče vode ali ohlajenih tekočin iz centralnih ali decentraliziranih proizvodnih virov prek omrežja do več zgradb ali zemljišč za namene ogrevanja ali hlajenja prostorov ali za procesno ogrevanje ali hlajenje;
- (20) „učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje“ pomeni učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, kot je opredeljeno v točki 41 člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (21) „soprodukcija z visokim izkoristkom“ pomeni soprodukcijo z visokim izkoristkom, kot je opredeljena v točki 34 člena 2 Direktive 2012/27/EU;
- (22) „energetska izkaznica“ pomeni energetska izkaznico, kot je opredeljena v točki 12 člena 2 Direktive 2010/31/EU;
- (23) „odpadek“ pomeni odpadki, kot je opredeljen v točki 1 člena 3 Direktive 2008/98/ES, in ne vključuje snovi, ki so bile namerno spremenjene ali onesnažene, da bi ustrezale tej opredelitvi;
- (24) „biomasa“ pomeni biološko razgradljive dele proizvodov, odpadkov in ostankov biološkega izvora iz kmetijstva, vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora, iz gozdarstva in z njima povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in akvakulturo, ter biološko razgradljive dele odpadkov, vključno z industrijskimi in komunalnimi odpadki biološkega izvora;
- (25) „kmetijska biomasa“ pomeni biomaso, proizvedeno v kmetijstvu;
- (26) „gozdna biomasa“ pomeni biomaso, proizvedeno v gozdarstvu;
- (27) „biomasna goriva“ pomeni plinasta in trdna goriva, proizvedena iz biomase;
- (28) „bioplin“ pomeni plinasta goriva, proizvedena iz biomase;

- (29) „biološki odpadki“ pomeni biološke odpadke, kot so opredeljeni v točki 4 člena 3 Direktive 2008/98/ES;
- (30) „območje izvora“ pomeni geografsko opredeljeno območje, s katerega izvirajo surovine gozdne biomase, s katerega so na voljo zanesljive in neodvisne informacije ter kjer so pogoji dovolj homogeni, da se lahko ocenijo tveganja glede trajnostnih značilnosti gozdne biomase in njenih značilnosti glede zakonitosti;
- (31) „obnovitev gozda“ pomeni ponovno vzpostavitev gozdnega sestoja z naravnimi ali umetnimi sredstvi po odstranitvi prejšnjega sestoja s posekom ali zaradi naravnih vzrokov, vključno z ognjem ali neurjem;
- (32) „druga tekoča biogoriva“ pomeni tekoča goriva za energetske namene, razen za uporabo v prometu, tudi za električno energijo ter ogrevanje in hlajenje, proizvedena iz biomase;
- (33) „pogonska biogoriva“ pomeni tekoča goriva za uporabo v prometu, proizvedena iz biomase;
- (34) „napredna pogonska biogoriva“ pomeni pogonska biogoriva, proizvedena iz surovin, navedenih v delu A Priloge IX;
- (35) „reciklirana ogljična goriva“ pomeni tekoča in plinasta goriva, ki se proizvajajo iz tokov tekočih ali trdnih odpadkov neobnovljivega izvora, ki niso primerni za snovno predelavo v skladu s členom 4 Direktive 2008/98/ES, ali iz plina iz predelave odpadkov in izpušnega plina neobnovljivega izvora, ki se proizvaja kot neizogibna in nenamerna posledica proizvodnega procesa v industrijskih obratih;
- (36) „tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu“ pomeni tekoča ali plinasta goriva za uporabo v prometnem sektorju, ki niso pogonska biogoriva ali bioplin in katerih energijska vsebnost izhaja iz obnovljivih virov, ki niso biomasa;
- (37) „pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč“ pomeni pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, katerih surovine so bile proizvedene v okviru sistemov, ki se z izboljšanimi kmetijskimi praksami pa tudi pridelavo poljščin in območjih, ki se pred tem niso uporabljala za gojenje poljščin, izogibajo izpodrivalnemu učinkov pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, in ki so bila proizvedena v skladu s trajnostnimi merili za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz člena 29;
- (38) „dobavitelj goriva“ pomeni subjekt, ki oskrbuje trg z gorivom in je odgovoren za prenos goriva skozi kraj, kjer je treba plačati trošarino, ali – v primeru električne energije ali če trošarine ni treba plačati ali v ustrezno utemeljenih primerih – kateri koli drug ustrezen subjekt, ki ga določi država članica;
- (39) „poljščine z visoko vsebnostjo škroba“ pomeni poljščine, večinoma žitarice (ne glede na to, ali se uporabijo le zrna ali pa se uporabi cela rastlina, kot v primeru silažne koruze), gomoljnice in korenovke (kot so krompir, topinambur, sladki krompir, maniok in jam) ter stebelne gomoljnice (kot sta kolokazija in malanga);
- (40) „poljščine, ki se uporabljajo za živila in krmo“ pomeni poljščine z visoko vsebnostjo škroba, rastline za pridelavo sladkorja ali oljnice, ki se pridelujejo na kmetijskih zemljiščih kot glavne poljščine in ne vključujejo ostankov, odpadkov ali lesne celuloze, kakor tudi ne vmesnih poljščin, kot so dosevky in pokrovne poljščine, če uporaba takih vmesnih poljščin ne sproži potrebe po dodatnih zemljiščih;
- (41) „lesna celuloza“ pomeni material, sestavljen iz lignina, celuloze in hemiceluloze, kot so biomasa, pridobljena iz gozdov, gozdne energetske poljščine ter ostanki in odpadki iz gozdarstva;
- (42) „neživilska celuloza“ pomeni surovine, ki so pretežno sestavljene iz celuloze in hemiceluloze ter imajo nižjo vsebnost lignina kot lesna celuloza, kar vključuje ostanke poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo (kot so slama, koruzna stebela, liče in lupine), travnate energetske poljščine z nizko vsebnostjo škroba (kot so ljuljka, proso, miskant in navadna kanela), pokrovne poljščine pred in za glavnimi poljščinami, poljščine na prahi, industrijske ostanke (vključno z ostanki poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, potem ko so bili izločeni rastlinska olja, sladkorji, škrob in proteini) in materiale iz bioloških odpadkov, pri čemer se poljščine na prahi in pokrovne poljščine razume kotčasne, kratkoročne posejane travnike, ki vsebujejo mešanico trav in stročnic z nizko vsebnostjo škroba in so namenjeni pridobivanju krme za živino in izboljšanju rodovitnosti tal zaradi višjih donosov glavnih poljščin;
- (43) „ostanek“ pomeni snov, ki ni eden od končnih proizvodov, ki bi bil neposredni cilj proizvodnega postopka; ni primarni cilj proizvodnega postopka in za proizvodnjo te snovi postopek ni bil namerno spremenjen;

- (44) „ostanki iz kmetijstva, akvakulture, ribištva in gozdarstva“ pomeni ostanke, ki neposredno nastajajo v kmetijstvu, akvakulturi, ribištvu in gozdarstvu in ne zajemajo ostankov, ki nastajajo v z njimi povezanih panogah ali predelavi;
- (45) „dejanska vrednost“ pomeni prihranke emisij toplogrednih plinov med nekaterimi ali vsemi stopnjami postopka proizvodnje določenega pogonskega biogoriva, drugega tekočega biogoriva ali biomasnega goriva, izračunane v skladu z metodologijo iz dela C Priloge V ali dela B Priloge VI;
- (46) „tipična vrednost“ pomeni oceno emisij toplogrednih plinov in prihrankov emisij toplogrednih plinov med postopkom proizvodnje določenega pogonskega biogoriva, drugega tekočega biogoriva ali biomasnega goriva, ki je reprezentativna za porabo v Uniji;
- (47) „privzeta vrednost“ pomeni vrednost, izračunano na podlagi tipične vrednosti z uporabo vnaprej določenih dejavnikov, ki se lahko pod pogoji, določenimi v tej direktivi, uporablja namesto dejanske vrednosti.

Člen 3

Zavezujoč skupni cilj Unije za leto 2030

1. Države članice skupaj zagotovijo, da delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije Unije leta 2030 znaša najmanj 32 %. Komisija oceni ta cilj, da bi do leta 2023 predložila zakonodajni predlog za njegovo povečanje, če pride do dodatnih znatnih zmanjšanj stroškov pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov ali če je to potrebno za izpolnjevanje mednarodnih zavez Unije za razogljičenje ali če to upravičuje znatno zmanjšanje porabe energije v Uniji.

2. Države članice določijo nacionalne prispevke za skupno uresničitev tega zavezujočega skupnega cilja Unije iz odstavka 1 tega člena v okviru svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov v skladu s členi 3 do 5 in členi 9 do 14 Uredbe (EU) 2018/1999. Pri pripravi osnutkov teh celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov lahko države članice uporabijo formulo iz Priloge II k navedeni uredbi.

Če Komisija na podlagi ocene osnutkov celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov, predloženih na podlagi člena 9 Uredbe (EU) 2018/1999, ugotovi, da so nacionalni prispevki držav članic nezadostni za skupno uresničitev zavezujočega skupnega cilja Unije, uporabi postopek iz členov 9 in 31 navedene uredbe.

3. Države članice zagotovijo, da pri oblikovanju svojih nacionalnih politik, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz členov 25 do 28 te direktive, in svojih programov podpore ustrezno upoštevajo hierarhijo ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES, da bi se tako izognili nepotrebnim izkrivljajočim učinkom na trgu surovin. Podpore ne dodelijo za energijo iz obnovljivih virov, proizvedeno s sežiganjem odpadkov, če obveznosti glede ločenega zbiranja odpadkov iz navedene direktive niso izpolnjene.

4. Od 1. januarja 2021 dalje delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije posamezne države članice ni nižji od osnovnega deleža, prikazanega v tretjem stolpcu razpredelnice v delu A Priloge I k tej direktivi. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s tem osnovnim deležem. Če država članica ne ohranja svojega osnovnega deleža, izmerjenega v katerem koli enoletnem obdobju, se uporabita prvi in drugi pododstavek člena 32(4) Uredbe (EU) 2018/1999.

5. Komisija podpira visoke ambicije držav članic z omogočitvenim okvirom, ki vključuje okrepljeno uporabo sredstev Unije, vključno z dodatnimi sredstvi za lažji pravičen prehod ogljično intenzivnih regij na večje deleže energije iz obnovljivih virov, predvsem finančnih instrumentov, zlasti za naslednje namene:

- (a) zmanjšanje stroškov kapitala za projekte na področju energije iz obnovljivih virov;
- (b) razvoj projektov in programov za vključitev obnovljivih virov v energetske sistem, za večjo prožnost energetskega sistema, za ohranjanje stabilnosti omrežja in za obvladovanje prezasedenosti omrežja;
- (c) razvoj omrežne infrastrukture za prenos in distribucijo, pametnih omrežij, hranilnikov in medsebojnih povezav z namenom, da bi dosegli cilj 15-odstotne ravni elektroenergetske povezanosti do leta 2030, da se v elektroenergetskem sistemu poveča tehnično izvedljiva in ekonomsko dostopna raven energije iz obnovljivih virov;

- (d) okrepitev regionalnega sodelovanja med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami s skupnimi projekti, skupnimi programi podpore in odprtjem programov podpore za električno energijo iz obnovljivih virov za proizvajalce, ki se nahajajo v drugih državah članicah.
6. Komisija vzpostavi spodbujevalno platformo z namenom podpiranja držav članic, ki se odločijo za uporabo mehanizmov sodelovanja, da bi prispevale k zavezujočemu splošnemu cilju Unije iz odstavka 1.

Člen 4

Programi podpore za energijo iz obnovljivih virov

1. Da bi dosegle ali presegle cilj Unije, določen v členu 3(1), in prispevek vsake od držav članic k temu cilju, ki ga v zvezi z uvajanjem energije iz obnovljivih virov določijo na nacionalni ravni, države članice lahko uporabijo programe podpore.
2. S programi podpore za električno energijo iz obnovljivih virov se spodbudi integracija električne energije iz obnovljivih virov na trgu električne energije na tržen in tržno odziven način, ob izogibanju nepotrebnih izkrivljanj trgov električne energije ter ob upoštevanju morebitnih stroškov integracije v sistem in stabilnosti omrežja.
3. Programi podpore za električno energijo iz obnovljivih virov so zasnovani za največjo možno vključitev električne energije iz obnovljivih virov na trg električne energije in zagotovitev, da se proizvajalci energije iz obnovljivih virov odzivajo na cenovne signale trga in čim bolj povečajo svoje tržne prihodke.

V ta namen se v zvezi z neposrednimi programi zaščite cen odobri podpora v obliki tržne premije, ki je med drugim lahko spremenljiva ali fiksna.

Države članice lahko manjše obrate in demonstracijske projekte izvzamejo iz tega odstavka, brez poseganja v veljavno pravo Unije o notranjem trgu električne energije.

4. Države članice zagotovijo, da se podpora za električno energijo iz obnovljivih virov dodeli na odprt, pregleden, konkurenčen, nediskriminatoren in stroškovno učinkovit način.

Države članice lahko manjše obrate in demonstracijske projekte izvzamejo iz razpisnih postopkov.

Države članice lahko tudi preučijo možnost vzpostavitve mehanizmov za zagotavljanje regionalne diverzifikacije pri uvajanju električne energije iz obnovljivih virov, zlasti da se zagotovi stroškovno učinkovit sistem vključevanja.

5. Države članice lahko razpisne postopke omejijo na specifične tehnologije, kadar bi odprtje programov podpore za vse proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov privedlo do neoptimalnih rezultatov, in sicer v zvezi z naslednjim:

- (a) dolgoročnim potencialom določene tehnologije;
- (b) potrebo po diverzifikaciji;
- (c) stroški integracije omrežij;
- (d) omrežnimi omejitvami in stabilnostjo omrežij;
- (e) potrebo po izogibanju izkrivljanjem na trgih surovin, kar zadeva biomaso.

6. Če se podpora za električno energijo iz obnovljivih virov dodeli z razpisnim postopkom, države članice za zagotovitev visoke stopnje izvedbe projektov:

- (a) pripravijo in objavijo nediskriminatorna in pregledna merila, na podlagi katerih je mogoče sodelovati na razpisnih postopkih, ter določijo točne datume in pravila za oddajo projektov;
- (b) objavijo informacije o preteklih razpisnih postopkih, tudi o stopnjah izvedbe projektov.

7. Da bi države članice povečale proizvodnjo energije iz obnovljivih virov v najbolj oddaljenih regijah in na majhnih otokih, lahko programe finančne podpore prilagodijo za projekte v teh regijah, da bi upoštevale proizvodne stroške, ki so povezani s posebnimi razmerami teh območij glede izoliranosti in zunanje odvisnosti.

8. Komisija do 31. decembra leta 2021, potem pa vsaka tri leta poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju podpore za električno energijo iz obnovljivih virov, ki se dodeli z razpisnimi postopki v Uniji, in analizira zlasti, ali se lahko z razpisnimi postopki:

- (a) zmanjšajo stroški;
- (b) dosežejo tehnične izboljšave;
- (c) dosežejo visoke stopnje izvedbe;
- (d) zagotovi nediskriminatorna udeležba malih akterjev in, kadar je ustrezno, lokalnih oblasti;
- (e) omeji vpliv na okolje;
- (f) zagotovi sprejemljivost na lokalni ravni;
- (g) zagotovi zanesljivost oskrbe in integracija omrežij.

9. Ta člen se uporablja brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU.

Člen 5

Odprtje programov podpore za električno energijo iz obnovljivih virov

1. Države članice imajo v skladu s členi 7 do 13 te direktive pravico odločiti, v kolikšni meri bodo podpirale električno energijo iz obnovljivih virov, proizvedeno v drugi državi članici. Vendar pa lahko države članice v skladu s pogoji iz tega člena za sodelovanje odprejo programe podpore za električno energijo iz obnovljivih virov proizvajalcem, ki se nahajajo v drugih državah članicah.

Ko države članice za sodelovanje odprejo programe podpore za električno energijo iz obnovljivih virov, lahko določijo, da sta podpora za okvirni delež na novo podprtih zmogljivosti ali proračun, ki jim je namenjen, vsako leto odprta za proizvajalce, ki se nahajajo v drugih državah članicah.

Ti okvirni deleži so lahko vsako leto vsaj 5 % od leta 2023 do leta 2026 ter vsaj 10 % od leta 2027 do leta 2030 ali pa, če so nižji, na ravni medsebojne povezanosti v zadevni državi članici v katerem koli danem letu.

Da bi pridobile nadaljnje izkušnje z izvajanjem, lahko države članice organizirajo enega ali več pilotnih programov, kjer je podpora na voljo proizvajalcem, ki se nahajajo v drugih državah članicah.

2. Države članice lahko zahtevajo dokazilo o fizičnem uvozu električne energije iz obnovljivih virov. V ta namen lahko države članice sodelovanje pri njihovih programih podpore omejijo na proizvajalce, ki se nahajajo v državah članicah, s katerimi imajo vzpostavljeno neposredno povezavo prek povezovalnih daljnovodov. Vendar pa države članice zaradi sodelovanja proizvajalcev, ki sodelujejo v čezmejnih programih podpore, ne spreminjajo ali kako drugače vplivajo na časovne razporede med območji in dodelitev zmogljivosti. Čezmejni prenosi električne energije se določijo zgolj na podlagi rezultata dodelitve zmogljivosti v skladu s pravom Unije o notranjem trgu električne energije.

3. Če se država članica odloči, da bo za sodelovanje odprla programe podpore proizvajalcem, ki se nahajajo v drugih državah članicah, se zadevne države članice dogovorijo o načelih takšnega sodelovanja. Ti dogovori zajemajo vsaj načela dodelitve električne energije iz obnovljivih virov, ki je predmet čezmejne podpore.

4. Komisija med pogajalskim postopkom zadevnim državam članicam na zahtevo pomaga pri oblikovanju dogovorov o sodelovanju, in sicer z zagotavljanjem informacij in analiz, vključno s kvantitativnimi in kvalitativnimi podatki o neposrednih in posrednih stroških ter koristih sodelovanja, pa tudi s smernicami in tehničnim strokovnim znanjem. Komisija lahko spodbuja ali lajša izmenjavo najboljših praks in lahko oblikuje vzorčne predloge za sporazume o sodelovanju za lažji potek pogajalskega postopka. Komisija do leta 2025 oceni stroške in koristi uvajanja električne energije iz obnovljivih virov v Uniji na podlagi tega člena.

5. Komisija do leta 2023 oceni izvajanje tega člena. V tej oceni presodi, ali je treba državam članicam naložiti obveznost, da za sodelovanje svoje programe podpore za električno energijo iz obnovljivih virov delno odprejo proizvajalcem, ki se nahajajo v drugih državah članicah, in sicer s ciljem 5 % odprtja do leta 2025 in 10 % odprtja do leta 2030.

Člen 6

Stabilnost finančne podpore

1. Države članice brez poseganja v prilagoditve, potrebne za upoštevanje členov 107 in 108 PDEU, zagotovijo, da se raven podpore za projekte na področju energije iz obnovljivih virov in pogoji v zvezi s podporo ne revidirajo na način, ki bi negativno vplival na pravice, podeljene v povezavi s tem, in škodoval gospodarski uspešnosti že podprtih projektov.
2. Države članice lahko prilagodijo raven podpore v skladu z objektivnimi merili, pod pogojem, da so takšna merila določena v prvotni zasnovi programa podpore.
3. Države članice objavijo dolgoročni časovni načrt, v katerem predvidijo pričakovano dodelitev podpore, ki za referenco zajema vsaj naslednjih pet let oziroma naslednja tri leta v primeru težav pri proračunskem načrtovanju in vključuje, okvirni časovni raspored, pogostost razpisnih postopkov, kadar je primerno, pričakovano zmogljivost in proračun ali najvišjo enotno podporo, za katero se pričakuje, da se bo dodelila, ter po potrebi pričakovane primerne tehnologije. Ta časovni načrt se letno oziroma po potrebi posodablja, da odraža najnovejši razvoj trga ali pričakovano dodelitev podpore.
4. Države članice vsaj vsakih pet let ocenijo učinkovitost svojih programov podpore za električno energijo iz obnovljivih virov in njihove glavne distributivne učinke na različne skupine porabnikov in na naložbe. Ta ocena upošteva učinek morebitnih sprememb programov podpore. Pri okvirnem dolgoročnem načrtovanju, na podlagi katerega se sprejemajo odločitve o podpori in oblikovanju nove podpore, se upoštevajo rezultati te ocene. Države članice oceno vključijo v zadevne posodobitve svojih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ter poročila o napredku v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999.

Člen 7

Izračun deleža energije iz obnovljivih virov

1. Bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov v vsaki državi članici se izračuna kot vsota:
 - (a) bruto končne porabe električne energije iz obnovljivih virov;
 - (b) bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter
 - (c) končne porabe energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju.

Plin, električna energija in vodik iz obnovljivih virov energije se za namene izračuna deleža bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov, kar zadeva točko (a), (b) ali (c) prvega pododstavka, upoštevajo samo enkrat.

Ob upoštevanju drugega pododstavka člena 29(1) se pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, ki ne izpolnjujejo trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov iz člena 29(2) do (7) in (10), ne upoštevajo.

2. Za namene točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 se bruto končna poraba električne energije iz obnovljivih virov izračuna kot količina električne energije, proizvedene v državi članici iz obnovljivih virov, pri čemer je vključena proizvodnja električne energije pri samooskrbovalcih z energijo iz obnovljivih virov in v skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov, ni pa vključena proizvodnja električne energije v akumulacijskih prečrpalnih napravah iz vode, ki je bila najprej prečrpana navzgor.

V obratih na več goriv, ki uporabljajo obnovljive in neobnovljive vire, se upošteva samo del električne energije, proizveden iz obnovljivih virov energije. Za namene tega izračuna se izračuna prispevek vsakega vira energije na podlagi njegove energijske vsebnosti.

Električna energija, proizvedena v hidroelektrarnah in vetrnih elektrarnah, se upošteva v skladu z normalizacijskimi pravili iz Priloge II.

3. Za namene točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 se bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja izračuna kot količina energije za ogrevanje in hlajenje na daljavo, proizvedene v državah članicah iz obnovljivih virov, k čemur se doda poraba druge energije iz obnovljivih virov v industriji, gospodinjstvih, storitvenem sektorju, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu ter za namene ogrevanja, hlajenja in predelave.

V obratih na več goriv, ki uporabljajo obnovljive in neobnovljive vire, se upošteva samo del energije za ogrevanje in hlajenje, proizveden iz obnovljivih virov energije. Za namene tega izračuna se izračuna prispevek vsakega vira energije na podlagi njegove energijske vsebnosti.

Energija okolice in geotermalna energija, ki se uporabljata za ogrevanje in hlajenje s pomočjo toplotnih črpalk in sistemov daljinskega hlajenja, se upoštevata za namene točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, če končna proizvedena energija znatno presega primarni vnos energije, potreben za delovanje toplotnih črpalk. Količina toplote ali hladu, ki se za namene te direktive šteje kot energija iz obnovljivih virov, se izračuna v skladu z metodologijo iz Priloge VII, pri čemer se upošteva raba energije v vseh sektorjih končne uporabe.

Toplotna energija, ki jo proizvedejo pasivni energetski sistemi, pri katerih se nižja poraba energije doseže pasivno z izkoriščanjem konstrukcije zgradbe ali toplote, proizvedene z energijo iz neobnovljivih virov, se za namene točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 ne upošteva.

Komisija do 31. decembra 2021 sprejme delegirane akte v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z določitvijo metodologije za izračun količine energije iz obnovljivih virov, porabljene za hlajenje in daljinsko hlajenje, ter za spremembo Priloge VII.

Ta metodologija vključuje minimalne sezonske faktorje učinkovitosti za toplotne črpalke, ki delujejo v obratni smeri.

4. Za namene točke (c) prvega pododstavka odstavka 1 se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) končna poraba energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju se izračuna kot vsota vseh pogonskih biogoriv, biomasnih goriv ter tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, porabljenih v prometnem sektorju. Vendar se tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ki so proizvedena iz električne energije iz obnovljivih virov, v izračun iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 vključijo samo pri izračunu količine električne energije, proizvedene v določeni državi članici iz obnovljivih virov;

(b) pri izračunu končne porabe energije v prometnem sektorju se uporabljajo vrednosti energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, kot so določene v Prilogi III. Za določitev energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, ki niso vključena v Prilogi III, države članice uporabijo ustrezne standarde Evropske organizacije za standarde (ESO) za določanje kurilnih vrednosti goriv. Če v ta namen ni bil sprejet noben standard ESO, države članice uporabijo ustrezne standarde Mednarodne organizacije za standardizacijo (ISO).

5. Delež energije iz obnovljivih virov se izračuna kot bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov, deljena z bruto končno porabo energije iz vseh virov energije, izraženo v odstotkih.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se vsota iz prvega pododstavka odstavka 1 tega člena prilagodi v skladu s členi 8, 10, 12 in 13.

Pri izračunu bruto končne porabe energije države članice za namene ocene njenega izpolnjevanja ciljev in okvirnega načrtanega poteka iz te direktive se šteje, da količina energije, porabljene v letalstvu, kot delež bruto končne porabe energije navedene države članice, znaša največ 6,18 %. Za Ciper in Malto se šteje, da količina energije, porabljene v letalstvu, kot delež bruto končne porabe energije navedenih držav članic, znaša največ 4,12 %.

6. Metodologija in opredelitve pojmov, uporabljene pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov, so tiste iz Uredbe (ES) št. 1099/2008.

Države članice zagotovijo skladnost statističnih informacij, uporabljenih pri izračunu navedenih sektorskih in skupnih deležev, ter statističnih informacij, ki jih posredujejo Komisiji na podlagi navedene uredbe.

Člen 8

Platforma Unije za razvoj energije iz obnovljivih virov in statistični prenosi med državami članicami

1. Države članice se lahko dogovorijo o statističnih prenosi določene količine energije iz obnovljivih virov iz ene države članice v drugo. Prenesena količina se:
 - (a) odšteje od količine energije iz obnovljivih virov, ki se za namene te direktive upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov države članice, ki izvaja prenos, ter
 - (b) doda količini energije iz obnovljivih virov, ki se za namene te direktive upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov države članice, ki sprejema prenos.
2. Komisija za lažje uresničevanje cilja Unije iz člena 3(1) te direktive in prispevka vsake države članice k temu cilju v skladu s členom 3(2) te direktive ter za olajšanje statističnih prenosov v skladu z odstavkom 1 tega člena vzpostavi Platformo Unije za razvoj energije iz obnovljivih virov (URDP). Države članice lahko URDP prostovoljno sporočajo letne podatke o svojih nacionalnih prispevkih k cilju Unije ali kateremu koli merilu, določenemu za spremljanje napredka pri izvajanju Uredbe (EU) 2018/1999, vključno z vsoto, za katero po pričakovanjih ne bodo dosegle svojega prispevka, ali za katero ga bodo po pričakovanjih presegle, ter navedejo ceno, pri kateri bi sprejele prenesti morebitni presežek pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov v drugo državo članico ali iz nje. Dejanska cena teh prenosov se določi v vsakem primeru posebej na podlagi mehanizma URDP za usklajevanje povpraševanja in ponudbe.
3. Komisija zagotovi, da je URDP sposoben usklajevati povpraševanje in ponudbo za količino energije iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov države članice na podlagi cen ali drugih meril, ki jih določi država članica, ki sprejema energijo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z vzpostavitvijo ERDP in določitvijo pogojev za dokončanje prenosov iz odstavka 5 tega člena.

4. Dogovori iz odstavkov 1 in 2 lahko trajajo eno ali več koledarskih let. Takšni dogovori med državami članicami se Komisiji priglasijo oziroma se finalizirajo v okviru URDP najpozneje v 12 mesecih po koncu vsakega leta, v katerem učinkujejo. Informacije, poslane Komisiji, vključujejo količino in ceno zadevne energije. Za prenose, dokončane v okviru URDP, se vključene strani in informacije o posameznih prenosih razkrijejo javnosti.
5. Prenosi začnejo učinkovati, potem ko vse države članice, vključene v prenos, tega priglasijo Komisiji oziroma ko so v okviru URDP izpolnjeni vsi pogoji za izravnavo.

Člen 9

Skupni projekti držav članic

1. Dve ali več držav članic lahko sodeluje pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov. Pri tem lahko sodelujejo zasebni operaterji.
2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o deležu ali količini električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, proizvedene na njihovem ozemlju v okviru vsakega skupnega projekta, ki se je začel izvajati po 25. juniju 2009, ali proizvedene v obratu s povečano zmogljivostjo, ki je bil obnovljen po navedenem datumu, kar se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice za namene te direktive.
3. Uradno obvestilo iz odstavka 2 vsebuje:
 - (a) opis predlaganega obrata ali podatke o obnovljenem obratu;

- (b) podatke o deležu ali količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo proizvede obrat in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice;
 - (c) podatke o državi članici, za katero se poda uradno obvestilo, in
 - (d) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija ali energija za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, ki jo proizvede obrat, šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.
4. Skupni projekt iz tega člena se lahko še naprej izvaja tudi po letu 2030.
5. Uradno obvestilo, ki se poda v skladu s tem členom, se spremeni ali umakne samo s skupnim soglasjem države članice, ki ga je podala, ter države članice, opredeljene v skladu s točko (c) odstavka 3.
6. Komisija na zahtevo zadevnih držav članic omogoči lažje oblikovanje skupnih projektov držav članic, zlasti z namensko tehnično pomočjo in pomočjo za razvoj projektov.

Člen 10

Učinki skupnih projektov držav članic

1. Država članica, ki je podala obvestilo v skladu s členom 9, v treh mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki (d) člena 9(3), izda pismo o uradnem obvestilu, v katerem navede:
- (a) skupno količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je obrat, na katerega se je nanašalo uradno obvestilo iz člena 9, v zadevnem letu proizvedel iz obnovljivih virov, in
 - (b) količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je ta obrat v zadevnem letu proizvedel iz obnovljivih virov in se v skladu s pogoji iz uradnega obvestila šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.
2. Država članica predloži pismo o uradnem obvestilu državi članici, za katero je bilo uradno obvestilo podano, in Komisiji.
3. Za namene te direktive se količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki je bila pridobljena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki v skladu s točko (b) odstavka 1:
- (a) odšteje od količine električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov države članice, ki je izdala pismo o uradnem obvestilu na podlagi odstavka 1, in
 - (b) doda količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov države članice, ki je prejela pismo o uradnem obvestilu na podlagi odstavka 2.

Člen 11

Skupni projekti držav članic in tretjih držav

1. Ena ali več držav članic lahko sodeluje z eno ali več tretjimi državami pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov. V tako sodelovanje, ki poteka ob popolnem spoštovanju mednarodnega prava, so lahko vključeni tudi zasebni operaterji.
2. Električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov v tretjih državah, se za namene izračuna deležev energije iz obnovljivih virov držav članic upošteva le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) električna energija je porabljena v Unij, kar se šteje za izpolnjeno, kadar:
 - (i) so vsi pristojni operaterji prenosnih sistemov v državi izvora, namembni državi oziroma po potrebi v vsaki tranzitni tretji državi dodeljeni zmogljivosti povezovalnega daljnovođa dokončno dodelili količino električne energije, ki je enakovredna upoštevanim električni energiji;

- (ii) je pristojni operater prenosnega sistema, ki upravlja povezovalni daljnovod na strani Unije, v bilanco dokončno vnesel količino električne energije, ki je enakovredna upoštevani električni energiji, ter
 - (iii) se dodeljena zmogljivost in proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov v obratu iz točke (b) nanašata na isto obdobje;
- (b) električno energijo v okviru skupnega projekta iz odstavka 1 proizvaja obrat, ki je začel delovati po 25. juniju 2009, ali obrat s povečano zmogljivostjo, ki je bil obnovljen po navedenem datumu;
 - (c) za količino proizvedene in izvožene električne energije je bila iz programa podpore tretje države dodeljena samo investicijska pomoč temu obratu ter
 - (d) električna energija je proizvedena v skladu z mednarodnim pravom v tretji državi, ki je podpisnica Konvencije Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter drugih mednarodnih konvencij ali pogodb o človekovih pravicah.
3. Države članice lahko za namene odstavka 4 Komisijo zaprosijo, da se upošteva električna energija iz obnovljivih virov, ki je bila proizvedena in porabljena v tretji državi za izgradnjo povezovalnih daljnovodov z zelo velikim časovnim zamikom med državo članico in tretjo državo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) gradnja povezovalnega daljnovoda se je začela pred 31. decembrom 2026;
 - (b) povezovalni daljnovod ne more začeti obratovati pred 31. decembrom 2030;
 - (c) povezovalni daljnovod lahko začne obratovati pred 31. decembrom 2032;
 - (d) povezovalni daljnovod se bo po začetku obratovanja v skladu z odstavkom 2 uporabljal za izvoz električne energije iz obnovljivih virov v Unijo;
 - (e) uporaba se nanaša na skupni projekt, ki izpolnjuje merila iz točk (b) in (c) odstavka 2 in za katerega se bo uporabljal povezovalni daljnovod, ko začne obratovati, ter na količino električne energije, ki ne presega količine, ki se bo v Unijo izvažala po začetku obratovanja povezovalnega daljnovoda.
4. Komisiji se pošlje uradno obvestilo s podatki o deležu ali količini električne energije, proizvedene v obratu na ozemlju tretje države, ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov ene ali več držav članic za namene te direktive. Če to zadeva več kot eno državo članico, se Komisiji pošlje razdelitev tega deleža ali te količine med države članice. Ta delež ali količina ne presega deleža ali količine, ki se dejansko izvažata v Unijo in v njej porabi, ter ustreza količini iz točke (a)(i) in (ii) odstavka 2 tega člena ter izpolnjuje pogoje iz točke (a) navedenega odstavka. Uradno obvestilo pošlje vsaka država članica, za katero se ta delež ali količina električne energije šteje kot del nacionalnega splošnega cilja.
5. Uradno obvestilo iz odstavka 4 vsebuje:
- (a) opis predlaganega obrata ali podatke o obnovljenem obratu;
 - (b) podatke o deležu ali količini električne energije, ki jo proizvede obrat in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov države članice, ob upoštevanju zahtev po zaupnosti podatkov pa tudi ustrezno finančno ureditev;
 - (c) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov države članice, ter
 - (d) pisno potrditev glede točk (b) in (c) s strani tretje države, na katere ozemlju naj bi obrat začel delovati, in navedbo deleža ali količine električne energije, proizvedene v obratu, ki bo v domači rabi navedene tretje države.
6. Skupni projekt iz tega člena se lahko še naprej izvaja tudi po letu 2030.
7. Uradno obvestilo, ki se poda v skladu s tem členom, se lahko spremeni ali umakne samo s skupnim soglasjem države članice, ki ga je podala, in tretje države članice, ki je potrdila skupni projekt v skladu s točko (d) odstavka 5.

8. Države članice in Unija spodbujajo ustrezna telesa Energetske skupnosti, naj v skladu z navedeno pogodbo sprejmejo ukrepe, potrebne za to, da bodo pogodbenice lahko uporabljale določbe o sodelovanju med državami članicami iz te direktive.

Člen 12

Učinki skupnih projektov držav članic in tretjih držav

1. Država članica, ki je podala uradno obvestilo, v 12 mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki (c) člena 11(5), izda pismo o uradnem obvestilu, v katerem navede:
 - (a) skupno količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v obratu, na katerega se je nanašalo uradno obvestilo iz člena 11;
 - (b) količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v obratu in se šteje kot del njenega deleža energije iz obnovljivih virov v skladu s pogoji iz uradnega obvestila iz člena 11, ter
 - (c) dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz člena 11(2).
2. Država članica iz odstavka 1 predloži pismo o uradnem obvestilu Komisiji in tretji državi, ki je potrdila projekt v skladu s točko (d) člena 11(5).
3. Količina električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, za katero je bilo v skladu s točko (b) odstavka 1 izdano obvestilo, se za namene izračuna deležev energije iz obnovljivih virov iz te direktive doda upoštevani količini energije, proizvedene iz obnovljivih virov, pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov države članice, ki je izdala pismo o uradnem obvestilu.

Člen 13

Skupni programi podpore

1. Brez poseganja v obveznosti držav članic iz člena 5 se lahko dve ali več držav članic prostovoljno odloči, da bodo združile svoje nacionalne programe podpore oziroma jih deloma uskladile. V takšnih primerih se lahko določena količina energije iz obnovljivih virov, ki je bila proizvedena na ozemlju ene od sodelujočih držav članic, šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge sodelujoče države članice, če zadevna država članica:
 - (a) izvede statistični prenos določene količine energije iz obnovljivih virov iz ene države članice v drugo v skladu s členom 8 ali
 - (b) določi delitveni ključ, o katerem se dogovorijo sodelujoče države članice in po katerem se energija, proizvedena iz obnovljivih virov, razdeli med sodelujoče države članice.Komisijo se o delitvenem ključu iz točke (b) prvega pododstavka obvesti najpozneje v treh mesecih po koncu prvega leta, v katerem začne učinkovati.
2. Vsaka država članica, ki je v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 podala uradno obvestilo, v treh mesecih po koncu vsakega leta izda pismo o uradnem obvestilu s podatki o skupni količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, ki je bila proizvedena v letu, za katero velja delitveni ključ.
3. Količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, za katero je bilo v skladu z odstavkom 2 podano obvestilo, se za namene izračuna deležev energije iz obnovljivih virov iz te direktive razdeli med zadevne države članice v skladu z delitvenim ključem iz uradnega obvestila.
4. Komisija razširi smernice in najboljše prakse ter na zahtevo zadevnih držav članic omogoči lažje oblikovanje skupnih programov podpore med državami članicami.

Člen 14

Povečanje zmogljivosti

Za namene člena 9(2) in točke (b) člena 11(2) se enote energije iz obnovljivih virov, ki se lahko obračunajo kot povečanje zmogljivosti obrata, obravnavajo, kot da bi jih proizvedel samostojen obrat, ki je začel obratovati v trenutku, ko je prišlo do povečane zmogljivosti.

Člen 15

Upravni postopki ter zakonski in podzakonski predpisi

1. Države članice zagotovijo, da so vsi nacionalni predpisi v zvezi s postopki izdaje dovoljenj, certificiranja in licenciranja, ki se uporabljajo za obrate ter z njimi povezana prenosna in distribucijska omrežja za proizvodnjo električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, za postopek pretvorbe biomase v pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva ali druge energente ter za tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, sorazmerni in potrebni ter prispevajo k izvajanju načela energetske učinkovitosti na prvem mestu.

Države članice zlasti sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da:

- (a) se upravni postopki poenostavijo in pospešijo na ustreznih upravni ravni in se določijo predvidljivi časovni okviri za postopke iz prvega pododstavka;
- (b) so pravila, ki urejajo izdajo dovoljenj, certificiranje in licenciranje, objektivna, pregledna in sorazmerna, da ne diskriminirajo med vložniki ter da v celoti upoštevajo posebnosti posameznih tehnologij energije iz obnovljivih virov;
- (c) so upravni stroški, ki jih plačajo porabniki, načrtovalci, arhitekti, gradbeniki ter inštalaterji in dobavitelji naprav in sistemov, pregledni in odvisni od stroškov in
- (d) se za decentralizirane naprave ter za proizvodnjo in shranjevanje energije iz obnovljivih virov uvedejo poenostavljeni in manj obremenjujoči postopki za izdajo dovoljenj, vključno s postopkom enostavnega obveščanja.

2. Države članice jasno opredelijo vse tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za energijo iz obnovljivih virov, da bi bili upravičeni do podpore iz programov podpore. Če obstajajo evropski standardi, vključno z znaki za okolje, energijskimi nalepkami in drugimi tehničnimi referenčnimi sistemi, ki jih vzpostavijo evropski organi za standardizacijo, se tehnične specifikacije opredelijo na podlagi navedenih standardov. Takšne tehnične specifikacije ne predpisujejo, kdaj je treba naprave in sisteme certificirati, in ne smejo ovirati pravilnega delovanja notranjega trga.

3. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi pri načrtovanju, tudi predhodnem prostorskem načrtovanju, projektiranju, gradnji in obnavljanju mestne infrastrukture, industrijskih, komercialnih ali stanovanjskih območij in energetske infrastrukture, vključno z omrežji za električno energijo, energijo za daljinsko ogrevanje in hlajenje, zemeljski plin ter alternativna goriva, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni vključijo določbe za vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov, vključno z določbami za samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, ter uporabo neizogibne odvečne toplote in odvečnega hladu. Države članice zlasti spodbujajo lokalne in regionalne upravne organe, da po potrebi vključijo ogrevanje in hlajenje z uporabo obnovljivih virov v načrtovanje mestne infrastrukture in se z operaterji omrežij posvetujejo, kako na njihove načrte za razvoj infrastrukture vplivajo programi za energetske učinkovitost in za odzivanje na povpraševanje ter posebne določbe o samooskrbi z energijo iz obnovljivih virov in skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov.

4. Države članice v svojih gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih uvedejo ustrezne ukrepe za povečanje deleža vseh vrst energije iz obnovljivih virov v gradbenem sektorju.

Države članice lahko pri sprejemanju takšnih ukrepov oziroma v okviru svojih programov podpore, kadar je to primerno, upoštevajo nacionalne ukrepe v zvezi z znatnim povečanjem samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov, lokalnega skladiščenja energije ter energetske učinkovitosti, povezane s soprodukcijo ter s pasivnimi stavbami in stavbami z majhno ali nično porabo energije.

Države članice v svojih gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih ali na kakršen koli način z enakovrednim učinkom zahtevajo, da se v novih stavbah in obstoječih stavbah, na katerih potekajo večja obnovitvena dela, uporablja vsaj minimalna količina energije iz obnovljivih virov, kolikor je to tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljivo in pri čemer se upoštevajo rezultati stroškovno optimalnih izračunov, opravljenih v skladu s členom 5(2) Direktive 2010/31/EU ter to ne vpliva negativno na kakovost zraka v zaprtih prostorih. Države članice dovolijo, da se navedene minimalne stopnje dosežejo tudi z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem z uporabo znatnega deleža obnovljivih virov energije ter odvečne toplote in odvečnega hlada.

Zahteve iz prvega pododstavka veljajo tudi za oborožene sile, vendar le do te mere, ko to ni v nasprotju z naravo in poglobitnim ciljem dejavnosti oboroženih sil ter z izjemo materialov, ki se uporabljajo izključno v vojaške namene.

5. Države članice zagotovijo, da nove javne stavbe ter obstoječe javne stavbe, na katerih potekajo večja obnovitvena dela, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni od 1. januarja 2012 služijo kot vzor na področju te direktive. Države članice lahko tudi določijo, da se te obveznosti izpolnjujejo z upoštevanjem določb o skoraj nič-energijskih stavbah v skladu z Direktivo 2010/31/EU ali z zagotavljanjem, da tretje stranke na strehah javnih stavb ali stavb v mešani javno-zasebni lasti uporabljajo naprave, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov.

6. Države članice v svojih gradbenih zakonskih in podzakonskih predpisih spodbujajo uporabo sistemov in naprav za ogrevanje in hlajenje z energijo iz obnovljivih virov, ki dosegajo znatno manjšo porabo energije. Zato države članice uporabijo energijske nalepke ali znake za okolje ali druge ustrezne certifikate ali standarde, oblikovane na nacionalni ravni ali ravni Unije, kadar ti obstajajo, ter zagotovijo ustrezne informacije in svetovanje glede energetsko zelo učinkovitih nadomestnih rešitev, ki temeljijo na energiji iz obnovljivih virov, kot tudi glede morebitnih finančnih instrumentov in spodbud, ki so na voljo v primeru nadomestitve, da bi povečali stopnjo nadomestitve starih sistemov ogrevanja in pospešili prehod na rešitve, ki temeljijo na energiji iz obnovljivih virov v skladu z Direktivo 2010/31/EU.

7. Države članice izvedejo oceno svojih možnosti na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabe odvečne toplote in odvečnega hlada v sektorju ogrevanja in hlajenja. Navedena ocena, ki po potrebi vključuje prostorsko analizo območij, primernih za uvedbo z nizkim okoljskim tveganjem, ter možnosti za uporabo manjših projektov za gospodinjstva, se vključi v drugo celovito oceno, ki jo je treba v skladu s členom 14(1) Direktive 2012/27/EU prvič predložiti do 31. decembra 2020, in v naknadne posodobitve celovitih ocen.

8. Države članice ocenijo regulativne in upravne ovire za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov ter odpravijo neupravičene ovire in zagotovijo lažje pogoje za sklenitev takih pogodb. Države članice zagotovijo, da v navedene pogodbe ni mogoče posegati z diskriminatornimi ali nesorazmernimi postopki ali plačili.

Države članice opišejo politike in ukrepe, s katerimi se zagotovijo lažji pogoji za sklenitev pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih ter poročilih o napredku v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999.

Člen 16

Organizacija in trajanje postopka izdaje dovoljenj

1. Države članice vzpostavijo ali imenujejo eno ali več kontaktnih točk. Te kontaktne točke vložnika na njegovo zahtevo usmerjajo in mu pomagajo pri celotnem upravnem postopku predložitve vlog za izdajo dovoljenj in izdaje dovoljenj. Od vložnika se ne zahteva, da v celotnem postopku stopi v stik z več kot samo eno kontaktno točko. Postopek izdaje dovoljenj vključuje ustrezna upravna dovoljenja za izgradnjo obratov, nadomestitev stare zmogljivosti z novo zmogljivostjo v njih in njihovo obratovanje za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov ter sredstva, potrebna za njihovo priključitev na omrežje. Postopek izdaje dovoljenj zajema vse postopke od potrditve prejema vloge do posredovanja izida postopka iz odstavka 2.

2. Kontaktna točka vložnika na pregleden način vodi skozi upravni postopek predložitve vlog za izdajo dovoljenj vse do faze, ko pristojni organi na koncu postopka izdajo eno ali več odločitev, zagotavlja vse potrebne informacije in po potrebi vključi druge upravne organe. Vložniki smejo ustrezne dokumente predložiti tudi v digitalni obliki.

3. Kontaktna točka da na voljo – tudi prek spleta – priročnik o postopkih za razvijalce projektov na področju proizvodnje energije iz obnovljivih virov, ki posebej obravnava tudi majhne projekte in projekte samooskrbovalcev z energijo iz obnovljivih virov. V informacijah na spletu se navede kontaktna točka, ki je relevantna za vložnikovo vlogo. Če ima država članica več kot eno kontaktno točko, se v informacijah na spletu navede kontaktna točka, ki je relevantna za vložnikovo vlogo.

4. Brez poseganja v odstavek 7 postopek izdaje dovoljenj iz odstavka 1 za elektrarne, vključno z vsemi relevantnimi postopki pristojnih organov, traja največ dve leti. Kadar je ustrezno utemeljeno na podlagi izrednih okoliščin, se lahko to dveletno obdobje podaljša za obdobje do enega leta.

5. Brez poseganja v odstavek 7 postopek izdaje dovoljenj za obrate z zmogljivostjo za proizvodnjo električne energije pod 150 kW traja največ eno leto. Kadar je ustrezno utemeljeno na podlagi izrednih okoliščin, se lahko to enoletno obdobje podaljša za obdobje do enega leta.

Države članice zagotovijo, da vložniki zlahka dostopajo do enostavnih postopkov za reševanje sporov v zvezi s postopkom izdaje dovoljenj in izdajo dovoljenj za gradnjo in delovanje obratov za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, med drugim tudi do mehanizmov za alternativno reševanje sporov, kjer je to ustrezno.

6. Države članice zagotovijo poenostavljen in hiter postopek izdaje dovoljenj, da v obstoječih obratih za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov olajšajo nadomestitev stare zmogljivosti z novo. Ta postopek traja največ eno leto.

Kadar je ustrezno utemeljeno na podlagi izrednih okoliščin, na primer zaradi nujnih varnostnih razlogov v primeru, ko projekt v zvezi z nadomestitvijo stare zmogljivosti z novo bistveno vpliva na omrežje ali osnovno zmogljivost, velikost ali delovanje obrata, se to enoletno obdobje lahko podaljša za obdobje do enega leta.

7. Roki iz tega člena se uporabljajo brez poseganja v obveznosti, ki izhajajo iz veljavnega okoljskega prava Unije, v sodne pritožbe, pravna sredstva in druge postopke pred sodiščem ter v mehanizme za alternativno reševanje sporov, vključno s pritožbenimi postopki, zunajsodnimi pritožbami in pravnimi sredstvi, pri čemer se lahko podaljšajo za čas trajanja takih postopkov.

8. Države članice lahko za projekte v zvezi z nadomestitvijo stare zmogljivosti z novo za priključitev na omrežje vzpostavijo postopek enostavnega obveščanja iz člena 17(1). Kadar države članice to storijo, je nadomestitev stare zmogljivosti z novo dovoljena po obvestitvi ustreznega organa, če niso predvideni znatni negativni okoljski ali družbeni vplivi. Ta organ v šestih mesecih po prejemu obvestila odloči, če to zadostuje.

Če ustrezeni organ odloči, da obvestilo zadostuje, samodejno izda dovoljenje. Če ta organ odloči, da obvestilo ne zadostuje, je treba predložiti vlogo za izdajo novega dovoljenja, pri čemer veljajo roki iz odstavka 6.

Člen 17

Postopek enostavnega obveščanja za priključitev na omrežje

1. Države članice vzpostavijo postopek enostavnega obveščanja za priključitev na omrežje, v skladu s katerim se obrati ali skupne proizvodne enote samooskrbovalcev z energijo iz obnovljivih virov in demonstracijskih projektov z zmogljivostjo za proizvodnjo električne energije 10,8 kW ali manj, ali enakovredno zmogljivostjo za priključke, ki niso trifazni, priključijo na omrežje po obvestitvi operaterja distribucijskega sistema.

Operater distribucijskega sistema lahko v določenem roku po prejemu obvestila zaradi utemeljenih varnostnih pomislekov ali tehnične nezdružljivosti komponent sistema zavrne zaproseno priključitev na omrežje ali predlaga drugo točko za priključitev na omrežje. Če operater distribucijskega sistema sprejme pozitivno odločitev ali če odločitve ne sprejme v enem mesecu po prejemu obvestila, se lahko obrat ali skupna proizvodna enota priključi.

2. Države članice lahko dovolijo postopek preprostega obveščanja za obrate ali skupne proizvodne enote z zmogljivostjo za proizvodnjo električne energije nad 10,8 kW in do 50 kW, pod pogojem, da se ohranijo stabilnost omrežja, zanesljivost omrežja in varnost omrežja.

Člen 18

Obveščanje in usposabljanje

1. Države članice zagotovijo, da so informacije o ukrepih podpore na voljo vsem ustreznim akterjem, kot so porabniki, vključno s tistimi z nizkimi dohodki, ranljivi porabniki, samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov, skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, gradbeniki, inštalaterji, arhitekti, dobavitelji ogrevalnih, hladilnih in električnih naprav in sistemov ter dobavitelji vozil, ki so združljiva z uporabo energije iz obnovljivih virov, in inteligentnih prometnih sistemov.
2. Države članice zagotovijo, da bodisi dobavitelj naprav ali sistemov bodisi pristojni organi dajo na voljo informacije o neto koristih, stroških ter energetski učinkovitosti naprav in sistemov za uporabo energije za ogrevanje in hlajenje ter električne energije iz obnovljivih virov.
3. Države članice zagotovijo, da so sistemi certificiranja ali enakovredni sistemi kvalifikacij na voljo inštalaterjem majhnih kotlov in peči na biomaso, solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih sistemov, plitvih geotermalnih sistemov ter toplotnih črpalk. Navedeni sistemi lahko po potrebi upoštevajo sedanje sisteme in strukture ter temeljijo na merilih, opredeljenih v Prilogi IV. Vsaka država članica priznava certifikate, ki jih podelijo druge države članice v skladu z navedenimi merili.
4. Države članice objavijo informacije o sistemih certificiranja oziroma enakovrednih sistemih kvalifikacij iz odstavka 3. Objavijo lahko tudi seznam inštalaterjev, ki so kvalificirani oziroma certificirani v skladu z odstavkom 3.
5. Države članice zagotovijo, da so vsem zadevnim akterjem, zlasti načrtovalcem in arhitektom, na voljo smernice, tako da bodo lahko ustrezno upoštevali najboljšo kombinacijo energije iz obnovljivih virov, tehnologije z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in prenovi industrijskih, poslovnih ali stanovanjskih območij.
6. Države članice, po potrebi ob sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi organi, razvijejo primerne programe obveščanja, ozaveščanja, usmerjanja ali usposabljanja ter tako državljane obveščajo o tem, kako naj kot dejavni odjemalci uveljavljajo svoje pravice, ter o koristih in praktičnih vidikih – vključno s tehničnimi in finančnimi – razvoja in uporabe energije iz obnovljivih virov, med drugim tudi s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov ali v okviru skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.

Člen 19

Potrdila o izvoru za energijo iz obnovljivih virov

1. Da bi končnim odjemalcem dokazale, kolikšen je delež oziroma količina energije iz obnovljivih virov v mešanici energijskih virov dobavitelja energije in energiji, dobavljeni porabnikom v okviru pogodb, ki se tržijo s sklicevanjem na porabo energije iz obnovljivih virov, države članice zagotovijo, da se lahko izvor energije, proizvedene iz obnovljivih virov, zajamči v smislu te direktive v skladu z objektivnimi, jasnimi in nediskriminatornimi merili.
2. V ta namen države članice zagotovijo, da se na zahtevo proizvajalca energije iz obnovljivih virov izda potrdilo o izvoru, razen če se države članice za namene upoštevanja tržne vrednosti potrdila o izvoru odločijo, da takšnega potrdila o izvoru ne izdajo proizvajalcu, ki prejema finančno podporo iz programa podpore. Države članice lahko določijo, da se potrdila o izvoru izdajo za energijo iz neobnovljivih virov. Za izdajo potrdil o izvoru lahko velja obveznost minimalne zmogljivosti. Potrdilo o izvoru je standardne velikosti 1 MWh. Za vsako enoto proizvedene energije se izda največ eno potrdilo o izvoru.

Države članice zagotovijo, da se ista enota energije iz obnovljivih virov upošteva le enkrat.

Države članice zagotovijo, da se, ko proizvajalec prejme finančno podporo iz programa podpore, v zadevnem programu podpore ustrezno upošteva tržna vrednost potrdila o izvoru za isto proizvodnjo.

Domneva se, da je tržna vrednost potrdila o izvoru ustrezno upoštevana v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar se finančna podpora odobri prek razpisnega postopka ali sistema zelenih certifikatov, s katerimi se lahko trguje;
- (b) kadar se tržna vrednost potrdila o izvoru upravno upošteva pri ravni finančne podpore ali
- (c) kadar se potrdila o izvoru ne izdajo neposredno proizvajalcu, temveč dobavitelju ali porabniku, ki kupi energijo iz obnovljivih virov v konkurenčnem okolju ali prek dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov.

Za upoštevanje tržne vrednosti potrdila o izvoru se lahko države članice med drugim odločijo, da proizvajalcu izdajo potrdilo o izvoru in ga nato takoj prekličejo.

Potrdilo o izvoru ne vpliva na skladnost držav članic s členom 3. Prenosi potrdil o izvoru, ločeno ali skupaj s fizičnim prenosom energije, ne vplivajo na odločitev držav članic, da uporabijo statistične prenose, skupne projekte ali skupne programe podpore za skladnost s členom 3, ali na izračun bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov v skladu s členom 7.

3. Za namene odstavka 1 potrdila o izvoru veljajo 12 mesecev po datumu proizvodnje zadevne enote energije. Države članice zagotovijo, da vsa potrdila o izvoru, ki niso bila preklicana, prenehajo veljati najpozneje 18 mesecev po datumu proizvodnje enote energije. Pri izračunu preostale mešanice energijskih virov države članice upoštevajo potrdila o izvoru, ki so prenehala veljati.

4. Za namene razkritja iz odstavkov 8 in 13 države članice zagotovijo, da energetska podjetja potrdila o izvoru prekličejo najpozneje šest mesecev po koncu njihove veljavnosti.

5. Države članice ali imenovani pristojni organi nadzorujejo izdajanje, prenos in preklic potrdil o izvoru. Imenovani pristojni organi nimajo pristojnosti, ki bi se geografsko prekrivale, in so v odnosu do proizvodnih, trgovinskih in dobaviteljskih dejavnosti neodvisni.

6. Države članice ali imenovani pristojni organi vzpostavijo ustrezne mehanizme, s katerimi zagotovijo, da se potrdila o izvoru izdajo, prenesejo in prekličejo elektronsko ter da so natančna, zanesljiva in zaščitena pred goljufijami. Države članice in imenovani pristojni organi zagotovijo, da so zahteve, ki jih uveljavljajo, v skladu s standardom CEN – EN 16325.

7. V potrdilu o izvoru se navedejo najmanj:

- (a) vir energije, iz katerega je bila energija proizvedena, ter datum začetka in konca njene proizvodnje;
- (b) ali se potrdilo o izvoru nanaša na
 - (i) električno energijo,
 - (ii) plin, vključno z vodikom, ali
 - (iii) ogrevanje ali hlajenje;
- (c) identiteta, lokacija, vrsta in zmogljivost obrata, v katerem je bila energija proizvedena;
- (d) ali je obrat prejemal podporo za naložbe in ali je imela enota energije kakršne koli druge koristi od nacionalnega programa podpore ter vrsta programa podpore;
- (e) datum, ko je obrat začel obratovati, in
- (f) datum in država izdaje ter enotna identifikacijska številka.

V potrdilih o izvoru, ki jih izdajo obrati z manj kot 50 kW, se lahko navedejo poenostavljene informacije.

8. Če mora dobavitelj električne energije za namene točke (a) člena 3(9) Direktive 2009/72/ES dokazati delež ali količino energije iz obnovljivih virov v svoji mešanici energijskih virov, to stori z uporabo potrdil o izvoru, razen:

- (a) za delež svoje mešanice energijskih virov, ki ustreza morebitnim nedokumentiranim komercialnim ponudbam in za katerega lahko dobavitelj uporabi preostalo mešanico energijskih virov, ali
- (b) v primerih, ko se države članice odločijo, da proizvajalcu, ki prejema finančno podporo iz programa podpore, ne bodo izdale potrdil o izvoru.

Če so države članice določile, da imajo potrdila o izvoru za druge vrste energije, dobavitelji za razkritje uporabijo isto vrsto potrdil o izvoru za dobavljeno energijo. Prav tako se potrdila o izvoru, pripravljena v skladu s členom 14(10) Direktive 2012/27/EU, lahko uporabljajo za izpolnjevanje morebitnih zahtev po dokazovanju količine električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom. Za namene odstavka 2 tega člena se v primeru, ko se električna energija pridobiva iz soproizvodnje z visokim izkoristkom z uporabo obnovljivih virov, sme izdati samo eno potrdilo o izvoru, na katerem so navedene značilnosti obojega.

9. Države članice priznavajo potrdila o izvoru, ki jih izda druga država članica, v skladu s to direktivo, izključno kot dokazilo o podatkih iz odstavka 1 in točk (a) do (f) prvega pododstavka odstavka 7. Država članica se lahko odloči, da potrdila o izvoru ne bo priznala le, če upravičeno dvomi o točnosti, zanesljivosti ali verodostojnosti tega potrdila. Država članica obvesti Komisijo o takšni zavrnitvi in njeni utemeljitvi.

10. Če Komisija ugotovi, da zavrnitev priznanja potrdila o izvoru ni utemeljena, lahko sprejme sklep, s katerim od zadevne države članice zahteva, da potrdilo prizna.

11. Države članice ne priznavajo potrdil o izvoru, ki jih izda tretja država, razen če je Unija z navedeno tretjo državo sklenila sporazum o vzajemnem priznavanju potrdil o izvoru, izdanih v Uniji, in združitvenem sistemu potrdil o izvoru, vzpostavljenem v navedeni tretji državi, in le v primeru neposrednega uvoza ali izvoza energije.

12. Država članica lahko v skladu s pravom Unije uvede objektivna, pregledna in nediskriminatorna merila za uporabo potrdil o izvoru v skladu z obveznostmi iz člena 3(9) Direktive 2009/72/ES.

13. Komisija sprejme poročilo, v katerem oceni možnosti za uvedbo zelenega znaka na ravni Unije za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov, proizvedene v novih obratih. Dobavitelji informacije na potrdilih o izvoru uporabijo, da dokažejo skladnost z zahtevami takšnega znaka.

Člen 20

Dostop do omrežij in njihovo delovanje

1. Države članice po potrebi presodijo, ali je treba zaradi lažje vključitve plina iz obnovljivih virov razširiti obstoječo infrastrukturo plinskega omrežja.

2. Države članice po potrebi zahtevajo, da operaterji prenosnih sistemov in operaterji distribucijskih sistemov na njihovem ozemlju objavijo tehnična pravila v skladu s členom 8 Direktive 2009/73/ES, zlasti pravila za priključitev na omrežje, ki vključujejo zahteve za kakovost in tlak plina ter dodajanje vonja plinu. Države članice prav tako zahtevajo, da operaterji prenosnih sistemov in operaterji distribucijskih sistemov objavijo pristojbine za priključitev plina iz obnovljivih virov na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril.

3. Države članice v skladu s svojo oceno nujnosti gradnje nove infrastrukture za proizvodnjo energije za daljinsko ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov za doseganje cilja Unije iz člena 3(1) te direktive, ki je vključena v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu s Prilogo I k Uredbi (EU) 2018/1999, po potrebi sprejmejo ukrepe za razvoj infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki se bo prilagajala razvoju energije za ogrevanje in hlajenje v velikih obratih na biomaso, s sončno energijo, energijo okolice in geotermalno energijo kot tudi energije za ogrevanje in hlajenje z odvečno toploto in odvečnim hladom.

Člen 21

Samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov

1. Države članice zagotovijo, da imajo porabniki pravico, da postanejo samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov v skladu s tem členom.
2. Države članice zagotovijo, da imajo samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov sami ali prek združevalcev pravico, da:
 - (a) proizvajajo energijo iz obnovljivih virov, tudi za lastno porabo, shranjujejo in prodajajo svoje presežke električne energije, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, prek dobaviteljev električne energije in ureditev za medsebojno trgovanje, ne da bi se zanje uporabljali:
 - (i) v zvezi z električno energijo, ki jo porabijo iz omrežja ali jo vanj dovajajo, diskriminatorni ali nesorazmerni postopki in pristojbine ter omrežnine, ki ne odražajo stroškov;
 - (ii) v zvezi z njihovo lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki ostane v njihovem objektu, diskriminatorni ali nesorazmerni postopki in kakršne koli pristojbine ali takse;
 - (b) namestijo in upravljajo sisteme za shranjevanje električne energije v kombinaciji z obrati, ki proizvajajo električno energijo iz obnovljivih virov za samooskrbo, brez odgovornosti za morebitno podvajanje taks, vključno z omrežninami za shranjeno električno energijo, ki ostane v njihovem objektu;
 - (c) ohranijo svoje pravice in obveznosti kot končni porabniki;
 - (d) prejmejo plačilo, po potrebi tudi prek programov podpore, za lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo dovajajo v omrežje, pri čemer to plačilo odraža tržno vrednost te električne energije, upošteva pa se lahko tudi njena dolgoročna vrednost za omrežje, okolje in družbo.
3. Države članice lahko za samooskrbovalce z energijo iz obnovljivih virov uporabijo nediskriminatorne in sorazmerne pristojbine in takse v zvezi z njihovo lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki ostane v njihovem objektu, v enem ali več od naslednjih primerov:
 - (a) če je lastno proizvedena električna energija iz obnovljivih virov učinkovito podprta prek programov podpore, le kolikor s tem nista ogrožena gospodarska uspešnost projekta in spodbujevalni učinek takšne podpore, ali
 - (b) če od 1. decembra 2026 skupni delež obratov, ki proizvajajo električno energijo za samooskrbo, presega 8 % celotne inštalirane zmogljivosti države članice za proizvodnjo električne energije, in če je na podlagi analize stroškov in koristi, ki jo nacionalni regulatorni organ izvede v okviru odprtega, preglednega in participativnega postopka, dokazano, da določba iz točke (a)(ii) odstavka 2 bodisi povzroča znatno nesorazmerno breme za dolgoročno finančno vzdržnost elektroenergetskega sistema bodisi ustvarja spodbudo, ki presega tisto, kar je objektivno potrebno za doseganje stroškovno učinkovitega uvajanja energije iz obnovljivih virov, pri čemer takšnega bremena ali spodbude ni mogoče zmanjšati s sprejetjem drugih razumnih ukrepov, ali
 - (c) če je lastno proizvedena električna energija iz obnovljivih virov proizvedena v obratih, katerih inštalirana skupna zmogljivost za proizvodnjo električne energije presega 30 kW.
4. Države članice zagotovijo, da imajo samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov, ki se nahajajo v isti stavbi, vključno z večstanovanjskimi bloki, pravico, da so skupaj udeleženi pri dejavnostih iz odstavka 2 in se lahko dogovorijo o medsebojni delitvi energije iz obnovljivih virov, ki se proizvaja na njihovi lokaciji ali lokacijah, brez poseganja v omrežnine in druge ustrezne pristojbine, takse, dajatve in davke za posameznega samooskrbovalca z energijo iz obnovljivih virov. Države članice lahko razlikujejo med posameznimi samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov in skupaj delujočimi samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov. Vsakršno takšno različno obravnavanje mora biti sorazmerno in ustrezno utemeljeno.
5. Obrat samooskrbovalca z energijo iz obnovljivih virov ima lahko tretja stran v lasti ali z njim upravlja, kar zadeva namestitve, obratovanje, vključno z merjenjem porabe, in vzdrževanje, če za tretjo stran še naprej veljajo navodila samooskrbovalca z energijo iz obnovljivih virov. Tretja stran se ne obravnava kot samooskrbovalec z energijo iz obnovljivih virov.

6. Države članice vzpostavijo omogočitveni okvir za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov na podlagi ocene obstoječih neupravičenih ovir za samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in njenega potenciala na svojem ozemlju in v energetskih omrežjih. Ta omogočitveni okvir med drugim:

- (a) obravnava dostopnost samooskrbe z električno energijo iz obnovljivih virov za vse končne odjemalce, tudi tiste v gospodinjstvih z nizkimi dohodki ali v ranljivih gospodinjstvih;
- (b) odpravlja neupravičene ovire za financiranje projektov na trgu in obravnava ukrepe za lažji dostop do finančnih sredstev;
- (c) odpravlja druge neupravičene regulativne ovire za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;
- (d) obravnava spodbude za lastnike stavb, da ustvarijo možnosti za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;
- (e) samooskrbovalcem z energijo iz obnovljivih virov za njihovo lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo dovajajo v omrežje, odobri nediskriminatorni dostop do ustreznih obstoječih programov podpore in vseh delov trga z električno energijo;
- (f) zagotovi, da samooskrbovalci z energijo iz obnovljivih virov ustrezno in uravnoteženo prispevajo k delitvi skupnih stroškov v sistemu, kadar se električna energija dovaja v omrežje.

Države članice v svoje celovite nacionalne energetske in podnebne načrte ter poročila o napredku vključijo povzetek politik in ukrepov iz omogočitvenega okvira ter oceno njihovega izvajanja v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999.

7. Ta člen se uporablja brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU.

Člen 22

Skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov

1. Države članice zagotovijo, da so končni odjemalci, zlasti gospodinjstva, upravičeni do sodelovanja v skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, pri čemer ohranijo pravice ali obveznosti, ki jih imajo kot končni odjemalci, in se zanje ne smejo uporabiti neupravičeni ali diskriminatorni pogoji ali postopki, ki bi jim preprečili sodelovanje v skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, pod pogojem, da za zasebna podjetja njihovo sodelovanje ne pomeni osnovne gospodarske ali poklicne dejavnosti.

2. Države članice zagotovijo, da imajo skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov pravico:

- (a) do proizvodnje, porabe, shranjevanja in prodaje energije iz obnovljivih virov, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov;
- (b) da si v okviru skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov delijo energijo iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo proizvodne enote v lasti te skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, ob upoštevanju drugih zahtev iz tega člena ter ohranjanja pravic in obveznosti članov skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov kot odjemalcev;
- (c) da imajo nediskriminatoren dostop do vseh ustreznih energetskih trgov tako neposredno kot prek združevanja.

3. Države članice opravijo oceno obstoječih ovir in potenciala za razvoj skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov na svojem ozemlju.

4. Države članice zagotovijo omogočitveni okvir za spodbujanje in lajšanje razvoja skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov. S tem okvirom se med drugim zagotovi, da:

- (a) se odpravijo neupravičene regulativne in upravne ovire za skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov;
- (b) za skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, ki dobavljajo energijo oziroma zagotavljajo združevanje ali druge komercialne energetske storitve, veljajo določbe, ki so relevantne za takšne dejavnosti;

- (c) ustrezní operater distribucijskega sistema sodeluje s skupnostmi na področju energije iz obnovljivih virov, da bi olajšal prenose energije znotraj teh skupnosti;
 - (d) se za skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov uporabljajo pravični, sorazmerni in pregledni postopki, vključno s postopki registracije in licenciranja, ter omrežnine, ki odražajo stroške, pa tudi ustrezne pristojbine, dajatve in davki, s čimer se zagotovi, da ustrezno, pošteno in uravnoteženo prispevajo k delitvi skupnih stroškov v sistemu v skladu s pregledno analizo stroškov in koristi distribuiranih virov energije, ki jo pripravijo pristojni nacionalni organi;
 - (e) se skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov ne obravnavajo diskriminatorno, kar zadeva njihove dejavnosti, pravice in obveznosti, ki jih imajo kot končni odjemalci, proizvajalci, dobavitelji, operaterji distribucijskih sistemov ali drugi udeleženci na trgu;
 - (f) je sodelovanje v skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov na voljo vsem porabnikom, tudi tistim v gospodinjstvih z nizkimi dohodki ali ranljivih gospodinjstvih;
 - (g) so na voljo orodja za lažji dostop do financiranja in informacij;
 - (h) sta javnim organom pri omogočanju in vzpostavljanju skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov ter pri njihovi neposredni udeleženi pri tem zagotovljeni regulativna podpora in podpora za razvoj zmogljivosti;
 - (i) so določena pravila za zagotovitev enake in nediskriminatorne obravnave porabnikov, ki sodelujejo v skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.
5. Glavni elementi omogočitenega okvira iz odstavka 4 in njegovega izvajanja se vključijo v posodobitve celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrte držav članic in poročila o napredku v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999.
6. Države članice lahko določijo, da so skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov odprte za čezmejno sodelovanje.
7. Države članice pri zasnovi programov podpore brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU upoštevajo posebnosti skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, da bi jim omogočile enake možnosti za potegovanje za podporo kot drugim udeležencem na trgu.

Člen 23

Vključevanje energije iz obnovljivih virov v ogrevanje in hlajenje

1. Da bi spodbudila uporabo energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja, si vsaka država članica prizadeva za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v tem sektorju za okvirno 1,3 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobje 2021 do 2025 in 2026 do 2030, z začetkom pri deležu energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja leta 2020, ki se izraža kot nacionalni delež končne porabe energije in izračuna v skladu z metodologijo iz člena 7, brez poseganja v odstavek 2 tega člena. To povečanje je omejeno na okvirno 1,1 odstotne točke za tiste države članice, v katerih se odvečna toplota in odvečni hlad ne uporabljata. Države članice dajo prednost najboljšim razpoložljivim tehnologijam, kadar je to ustrezno.
2. Za namene odstavka 1 lahko vsaka država članica pri izračunu svojega deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter svojega povprečnega letnega povečanja v skladu z navedenim odstavkom:
 - (a) upošteva odvečno toploto in odvečni hlad, pri čemer je to omejeno na 40 % povprečnega letnega povečanja;
 - (b) kadar njen delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 60 %, šteje, da s takšnim deležem izpolnjuje povprečno letno povečanje, in
 - (c) kadar njen delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 50 %, vendar ne 60 %, šteje, da s takšnim deležem izpolnjuje polovico povprečnega letnega povečanja.

Ko se odločajo o ukrepih za uvajanje energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja, lahko države članice upoštevajo stroškovno učinkovitost, pri katerih bodo upoštevane strukturne ovire, ki nastanejo zaradi visokega deleža zemeljskega plina ali hlajenja ali zaradi razpršene strukture poselitve z nizko gostoto prebivalstva.

Kadar bi ti ukrepi povzročili nižjo stopnjo povprečnega letnega povečanja kot tisto iz odstavka 1 tega člena, države članice to objavijo, na primer v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih poročilih o napredku v skladu s členom 20 Uredbe (EU) 2018/1999, ter Komisiji predložijo utemeljitev, vključno z izbiro ukrepov iz drugega pododstavka tega odstavka.

3. Države članice lahko na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril določijo in objavijo seznam ukrepov ter lahko imenujejo in objavijo izvajalske subjekte, kot so dobavitelji goriva, javni ali strokovni organi, ki prispevajo k povprečnemu letnemu povečanju iz odstavka 1.

4. Države članice lahko izvedejo povprečno letno povečanje iz odstavka 1 med drugim z eno ali več od naslednjih možnosti:

- (a) fizično vključitvijo energije iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hlada v energijo in energetska goriva za ogrevanje in hlajenje;
- (b) neposrednimi blažilnimi ukrepi, kot je namestitev visokoučinkovitih sistemov ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov v stavbah ali uporaba energije iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hlada za postopke industrijskega ogrevanja in hlajenja;
- (c) posrednimi blažilnimi ukrepi na podlagi certifikatov, s katerimi se lahko trguje in ki s podporo posrednim blažilnim ukrepom dokazujejo skladnost z obveznostjo iz odstavka 1, ki jih izvaja drug gospodarski subjekt, kot je neodvisni inštalater tehnologije za energijo iz obnovljivih virov ali podjetje za energetske storitve, ki izvaja inštalacijske storitve na področju energije iz obnovljivih virov;
- (d) drugimi ukrepi politike z enakovrednim učinkom, da se doseže povprečno letno povečanje, določeno v odstavku 1, vključno z davčnimi ukrepi ali drugimi finančnimi spodbudami.

Države članice si pri sprejemanju in izvajanju ukrepov iz prvega pododstavka prizadevajo, da bi bili ukrepi dostopni za vse porabnike, zlasti tiste v gospodinjstvih z nizkimi dohodki ali v ranljivih gospodinjstvih, ki sicer ne bi imeli ustreznega začetnega kapitala, da bi jih lahko koristili.

5. Države članice lahko uporabljajo strukture za izvajanje in spremljanje ukrepov iz odstavka 3 tega člena, vzpostavljene v okviru nacionalnih obveznosti glede prihranka energije iz člena 7 Direktive 2012/27/EU.

6. Kadar so subjekti imenovani v skladu z odstavkom 3, države članice zagotovijo merljivost in preverljivost prispevka teh imenovanih subjektov ter da imenovani subjekti letno poročajo o:

- (a) skupni količini energije, dobavljene za ogrevanje in hlajenje;
- (b) skupni količini energije iz obnovljivih virov, dobavljene za ogrevanje in hlajenje;
- (c) količini odvečne toplote in odvečnega hlada, dobavljenega za ogrevanje in hlajenje;
- (d) deležu energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote in odvečnega hlada v skupni količini energije, dobavljene za ogrevanje in hlajenje, in
- (e) vrsti obnovljivega vira energije.

Člen 24

Daljinsko ogrevanje in hlajenje

1. Države članice zagotovijo, da se končnim porabnikom zagotovijo informacije o energetski učinkovitosti in deležu energije iz obnovljivih virov v njihovih sistemih za daljinsko ogrevanje in hlajenje na enostaven način, na primer na spletnih straneh dobaviteljev, na letnih računih ali na zahtevo.

2. Države članice določijo potrebne ukrepe in pogoje, da omogočijo uporabnikom sistemov daljinskega ogrevanja ali hlajenja, ki niso učinkoviti sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja ali takšen sistem ne bodo postali do 31. decembra 2025 na podlagi načrta, ki ga odobri pristojni organ, da se z namenom samoprodukcije energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov odklopijo iz sistema, tako da odpovejo ali spremenijo pogodbo.

Kadar je odpoved pogodbe povezana s fizičnim odklopom, se lahko za takšno odpoved pogodbe določi pogoj, da se plača nadomestilo za stroške, ki jih neposredno povzroči takšen fizični odklop, in za neamortizirani del sredstev, potrebnih za zagotavljanje toplote in hlada temu odjemalcu.

3. Države članice lahko omejijo pravico do odklopa z odpovedjo ali spremembo pogodbe v skladu z odstavkom 2 za odjemalce, ki lahko dokažejo, da bi se z načrtovano alternativno možnostjo dobave energije za ogrevanje ali hlajenje znatno izboljšala energetska učinkovitost. Ocena energetske učinkovitosti alternativne možnosti dobave lahko temelji na energetski izkaznici.

4. Države članice določijo potrebne ukrepe za zagotovitev, da sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja prispevajo k povečanju iz člena 23(1) te direktive z uresničitvijo vsaj ene od naslednjih dveh možnosti:

(a) Prizadevanje za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada pri daljinskem ogrevanju in hlajenju za vsaj eno odstotno točko kot letno povprečje, izračunano za obdobje 2021 do 2025 in za obdobje 2026 do 2030, z začetkom pri deležu energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada pri daljinskem ogrevanju in hlajenju leta 2020, izraženo kot delež končne porabe energije pri daljinskem ogrevanju in hlajenju, z izvajanjem ukrepov, ki naj bi po pričakovanih sprožili to povprečno letno povečanje v letih z običajnimi podnebnimi pogoji.

Države članice, katerih delež energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada pri daljinskem ogrevanju in hlajenju presega 60 %, lahko štejejo, da s takšnim deležem izpolnjujejo povprečno letno povečanje iz prvega pododstavka te točke.

Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu s Prilogo I k Uredbi (EU) 2018/1999 določijo potrebne ukrepe za uresničitev povprečnega letnega povečanja iz prvega pododstavka te točke;

(b) Zagotavljanje, da se za operaterje sistemov daljinskega ogrevanja ali hlajenja določi obveznost, da priključijo dobavitelje energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada ali da takšno priključitev ponudijo ter kupijo toploto ali hlad iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada od dobaviteljev, ki so tretje strani, na podlagi nediskriminatornih meril, ki jih določi pristojni organ zadevne države članice, kadar morajo storiti eno ali več od naslednjega:

(i) izpolniti povpraševanje novih odjemalcev;

(ii) nadomestiti obstoječe zmogljivosti za proizvodnjo toplote ali hlada ter

(iii) razširiti obstoječe zmogljivosti za proizvodnjo toplote ali hlada.

5. Kadar država članica uporabi možnost iz točke (b) odstavka 4, lahko operater sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja dobavitelju, ki je tretja stran, zavrne priključitev in nakup toplote ali hlada od njih, če:

(a) sistem zaradi drugih dobaviteljev odvečne toplote in odvečnega hlada, toplote ali hlada iz obnovljivih virov ali toplote ali hlada iz soproizvodnje z visokim izkoristkom nima zadostne zmogljivosti;

(b) toplota ali hlad, ki ga dobavi dobavitelj, ki je tretja stran, ne izpolnjuje tehničnih parametrov, potrebnih za priključitev sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja ter zagotovitev njegovega zanesljivega in varnega delovanja, ali

(c) lahko operater dokaže, da bi zagotavljanje dostopa povzročilo čezmerno povišanje stroškov toplote ali hlada za končne odjemalce v primerjavi s stroški za uporabo glavnega lokalnega vira oskrbe s toploto ali hladom, s katerim je obnovljivi vir ali odvečna toplota in odvečni hlad v konkurenčnem odnosu.

Države članice zagotovijo, da v primeru, ko operater sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja zavrne priključitev dobavitelja ogrevanja ali hlajenja v skladu s prvim pododstavkom, ta operater pristojnemu organu v skladu z odstavkom 9 predloži informacije o razlogih za zavrnitev ter pogojih in ukrepih, ki bi jih bilo treba sprejeti v sistemu, da bi omogočili priključitev.

6. Kadar država članica uporabi možnost iz točke (b) odstavka 4, lahko iz uporabe navedene točke izvzame operaterje naslednjih sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja:

(a) učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje;

(b) učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki izkorišča soproizvodnjo z visokim izkoristkom;

- (c) daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki je na podlagi načrta, ki ga odobri pristojni organ, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje do 31. decembra 2025;
- (d) daljinsko ogrevanje in hlajenje s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, manjšo od 20 MW.
7. Pravico do odklopa z odpovedjo ali spremembo pogodbe v skladu z odstavkom 2 lahko uveljavljajo posamezni odjemalci, skupna podjetja, ki jih oblikujejo odjemalci, ali stranke, ki delujejo v imenu odjemalcev. V primeru večstanovanjskih blokov se lahko takšen odklop v skladu z veljavnim stanovanjskim pravom izvede samo za celotno stavbo.
8. Države članice zahtevajo, da operaterji sistemov distribucije električne energije v sodelovanju z operaterji sistemov daljinskega ogrevanja ali hlajenja, ki delujejo na njihovem območju, najmanj vsaka štiri leta ocenijo potencial sistemov daljinskega ogrevanja ali hlajenja za izravnavo in druge sistemske storitve, vključno s prilagajanjem odjema in shranjevanjem presežne električne energije iz obnovljivih virov, ter ali bi bila uporaba ugotovljenega potenciala v primerjavi z alternativnimi možnostmi gospodarnejša z viri in stroškovno učinkovitejša.
9. Države članice zagotovijo, da pristojni organ jasno opredeli in uveljavlja pravice porabnikov ter pravila za upravljanje sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja v skladu s tem členom.
10. Državi članici ni treba uporabiti odstavkov 2 do 9 tega člena, če:
- (a) je njen delež daljinskega ogrevanja in hlajenja 24. decembra 2018 manjši ali enak 2 % skupne porabe energije pri ogrevanju in hlajenju;
- (b) je njen delež daljinskega ogrevanja in hlajenja povečan nad 2 % z razvijanjem novih učinkovitih sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, na podlagi njenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov v skladu s Prilogo I k Uredbi (EU) 2018/1999 ali ocene iz člena 15(7) te direktive ali
- (c) njen delež sistemov iz odstavka 6 tega člena predstavlja več kot 90 % celotne prodaje njenega daljinskega ogrevanja in hlajenja.

Člen 25

Vključevanje energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju

1. Za vključevanje uporabe energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju vsaka država članica določi obveznost za dobavitelje goriva, da zagotovijo, da delež energije iz obnovljivih virov v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju, do leta 2030 doseže vsaj 14 % (minimalni delež), v skladu z okvirnim začrtanim potekom, ki ga določi država članica in se izračuna v skladu z metodologijo iz tega člena ter členov 26 in 27. Komisija oceni to obveznost, da bi do leta 2023 predložila zakonodajni predlog za njeno povečanje, kadar pride do znatnega dodatnega zmanjšanja stroškov pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov ali kadar je to potrebno za izpolnjevanje mednarodnih zavez Unije za razogljičenje ali kadar to upravičuje znatno zmanjšanje porabe energije v Uniji.

Države članice lahko pri določitvi obveznosti za dobavitelje goriva izvzamejo različne dobavitelje goriva in različne nosilce energije ali med njimi razlikujejo, pri čemer zagotovijo, da se upoštevajo različne stopnje razvitosti in strošek različnih tehnologij.

Za izračun minimalnega deleža iz prvega pododstavka države članice:

- (a) upoštevajo tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, kadar se uporabljajo kot vmesni proizvod pri proizvodnji konvencionalnih goriv, in
- (b) lahko upoštevajo reciklirana ogljična goriva.

V okviru minimalnega deleža iz prvega pododstavka prispevek naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX kot deleža končne porabe energije v prometnem sektorju, leta 2022 znaša vsaj 0,2 %, leta 2025 vsaj 1 % in leta 2030 vsaj 3,5 %.

Države članice lahko dobavitelje goriva, ki dobavljajo gorivo v obliki električne energije ali tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, v zvezi s temi gorivi izvzamejo iz izpolnjevanja obveznosti minimalnega deleža naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Prilogi IX.

Pri določanju obveznosti iz prvega in četrtega pododstavka za zagotovitev doseganja v njiju določenega deleža, lahko države članice to med drugim storijo z ukrepi, ki so usmerjeni v obseg, energijsko vsebnost ali emisije toplogrednih plinov, če se dokaže, da sta dosežena minimalna deleža iz prvega in četrtega pododstavka.

2. Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, od 1. januarja 2021 dalje znašajo vsaj 70 %.

Komisija do 1. januarja 2021 sprejme delegirani akt v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z vzpostavitvijo ustreznih minimalnih pragov za prihranke emisij toplogrednih plinov za reciklirana ogljična goriva na podlagi ocene življenjskega cikla, pri kateri se upoštevajo posebne značilnosti vsakega goriva.

Člen 26

Posebna pravila za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo

1. Da bi za državo članico izračunali bruto končno porabo energije iz obnovljivih virov iz člena 7 in minimalni delež iz prvega pododstavka člena 25(1), delež pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter biomasnih goriv, porabljenih v prometu, če so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, ne presega za več kot 1 odstotno točko deleža teh goriv h končni porabi energije v sektorjih cestnega in železniškega prometa v letu 2020 v tej državi članici, z največ 7 % končne porabe energije v sektorjih cestnega in železniškega prometa v tej državi članici.

Kadar je ta delež v državi članici nižji od 1 %, se lahko poveča na največ 2 % končne porabe energije v sektorjih cestnega in železniškega prometa.

Države članice lahko določijo nižjo omejitev in za namene člena 29(1) lahko razlikujejo med različnimi vrstami pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri čemer upoštevajo najboljše razpoložljive informacije o vplivu posredne spremembe rabe zemljišč. Države članice lahko na primer določijo nižjo omejitev za delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, proizvedenih iz oljnic.

Če je delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, porabljenih v prometu, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, v državi članici omejen na delež, nižji od 7 %, ali se država članica odloči, da bo delež dodatno omejila, lahko ta država članica minimalni delež iz prvega pododstavka člena 25(1) ustrezno zmanjša za največ 7 odstotnih točk.

2. Da bi za državo članico izračunali bruto končno porabo energije iz obnovljivih virov iz člena 7 in minimalni delež iz prvega pododstavka člena 25(1), delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv, pri katerih obstaja visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z visoko zalogo ogljika, ne presega ravnih porabe takih goriv v tej državi članici v letu 2019, razen če so certificirana kot pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč v skladu s tem odstavkom.

Od 31. decembra 2023 se ta zgornja meja postopno znižuje in najpozneje do 31. decembra 2030 doseže 0 %.

Komisija do 1. februarja 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o stanju svetovne širitve proizvodnje zadevnih poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo.

Komisija do 1. februarja 2019 sprejme delegirani akt v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z določitvijo meril za certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč ter določitvijo surovin z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, v zvezi s katerimi se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z visoko zalogo ogljika. Poročilo in spremni delegirani akt temeljita na najboljših razpoložljivih znanstvenih podatkih.

Komisija do 1. septembra 2023 na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih podatkov pregleda merila, določena v delegiranem aktu iz četrtega pododstavka, in sprejme delegirane akte v skladu s členom 35 za spremembo teh meril in po potrebi vključitev začrtanega poteka za postopno zmanjšanje prispevka k cilju Unije iz člena 3(1) in k minimalnemu deležu iz prvega pododstavka člena 25(1), ki ga zagotavljajo pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, pri katerih obstaja visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz surovin, v zvezi s katerimi se ugotavlja znatna širitev proizvodnje na zemljišča z visoko zalogo ogljika.

Člen 27

Pravila za izračun glede minimalnih deležev energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju

1. Za izračun minimalnih deležev iz prvega in četrtega pododstavka odstavka člena 25(1) se uporabljajo naslednje določbe:

- (a) pri izračunu imenovalca, namreč energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v cestnem in železniškem prometu, ki se dobavljajo na trg za porabo ali uporabo, se upoštevajo motorni bencin, dizelsko gorivo, zemeljski plin, pogonska biogoriva, bioplín, obnovljiva tekoča in plinasta goriva nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, reciklirana ogljična goriva in električna energija, ki se dobavlja za sektorja cestnega in železniškega prometa;
- (b) pri izračunu števca, namreč količine energije iz obnovljivih virov, porabljene v prometnem sektorju za namene prvega pododstavka člena 25(1), se upošteva energijska vsebnost vseh vrst energije iz obnovljivih virov, ki se dobavlja za vse prometne sektorje, vključno z električno energijo iz obnovljivih virov, ki se dobavlja za sektorja cestnega in železniškega prometa. Države članice lahko upoštevajo tudi reciklirana ogljična goriva.

Pri izračunu števca je delež pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin iz dela B Priloge IX, razen za Ciper in Malto, največ 1,7 % energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, ki se dobavljajo na trg za porabo ali uporabo. Države članice lahko spremenijo to omejitev glede na razpoložljivost surovine, kadar je to upravičeno. Vse spremembe mora odobriti Komisija;

- (c) pri izračunu števca in imenovalca se uporabijo vrednosti energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, kot so določene v Prilogi III. Za določitev energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu, ki niso vključena v Prilogo III, države članice uporabijo ustrezne standarde ESO za določanje kurilnih vrednosti goriv. Če v ta namen ni bil sprejet noben standard ESO, se uporabijo ustrezni standardi ISO. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 za spremembo te direktive, tako da se prilagodi energijska vsebnost goriv, namenjenih uporabi v prometu, iz Priloge III v skladu z znanstvenim in tehničnim napredkom.

2. Za namene dokazovanja izpolnjevanja obveznosti glede minimalnih deležev iz člena 25(1)

- (a) se lahko šteje, da je delež pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v Prilogi IX, dvakratnik njihove energijske vsebnosti;
- (b) se šteje, da je delež električne energije iz obnovljivih virov 4-kratnik njene energijske vsebnosti, kadar se dobavlja za cestna vozila ter se lahko šteje, da je 1,5-kratnik njene energijske vsebnosti, kadar se dobavlja za železniški promet;
- (c) z izjemo goriv, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, se za prispevek goriv, ki se dobavljajo v letalskem in pomorskem sektorju, šteje, da je 1,2-kratnik njihove energijske vsebnosti.

3. Za izračun deleža električne energije iz obnovljivih virov, ki se dobavlja za cestna in železniška vozila, za namene odstavka 1 tega člena se države članice sklicujejo na dveletno obdobje pred letom, v katerem je bila elektrika dobavljena na njihovo ozemlje.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka se pri določitvi deleža električne energije za namene odstavka 1 tega člena, če gre za električno energijo, pridobljeno z neposredno povezavo z obratom, ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov in jo dobavlja cestnim vozilom, v celoti šteje, da gre za električno energijo iz obnovljivih virov.

Za zagotovitev, da se pričakovano povečanje povpraševanja po električni energiji v prometnem sektorju nad trenutnim osnovnim scenarijem izpolnjuje z dodatno zmogljivostjo za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, Komisija oblikuje okvir o dodatnosti v prometnem sektorju in predstavi različne možnosti, da bi določila osnovne scenarije držav članic in izmerila dodatnost.

Za namene tega odstavka, kadar se električna energija, neposredno ali prek proizvodnje vmesnih proizvodov, uporablja za proizvodnjo tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, se za določitev deleža energije iz obnovljivih virov uporabi povprečni delež električne energije iz obnovljivih virov v državi proizvodnje, kot je bil izračunan dve leti pred zadevnim letom.

Vendar se lahko električna energija, pridobljena z neposredno povezavo z obratom za proizvodnjo električne energije, v celoti šteje kot električna energija iz obnovljivih virov, kadar se uporabi za proizvodnjo tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, če obrat:

- (a) začne obratovati hkrati z obratom za proizvodnjo tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ali pozneje, in
- (b) ni priključen na omrežje ali pa je priključen na omrežje, vendar se lahko zagotovi dokaz, da se je zadevna električna energija dobavila brez odvzema električne energije iz omrežja.

Za električno energije, ki je bila vzeta iz omrežja, se lahko šteje, da je v celoti iz obnovljivih virov, če je proizvedena izključno iz obnovljivih virov in so bili zagotovljeni dokazi o obnovljivih lastnostih in morebitnih drugih ustreznih merilih, s čimer se zagotovi, da se obnovljive lastnosti te električne energije navedejo samo enkrat in samo v enem sektorju končne uporabe.

Komisija do 31. decembra 2021 sprejme delegirani akt v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z vzpostavitvijo metodologije Unije, s katero se določijo podrobna pravila, na podlagi katerih morajo gospodarski subjekti izpolnjevati zahteve iz petega in šestega pododstavka tega odstavka.

Člen 28

Druge določbe o energiji iz obnovljivih virov v prometnem sektorju

1. Da bi čim bolj zmanjšale tveganje večkratnega prevzema posameznih pošiljk v Uniji, države članice in Komisija okrepijo sodelovanje med nacionalnimi sistemi in med nacionalnimi sistemi ter prostovoljnimi sistemi in preverjalci, vzpostavljenimi v skladu s členom 30, med drugim tudi z izmenjavo podatkov, kadar je to ustrezno. Kadar pristojni organ ene od držav članic sumi ali odkrije goljufijo, o tem po potrebi obvesti druge države članice.

2. Komisija zagotovi, da se vzpostavi podatkovna zbirka Unije, ki omogoča sledenje tekočih in plinastih goriv, namenjenih uporabi v prometu, ki se lahko upoštevajo pri izračunu števca iz točke (b) člena 27(1) ali se upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka člena 29(1). Države članice od ustreznih gospodarskih subjektov zahtevajo, da v to podatkovno zbirko vnašajo informacije o opravljenih transakcijah in trajnostnih značilnostih teh goriv, vključno z emisijami toplogrednih plinov v njihovem življenjskem ciklu, od kraja proizvodnje do dobavitelja goriva, ki goriva da na trg. Država članica lahko vzpostavi nacionalno podatkovno zbirko, ki je povezana s podatkovno zbirko Unije, in ki zagotavlja, da se informacije, vnesene vanjo, takoj prenesejo med podatkovnimi zbirkami.

Dobavitelji goriva vnesejo informacije, potrebne za preverjanje izpolnjevanja zahtev iz prvega in četrtega pododstavka člena 25(1), v ustrezno podatkovno zbirko.

3. Države članice do 31. decembra 2021 sprejmejo ukrepe, da zagotovijo razpoložljivost goriv iz obnovljivih virov za promet, vključno z javno dostopnimi polnilnimi mesti visoke moči in drugo infrastrukturo za oskrbovanje z gorivom, kot je predvideno v njihovih nacionalnih okvirih politike v skladu z Direktivo 2014/94/EU.

4. Države članice imajo dostop do podatkovne zbirke Unije iz odstavka 2 tega člena. Sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da gospodarski subjekti v ustrezno podatkovno zbirko vnašajo točne informacije. Komisija zahteva, da sistemi, za katere velja odločitev na podlagi člena 30(4) te direktive, preverijo skladnost s to zahtevo, ko preverjajo skladnost s trajnostnimi merili za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva. Komisija vsaki dve leti objavi zbirne informacije iz podatkovne zbirke Unije v skladu s Prilogo VIII k Uredbi (EU) 2018/1999*.

5. Komisija do 31. decembra 2021 sprejme delegirane akte v skladu s členom 35 za dopolnitev te direktive z opredelitvijo metodologije za določanje deleža pogonskega biogoriva in bioplina za uporabo v prometu, pridobljenega v enotnem postopku s predelavo biomase s fosilnimi gorivi, ter z opredelitvijo metodologije za ocenjevanje prihrankov emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ter recikliranih ogljičnih goriv, s čimer zagotovi, da se ne pripiše dobropis za preprečene emisije za CO₂, za katerega zajetje je bil emisijski dobropis že pripisan na podlagi drugih pravnih določb.

6. Komisija do 25. junija 2019 in nato vsaki dve leti pregleda seznam surovin iz delov A in B Priloge IX, in sicer z namenom dodajanja surovin v skladu z načeli iz tretjega pododstavka.

Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 35 sprejme delegirane akte za spremembo seznama surovin iz delov A in B Priloge IX, tako da se na seznam dodajo, ne pa črtajo, surovine. Surovine, ki se lahko obdelajo le z naprednimi tehnologijami, se dodajo v del A Priloge IX. Surovine, ki se lahko predelajo v pogonska biogoriva ali bioplin za uporabo v prometu z najbolj razvitimi tehnologijami, se dodajo v del B Priloge IX.

Taki delegirani akti temeljijo na analizi potenciala surovine za proizvodnjo pogonskih biogoriv ali bioplina za uporabo v prometu, pri čemer upoštevajo vse od naslednjega:

- (a) načela krožnega gospodarstva in hierarhije ravnanja z odpadki, določena v Direktivi 2008/98/ES;
- (b) trajnostna merila Unije iz člena 29(2) do (7);
- (c) potrebo po preprečevanju znatnih izkrivljanj na trgih za (stranske) proizvode, odpadke ali ostanke;
- (d) potencial za doseganje znatnih prihrankov emisij toplogrednih plinov v primerjavi s fosilnimi gorivi na podlagi ocene življenjskega cikla emisij;
- (e) potrebo po preprečevanju negativnih posledic za okolje in biotsko raznovrstnost;
- (f) potrebo po preprečevanju ustvarjanja dodatnega povpraševanja po zemljiščih.

7. V okviru dvoletne ocene napredka v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 Komisija do 31. decembra 2025 oceni, ali obveznost glede naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenega iz surovin s seznama iz dela A Priloge IX, ki je določena v četrtem pododstavku člena 25(1), učinkovito spodbuja inovacije in zagotavlja prihranke emisij toplogrednih plinov v prometnem sektorju. Komisija v tej oceni analizira, ali uporaba tega člena učinkovito preprečuje dvojno upoštevanje energije iz obnovljivih virov.

Komisija po potrebi predloži predlog za spremembo obveznosti glede naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenega iz surovin s seznama iz dela A Priloge IX, ki je določena v četrtem pododstavku člena 25(1).

Člen 29

Trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva

1. Energija iz pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv se za namene iz točk (a), (b) in (c) tega pododstavka upošteva samo, če izpolnjuje trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov, določena v odstavkih 2 do 7 in 10:

- (a) prispevanje k doseganju cilja Unije iz člena 3(1) in deležev energije iz obnovljivih virov držav članic;

- (b) ocenjevanje izpolnjevanja obveznosti glede energije iz obnovljivih virov, vključno z obveznostjo iz člena 25;
- (c) upravičenost do finančne podpore za porabo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv.

Vendar morajo pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, pridobljena iz odpadkov in ostankov, razen ostankov iz kmetijstva, akvakulture, ribištva in gozdarstva, da bi se upoštevala za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka, izpolnjevati le merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz odstavka 10. Ta pododstavek se uporablja tudi za odpadke in ostanke, ki so pred nadaljnjo predelavo v pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva najprej predelana v proizvod.

Za električno energijo ter energijo za ogrevanje in hlajenje, ki je proizvedena iz trdnih komunalnih odpadkov, ne veljajo merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz odstavka 10.

Biomasa goriva morajo izpolnjevati trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz odstavkov 2 do 7 in 10, če se uporabljajo v obratih za proizvodnjo električne energije, energije za ogrevanje in hlajenje ali goriv s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 20 MW ali več v primeru trdnih biomasnih goriv in s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 2 MW ali več v primeru plinastih biomasnih goriv. Države članice lahko trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov uporabljajo tudi za obrate z manjšo skupno nazivno vhodno toplotno močjo.

Trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz odstavkov 2 do 7 in 10 se uporabljajo ne glede na geografski izvor biomase.

2. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, proizvedena iz odpadkov in ostankov, ki niso iz gozdarstva, temveč s kmetijskih zemljišč, se upošteva za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1 samo, če so operaterji ali nacionalni organi sprejeli načrte za spremljanje ali upravljanje za odpravo vplivov na kakovost tal in ogljik v tleh. Informacije o spremljanju in upravljanju teh vplivov se sporočajo v skladu s členom 30(3).

3. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, pridobljena iz kmetijske biomase, ki se upošteva za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin, pridobljenih na zemljišču velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 ali po tem mesecu enega od naslednjih statusov, ne glede na to, ali ima zemljišče še vedno ta status:

- (a) pragozd in druga gozdna zemljišča, tj. gozd in druga gozdna zemljišča z avtohtonimi vrstami, kjer ni jasno vidnih znakov človekovega delovanja in znatnih posegov v ekološke procese;
- (b) gozd in druga gozdna zemljišča z veliko biotsko raznovrstnostjo in velikim številom vrst, ki niso degradirana ali pri katerih je ustrezní pristojni organ ugotovil veliko biotsko raznovrstnost, razen če so na voljo dokazi, da proizvodnja navedene surovine ni posegala v navedene naravovarstvene namene;
- (c) območja, ki:
 - (i) so z zakonom določena kot naravovarstvena območja ali jih kot taka določi ustrezní pristojni organ, ali ki
 - (ii) so namenjena zaščiti redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, priznanih z mednarodnimi sporazumi ali vključenih na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave, če so priznani v skladu s prvim pododstavkom člena 30(4),

razen če so na voljo dokazi, da proizvodnja navedene surovine ni posegala v navedene naravovarstvene namene;

- (d) travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, ki zajema več kot en hektar in je:
 - (i) naravno, tj. ki bi ostalo travinje brez človekovega posega in ki ohranja naravno sestavo vrst ter ekološke značilnosti in procese, ali
 - (ii) nenaravno, tj. travinje, ki brez človekovega posega ne bi bilo več travinje in ki ima veliko število vrst in ki degradirano ter pri katerem je ustrezní pristojni organ ugotovil veliko biotsko raznovrstnost, razen če je dokazano, da je pridelovanje surovin nujno za ohranitev statusa travinja z veliko biotsko raznovrstnostjo.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi nadalje določi merila za opredelitev travinj, ki jih zajema točka (d) prvega pododstavka tega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

4. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, pridobljena iz kmetijske biomase, ki se upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin, pridobljenih na zemljišču z visoko zalogo ogljika, tj. zemljišču, ki je imelo januarja 2008 ali pred tem enega od naslednjih statusov in tega statusa nima več:

- (a) mokrišče, tj. zemljišče, ki je stalno ali večji del leta pokrito ali nasičeno z vodo;
- (b) nepretrgano gozdnato območje, tj. zemljišče, ki zajema več kot en hektar, poraslo z drevesi, višjimi od petih metrov, katerih krošnje pokrivajo več kot 30 % površine, ali drevesi, ki lahko navedene mejne vrednosti dosežejo in situ;
- (c) zemljišče, ki zajema več kot en hektar, poraslo z drevesi, višjimi od petih metrov, katerih krošnje pokrivajo med 10 % in 30 % površine, ali drevesi, ki lahko navedene mejne vrednosti dosežejo in situ, razen če so podani zanesljivi dokazi, da so zaloge ogljika na tem območju pred spremembo namembnosti in po njej takšne, da bi bili ob uporabi metodologije iz dela C Priloge V izpolnjeni pogoji iz odstavka 10 tega člena.

Ta odstavek se ne uporablja, če je imelo zemljišče ob času, ko je bila surovina pridobljena, enak status, kot ga je imelo januarja 2008.

5. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, pridobljena iz kmetijske biomase, ki se upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, se ne proizvedejo iz surovin z zemljišč, ki so bila januarja 2008 šotišča, razen če je dokazano, da se z obdelovanjem in pridelovanjem te surovine ne povzroči izsuševanje predhodno neizsušene prsti.

6. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz gozdne biomase, ki se upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, izpolnjujejo naslednja merila, da se čim bolj zmanjša tveganje uporabe gozdne biomase, pridobljene iz netrajnostne proizvodnje:

- (a) v državi, v kateri je bila pridobljena gozdna biomasa, veljajo nacionalni ali podnacionalni zakoni, ki se uporabljajo na območju sečnje, ter sistemi spremljanja in izvrševanja za zagotovitev, da:
 - (i) so dejavnosti sečnje zakonite;
 - (ii) na pospravljenih površinah poteka obnovitev gozda;
 - (iii) so območja, ki so z mednarodnim ali nacionalnim pravom določena kot naravovarstvena območja ali jih kot taka določi ustrezní pristojni organ, vključno z mokrišči in šotišči, zaščiteni;
 - (iv) se sečnja izvaja ob upoštevanju ohranjanja kakovosti tal in biotske raznovrstnosti, da bi se čim bolj zmanjšali negativni vplivi, ter
 - (v) se s sečnjo ohranja ali izboljšuje dolgoročna proizvodna zmogljivost gozda;
- (b) kadar dokazi iz točke (a) tega odstavka niso na voljo, se pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz gozdne biomase upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, če so na ravni gozdarskega območja izvora vzpostavljeni sistemi upravljanja za zagotovitev, da:
 - (i) so dejavnosti sečnje zakonite;
 - (ii) na pospravljenih površinah poteka obnovitev gozda;
 - (iii) so območja, ki so z mednarodnim ali nacionalnim pravom določena kot naravovarstvena območja ali jih kot taka določi ustrezní pristojni organ, vključno z mokrišči in šotišči, zaščiteni, razen če so na voljo dokazi, da pridelovanje te surovine ni posegalo v navedene naravovarstvene namene;
 - (iv) se sečnja izvaja ob upoštevanju ohranjanja kakovosti tal in biotske raznovrstnosti, da bi se čim bolj zmanjšali negativni vplivi, ter
 - (v) se s sečnjo ohranja ali izboljšuje dolgoročna proizvodna zmogljivost gozda.

7. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz gozdne biomase, ki se upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, izpolnjujejo naslednja merila glede rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF):

(a) država izvora gozdne biomase ali organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje izvora gozdne biomase:

(i) je pogodbenica Pariškega sporazuma;

(ii) je predložila nacionalno določeni prispevek (NDC) k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), ki zajema emisije in odvzeme zaradi kmetijstva, gozdarstva in rabe zemljišč ter zagotavlja, da se spremembe v zalogah ogljika, povezane s pridobivanjem biomase, upoštevajo pri zavezi države k zmanjšanju ali omejitvi emisij toplogrednih plinov, kot je določeno v NDC, ali

(iii) v skladu s členom 5 Pariškega sporazuma veljajo nacionalni ali podnacionalni zakoni, ki se uporabljajo na območju sečnje, da se ohranijo ali povečajo zaloge in ponori ogljika, pri čemer se zagotovijo dokazi, da sporočene emisije iz sektorja LULUCF ne presegajo odvzemov;

(b) kadar dokazi iz točke (a) tega odstavka niso na voljo, se pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz gozdne biomase upoštevajo za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1, če so na ravni gozdarskih območij izvora vzpostavljeni sistemi upravljanja za zagotovitev ohranitve ali dolgoročnega povečanja ravnih zalog in ponorov ogljika v gozdu.

8. Komisija do 31. januarja 2021 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi operativne smernice glede dokazov za dokazovanje izpolnjevanja meril iz odstavkov 6 in 7 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

9. Na podlagi razpoložljivih podatkov Komisija do 31. decembra 2026 oceni, ali merila iz odstavkov 6 in 7 učinkovito minimizirajo tveganje uporabe gozdne biomase, pridobljene iz netrajnostne proizvodnje, ter upoštevajo merila LULUCF.

Komisija po potrebi za obdobje po letu 2030 predloži zakonodajni predlog za spremembo meril iz odstavkov 6 in 7.

10. Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, ki se upoštevajo za namene iz odstavka 1, so:

(a) najmanj 50 % pri pogonskih biogorivih, bioplinu, porabljenem v prometnem sektorju, in drugih tekočih biogorivih, proizvedenih v obratih, ki so obratovali 5. oktobra 2015 ali pred tem;

(b) najmanj 60 % pri pogonskih biogorivih, bioplinu, porabljenem v prometnem sektorju, in drugih tekočih biogorivih, proizvedenih v obratih z začetkom obratovanja po vključno 6. oktobru 2015 do 31. decembra 2020;

(c) najmanj 65 % pri pogonskih biogorivih, bioplinu, porabljenem v prometnem sektorju, in drugih tekočih biogorivih, proizvedenih v obratih z začetkom obratovanja po vključno 1. januarju 2021;

(d) najmanj 70 % pri proizvodnji električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje iz biomasnih goriv, ki se uporabljajo v obratih z začetkom obratovanja po vključno 1. januarju 2021 do 31. decembra 2025, ter 80 % pri obratih, ki začnejo obratovati po vključno 1. januarju 2026.

Za obrat se šteje, da obratuje, ko se je začela fizična proizvodnja pogonskih biogoriv, bioplina, porabljenega v prometnem sektorju, in drugih tekočih biogoriv ter fizična proizvodnja ogrevanja in hlajenja ter električne energije iz biomasnih goriv.

Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv, bioplina, porabljenega v prometnem sektorju, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, ki se uporabljajo v obratih za proizvodnjo energije za ogrevanje in hlajenje ter električne energije, se izračunajo v skladu s členom 31(1).

11. Električna energija iz biomasnih goriv se upošteva za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1 samo, če izpolnjuje eno ali več od naslednjih zahtev:

- (a) proizvaja se v obratih s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, manjšo od 50 MW;
- (b) za obrate s skupno nazivno vhodno toplotno močjo med 50 in 100 MW se proizvaja z uporabo tehnologije sproizvodnje z visokim izkoristkom, ali za obrate, ki so namenjeni samo proizvodnji električne energije in dosegajo raven energetske učinkovitosti, povezano z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami (BAT-AEEL), kot je opredeljeno v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2017/1442 ⁽¹⁾;
- (c) za obrate s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 100 MW se proizvaja bodisi z uporabo tehnologije sproizvodnje z visokim izkoristkom, ali za obrate, ki so namenjeni samo proizvodnji električne energije in dosegajo neto električni izkoristek v višini najmanj 36 %;
- (d) proizvaja se z zajemanjem in shranjevanjem CO₂ iz biomase.

Za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena se obrati, ki so namenjeni samo proizvodnji električne energije, upoštevajo samo, če fosilna goriva niso uporabljena kot glavno gorivo in če ni stroškovno učinkovite možnosti za uporabo tehnologije za sproizvodnjo z visokim izkoristkom glede na oceno, opravljeno v skladu s členom 14 Direktive 2012/27/EU.

Za namene točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena se ta odstavek uporablja le za obrate, ki začnejo obratovati ali ki začnejo uporabljati biomasna goriva po 25. decembru 2021. Za namene točke (c) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena ta odstavek ne posega v podporo v okviru programov podpore v skladu s členom 4, odobrenih do 25. decembra 2021.

Države članice lahko za obrate z nižjo nazivno vhodno toplotno močjo določijo strožje zahteve glede energetske učinkovitosti, kot so navedene v prvem pododstavku.

Prvi pododstavek se ne uporablja za električno energijo iz obratov, ki so predmet posebnega obvestila države članice Komisiji na podlagi ustreznega utemeljenega obstoja tveganj za zanesljivost oskrbe z električno energijo. Komisija po preučitvi obvestila sprejme odločitve ob upoštevanju elementov iz obvestila.

12. Države članice za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena ter brez poseganja v člena 25 in 26 ne smejo odkloniti upoštevanja pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, pridobljenih v skladu s tem členom, iz drugih razlogov, povezanih s trajnostnostjo. Ta odstavek ne posega v javno podporo, dodeljeno v okviru programov podpore, ki so bili odobreni pred 24. decembrom 2018.

13. Države članice lahko za namene iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena za določeno obdobje odstopajo od meril iz odstavkov 2 do 7 ter 10 in 11 tega člena, tako da sprejmejo drugačna merila za:

- (a) obrate, ki se nahajajo v najbolj oddaljeni regiji v skladu s členom 349 PDEU, kolikor takšni obrati proizvajajo električno energijo oziroma energijo za ogrevanje ali hlajenje iz biomasnih goriv, ter
- (b) biomasna goriva, ki se uporabljajo v obratih iz točke (a) tega pododstavka, ne glede na kraj izvora te biomase, če so takšna merila objektivno upravičena za to, da bi v tej najbolj oddaljeni regiji zagotovili nemoteno uvajanje meril iz odstavkov 2 do 7 ter 10 in 11 tega člena in s tem spodbudili prehod s fosilnih goriv na trajnostna biomasna goriva.

Drugačna merila iz tega odstavka so predmet posebnega obvestila zadevne države članice Komisiji.

14. Države članice lahko za namene točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1 določijo dodatna trajnostna merila za biomasna goriva.

Komisija do 31. decembra 2026 oceni morebiten vpliv takšnih dodatnih meril na notranji trg in po potrebi priloži predlog za zagotavljanje harmonizacije le-teh.

⁽¹⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2017/1442 z dne 31. julija 2017 o določitvi zaključkov o najboljših razpoložljivih tehnikah (BAT) v skladu s Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta za velike kurilne naprave (UL L 212, 17.8.2017, str. 1).

Člen 30

Preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov

1. Če se pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva ali druga goriva, ki se lahko upoštevajo pri izračunu števca iz točke (b) člena 27(1), upoštevajo za namene iz členov 23 in 25 ter iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka člena 29(1), države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da dokažejo, da so izpolnjena trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov, določena v členu 29(2) do (7) in (10). Za te namene od gospodarskih subjektov zahtevajo, da uporabijo sistem masne bilance, ki:

- (a) omogoča, da se pošiljke surovin ali goriv z različnimi trajnostnimi značilnostmi in značilnostmi glede prihranka emisij toplogrednih plinov lahko mešajo, na primer v zaboju, predelovalnem ali logističnem obratu, infrastrukturi ali mestu za prenos in distribucijo;
- (b) omogoča, da se pošiljke surovin z različno energijsko vsebnostjo lahko mešajo za namene nadaljnje predelave, če je velikost pošiljk prilagojena njihovi energijski vsebnosti;
- (c) zahteva, da informacije o trajnostnih značilnostih in značilnostih glede prihranka emisij toplogrednih plinov ter velikosti pošiljk iz točke (a) veljajo tudi za mešanico, ter
- (d) določa, da mora biti vsota vseh pošiljk, odstranjenih iz mešanice, opisana, kot da ima enake trajnostne značilnosti, v enakih količinah, kot vsota vseh pošiljk, dodanih mešanici, ter da se mora to ravnotežje pa doseči v ustreznem časovnem obdobju.

S sistemom masne bilance se zagotovi, da se vsaka pošiljka v točki (a), (b) ali (c) prvega pododstavka člena 7(1) za namene izračuna bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov upošteva samo enkrat ter se zagotovijo informacije o tem, ali je bila dodeljena podpora za proizvodnjo te pošiljke, in če je bila, informacije o vrsti programa podpore.

2. V primeru predelave pošiljke se informacije o značilnostih pošiljke glede trajnostnosti in prihranka emisij toplogrednih plinov prilagodijo in veljajo za produkt v skladu z naslednjimi pravili:

- (a) kadar se s predelavo pošiljke surovin ustvari samo en produkt, ki je namenjen za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, ali biomasnih goriv, tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ali recikliranih ogljičnih goriv, se velikost pošiljke in pripadajoče vrednosti značilnosti glede trajnostnosti in prihranka emisij toplogrednih plinov prilagodijo z uporabo pretvorbenega faktorja, ki izraža razmerje med maso produkta, namenjenega za tako proizvodnjo, ter maso surovin na začetku postopka;
- (b) kadar se s predelavo pošiljke surovin ustvari več produktov, ki so namenjeni za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, ali biomasnih goriv, tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ali recikliranih ogljičnih goriv, se uporabita pretvorbeni faktor in masna bilanca za vsak produkt posebej.

3. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da gospodarski subjekti predložijo zanesljive informacije v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti glede pragov prihrankov emisij toplogrednih plinov, določenih v členu 25(2) in sprejetih v skladu z navedenim členom, ter trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov, določenih v členu 29(2) do (7) in (10), ter da gospodarski subjekti zadevni državi članici na zahtevo dajo na voljo podatke, ki so bili uporabljeni za pripravo informacij. Države članice od gospodarskih subjektov zahtevajo, da zagotovijo ustrezen standard neodvisne revizije informacij, ki jih predložijo, in da dokažejo, da so to storili. Za skladnost s točko (a) člena 29(6) in točko (a) člena 29(7) se lahko do prve točke zbiranja gozdne biomase uporabi revizija prve ali druge stranke. Z revizijo se preveri, ali so sistemi, ki jih uporabljajo gospodarski subjekti, natančni, zanesljivi in zaščiteni pred goljufijami, kar vključuje preverjanje, da materiali niso namerno spremenjeni ali zavrženi, tako da bi pošiljka ali njen del lahko postal odpadek ali ostanek. Ocenijo se pogostost in metodologija vzorčenja ter zanesljivost podatkov.

Obveznosti iz tega odstavka veljajo, ne glede na to, ali so pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva, tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ali reciklirana ogljična goriva proizvedena v Uniji ali uvožena. Informacije o geografskem izvoru in vrsti uporabljene surovine za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva po dobaviteljih goriva se porabnikom zagotovijo na spletnih mestih operaterjev, dobaviteljev ali zadevnih pristojnih organov ter se letno posodablja.

Države članice Komisiji v zbirni obliki predložijo informacije iz prvega pododstavka tega odstavka. Komisija jih v povzeti obliki objavi na platformi za elektronsko poročanje iz člena 28 Uredbe (EU) 2018/1999 in pri tem varuje zaupnost poslovno občutljivih informacij.

4. Komisija lahko odloči, da prostovoljni nacionalni ali mednarodni sistemi, ki določajo standarde za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv ali drugih goriv, ki se lahko upoštevajo pri izračunu števca iz točke (b) člena 27(1), zagotavljajo točne podatke o prihrankih emisij toplogrednih plinov za namene člena 25(2) in člena 29(10), dokazujejo, da so izpolnjene določbe iz člena 27(3) ter člena 28(2) in (4), ali dokazujejo, da pošiljke pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv izpolnjujejo trajnostna merila iz člena 29(2) do (7). Pri dokazovanju izpolnjevanja meril, določenih v členu 29(6) in (7), se operaterji lahko odločijo, da zahtevane dokaze predložijo neposredno na ravni območij izvora. Komisija lahko za namene točke (c)(ii) prvega pododstavka člena 29(3) prizna območja za ohranjanje redkih, ranljivih ali ogroženih ekosistemov ali vrst, priznana v mednarodnih sporazumih ali uvrščena na sezname medvladnih organizacij ali Mednarodne zveze za ohranjanje narave.

Komisija se lahko odloči, da navedeni sistemi vsebujejo točne informacije o ukrepih, sprejetih za zaščito tal, vode in zraka, sanacijo degradiranih zemljišč, izogibanje prekomerni porabi vode na območjih, kjer vode primanjkuje, ter za certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

5. Komisija odločitve na podlagi odstavka 4 tega člena sprejme z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3). Take odločitve veljajo največ pet let.

Komisija zahteva, da ji vsak prostovoljni sistem, glede katerega sprejme odločitev na podlagi odstavka 4, do 30. aprila vsako leto predloži poročilo, ki obravnava vse točke iz Priloge IX k Uredbi (EU) 2018/1999. Poročilo se nanaša na predhodno koledarsko leto. Obveznost predložitve poročila velja le za prostovoljne sisteme, ki delujejo najmanj 12 mesecev.

Komisija poročila, ki jih pripravijo prostovoljni sistemi, v zbirni obliki ali po potrebi v celoti objavi na platformi za elektronsko poročanje iz člena 28 Uredbe (EU) 2018/1999.

6. Države članice lahko vzpostavijo nacionalne sisteme, v okviru katerih se izpolnjevanje trajnostnih meril in meril za prihrankov emisij toplogrednih plinov, določenih v členu 29(2) do (7) in (10), ter obveznosti glede pragov prihrankov emisij toplogrednih plinov za tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ter reciklirana ogljična goriva, določenih v členu 25(2) in sprejetih v skladu z navedenim členom ter členom 28(5), preverja skozi celotno nadzorno verigo, ki vključuje pristojne nacionalne organe.

Država članica lahko tak nacionalni sistem priglasí Komisiji. Komisija tak sistem prednostno oceni, da bi olajšala vzajemno dvostransko ali večstransko priznavanje sistemov za preverjanje izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihrankov emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva ter upoštevanja pragov prihrankov emisij toplogrednih plinov za druga goriva, ki se lahko upoštevajo pri izračunu števca iz točke (b) člena 27(1). Komisija lahko z izvedbenimi akti odloči, ali tak priglašeni nacionalni sistem izpolnjuje pogoje iz te direktive. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

Kadar je odločitev pozitivna, sistemi, vzpostavljeni v skladu s tem členom, ne zavrnejo medsebojnega priznavanja s sistemom zadevne države članice glede preverjanja izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihrankov emisij toplogrednih plinov, določenih v členu 29(2) do (7) in (10), ter upoštevanja pragov prihranka toplogrednih plinov, določenih v členu 25(2) in sprejetih v skladu z navedenim členom.

7. Komisija sprejme odločitev v skladu z odstavkom 4 tega člena le, če zadevni sistem izpolnjuje ustrezne standarde glede zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije ter zagotavlja ustrezna jamstva, da noben material ni bil namerno

spremenjen ali zavržen, na podlagi česar bi bila pošiljka ali njen del zajeta v Prilogi IX. V primeru sistemov za merjenje prihrankov emisij toplogrednih plinov taki sistemi prav tako izpolnjujejo metodološke zahteve iz Priloge V ali VI. V primeru območij velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti iz točke (c)(ii) prvega pododstavka člena 29(3) sezname takih območij izpolnjujejo ustrezne standarde objektivnosti in skladnosti z mednarodno priznanimi standardi ter omogočajo ustrezne pritožbene postopke.

Prostovoljni sistemi iz odstavka 4 redno in vsaj enkrat letno objavijo seznam svojih organov za certificiranje, ki opravljajo neodvisne revizije, pri čemer za vsak tak organ navedejo, kateri subjekt ali nacionalni javni organ ga je priznal in kateri subjekt ali nacionalni javni organ ga spremlja.

8. Za zagotovitev učinkovitega in harmoniziranega preverjanja izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov ter določb o pogonskih biogorivih, drugih tekočih biogorivih in biomasnih gorivih z nizkim ali visokim tveganjem za neposredno in posredno spremembo rabe zemljišč ter zlasti za preprečevanje goljufij Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobna izvedbena pravila, vključno z ustreznimi standardi glede zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije, od vseh prostovoljnih sistemov pa zahteva, da navedene standarde uporabljajo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

V teh izvedbenih aktih Komisija posebno pozornost nameni potrebi po čim večjem zmanjšanju upravnega bremena. V izvedbenih aktih se določi časovni okvir, v katerem morajo prostovoljni sistemi uveljaviti te standarde. Komisija lahko razveljavi odločitve o priznanju prostovoljnih sistemov na podlagi odstavka 4, če ti sistemi ne izvajajo teh standardov v določenem časovnem okviru. Če država članica izrazi pomisleke, da prostovoljni sistem ne deluje v skladu s standardi zanesljivosti, preglednosti in neodvisne revizije, ki so podlaga za odločitve iz odstavka 4, Komisija zadevo razižče in ustrezno ukrepa.

9. Če gospodarski subjekt predloži dokaz ali podatke, pridobljene v skladu s sistemom, za katerega je bila sprejeta odločitev na podlagi odstavka 4 ali 6 tega člena, v okviru navedene odločitve, država članica od dobavitelja ne zahteva, da predloži nadaljnja dokazila o izpolnjevanju trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov, določenih v členu 29(2) do (7) in (10).

Pristojni organi držav članic nadzorujejo delovanje organov za certificiranje, ki opravljajo neodvisne revizije v okviru prostovoljnega sistema. Organi za certificiranje na zahtevo pristojnih organov predložijo vse ustrezne informacije, potrebne za nadzor dejavnosti, vključno s točnim datumom, časom in krajem revizije. Če država članica odkrije primere neskladnosti, o tem brez odlašanja obvesti prostovoljni sistem.

10. Komisija na zahtevo države članice, ki lahko temelji na zahtevi gospodarskega subjekta, na podlagi vseh razpoložljivih dokazov preuči, ali so bila v zvezi z virom pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv ter pragovi prihrankov emisij toplogrednih plinov, določenimi v členu 25(2) in sprejetimi v skladu z navedenim členom, izpolnjena trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz člena 29(2) do (7) in (10).

Komisija v šestih mesecih po prejemu takšne zahteve in v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3) z izvedbenimi akti odloči, ali sme zadevna država članica:

- (a) upoštevati pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva in druga goriva, ki se lahko upoštevajo pri izračunu števca iz točke (b) člena 27(1) iz tega vira za namene iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka člena 29(1), ali
- (b) lahko z odstopanjem od odstavka 9 tega člena od dobaviteljev vira pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, biomasnih goriv in drugih goriv, ki se lahko upoštevajo pri izračunu števca iz točke (b) člena 27(1), zahteva, da zagotovijo dodatne dokaze o izpolnjevanju teh trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov ter upoštevanju teh pragov prihrankov emisij toplogrednih plinov.

Člen 31

Izračun vpliva pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv na toplogredne pline

1. Prihranek emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv za namene člena 29(10) se izračuna na enega od naslednjih načinov:
 - (a) če je privzeta vrednost za prihranek emisij toplogrednih plinov za proizvodne postopke določena v delu A ali B Priloge V za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva ter delu A Priloge VI za biomasna goriva, pri čemer je vrednost e_1 za ta pogonska biogoriva ali druga tekoča biogoriva, izračunana v skladu s točko 7 dela C Priloge V, ter za ta biomasna goriva, izračunana v skladu s točko 7 dela B Priloge VI, enaka ali manjša od nič, z uporabo navedene privzete vrednosti;
 - (b) z uporabo dejanske vrednosti, izračunane v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge V za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva ter delu B Priloge VI za biomasna goriva;
 - (c) z uporabo vrednosti, izračunane kot vsota elementov formul iz točke 1 dela C Priloge V, pri čemer se lahko za nekatere elemente uporabijo razčlenjene privzete vrednosti iz dela D ali E Priloge V, in dejanskih vrednosti, izračunanih v skladu z metodologijo, določeno v delu C Priloge V, za vse druge elemente, ali
 - (d) z uporabo vrednosti, izračunane kot vsota elementov formul iz točke 1 dela B Priloge VI, pri čemer se lahko za nekatere elemente uporabijo razčlenjene privzete vrednosti iz dela C Priloge VI, in dejanskih vrednosti, izračunanih v skladu z metodologijo, določeno v delu B Priloge VI, za vse druge elemente.
2. Države članice lahko Komisiji predložijo poročila, ki vključujejo informacije o tipičnih emisijah toplogrednih plinov iz pridelave kmetijskih surovin na območjih na njihovem ozemlju, ki so uvrščena na raven 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot (NUTS) ali na bolj razčlenjeno raven NUTS v skladu z Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Tem poročilom priložijo opis metode in virov podatkov, uporabljenih pri izračunu ravni emisij. V navedeni metodi se upoštevajo značilnosti tal, podnebje in pričakovani donos surovin.
3. Komisiji se lahko v primeru ozemelj zunaj Unije posredujejo poročila, ki so enakovredna poročilom iz odstavka 2 in ki jih pripravijo pristojni organi.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti odloči, da poročila iz odstavkov 2 in 3 tega člena vsebujejo točne podatke za namene merjenja emisij toplogrednih plinov, povezanih s pridelavo surovin za kmetijsko biomaso, ki se proizvajajo na območjih, vključenih v takšna poročila, za namene člena 29(10). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

Ti podatki se na podlagi teh odločitev lahko uporabljajo namesto razčlenjenih privzetih vrednosti za pridelavo, določenih v delu D ali E Priloge V za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva ter v delu C Priloge VI za biomasna goriva.

5. Komisija pregleduje priloge V in VI, da se v utemeljenih primerih dodajo ali revidirajo vrednosti za postopke proizvodnje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv. Pri navedenih pregledih preuči, ali bi bilo treba spremeniti tudi metodologijo, določeno v delu C Priloge V in delu B Priloge VI.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35, da, kadar je primerno, spremeni priloge V in VI, tako da doda ali revidira privzete vrednosti ali spremeni metodologijo.

V primeru kakršne koli prilagoditve ali dodajanja privzetih vrednosti na seznamu v prilogah V in VI:

- (a) kadar je prispevek dejavnika k skupnim emisijam majhen, obstajajo omejene spremembe ali so stroški ali težavnost določitve dejanskih vrednosti visoki, so privzete vrednosti tipične vrednosti običajnih proizvodnih procesov;
- (b) v vseh drugih primerih so privzete vrednosti konzervativne v primerjavi z običajnimi proizvodnimi procesi.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (nuts) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

6. Kadar je treba zagotoviti enotno uporabo dela C Priloge V in dela B Priloge VI, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se določijo podrobne tehnične specifikacije, ki vključujejo opredelitve pojmov, pretvorbene faktorje, izračun letnih emisij iz pridelave ali prihrankov emisij zaradi sprememb nadzemnih in podzemnih zalog ogljika na že obdelanih zemljiščih ter izračun prihrankov emisij zaradi zajemanja, nadomeščanja in geološkega shranjevanja CO₂. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

Člen 32

Izvedbeni akti

Izvedbeni akti iz drugega pododstavka člena 29(3), člena 29(8), prvega pododstavka člena 30(5), drugega pododstavka člena 30(6), prvega pododstavka člena 30(8), prvega pododstavka člena 31(4) in člena 31(6) te direktive v celoti upoštevajo določbe v zvezi z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov v skladu s členom 7a Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 33

Spremljanje s strani Komisije

1. Komisija spremlja izvor pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, ki se porabijo v Uniji, ter učinke njihove proizvodnje, tudi posrednih vplivov izpodrivanja, na rabo zemljišč v Uniji in glavnih tretjih državah dobaviteljicah. Takšno spremljanje temelji na celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtih držav članic in ustreznih poročilih o napredku v skladu s členi 3, 17 in 20 Uredbe (EU) 2018/1999, poročilih ustreznih tretjih držav in medvladnih organizacij ter znanstvenih študijah in drugih ustreznih informacijah. Komisija tudi spremlja spremembe cen surovin, povezane z izkoriščanjem biomase za pridobivanje energije, ter s tem povezane pozitivne in negativne učinke na varnost hrane.

2. Komisija vodi dialog s tretjimi državami, proizvajalci pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, potrošniškimi organizacijami in civilno družbo ter z njimi izmenjuje informacije o splošnem izvajanju ukrepov iz te direktive v zvezi s pogonskimi biogorivi, drugimi tekočimi biogorivi in biomasnimi gorivi. V navedenem okviru je pozorna zlasti na učinek, ki bi ga proizvodnja pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv lahko imela na cene hrane.

3. Komisija leta 2026 po potrebi predloži zakonodajni predlog regulativnega okvira za spodbujanje energije iz obnovljivih virov za obdobje po letu 2030.

Ta predlog upošteva izkušnje izvajanja te direktive, vključno s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov, ter tehnološki razvoj na področju energije iz obnovljivih virov.

4. Komisija leta 2032 objavi poročilo o pregledu uporabe te direktive.

Člen 34

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za energetske unijo, ustanovljen s členom 44 Uredbe (EU) 2018/1999.

2. Ne glede na odstavek 1 pri zadevah v zvezi s trajnostnostjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv Komisiji pomaga Odbor za trajnost pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L 350, 28.12.1998, str. 58).

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 35

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz drugega pododstavka člena 8(3), drugega pododstavka člena 25(2), četrtega pododstavka člena 26(2), petega pododstavka člena 26(2), točke (c) člena 27(1), sedmega pododstavka člena 27(3), člena 28(5), drugega pododstavka člena 28(6) in drugega pododstavka člena 31(5) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. decembra 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz petega pododstavka člena 7(3) se prenese na Komisijo za obdobje dveh let od 24. decembra 2018.
4. Prenos pooblastila iz petega pododstavka člena 7(3), drugega pododstavka člena 8(3), drugega pododstavka člena 25(2), četrtega pododstavka člena 26(2), petega pododstavka člena 26(2), točke (c) člena 27(1), sedmega pododstavka člena 27(3), člena 28(5), drugega pododstavka člena 28(6) in drugega pododstavka člena 31(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
5. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
6. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
7. Delegirani akt, sprejet na podlagi petega pododstavka člena 7(3), drugega pododstavka člena 8(3), drugega pododstavka člena 25(2), četrtega pododstavka člena 26(2), petega pododstavka člena 26(2), točke (c) člena 27(1), sedmega pododstavka člena 27(3), člena 28(5), drugega pododstavka člena 28(6) in drugega pododstavka člena 31(5) začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 36

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za izpolnjevanje členov 2 do 13, 15 do 31 ter 37 in prilog II, III in V do IX do 30. junija 2021. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih navedenih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Ta direktiva ne vpliva na uporabo odstopanj v skladu s pravom Unije o notranjem trgu električne energije.

Člen 37

Razveljavitev

Direktiva 2009/28/ES, kot je bila spremenjena z direktivami, navedenimi v delu A Priloge X, se razveljavi z učinkom od 1. julija 2021, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo, ki so navedeni v delu B Priloge X, in brez poseganja v obveznosti držav članic za leto 2020 iz člena 3(1) in dela A Priloge I k Direktivi 2009/28/ES.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XI.

Člen 38

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 39

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 11. decembra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

J. BOGNER-STRAUSS

PRILOGA I

NACIONALNI SPLOŠNI CILJI ZA DELEŽ ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V BRUTO KONČNI PORABI ENERGIJE V LETU 2020 ⁽¹⁾

A. Nacionalni splošni cilji

	Delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije za leto 2005 (S ₂₀₀₅)	Cilj za delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije za leto 2020 (S ₂₀₂₀)
Belgija	2,2 %	13 %
Bolgarija	9,4 %	16 %
Češka	6,1 %	13 %
Danska	17,0 %	30 %
Nemčija	5,8 %	18 %
Estonija	18,0 %	25 %
Irska	3,1 %	16 %
Grčija	6,9 %	18 %
Španija	8,7 %	20 %
Francija	10,3 %	23 %
Hrvaška	12,6 %	20 %
Italija	5,2 %	17 %
Ciper	2,9 %	13 %
Latvija	32,6 %	40 %
Litva	15,0 %	23 %
Luksemburg	0,9 %	11 %
Madžarska	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nizozemska	2,4 %	14 %
Avstrija	23,3 %	34 %
Poljska	7,2 %	15 %
Portugalska	20,5 %	31 %
Romunija	17,8 %	24 %
Slovenija	16,0 %	25 %
Slovaška	6,7 %	14 %
Finska	28,5 %	38 %
Švedska	39,8 %	49 %
Združeno kraljestvo	1,3 %	15 %

⁽¹⁾ Da bi se lahko izpolnili nacionalni cilji, določeni v tej prilogi, se poudarja, da mora biti v smernicah o državni pomoči za varovanje okolja opredeljena stalna potreba po nacionalnih mehanizmih pomoči za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov.

PRILOGA II

NORMALIZACIJSKO PRAVILO ZA UPOŠTEVANJE ELEKTRIČNE ENERGIJE, PRIDOBLENE IZ VODNE ENERGIJE IN VETRNE ENERGIJE

Pri upoštevanju električne energije, ki se v posamezni državi članici pridobi iz vodne energije, se uporabi naslednje pravilo:

$(Q_{N(\text{norm})}) / (C_N \cdot [(i/N) \cdot 14]) \cdot (Q_i / C_i) \cdot 15$, pri čemer je:

N	=	referenčno leto;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	normalizirana električna energija, pridobljena v vseh hidroelektrarnah države članice v letu N, za namene upoštevanja;
Q_i	=	količina električne energije, dejansko pridobljena v letu i v vseh hidroelektrarnah države članice, merjena v GWh, pri čemer ni vključena proizvodnja električne energije z akumulacijskimi prečrpovalnimi napravami, ki uporabljajo vodo, ki je bila najprej prečrpana navzgor;
C_i	=	inštalirana skupna zmogljivost, brez črpalnih hidroelektrarn, vseh elektrarn države članice na koncu leta i, merjena v MW.

Pri upoštevanju električne energije, ki se v posamezni državi članici pridobi iz kopenske vetrne energije, se uporabi naslednje pravilo:

$(Q_{N(\text{norm})}) / (C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot [(i/Nn) \cdot Q_i / (j/Nn) \cdot (C_j \cdot C_{j-1} \cdot 2)]$, pri čemer je:

N	=	referenčno leto;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	normalizirana električna energija, pridobljena v vseh kopenskih vetrnih elektrarnah države članice v letu N, za namene upoštevanja;
Q_i	=	količina električne energije, dejansko pridobljena v letu i v vseh kopenskih vetrnih elektrarnah države članice, merjena v GWh;
C_j	=	inštalirana skupna zmogljivost vseh kopenskih vetrnih elektrarn države članice na koncu leta j, merjena v MW;
n	=	4 ali število let pred letom N, za katera so na voljo podatki o zmogljivosti in proizvodnji za zadevno državo članico, glede na to, kar je nižje.

Za namene upoštevanja električne energije, ki se v posamezni državi članici pridobi iz morske vetrne energije, se uporabi naslednje pravilo:

$(Q_{N(\text{norm})}) / (C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot [(i/Nn) \cdot Q_i / (j/Nn) \cdot (C_j \cdot C_{j-1} \cdot 2)]$, pri čemer je:

N	=	referenčno leto;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	normalizirana električna energija, pridobljena v vseh morskih vetrnih elektrarnah države članice v letu N, za namene upoštevanja;
Q_i	=	količina električne energije, dejansko pridobljena v letu i v vseh morskih vetrnih elektrarnah države članice, merjena v GWh;
C_j	=	inštalirana skupna zmogljivost vseh morskih vetrnih elektrarn države članice na koncu leta j, merjena v MW;
n	=	4 ali število let pred letom N, za katera so na voljo podatki o zmogljivosti in proizvodnji za zadevno državo članico, glede na to, kar je nižje.

PRILOGA III

ENERGIJSKA VSEBNOST GORIV

Gorivo	Energijska vsebnost v utežnih odstotkih (kurilnost, MJ/kg)	Energijska vsebnost v prostorninskih odstotkih (kurilnost, MJ/l)
GORIVA IZ BIOMASE IN/ALI POSTOPKOV PREDELAVE BIOMASE		
Biopropan	46	24
Čisto rastlinsko olje (olje, proizvedeno iz oljnic s stiskanjem, ekstrakcijo ali primerljivimi postopki, surovo ali rafinirano, toda kemično nespremenjeno)	37	34
Biodizel – metilni ester maščobne kisline (metilni ester, proizveden iz olja iz biomase)	37	33
Biodizel – etilni ester maščobne kisline (etilni ester, proizveden iz olja iz biomase)	38	34
Bioplín, ki ga je mogoče prečistiti do kakovosti zemeljskega plina	50	—
Z vodikom termokemično obdelano olje, ki izvira iz biomase, za uporabo kot nadomestilo za dizelsko gorivo	44	34
Z vodikom termokemično obdelano olje, ki izvira iz biomase, za uporabo kot nadomestilo za bencin	45	30
Z vodikom termokemično obdelano olje, ki izvira iz biomase, za uporabo kot nadomestilo za gorivo za reakcijske motorje	44	34
Z vodikom termokemično obdelano olje, ki izvira iz biomase, za uporabo kot nadomestilo za utekočinjeni naftni plin	46	24
Sopredelano olje (obdelano v rafineriji hkrati s fosilnim gorivom), ki izvira iz biomase ali pirolizirane biomase, za uporabo kot nadomestilo za dizelsko gorivo	43	36
Sopredelano olje (obdelano v rafineriji hkrati s fosilnim gorivom), ki izvira iz biomase ali pirolizirane biomase, za uporabo kot nadomestilo za bencin	44	32
Sopredelano olje (obdelano v rafineriji hkrati s fosilnim gorivom), ki izvira iz biomase ali pirolizirane biomase, za uporabo kot nadomestilo za gorivo za reakcijske motorje	43	33
Sopredelano olje (obdelano v rafineriji hkrati s fosilnim gorivom), ki izvira iz biomase ali pirolizirane biomase, za uporabo kot nadomestilo za gorivo za utekočinjeni naftni plin	46	23
GORIVA IZ OBNOVLJIVIH VIROV, KI JIH JE MOGOČE PROIZVESTI IZ RAZLIČNIH OBNOVLJIVIH VIROV, VKLJUČNO Z BIOMASO		
Metanol iz obnovljivih virov	20	16
Etanol iz obnovljivih virov	27	21
Propanol iz obnovljivih virov	31	25
Butanol iz obnovljivih virov	33	27

Gorivo	Energijska vsebnost v utežnih odstotkih (kurilnost, MJ/kg)	Energijska vsebnost v prostorninskih odstotkih (kurilnost, MJ/l)
Fischer-Tropschev dizel (sintetični ogljikovodik ali mešanica sintetičnih ogljikovodikov za uporabo kot nadomestilo za dizelsko gorivo)	44	34
Fischer-Tropschev bencin (sintetični ogljikovodik ali mešanica sintetičnih ogljikovodikov, proizvedena iz biomase, za uporabo kot nadomestilo za bencin)	44	33
Fischer-Tropschevo gorivo za reakcijske motorje (sintetični ogljikovodik ali mešanica sintetičnih ogljikovodikov, proizvedena iz biomase, za uporabo kot nadomestilo za gorivo za reakcijske motorje)	44	33
Fischer-Tropschev utekočinjen naftni plin (sintetični ogljikovodik ali mešanica sintetičnih ogljikovodikov za uporabo kot nadomestilo za utekočinjen naftni plin)	46	24
DME (dimetileter)	28	19
Vodik iz obnovljivih virov energije	120	—
ETBE (etil-terciarni-butileter, pridobljen na osnovi etanola)	36 (od tega 37 % iz obnovljivih virov)	27 (od tega 37 % iz obnovljivih virov)
MTBE (metil-terciarni-butileter, pridobljen na osnovi metanola)	35 (od tega 22 % iz obnovljivih virov)	26 (od tega 22 % iz obnovljivih virov)
TAAE (terciarni-amil-etileter, pridobljen na osnovi etanola)	38 (od tega 29 % iz obnovljivih virov)	29 (od tega 29 % iz obnovljivih virov)
TAME (terciarni-amil-metileter, pridobljen na osnovi metanola)	36 (od tega 18 % iz obnovljivih virov)	28 (od tega 18 % iz obnovljivih virov)
THxEE (terciarni-heksil-etileter, pridobljen na osnovi etanola)	38 (od tega 25 % iz obnovljivih virov)	30 (od tega 25 % iz obnovljivih virov)
THxME (terciarni-heksil-metileter, pridobljen na osnovi metanola)	38 (od tega 14 % iz obnovljivih virov)	30 (od tega 14 % iz obnovljivih virov)
FOSILNA GORIVA		
Bencin	43	32
Dizelsko gorivo	43	36

PRILOGA IV

CERTIFICIRANJE INŠTALATERJEV

Sistemi certificiranja ali enakovredni sistemi kvalifikacij iz člena 18(3) temeljijo na naslednjih merilih:

1. Certifikacijski ali kvalifikacijski postopek je pregleden in ga države članice ali upravni organ, ki ga te imenujejo, jasno opredeli.
2. Certificiranje inštalaterjev naprav na biomaso, toplotnih črpalk, plitvih geotermalnih sistemov ter solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih naprav poteka po akreditiranem programu usposabljanja ali ga izvaja akreditirani izvajalec usposabljanja.
3. Akreditiranje programa usposabljanja ali izvajalca usposabljanja izvajajo države članice ali upravni organ, ki ga te imenujejo. Akreditacijski organ zagotovi, da ima program usposabljanja, ki ga nudi izvajalec usposabljanja, kontinuiteto in da velja na regionalni ali nacionalni ravni. Izvajalec usposabljanja mora imeti ustrezne tehnične zmogljivosti za izvajanje praktičnega usposabljanja, vključno z nekatero laboratorijsko opremo ali ustreznimi zmogljivostmi za izvajanje praktičnega usposabljanja. Izvajalec usposabljanja poleg osnovnega usposabljanja nudi tudi krajše obnovitvene tematske tečaje, tudi o novih tehnologijah, da je omogočeno vseživljenjsko učenje v obratih. Izvajalci usposabljanja so lahko proizvajalci naprav ali sistemov, inštituti ali združenja.
4. Usposabljanje, na podlagi katerega je inštalaterju podeljen certifikat ali kvalifikacija, vključuje teoretični in praktični del. Po končanem usposabljanju mora imeti inštalater spretnosti in znanja, ki so potrebna za vgradnjo ustreznih naprav in sistemov, da se izpolnijo potrebe odjemalca glede zmogljivosti in zanesljivosti ter kakovosti izvedbe in se upoštevajo vsi veljavni predpisi in standardi, vključno z energijskimi nalepkami in znaki za okolje.
5. Tečaj usposabljanja se konča z izpitom, ki je podlaga za izdajo certifikata ali kvalifikacije. Izpit vključuje praktično oceno uspešnosti pri vgradnji kotlov ali peči na biomaso, toplotnih črpalk, plitvih geotermalnih sistemov, solarnih fotovoltaičnih ali solarnih termalnih naprav.
6. Sistemi certificiranja ali enakovredni sistemi kvalifikacij iz člena 18(3) ustrezno upoštevajo naslednje smernice:
 - (a) Akreditirani programi usposabljanja bi morali biti na voljo inštalaterjem z delovnimi izkušnjami, ki so opravili ali opravljajo naslednje vrste usposabljanja:
 - (i) za inštalaterja kotlov in peči na biomaso: usposabljanje kot vodovodni inštalater, inštalater cevnih instalacij, inštalater ogrevalnih naprav ali tehnik za sanitarno in ogrevalno ali hladilno opremo kot predpogoj;
 - (ii) za inštalaterja toplotnih črpalk: usposabljanje kot vodovodni inštalater ali monter in serviser hladilnih naprav, poleg tega mora imeti osnovno znanje o električnih in vodovodnih instalacijah (rezanje cevi, varjenje cevnih stikov, lepljenje cevnih stikov, cevne izolacije, tesnjenje fazonskih kosov, preskusi puščanja in vgradnja ogrevalnih ali hladilnih sistemov) kot predpogoj;
 - (iii) za inštalaterja solarnih fotovoltaičnih ali solarnih termalnih naprav: usposabljanje kot vodovodni inštalater ali električar, poleg tega mora imeti znanje o vodovodnih in električnih instalacijah ter izvajanju kritin, vključno s poznavanjem varjenja cevnih stikov, lepljenja cevnih stikov, tesnjenja fazonskih kosov in preizkusov puščanja vodovodnih instalacij, znati mora povezovati električne vode ter poznati osnovne materiale kritin, metode izdelave strešnih obrob in zatesnitev kot predpogoj; ali
 - (iv) program poklicnega usposabljanja, na podlagi katerega inštalater pridobi ustrezno znanje, ki ustreza trem letom šolanja v spretnostih in znanjih iz točk (a), (b) ali (c) ter vključuje učenje v razredu in na delovnem mestu.
 - (b) Teoretični del usposabljanja inštalaterjev peči in kotlov na biomaso bi moral vključevati pregled tržnega položaja biomase in zajemati ekološke vidike, biomasna goriva, logistiko, požarno varnost, ustrezne subvencije, tehnologijo zgorevanja, sisteme vžiga, optimalne hidravlične rešitve, primerjavo stroškov in rentabilnosti ter projektiranje, postavitve in vzdrževanje kotlov in peči na biomaso. Usposabljanje bi moralo prav tako zagotoviti dobro poznavanje vseh evropskih standardov za tehnologijo biomase in biomasna goriva (kot so peleti) ter z biomaso povezanega nacionalnega prava in prava Unije.

- (c) Teoretični del usposabljanja inštalaterjev toplotnih črpalk bi moral vključevati pregled tržnega položaja toplotnih črpalk ter zajemati geotermalne vire in temperature talnega vira v različnih regijah, prepoznavanje zemljin in kamnin glede toplotne prevodnosti, predpise o uporabi geotermalnih virov, izvedljivost uporabe toplotnih črpalk v zgradbah in določanje najprimernejšega sistema toplotnih črpalk, poznavanje tehničnih zahtev, varnost, filtriranje zraka, priključevanje na vir energije in zasnovo sistema. Usposabljanje bi moralo prav tako zagotoviti dobro poznavanje vseh evropskih standardov za toplotne črpalke ter ustreznega nacionalnega prava in prava Unije. Inštalater bi moral dokazati naslednje ključne usposobljenosti:
- (i) osnovno razumevanje fizikalnih načel in načel delovanja toplotne črpalke, vključno z značilnostmi tokokroga toplotne črpalke: povezavo med nizkimi temperaturami ponora toplote, visokimi temperaturami toplotnega vira in učinkovitostjo (izkoristkom) sistema, določanjem koeficienta učinkovitosti in sezonskega faktorja učinkovitosti (SFU);
 - (ii) razumevanje komponent in njihovega delovanja v tokokrogu toplotne črpalke, vključno s kompresorjem, ekspanzijskim ventilom, uparjalnikom, kondenzatorjem, pritrdili in pomožnimi elementi, mazalnim oljem, hladilom, možnostmi pregrevanja, podhlajenja in hlajenja s toplotnimi črpalkami; in
 - (iii) sposobnost izbrati in določiti velikost komponent v tipičnih situacijah postavitve, vključno z določitvijo tipičnih vrednosti toplotne obremenitve različnih zgradb in za pripravo vroče vode na podlagi porabe energije, določitvijo zmogljivosti toplotne črpalke pri toplotni obremenitvi za pripravo vroče vode, shranjevalni masi zgradbe in neprekinjenem napajanju z električno energijo; določiti komponento hranilnika toplote in njegovo prostornino ter povezavo z drugimi sistemi ogrevanja.
- (d) Teoretični del usposabljanja inštalaterja solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih naprav bi moral vključevati pregled tržnega položaja solarnih proizvodov ter primerjavo stroškov in rentabilnosti ter zajemati ekološke vidike, komponente, značilnosti in dimenzioniranje solarnih sistemov, izbiro natančnih sistemov in dimenzioniranje komponent, določitev toplotnih potreb, požarno varnost, ustrezne subvencije in projektiranje, postavitve in vzdrževanje solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih naprav. Usposabljanje bi moralo prav tako zagotoviti dobro poznavanje vseh evropskih standardov za tehnologijo in certificiranje (kot je Solar Keymark) ter s tem povezane nacionalne zakonodaje in zakonodaje Unije. Inštalater bi moral dokazati naslednje ključne usposobljenosti:
- (i) sposobnost za varno delo s potrebnimi orodji in opremo ob upoštevanju varnostnih predpisov in standardov ter prepoznavanje vodovodnih, električnih in drugih nevarnosti, povezanih s solarnimi napravami;
 - (ii) sposobnost prepoznati sisteme in njihove komponente, značilne za aktivne in pasivne sisteme, vključno s strojnimi projektiranjem, in določiti lokacije komponent ter usposobljenost za zasnovo in konfiguracije sistema;
 - (iii) sposobnost določiti potrebno površino za vgradnjo, usmeritev in naklon za solarne fotovoltaične in solarne vodne grelnike ob upoštevanju osenčenja, dostopa sonca, konstrukcijske celovitosti, ustreznosti naprave za zadevno stavbo ali klimatske pogoje ter prepoznati različne metode vgradnje, primerne za različne vrste streh, in ravnotežje sistemske opreme, potrebne za vgradnjo naprave; in
 - (iv) zlasti za fotovoltaične sisteme, sposobnost za prilagoditev projekta električnih instalacij, vključno z določitvijo računskih tokov, izborom ustreznih vrst in nazivnih vrednosti električnih vodnikov za vsak električni tokokrog, določitev ustrezne velikosti, nazivnih vrednosti in lokacij za vso pripadajočo opremo in podsisteme ter izbira primernega mesta za priključevanje.
- (e) Certificiranje inštalaterjev bi moralo biti časovno omejeno, tako da bi bil za podaljševanje veljavnosti certifikata potreben obnovitveni seminar ali tečaj.
-

PRILOGA V

PRAVILA ZA IZRAČUN VPLIVA POGONSKIH BIOGORIV, DRUGIH TEKOČIH BIOGORIV IN NJIHOVIH PRIMERJALNIKOV ZA FOSILNA GORIVA NA TOPLOGREDNE PLINE

A. TIPIČNE IN PRIVZETE VREDNOSTI ZA POGONSKA BIOGORIVA, ČE SO PROIZVEDENA BREZ NETO EMISIJ OGLJIKA ZARADI SPREMENJENE RABE ZEMLJIŠČ

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva	Prihranek emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranek emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	67 %	59 %
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	77 %	73 %
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	73 %	68 %
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	79 %	76 %
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	58 %	47 %
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	71 %	64 %
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	48 %	40 %
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	55 %	48 %
Etanol iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	40 %	28 %
Etanol iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	69 %	68 %
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	47 %	38 %
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	53 %	46 %
Druge žitarice brez etanola iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	37 %	24 %
Druge žitarice brez etanola iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	67 %	67 %

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva	Prihranek emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranek emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Etanol iz sladkornega trsa	70 %	70 %
Del iz obnovljivih virov etil-terciarni-butiletra (ETBE)	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Del iz obnovljivih virov terciarni-amil-eteletra (TAEE)	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	52 %	47 %
Biodizel iz sončnic	57 %	52 %
Biodizel iz soje	55 %	50 %
Biodizel iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	32 %	19 %
Biodizel iz palmovega olja (proces z zajemanjem metana v oljarni)	51 %	45 %
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	88 %	84 %
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	84 %	78 %
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	51 %	47 %
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	58 %	54 %
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	55 %	51 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (odprt bazen za odpadne vode)	34 %	22 %
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	53 %	49 %
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	87 %	83 %
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	83 %	77 %
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	59 %	57 %
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	65 %	64 %
Čisto rastlinsko olje iz soje	63 %	61 %
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	40 %	30 %
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	59 %	57 %

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva	Prihranek emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranek emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	98 %	98 %

(*) Privzete vrednosti za procese s SPTE veljajo samo, če se vsa procesna toplota pridobiva s SPTE.

(**) Nanaša se samo na biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, pri katerih niso upoštewane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

B. OCENJENE TIPIČNE IN PRIVZETE VREDNOSTI ZA PRIHODNJA POGONSKA BIOGORIVA, KI LETA 2016 NISO NA VOLJO NA TRGU ALI SO NA VOLJO LE V ZANEMARLJIVIH KOLIČINAH, ČE SO PROIZVEDENA BREZ NETO EMISIJ OGLJIKA ZARADI SPREMENJENE RABE ZEMLJIŠČ

Postopek pridobivanja biogoriva	Prihranek emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranek emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Etanol iz slame pšenice	85 %	83 %
Fischer-Tropschev dizel iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	85 %	85 %
Fischer-Tropschev dizel iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	82 %	82 %
Fischer-Tropschev bencin iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	85 %	85 %
Fischer-Tropschev bencin iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	82 %	82 %
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	86 %	86 %
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	83 %	83 %
Metanol iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	86 %	86 %
Metanol iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	83 %	83 %
Fischer-Tropschev dizel iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	89 %	89 %
Fischer-Tropschev bencin iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	89 %	89 %
Dimetileter (DME) iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	89 %	89 %
Metanol iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	89 %	89 %
Del iz obnovljivih virov metil-terciarni-butiletra (MTBE)	enak kot pri postopku pridobivanja metanola	

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

C. METODOLOGIJA

1. Emisije toplogrednih plinov iz proizvodnje in uporabe goriv, namenjenih uporabi v prometu, pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, se izračunajo kot:

- (a) emisije toplogrednih plinov iz proizvodnje in uporabe biogoriv se izračunajo:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

pri čemer je:

E	=	skupne emisije zaradi uporabe goriva;
e_{ec}	=	emisije zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin;
e_l	=	letne emisije zaradi sprememb zalog ogljika, ki nastanejo zaradi spremembe rabe zemljišča;
e_p	=	emisije zaradi predelave;
e_{td}	=	emisije zaradi prevoza in distribucije;
e_u	=	emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva;
e_{sca}	=	prihranki emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva;
e_{ccs}	=	prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in geološkega shranjevanja CO ₂ , in
e_{ccr}	=	prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in nadomestitve CO ₂ .

Emisije, ki nastanejo pri proizvodnji strojev in opreme, se ne upoštevajo.

- (b) Emisije toplogrednih plinov zaradi proizvodnje in uporabe tekočih biogoriv se računajo enako kot pri pogonskih biogorivih (E), le da je potrebna razširitev, s katero se zajame pretvorba energije v proizvedeno električno energijo in/ali energijo za ogrevanje in hlajenje, in sicer:

- (i) za obrate za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo samo toploto:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- (ii) za obrate za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo samo električno energijo:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

pri čemer je:

$EC_{h,el}$ = skupne emisije toplogrednih plinov iz končnega energenta;

E = skupne emisije toplogrednih plinov tekočega biogoriva pred končno pretvorbo;

η_{el} = električni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena električna energija, deljena z letnim vložkom tekočega biogoriva na podlagi njegove energijske vsebnosti;

η_h = toplotni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena koristna toplota, deljena z letnim vložkom tekočega biogoriva na podlagi njegove energijske vsebnosti;

- (iii) za električno ali mehanično energijo iz obratov za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo koristno toploto skupaj z električno in/ali mehanično energijo:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- (iv) za koristno toploto iz obratov za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo toploto skupaj z električno in/ali mehanično energijo:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right),$$

pri čemer je:

$EC_{h,el}$ = skupne emisije toplogrednih plinov iz končnega energenta;

E = skupne emisije toplogrednih plinov tekočega biogoriva pred končno pretvorbo;

η_{el} = električni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena električna energija, deljena z letnim vložkom goriva na podlagi njegove energijske vsebnosti;

η_h = toplotni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena koristna toplota, deljena z letnim vložkom goriva na podlagi njegove energijske vsebnosti;

C_{el} = del eksergije v električni energiji in/ali mehanični energiji, postavljen na 100 % ($C_{el} = 1$);

C_h = Carnotov izkoristek (del eksergije v koristni toploti).

Carnotov izkoristek, C_h , za koristno toploto pri različnih temperaturah je opredeljen kot:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

pri čemer je:

T_h = temperatura, merjena v absolutni temperaturi (kelvin) koristne toplote na točki oddaje;

T_0 = temperatura okolice, nastavljena na 273,15 kelvina (= 0 °C).

Če se presežna toplota izvažata za ogrevanje stavb pri temperaturi pod 150 °C (423,15 kelvina), je mogoče C_h opredeliti tudi kot:

C_h = Carnotov izkoristek za toploto pri 150 °C (423,15 kelvina), ki je: 0,3546

Za ta izračun se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- „soproizvodnja“ pomeni hkratno proizvodnjo toplotne energije ter električne energije in/ali mehanične energije v enem procesu;
- „koristna toplota“ pomeni toploto, proizvedeno za zadostitev ekonomsko upravičenemu povpraševanju po toploti za ogrevanje in hlajenje;
- „ekonomsko upravičeno povpraševanje“ pomeni povpraševanje, ki ne presega potreb po ogrevanju ali hlajenju in ki bi mu bilo sicer zadoščeno po tržnih pogojih.

2. Emisije toplogrednih plinov zaradi pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv se izrazijo:

(a) emisije toplogrednih plinov zaradi pogonskih biogoriv (E) v gramih ekvivalenta CO_2 na MJ goriva, gCO_2ekv/MJ ;

(b) emisije toplogrednih plinov zaradi drugih tekočih biogoriv (EC) v gramih ekvivalenta CO_2 na MJ končnega energenta (toplota ali električna energija), gCO_2ekv/MJ .

Če se energija za ogrevanje in hlajenje proizvaja v soprodukciji z električno energijo, se emisije porazdelijo med toploto in električno energijo (kot v točki 1(b)) ne glede na to, ali se toplota dejansko uporablja za ogrevanje ali hlajenje ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Toplota ali odvečna toplota se uporablja za hlajenje (hlajeni zrak ali voda) z absorpcijskimi ohlajevalniki. Zato je primerno izračunati samo emisije, povezane s proizvedeno toploto, na MJ toplote ne glede na to, ali se toplota v končni fazi dejansko uporablja za ogrevanje ali hlajenje z absorpcijskimi ohlajevalniki.

Če se emisije toplogrednih plinov zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin e_{ec} izražajo v enoti $gCO_2ekv/tono$ suhe snovi surovine, se pretvorba v grame ekvivalenta CO_2 na MJ goriva, gCO_2ekv/MJ , izračuna na naslednji način ⁽¹⁾:

$$e_{ec,gorivo_a} \left[\frac{gekv.CO_2}{MJ MJ goriva} \right]_{ec} = \frac{e_{ec,surovina_a} \left[\frac{gekvCO_2}{t_{suha}} \right]}{LHV_a \left[\frac{MJ MJ surovine}{t suhe snovi surovine} \right]} \times \text{faktor surovine za gorivo}_a \times \text{dodelitveni faktor za gorivo}_a$$

pri čemer je:

$$\text{dodelitveni faktor za gorivo}_a = \left[\frac{\text{energija v gorivu}}{\text{energija v goriv} + \text{energija v sproizvodih}} \right]$$

$$\text{faktor surovine za gorivo}_a = [\text{razmerje med MJ surovine za 1 MJ goriva}]$$

Emisije na tono suhe snovi surovine se izračunajo:

$$e_{ec,surovina_a} \left[\frac{gekv.CO_2}{t_{suha}} \right] = \frac{e_{ec,surovina_a} \left[\frac{gekvCO_2}{t_{vlažna}} \right]}{(1 - \text{vsebnost vlage})}$$

3. Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv se izračunajo:

(a) prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe pogonskih biogoriv:

$$PRIHRANEK = (E_{F(t)} - E_B) / E_{F(t)},$$

pri čemer je:

E_B	=	skupne emisije zaradi biogoriva in
$E_{F(t)}$	=	skupne emisije zaradi primerjalnika za fosilna goriva za uporabo v prometu;

(b) prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe drugih tekočih biogoriv za proizvodnjo energije za ogrevanje in hlajenje ter električne energije:

$$PRIHRANEK = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)}) / EC_{F(h\&c,el)},$$

pri čemer je:

$$EC_{B(h\&c,el)} = \text{skupne emisije zaradi proizvodnje toplote ali električne energije ter}$$

$$EC_{F(h\&c,el)} = \text{skupne emisije zaradi primerjalnika za fosilna goriva za koristno toploto ali električno energijo.}$$

4. Toplogredni plini, upoštevani za namene točke 1, so CO_2 , N_2O in CH_4 . Pri izračunu ekvivalence CO_2 se ti plini vrednotijo, kot sledi:

CO_2	:	1
N_2O	:	298
CH_4	:	25

5. Emisije, ki nastanejo pri ekstrakciji ali pridelavi surovin (e_{ec}), vključujejo emisije pri samem procesu ekstrakcije ali pridelave; pri zbiranju, sušenju in skladiščenju surovin; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter pri proizvodnji kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri ekstrakciji ali pridelavi. Zajem CO_2 pri pridelavi surovin se ne upošteva. Namesto uporabe dejanskih vrednosti se lahko za emisije iz pridelave kmetijske biomase uporabijo ocene

⁽¹⁾ Formula za izračun emisij toplogrednih plinov zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin e_{ec} opisuje primere, ko se surovine pretvorijo v pogonska biogoriva v enem koraku. Za kompleksnejše dobavne verige so potrebne prilagoditve za izračun emisij toplogrednih plinov zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin e_{ec} za vmesne proizvode.

na podlagi regionalnih povprečnih vrednosti za emisije iz pridelave, vključenih v poročilih iz člena 31(4), ali informacij o razčlenjenih privzetih vrednosti za emisije iz pridelave, zajetih v tej prilogi. Če v navedenih poročilih ni ustreznih informacij, se lahko povprečne vrednosti izračunajo na podlagi lokalnih kmetijskih praks, npr. podatkov o skupini kmetij, kot druga možnost namesto uporabe dejanskih vrednosti.

6. Za izračun iz točke 1(a) se prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi izboljšav v kmetovanju (e_{sca}), npr. prehoda na zmanjšano obdelavo tal ali na način brez predhodne obdelave tal, boljšega kolobarjenja, uporabe pokrovnih poljščin, vključno z ravnanjem z ostanki kmetijskih pridelkov, uporabe organskih izboljševalcev tal (npr. kompost, digestat fermentacije gnoja), upoštevajo samo, če se trdno in na preverljiv način dokaže, da se je količina ogljika v tleh povečala ali da je mogoče razumno domnevati, da se je povečala v obdobju pridelave zadevnih surovin, pri čemer se upoštevajo emisije, kjer so take prakse povzročile povečanje uporabe gnojil in herbicidov ⁽¹⁾.
7. Letne emisije, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (e_l), se izračunajo z enakomerno porazdelitvijo skupnih emisij na dobo 20 let. Za izračun teh emisij se uporabi naslednje pravilo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \text{ (}^2\text{)}$$

pri čemer je:

e_l	=	letne emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (merjene kot masa (v gramih) ekvivalenta CO ₂ na enoto energije pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva (v megajoulih)). „Kmetijsko zemljišče“ ⁽³⁾ in „kmetijsko zemljišče s trajnicami“ ⁽⁴⁾ se obravnavata kot ena raba zemljišč;
CS_R	=	zaloga ogljika na enoto površine, povezana z referenčno rabo zemljišča (merjena kot masa (v tonah) ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Referenčna raba zemljišča je raba zemljišča januarja 2008 oziroma 20 let pred pridobitvijo surovine – kar koli je pozneje;
CS_A	=	zaloga ogljika na enoto površine, povezana s dejansko rabo zemljišča (merjena kot masa (v tonah) ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Če se zaloga ogljika nabira več kot eno leto, vrednost CS_A znaša toliko, kot je ocenjena zaloga ogljika na enoto površine po 20 letih ali ko pridelek dozori – kar koli je prej;
P	=	produktivnost pridelka (merjena kot energija iz pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva na enoto površine na leto) in
e_B	=	dodatna vrednost 29 gCO ₂ ekv/MJ pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva, če je biomasa pridobljena na saniranem degradiranem zemljišču pod pogoji iz točke 8.

8. Dodatna vrednost 29 gCO₂ekv/MJ se pripiše, če obstajajo dokazi, da:

- (a) zadevno zemljišče januarja 2008 ni bilo rabljeno v kmetijske ali druge namene ter
- (b) gre pri zadevnem zemljišču za močno degradirano zemljišče, vključno z zemljišči, ki so bila prej rabljena v kmetijske namene.

Dodatna vrednost 29 gCO₂ekv/MJ se uporablja za obdobje največ 20 let po datumu spremembe namembnosti zemljišča za kmetijsko rabo, pod pogojem, da se za zemljišča, ki spadajo pod točko (b), zagotovi stalna rast zalog ogljika in znatno zmanjšanje erozije.

⁽¹⁾ Takšen dokaz je lahko merjenje ogljika v tleh, npr. prvo merjenje pred pridelavo in naknadna merjenja v rednih nekajletnih presledkih. Preden je v takšnem primeru možno drugo merjenje, bi se povečanje vsebnosti ogljika v tleh ocenjevalo na podlagi reprezentativnih poskusov ali vzorcev tal. Od drugega merjenja dalje bi se na podlagi meritev ugotavljala večja vsebnost ogljika v tleh in njen obseg.

⁽²⁾ Kvocient, dobljen z delitvijo molekulske mase CO₂ (44,010 g/mol) z molekulsko maso ogljika (12,011 g/mol), je enak 3,664.

⁽³⁾ Kmetijsko zemljišče, kakor je opredeljeno v okviru IPCC.

⁽⁴⁾ Trajnice so opredeljene kot večletne poljščine, ki se običajno ne pospravljajo letno, kot so panjevci s kratko obhodnjo in oljna palma.

9. „Močno degradirano zemljišče“ pomeni zemljišče, ki je bilo v daljšem razdobju bodisi v večji meri podvrženo zasoljevanju bodisi ima še posebej nizko vsebnost organskih snovi in je močno erodirano.
10. Komisija do 31. decembra 2020 pregleda smernice za izračun zaloga ogljika v zemljišču ⁽¹⁾ na podlagi smernic IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov – zvezek 4 in v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013 in Uredbo (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Zaloge ogljika v zemljišču se za namene te direktive izračunajo na podlagi teh smernic.
11. Emisije, ki nastajajo pri predelavi (e_p), vključujejo emisije iz same predelave; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter proizvodnje kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo v predelavi, vključno z emisijami CO₂, ki ustrezajo vsebnosti ogljika v fosilnih gorivih, ne glede na njihovo morebitno izgorevanje v tem procesu.

Pri upoštevanju porabe električne energije, ki se ne proizvede v okviru obrata za proizvodnjo goriva, se predpostavi, da je intenzivnost emisij toplogrednih plinov pri proizvodnji in distribuciji te električne energije enaka povprečni intenzivnosti emisij proizvodnje in distribucije električne energije v opredeljeni regiji. Kot odstopanje od tega pravila lahko proizvajalci uporabijo povprečno vrednost za posamezni obrat za proizvodnjo električne energije za električno energijo, ki jo je ta obrat proizvedel, če ni priključen na elektroenergetsko omrežje.

Emisije zaradi predelave zajemajo emisije iz sušenja vmesnih proizvodov in materialov, kjer je ustrezno.

12. Emisije zaradi prevoza in distribucije e_{td} vključujejo emisije, ki nastanejo pri prevozu surovin in polizdelkov ter zaradi skladiščenja in distribucije končnih izdelkov. Emisije zaradi prevoza in distribucije, ki se upoštevajo pod točko 5, se ne upoštevajo pod to točko.
13. Emisije, ki nastajajo pri uporabi goriv (e_u), so enake nič za pogonska biogoriva in druga tekoča biogoriva.

Emisije toplogrednih plinov, ki niso CO₂ (N₂O in CH₄) in ki nastajajo pri uporabi goriv, so zajete v faktorju e_u za tekoča biogoriva.

14. Prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in shranjevanja CO₂ e_{ccs} , ki še niso bili upoštevani v e_p , so omejeni na emisije, ki se preprečijo z zajemom in shranjevanjem oddanega CO₂, neposredno povezanega z ekstrakcijo, prevozom, predelavo in distribucijo goriva, če je shranjeno v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
15. Prihranki emisij iz zajema in nadomestitve CO₂ (e_{ccr}) so neposredno povezani s proizvodnjo pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva, h kateremu so pripisani, in se omejujejo na emisije, ki se preprečijo z zajemom CO₂, katerega ogljik izvira iz biomase in ki se uporabi za nadomestitev CO₂, pridobljenega iz fosilnih goriv, pri proizvodnji komercialnih proizvodov in storitev.
16. Če naprava za soproizvodnjo, ki zagotavlja toploto in/ali električno energijo za proces proizvodnje goriva, za katero se izračunavajo emisije, proizvaja presežno električno energijo in/ali presežno koristno toploto, se emisije toplogrednih plinov razdelijo med električno energijo in koristno toploto v skladu s temperaturnim nivojem toplote (ki odraža koristnost (uporabnost) toplote). Koristni del toplote se ugotovi z množenjem njene energijske vsebnosti s Carnotovim izkoristkom C_h , kar se izračuna na naslednji način:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

pri čemer je:

T_h = temperatura, merjena v absolutni temperaturi (kelvin) koristne toplote na točki oddaje;

T_0 = temperatura okolice, nastavljena na 273,15 kelvina (= 0 °C).

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2010/335/EU z dne 10. junija 2010 o smernicah za izračun zaloga ogljika v zemljišču za namene Priloge V k Direktivi 2009/28/ES (UL L 151, 17.6.2010, str. 19).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).

Če se presežna toplota izvažata za ogrevanje stavb pri temperaturi pod 150 °C (423,15 kelvina), je mogoče C_h opredeliti tudi kot:

C_h = Carnotov izkoristek za toploto pri 150 °C (423,15 kelvina), ki je: 0,3546

Za ta izračun se uporabljajo dejanski izkoristki, opredeljeni kot letna proizvodnja mehanične in električne energije ter toplote, deljena z ustreznim letnim vnosom energije.

Za ta izračun se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „soproizvodnja“ pomeni hkratno proizvodnjo toplotne energije ter električne energije in/ali mehanične energije v enem procesu;
 - (b) „koristna toplota“ pomeni toploto, proizvedeno za zadostitev ekonomsko upravičenemu povpraševanju po toploti za ogrevanje ali hlajenje;
 - (c) „ekonomsko upravičeno povpraševanje“ pomeni povpraševanje, ki ne presega potreb po ogrevanju ali hlajenju in ki bi mu bilo sicer zadoščeno po tržnih pogojih.
17. Če se v procesu proizvodnje goriva obenem proizvede gorivo, za katero se izračunavajo emisije, in en ali več drugih proizvodov (soproizvodov), se emisije toplogrednih plinov razdelijo med gorivo ali njegov vmesni proizvod in soproizvode sorazmerno z njihovo energijsko vsebnostjo (določeno kot kurilnost v primeru soproizvodov, ki niso električna energija in toplota). Intenzivnost toplogrednih plinov presežne koristne toplote ali električne energije je enaka kot intenzivnost toplogrednih plinov toplote ali električne energije, oddane v proces proizvodnje goriva, in se ugotovi z izračunom intenzivnosti toplogrednih plinov vseh dovodov in emisij, vključno s surovinami ter emisijami CH_4 in N_2O , v napravo za soproizvodnjo, kotel ali drugo napravo za zagotavljanje toplote ali električne energije v proces proizvodnje goriva, ali iz njih. V primeru soproizvodnje električne energije in toplote se izračun opravi v skladu s točko 16.
18. Za namene izračuna iz točke 17 so emisije, ki se razdelijo, $e_{cc} + e_l + e_{sca}$ + tisti deli e_p , e_{id} , e_{ccs} , in e_{ccr} , ki potekajo do procesne stopnje, na kateri se proizvede soproizvod, in vključno s to stopnjo. Če je potekala kakršna koli razdelitev na soproizvode na prejšnji procesni stopnji v življenjskem ciklu, se za te namene namesto skupne količine teh emisij uporabi del emisij, dodeljenih na zadnji taki procesni stopnji vmesnemu proizvodu goriva.

Pri pogonskih biogorivih in drugih tekočih biogorivih se za namene navedenega izračuna upoštevajo vsi soproizvodi. Za odpadke in ostanke se emisije ne dodelijo. Soproizvodi, ki imajo negativno energijsko vsebnost, se za namene izračuna upoštevajo, kot da imajo energijsko vsebnost nič.

Za odpadke in ostanke, vključno s krošnjami in vejami, slamo, lupinami, storži in orehovimi lupinami, ter ostanke iz predelave, vključno s surovim glicerinom (nerafiniranim glicerinom) in odpadki sladkornega trsa, se šteje, da imajo v življenjskem ciklu do procesa zbiranja teh materialov emisije toplogrednih plinov enake nič, ne glede na to, ali se pred pretvorbo v končni proizvod predelajo v vmesne proizvode.

Pri gorivih, ki se proizvajajo v rafinerijah, razen kombinacije obratov za predelavo s kotli ali napravami za soproizvodnjo, ki obratu za predelavo zagotavljajo toploto in/ali električno energijo, je za namene izračuna iz točke 17 enota za analizo rafinerija.

19. Za pogonska biogoriva se za namene izračuna iz točke 3 kot primerjalnik za fosilna goriva $E_{F(e)}$ šteje 94 gCO₂ekv/MJ.

Za tekoča biogoriva, ki se uporabljajo v proizvodnji električne energije, je za namene izračuna iz točke 3 primerjalnik za fosilna goriva $EC_{F(e)}$ 183 gCO₂ekv/MJ.

Za tekoča biogoriva, ki se uporabljajo v proizvodnji koristne toplote ter energije za ogrevanje in/ali hlajenje, je za namene izračuna iz točke 3 primerjalnik za fosilna goriva $EC_{F(h&c)}$ 80 gCO₂ekv/MJ.

D. RAZČLENJENE PRIVZETE VREDNOSTI ZA POGONSKA BIOGORIVA IN DRUGA TEKOČA BIOGORIVA

Razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo: „e_{cc}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge, vključno z emisijami N₂O iz tal

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz sladkorne pese	9,6	9,6
Etanol iz koruze	25,5	25,5
Druge žitarice, razen etanola iz koruze	27,0	27,0
Etanol iz sladkornega trsa	17,1	17,1
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	32,0	32,0
Biodizel iz sončnic	26,1	26,1
Biodizel iz soje	21,2	21,2
Biodizel iz palmovega olja	26,2	26,2
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	0	0
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	0	0
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	33,4	33,4
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	26,9	26,9
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	22,1	22,1
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	27,4	27,4
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	0	0
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	0	0
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	33,4	33,4
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	27,2	27,2
Čisto rastlinsko olje iz soje	22,2	22,2
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja	27,1	27,1
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	0	0

(**) Nanaša se samo na pogonska biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009, pri katerih niso upoštevane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

Razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo: „e_{ec}“ – samo za emisije N₂O iz tal (te vrednosti so že zajete v razčlenjenih vrednostih za emisije iz pridelave v razpredelnici „e_{ec}“)

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz sladkorne pese	4,9	4,9
Etanol iz koruze	13,7	13,7
Druge žitarice, razen etanola iz koruze	14,1	14,1
Etanol iz sladkornega trsa	2,1	2,1
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Del iz obnovljivih virov TAE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	17,6	17,6
Biodizel iz sončnic	12,2	12,2
Biodizel iz soje	13,4	13,4
Biodizel iz palmovega olja	16,5	16,5
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	0	0
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	0	0
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	18,0	18,0
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	12,5	12,5
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	13,7	13,7
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom	16,9	16,9
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	0	0
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	0	0
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	17,6	17,6
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	12,2	12,2
Čisto rastlinsko olje iz soje	13,4	13,4
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja	16,5	16,5
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	0	0

(**) Opomba: nanaša se samo na pogonska biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009, pri katerih niso upoštevane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

Razčlenjene privzete vrednosti za predelavo: „e_p“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	18,8	26,3
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	9,7	13,6
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	13,2	18,5
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	7,6	10,6
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	27,4	38,3
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	15,7	22,0
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	20,8	29,1
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	14,8	20,8
Etanol iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	28,6	40,1
Etanol iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,8	2,6
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	21,0	29,3
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	15,1	21,1
Druge žitarice brez etanola iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	30,3	42,5
Druge žitarice brez etanola iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,5	2,2
Etanol iz sladkornega trsa	1,3	1,8
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Del iz obnovljivih virov TAE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	11,7	16,3
Biodizel iz sončnic	11,8	16,5
Biodizel iz soje	12,1	16,9
Biodizel iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	30,4	42,6
Biodizel iz palmovega olja (proces z zajemanjem metana v oljarni)	13,2	18,5
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	9,3	13,0
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	13,6	19,1
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	10,7	15,0
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	10,5	14,7
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	10,9	15,2
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (odprt bazen za odpadne vode)	27,8	38,9
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	9,7	13,6
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	10,2	14,3
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	14,5	20,3
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	3,7	5,2
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	3,8	5,4
Čisto rastlinsko olje iz soje	4,2	5,9
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	22,6	31,7
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	4,7	6,5
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	0,6	0,8

(*) Privzete vrednosti za procese s SPTE veljajo samo, če se vsa procesna toplota pridobiva s SPTE.

(**) Opomba: nanaša se samo na pogonska biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009, pri katerih niso upoštevane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

Razčlenjene privzete vrednosti samo za ekstrakcijo olja (te vrednosti so že zajete v razčlenjenih vrednostih za emisije iz predelave v razpredelnici „e_p“)

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Biodizel iz oljne ogrščice	3,0	4,2
Biodizel iz sončnic	2,9	4,0
Biodizel iz soje	3,2	4,4
Biodizel iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	20,9	29,2
Biodizel iz palmovega olja (proces z zajemanjem metana v oljarni)	3,7	5,1
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	0	0
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	4,3	6,1
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	3,1	4,4
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	3,0	4,1
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	3,3	4,6
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (odprt bazen za odpadne vode)	21,9	30,7
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	3,8	5,4
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	0	0
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	4,3	6,0
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	3,1	4,4
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	3,0	4,2
Čisto rastlinsko olje iz soje	3,4	4,7
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	21,8	30,5
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	3,8	5,3
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	0	0

(**) Opomba: nanaša se samo na pogonska biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009, pri katerih niso upoštevane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

Razčlenjene privzete vrednosti za prevoz in distribucijo: „e_{td}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	2,3	2,3
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	2,3	2,3
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,3	2,3
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,3	2,3
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,3	2,3
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,3	2,3
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,2	2,2
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	2,2	2,2
Etanol iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,2	2,2
Etanol iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,2	2,2
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	2,2	2,2
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,2	2,2
Druge žitarice brez etanola iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,2	2,2
Druge žitarice brez etanola iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	2,2	2,2
Etanol iz sladkornega trsa	9,7	9,7
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Del iz obnovljivih virov TAE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	1,8	1,8
Biodizel iz sončnic	2,1	2,1
Biodizel iz soje	8,9	8,9
Biodizel iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	6,9	6,9
Biodizel iz palmovega olja (proces z zajemanjem metana v oljarni)	6,9	6,9
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	1,9	1,9
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	1,7	1,7
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	1,7	1,7
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	2,0	2,0
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	9,2	9,2
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (odprt bazen za odpadne vode)	7,0	7,0
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	7,0	7,0
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	1,7	1,7
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	1,5	1,5
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	1,4	1,4
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	1,7	1,7
Čisto rastlinsko olje iz soje	8,8	8,8
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	6,7	6,7
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	6,7	6,7
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	1,4	1,4

(*) Privzete vrednosti za procese s SPTE veljajo samo, če se vsa procesna toplota pridobiva s SPTE.

(**) Opomba: nanaša se samo na pogonska biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009, pri katerih niso upoštevane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

Razčlenjene privzete vrednosti za prevoz in distribucijo samo za končno gorivo. Te vrednosti so sicer že zajete v razpredelnici „emisij zaradi prevoza in distribucije e_{id} “, kot je opredeljeno v delu C te priloge, vendar so tukaj navedene vrednosti koristne, če gospodarski subjekt želi prijaviti samo dejanske emisije zaradi prevoza za prevoz poljščin ali olja).

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	1,6	1,6
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	1,6	1,6
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	1,6	1,6
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Etanol iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Etanol iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	1,6	1,6
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Druge žitarice brez etanola iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Druge žitarice brez etanola iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	1,6	1,6
Etanol iz sladkornega trsa	6,0	6,0
Del etil-terciarnega-butyletra (ETBE) iz etanola iz obnovljivih virov	Šteje se, da je enak kot pri postopku pridobivanja etanola	

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Del terciarnega-amil-eteletra (TAEE) iz etanola iz obnovljivih virov	Šteje se, da je enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Biodizel iz oljne ogrščice	1,3	1,3
Biodizel iz sončnic	1,3	1,3
Biodizel iz soje	1,3	1,3
Biodizel iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	1,3	1,3
Biodizel iz palmovega olja (proces z zajemanjem metana v oljarni)	1,3	1,3
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	1,3	1,3
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	1,3	1,3
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	1,2	1,2
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	1,2	1,2
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	1,2	1,2
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (odprt bazen za odpadne vode)	1,2	1,2
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	1,2	1,2
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	1,2	1,2
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	1,2	1,2
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	0,8	0,8
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	0,8	0,8
Čisto rastlinsko olje iz soje	0,8	0,8
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	0,8	0,8
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	0,8	0,8
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	0,8	0,8

(*) Privzete vrednosti za procese s SPTE veljajo samo, če se vsa procesna toplota pridobiva s SPTE.

(**) Opomba: nanaša se samo na pogonska biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009, pri katerih niso upoštevane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

Skupne vrednosti za pridelavo, predelavo, prevoz in distribucijo

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	30,7	38,2
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	21,6	25,5
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	25,1	30,4
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	19,5	22,5
Etanol iz sladkorne pese (brez bioplina iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	39,3	50,2
Etanol iz sladkorne pese (z bioplinom iz odpadnih voda, lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	27,6	33,9
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	48,5	56,8
Etanol iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	42,5	48,5
Etanol iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	56,3	67,8
Etanol iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	29,5	30,3
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v konvencionalnem kotlu)	50,2	58,5
Druge žitarice brez etanola iz koruze (zemeljski plin kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	44,3	50,3
Druge žitarice brez etanola iz koruze (lignit kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	59,5	71,7
Druge žitarice brez etanola iz koruze (gozdni ostanki kot procesno gorivo v obratu SPTE (*))	30,7	31,4
Etanol iz sladkornega trsa	28,1	28,6
Del iz obnovljivih virov ETBE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	
Del iz obnovljivih virov TAEE	enak kot pri postopku pridobivanja etanola	

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Biodizel iz oljne ogrščice	45,5	50,1
Biodizel iz sončnic	40,0	44,7
Biodizel iz soje	42,2	47,0
Biodizel iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	63,5	75,7
Biodizel iz palmovega olja (proces z zajemanjem metana v oljarni)	46,3	51,6
Biodizel iz odpadnega olja za kuhanje	11,2	14,9
Biodizel iz topljenih živalskih maščob (**)	15,3	20,8
Rastlinsko olje iz oljne ogrščice, obdelano z vodikom	45,8	50,1
Rastlinsko olje iz sončnic, obdelano z vodikom	39,4	43,6
Rastlinsko olje iz soje, obdelano z vodikom	42,2	46,5
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (odprt bazen za odpadne vode)	62,2	73,3
Rastlinsko olje iz palmovega olja, obdelano z vodikom (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	44,1	48,0
Olje iz odpadnega olja za kuhanje, obdelano z vodikom	11,9	16,0
Olje iz topljenih živalskih maščob, obdelano z vodikom (**)	16,0	21,8
Čisto rastlinsko olje iz oljne ogrščice	38,5	40,0
Čisto rastlinsko olje iz sončnic	32,7	34,3
Čisto rastlinsko olje iz soje	35,2	36,9
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (odprt bazen za odpadne vode)	56,3	65,4
Čisto rastlinsko olje iz palmovega olja (postopek z zajemanjem metana v oljarni)	38,4	57,2
Čisto olje iz odpadnega olja za kuhanje	2,0	2,2

(*) Privzete vrednosti za procese s SPTE veljajo samo, če se vsa procesna toplota pridobiva s SPTE.

(**) Opomba: nanaša se samo na pogonska biogoriva, pridobljena iz živalskih stranskih proizvodov, ki spadajo med snovi kategorije 1 in 2 iz Uredbe (ES) št. 1069/2009, pri katerih niso upošteevane emisije iz higienizacije kot dela topljenja.

E. OCENJENE RAZČLENJENE PRIVZETE VREDNOSTI ZA PRIHODNJA POGONSKA BIOGORIVA IN TEKOČA BIOGORIVA, KI LETA 2016 NISO BILA NA VOLJO NA TRGU ALI SO BILA NA VOLJO V ZANEMARLJIVIH KOLIČINAH

Razčlenjene privzete vrednosti za pridelavo: „e_{ec}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge, vključno z emisijami N₂O (tudi sekanci iz odpadnega ali gojenega lesa)

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz slame pšenice	1,8	1,8
Fischer-Tropschev dizel iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	3,3	3,3
Fischer-Tropschev dizel iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	8,2	8,2
Fischer-Tropschev bencin iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	8,2	8,2
Fischer-Tropschev bencin iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	12,4	12,4
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	3,1	3,1
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	7,6	7,6
Metanol iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	3,1	3,1
Metanol iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	7,6	7,6
Fischer-Tropschev dizel iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,5	2,5
Fischer-Tropschev bencin iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,5	2,5
Dimetileter (DME) iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,5	2,5
Metanol iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,5	2,5
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri postopku pridobivanja metanola	

Razčlenjene privzete vrednosti za emisije N₂O iz tal (zajete v razčlenjenih privzetih vrednostih za emisije iz pridelave v razpredelnici „e_{ec}“)

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz slame pšenice	0	0
Fischer-Tropschev dizel iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0	0

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Fischer-Tropschev dizel iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	4,4	4,4
Fischer-Tropschev bencin iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0	0
Fischer-Tropschev bencin iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	4,4	4,4
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0	0
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	4,1	4,1
Metanol iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0	0
Metanol iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	4,1	4,1
Fischer-Tropschev dizel iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Fischer-Tropschev bencin iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Dimetileter (DME) iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Metanol iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri postopku pridobivanja metanola	

Razčlenjene privzete vrednosti za predelavo: „e_p“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz slame pšenice	4,8	6,8
Fischer-Tropschev dizel iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0,1	0,1
Fischer-Tropschev dizel iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	0,1	0,1
Fischer-Tropschev bencin iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0,1	0,1
Fischer-Tropschev bencin iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	0,1	0,1
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0	0

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	0	0
Metanol iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	0	0
Metanol iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	0	0
Fischer-Tropschev dizel iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Fischer-Tropschev bencin iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Dimetileter (DME) iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Metanol iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	0	0
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri postopku pridobivanja metanola	

Razčlenjene privzete vrednosti za prevoz in distribucijo: „e_{id}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz slame pšenice	7,1	7,1
Fischer-Tropschev dizel iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	10,3	10,3
Fischer-Tropschev dizel iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	8,4	8,4
Fischer-Tropschev bencin iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	10,3	10,3
Fischer-Tropschev bencin iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	8,4	8,4
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	10,4	10,4
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	8,6	8,6
Metanol iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	10,4	10,4
Metanol iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	8,6	8,6
Fischer-Tropschev dizel iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	7,7	7,7
Fischer-Tropschev bencin iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	7,9	7,9
Dimetileter (DME) iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	7,7	7,7

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Metanol iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	7,9	7,9
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri postopku pridobivanja metanola	

Razčlenjene privzete vrednosti za prevoz in distribucijo samo za končno gorivo. Te vrednosti so sicer že zajete v razporednici „emisij zaradi prevoza in distribucije e_{id}“, kot je opredeljeno v delu C te priloge, vendar so tukaj navedene vrednosti koristne, če gospodarski subjekt želi prijaviti samo dejanske emisije zaradi prevoza za prevoz surovin.

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz slame pšenice	1,6	1,6
Fischer-Tropschev dizel iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	1,2	1,2
Fischer-Tropschev dizel iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	1,2	1,2
Fischer-Tropschev bencin iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	1,2	1,2
Fischer-Tropschev bencin iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	1,2	1,2
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	2,0	2,0
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	2,0	2,0
Metanol iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	2,0	2,0
Metanol iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	2,0	2,0
Fischer-Tropschev dizel iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,0	2,0
Fischer-Tropschev bencin iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,0	2,0
Dimetileter (DME) iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,0	2,0

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Metanol iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	2,0	2,0
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri postopku pridobivanja metanola	

Skupne vrednosti za pridelavo, predelavo, prevoz in distribucijo

Postopek pridobivanja pogonskega biogoriva in drugega tekočega biogoriva	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Etanol iz slame pšenice	13,7	15,7
Fischer-Tropschev dizel iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	13,7	13,7
Fischer-Tropschev dizel iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	16,7	16,7
Fischer-Tropschev bencin iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	13,7	13,7
Fischer-Tropschev bencin iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	16,7	16,7
Dimetileter (DME) iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	13,5	13,5
Dimetileter (DME) iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	16,2	16,2
Metanol iz odpadnega lesa v prostostoječem obratu	13,5	13,5
Metanol iz gojenega lesa v prostostoječem obratu	16,2	16,2
Fischer-Tropschev dizel iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	10,2	10,2
Fischer-Tropschev bencin iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	10,4	10,4
Dimetileter (DME) iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	10,2	10,2
Metanol iz uplinjevanja črne lužine, integriranega z obratom za proizvodnjo celuloze	10,4	10,4
Del iz obnovljivih virov MTBE	enak kot pri postopku pridobivanja metanola	

PRILOGA VI

PRAVILA ZA IZRAČUN VPLIVA BIOMASNIH GORIV IN NJIHOVIH PRIMERJALNIKOV ZA FOSILNA GORIVA NA TOPLOGREDNE PLINE

A. Tipične in privzete vrednosti prihrankov emisij toplogrednih plinov za biomasna goriva, če so proizvedena brez neto emisij ogljika zaradi spremenjene rabe zemljišč

LESNI SEKANCI					
Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost		Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost	
		toplota	električna energija	toplota	električna energija
Lesni sekanci iz gozdnih ostankov	1–500 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	500–2 500 km	89 %	84 %	87 %	81 %
	2 500–10 000 km	82 %	73 %	78 %	67 %
	nad 10 000 km	67 %	51 %	60 %	41 %
Lesni sekanci iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus)	2 500–10 000 km	77 %	65 %	73 %	60 %
Lesni sekanci iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol – z gnojenjem)	1–500 km	89 %	83 %	87 %	81 %
	500–2 500 km	85 %	78 %	84 %	76 %
	2 500–10 000 km	78 %	67 %	74 %	62 %
	nad 10 000 km	63 %	45 %	57 %	35 %
Lesni sekanci iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol – brez gnojenja)	1–500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	500–2 500 km	88 %	82 %	86 %	79 %
	2 500–10 000 km	80 %	70 %	77 %	65 %
	nad 10 000 km	65 %	48 %	59 %	39 %
Lesni sekanci iz hlodovine	1–500 km	93 %	89 %	92 %	88 %
	500–2 500 km	90 %	85 %	88 %	82 %
	2 500–10 000 km	82 %	73 %	79 %	68 %
	nad 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
Lesni sekanci iz industrijskih ostankov	1–500 km	94 %	92 %	93 %	90 %
	500–2 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	2 500–10 000 km	83 %	75 %	80 %	71 %
	nad 10 000 km	69 %	54 %	63 %	44 %

LESNI PELETI (*)						
Sistem proizvodnje biomasnega goriva		Razdalja prevoza	Prihranki emisij toplo-grednih plinov – tipična vrednost		Prihranki emisij toplo-grednih plinov – privzeta vrednost	
			toplota	električna energija	toplota	električna energija
Lesni briketi ali peleti iz gozdnih ostankov	primer 1	1–500 km	58 %	37 %	49 %	24 %
		500–2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500–10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		nad 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	primer 2a	1–500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		500–2 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		2 500–10 000 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		nad 10 000 km	69 %	54 %	63 %	45 %
	primer 3a	1–500 km	92 %	88 %	90 %	85 %
		500–2 500 km	92 %	88 %	90 %	86 %
		2 500–10 000 km	90 %	85 %	88 %	81 %
		nad 10 000 km	84 %	76 %	81 %	72 %
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus)	primer 1	2 500–10 000 km	52 %	28 %	43 %	15 %
	primer 2a	2 500–10 000 km	70 %	56 %	66 %	49 %
	primer 3a	2 500–10 000 km	85 %	78 %	83 %	75 %
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol – z gnojenjem)	primer 1	1–500 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		500–10 000 km	52 %	29 %	44 %	16 %
		nad 10 000 km	47 %	21 %	37 %	7 %
	primer 2a	1–500 km	73 %	60 %	69 %	54 %
		500–10 000 km	71 %	57 %	67 %	50 %
		nad 10 000 km	66 %	49 %	60 %	41 %
	primer 3a	1–500 km	88 %	82 %	87 %	81 %
		500–10 000 km	86 %	79 %	84 %	77 %
		nad 10 000 km	80 %	71 %	78 %	67 %

LESNI PELETI (*)							
Sistem proizvodnje biomasnega goriva		Razdalja prevoza	Prihranki emisij toplo-grednih plinov – tipična vrednost		Prihranki emisij toplo-grednih plinov – privzeta vrednost		
			toplota	električna energija	toplota	električna energija	
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol – brez gnojenja)	primer 1	1–500 km	56 %	35 %	48 %	23 %	
		500–10 000 km	54 %	32 %	46 %	20 %	
		nad 10 000 km	49 %	24 %	40 %	10 %	
	primer 2a	1–500 km	76 %	64 %	72 %	58 %	
		500–10 000 km	74 %	61 %	69 %	54 %	
		nad 10 000 km	68 %	53 %	63 %	45 %	
	primer 3a	1–500 km	91 %	86 %	90 %	85 %	
		500–10 000 km	89 %	83 %	87 %	81 %	
		nad 10 000 km	83 %	75 %	81 %	71 %	
	Hlodovina	primer 1	1–500 km	57 %	37 %	49 %	24 %
			500–2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
			2 500–10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
nad 10 000 km			50 %	26 %	40 %	11 %	
primer 2a		1–500 km	77 %	66 %	73 %	60 %	
		500–2 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %	
		2 500–10 000 km	75 %	63 %	70 %	56 %	
		nad 10 000 km	70 %	55 %	64 %	46 %	
primer 3a		1–500 km	92 %	88 %	91 %	86 %	
		500–2 500 km	92 %	88 %	91 %	87 %	
		2 500–10 000 km	90 %	85 %	88 %	83 %	
		nad 10 000 km	84 %	77 %	82 %	73 %	
Lesni briketi ali peleti iz ostankov iz lesne industrije	primer 1	1–500 km	75 %	62 %	69 %	55 %	
		500–2 500 km	75 %	62 %	70 %	55 %	
		2 500–10 000 km	72 %	59 %	67 %	51 %	
		nad 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %	
	primer 2a	1–500 km	87 %	80 %	84 %	76 %	
		500–2 500 km	87 %	80 %	84 %	77 %	
		2 500–10 000 km	85 %	77 %	82 %	73 %	
		nad 10 000 km	79 %	69 %	75 %	63 %	

LESNI PELETI (*)						
Sistem proizvodnje biomasnega goriva		Razdalja prevoza	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost		Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost	
			toplota	električna energija	toplota	električna energija
	primer 3a	1–500 km	95 %	93 %	94 %	91 %
		500–2 500 km	95 %	93 %	94 %	92 %
		2 500–10 000 km	93 %	90 %	92 %	88 %
		nad 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %

(*) Primer 1 se nanaša na procese, v katerih procesno toploto v peletirnici zagotavlja kotel na zemeljski plin. Peletirnica se napaja z električno energijo iz omrežja.

Primer 2a se nanaša na procese, v katerih procesno toploto zagotavlja kotel na lesne sekance, v katerem se kurijo predhodno sušeni sekanci. Peletirnica se napaja z električno energijo iz omrežja.

Primer 3a se nanaša na procese, v katerih električno energijo in toploto v peletirnici zagotavlja SPTE na predhodno sušene lesne sekance.

KMETIJSKI POSTOPKI PRIDOBIVANJA						
Sistem proizvodnje biomasnega goriva		Razdalja prevoza	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost		Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost	
			toplota	električna energija	toplota	električna energija
Kmetijski odpadki z gostoto < 0,2 t/m ³ (*)	1–500 km	95 %	92 %	93 %	90 %	
	500–2 500 km	89 %	83 %	86 %	80 %	
	2 500–10 000 km	77 %	66 %	73 %	60 %	
	nad 10 000 km	57 %	36 %	48 %	23 %	
Kmetijski odpadki z gostoto > 0,2 t/m ³ (**)	1–500 km	95 %	92 %	93 %	90 %	
	500–2 500 km	93 %	89 %	92 %	87 %	
	2 500–10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %	
	nad 10 000 km	78 %	68 %	74 %	61 %	
Slamnati peleti	1–500 km	88 %	82 %	85 %	78 %	
	500–10 000 km	86 %	79 %	83 %	74 %	
	nad 10 000 km	80 %	70 %	76 %	64 %	
Briketi iz odpadkov sladkornega trsa	500–10 000 km	93 %	89 %	91 %	87 %	
	nad 10 000 km	87 %	81 %	85 %	77 %	
Moka iz palmovih jedrc	nad 10 000 km	20 %	– 18 %	11 %	– 33 %	

KMETIJSKI POSTOPKI PRIDOBIVANJA

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost		Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost	
		toplota	električna energija	toplota	električna energija
Moka iz palmovih jedrc (brez emisij CH ₄ iz oljarne)	nad 10 000 km	46 %	20 %	42 %	14 %

(*) Ta skupina materialov vključuje kmetijske odpadke z nizko nasipno gostoto, med drugim materiale, kot so slamnate bale, ovsene luščine, riževe luščine in bale odpadkov sladkornega trsa (neizčrpen seznam).

(**) Skupina kmetijskih odpadkov z visoko nasipno gostoto zajema materiale, kot so koruzni storži, orehove lupine, luščine soje, lupine palmovih jedrc (neizčrpen seznam).

BIOPLIN ZA ELEKTRIČNO ENERGIJO (*)

Sistem proizvodnje bioplina		Tehnološka možnost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Mokri gnoj ⁽¹⁾	primer 1	odprti digestat ⁽²⁾	146 %	94 %
		zaprti digestat ⁽³⁾	246 %	240 %
	primer 2	odprti digestat	136 %	85 %
		zaprti digestat	227 %	219 %
	primer 3	odprti digestat	142 %	86 %
		zaprti digestat	243 %	235 %
Koruza, cela rastlina ⁽⁴⁾	primer 1	odprti digestat	36 %	21 %
		zaprti digestat	59 %	53 %
	primer 2	odprti digestat	34 %	18 %
		zaprti digestat	55 %	47 %
	primer 3	odprti digestat	28 %	10 %
		zaprti digestat	52 %	43 %

⁽¹⁾ Vrednosti za proizvodnjo bioplina iz gnoja vključujejo negativne emisije za prihranke emisij zaradi ravnanja s surovim gnojem. Šteje se, da je vrednost e_{sca} enaka $-45 \text{ gCO}_2\text{ekv/MJ}$ gnoja, uporabljenega pri anaerobni presnovi.

⁽²⁾ Shranjevanje digestata na prostem pomeni dodatne emisije CH₄ in N₂O. Količina teh emisij se spreminja glede na razmere v okolici, vrste substrata in učinkovitost presnove.

⁽³⁾ Shranjevanje v zaprtem prostoru pomeni, da se digestat, ki nastane v procesu presnove, shranjuje v rezervoarju, neprepustnem za plin, za dodatni bioplin, ki se sprosti med shranjevanjem, pa se šteje, da je predelan za proizvodnjo dodatne električne energije ali biometana. V tem procesu niso zajete emisije toplogrednih plinov.

⁽⁴⁾ „Koruza, cela rastlina“ pomeni koruzo, ki je bila pridelana za krmo in silirana za shranjevanje.

BIOPLIN ZA ELEKTRIČNO ENERGIJO (*)

Sistem proizvodnje bioplina		Tehnološka možnost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Biološki odpadki	primer 1	odprti digestat	47 %	26 %
		zaprti digestat	84 %	78 %
	primer 2	odprti digestat	43 %	21 %
		zaprti digestat	77 %	68 %
	primer 3	odprti digestat	38 %	14 %
		zaprti digestat	76 %	66 %

(*) Primer 1 se nanaša na postopke, v katerih potrebno električno energijo in toploto zagotavlja motor za SPTE sam.

Primer 2 se nanaša na postopke, v katerih se potrebna električna energija jemlje iz omrežja, procesno toploto pa zagotavlja motor za SPTE sam. V nekaterih državah članicah operaterji ne smejo uveljavljati bruto proizvodnje za subvencije, zato je verjetnejša konfiguracija kot v primeru 1.

Primer 3 se nanaša na postopke, v katerih se potrebna električna energija jemlje iz omrežja, procesno toploto pa zagotavlja kotel na bioplin. Ta primer velja za nekatere obrate, v katerih motor za SPTE ni na kraju samem, bioplin pa se prodaja (vendar se ne izboljša do stopnje biometana).

BIOPLIN ZA ELEKTRIČNO ENERGIJO – MEŠANICE GNOJA IN KORUZE

Sistem proizvodnje bioplina		Tehnološka možnost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Gnoj – kuruza 80 % – 20 %	primer 1	odprti digestat	72 %	45 %
		zaprti digestat	120 %	114 %
	primer 2	odprti digestat	67 %	40 %
		zaprti digestat	111 %	103 %
	primer 3	odprti digestat	65 %	35 %
		zaprti digestat	114 %	106 %
Gnoj – kuruza 70 % – 30 %	primer 1	odprti digestat	60 %	37 %
		zaprti digestat	100 %	94 %
	primer 2	odprti digestat	57 %	32 %
		zaprti digestat	93 %	85 %
	primer 3	odprti digestat	53 %	27 %
		zaprti digestat	94 %	85 %

BIOPLIN ZA ELEKTRIČNO ENERGIJO – MEŠANICE GNOJA IN KORUZE

Sistem proizvodnje bioplina		Tehnološka možnost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Gnoj – koruza 60 % – 40 %	primer 1	odprti digestat	53 %	32 %
		zaprti digestat	88 %	82 %
	primer 2	odprti digestat	50 %	28 %
		zaprti digestat	82 %	73 %
	primer 3	odprti digestat	46 %	22 %
		zaprti digestat	81 %	72 %

BIOMETAN ZA PROMET (*)

Sistem proizvodnje biometana	Tehnološke možnosti	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Mokri gnoj	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	117 %	72 %
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	133 %	94 %
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	190 %	179 %
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	206 %	202 %
Koruza, cela rastlina	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	35 %	17 %
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	51 %	39 %
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	52 %	41 %
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	68 %	63 %
Biološki odpadki	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	43 %	20 %
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	59 %	42 %
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	70 %	58 %
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	86 %	80 %

(*) Prihranki emisij toplogrednih plinov za biometan se nanašajo samo na stisnjeni biometan glede na primerjalnik za fosilna goriva za promet v višini 94 gCO₂ekv/MJ.

BIOMETAN – MEŠANICE GNOJA IN KORUZE (*)			
Sistem proizvodnje biometana	Tehnološke možnosti	Prihranki emisij toplogrednih plinov – tipična vrednost	Prihranki emisij toplogrednih plinov – privzeta vrednost
Gnoj – koroza 80 % – 20 %	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina ⁽¹⁾	62 %	35 %
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina ⁽²⁾	78 %	57 %
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	97 %	86 %
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	113 %	108 %
Gnoj – koroza 70 % – 30 %	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	53 %	29 %
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	69 %	51 %
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	83 %	71 %
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	99 %	94 %
Gnoj – koroza 60 % – 40 %	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	48 %	25 %
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	64 %	48 %
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	74 %	62 %
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	90 %	84 %

(*) Prihranki emisij toplogrednih plinov za biometan se nanašajo samo na stisnjeni biometan glede na primerjalnik za fosilna goriva za promet v višini 94 gCO₂ekv/MJ.

B. METODOLOGIJA

1. Emisije toplogrednih plinov zaradi proizvodnje in uporabe biomasnih goriv se izračunajo:

- (a) Emisije toplogrednih plinov zaradi proizvodnje in uporabe biomasnih goriv pred pretvorbo v električno energijo ter energijo za ogrevanje in hlajenje se izračunajo:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

pri čemer je:

E = skupne emisije zaradi proizvodnje goriva pred pretvorbo energije;

e_{ec} = emisije zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin;

e_l = letne emisije zaradi sprememb zalog ogljika, ki nastanejo zaradi spremembe rabe zemljišča;

e_p = emisije zaradi predelave;

⁽¹⁾ Ta kategorija zajema naslednje kategorije tehnologij za izboljšavo bioplina v biometan: adsorpcija pod povišanim tlakom (PSA), vodno čiščenje pod tlakom (PWS), membranska tehnologija, kriogenska tehnologija, organsko fizikalno čiščenje (OPS). Vključuje emisijo v višini 0,03 MJ CH₄/MJ biometana za emisijo metana v odpadnih plinih.

⁽²⁾ Ta kategorija zajema naslednje kategorije tehnologij za izboljšavo bioplina v biometan: vodno čiščenje pod tlakom (PWS), če se voda reciklira, adsorpcija pod povišanim tlakom (PSA), kemično čiščenje, organsko fizikalno čiščenje (OPS), izboljšava z membranami in kriogenska izboljšava. V tej kategoriji se ne upoštevajo emisije metana (metan, če je prisoten v odpadnem plinu, zgori).

- e_{td} = emisije zaradi prevoza in distribucije;
 e_u = emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva;
 e_{sca} = prihranki emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva;
 e_{ccs} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in shranjevanja CO₂, ter
 e_{ccr} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in nadomestitve CO₂.

Emisije, ki nastanejo pri proizvodnji strojev in opreme, se ne upoštevajo.

- (b) V primeru sopresnove različnih substratov v bioplinarni za proizvodnjo bioplina ali biometana se tipične in privzete vrednosti emisij toplogrednih plinov izračunajo:

$$E = \sum_1^n \cdot E_n$$

pri čemer je:

E = emisije toplogrednih plinov na MJ bioplina ali biometana, proizvedenega v sopresnovi opredeljene mešanice substratov;

S_n = delež surovine n v energijski vsebnosti;

E_n = emisije v gCO₂/MJ za postopek n v skladu z delom D te priloge (*);

$$S_n = \frac{P_n \cdot W_n}{\sum_1^n \cdot W_n}$$

pri čemer je:

P_n = donos energije [MJ] na kilogram dodane mokre surovine n (**)

W_n = utežni faktor substrata n, opredeljen kot:

$$W_n = \frac{I_n}{\sum_1^n I_n} \cdot \left(\frac{1 - AM_n}{1 - SM_n} \right),$$

pri čemer je:

I_n = letni vnos substrata n [tona sveže snovi] v digestor;

AM_n = povprečna letna vlažnost substrata n [kg vode / kg sveže snovi]

SM_n = standardna vlažnost substrata n (***)

- (*) Če se kot substrat uporablja živalski gnoj, se upošteva dodatna vrednost 45 gCO₂ekv/MJ gnoja (-54 kgCO₂ekv/t sveže snovi) za izboljšano kmetijstvo in ravnanje z gnojem.

- (**) Za izračun tipičnih in privzetih vrednosti se uporabljajo naslednje vrednosti P_n :

P(koruza): 4,16 [MJ]_{bioplin}/kg mokra koruza pri 65 % vlage]

P(gnoj): 0,50 [MJ]_{bioplin}/kg mokri gnoj pri 90 % vlage]

P(biološki odpadki) 3,41 [MJ]_{bioplin}/kg mokri biol. odp. pri 76 % vlage]

- (***) Za substrat SM_n se uporabljajo naslednje vrednosti standardne vlage:

SM(koruza): 0,65 [kg vode/kg sveže snovi]

SM(gnoj): 0,90 [kg vode/kg sveže snovi]

SM(biološki odpadki): 0,76 [kg vode/kg sveže snovi]

- (c) V primeru sopsresnovne substratov n v bioplinarni za proizvodnjo električne energije ali biometana se dejanske emisije toplogrednih plinov iz bioplina in biometana izračunajo:

$$E = \sum_1^n S_n \cdot (e_{ec,n} + e_{td,surovina,n} + e_{l,n} - e_{sca,n}) + e_p + e_{td,produkt} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr},$$

pri čemer je:

- E = skupne emisije zaradi proizvodnje bioplina ali biometana pred pretvorbo energije;
- S_n = delež surovine n, v deležu vnosa v digestor;
- $e_{ec,n}$ = emisije zaradi ekstrakcije ali pridelave surovine n;
- $e_{td,surovina,n}$ = emisije iz prevoza surovine n v digestor;
- $e_{l,n}$ = letne emisije zaradi sprememb zalog ogljika, ki nastanejo zaradi spremembe rabe zemljišča, za surovino n;
- e_{sca} = prihranki emisij zaradi izboljšanega kmetijskega upravljanja s surovino n (*);
- e_p = emisije zaradi predelave;
- $e_{td,produkt}$ = emisije zaradi prevoza in distribucije bioplina in/ali biometana;
- e_u = emisije pri uporabi goriv, tj. toplogredni plini, oddani med zgorevanjem;
- e_{ccs} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in shranjevanja CO₂; ter
- e_{ccr} = prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in nadomestitve CO₂.

- (*) Za e_{sca} se pripiše dodatna vrednost 45 gCO₂ekv/ MJ gnoja za izboljšano kmetijstvo in ravnanje z gnojem, če se kot substrat za proizvodnjo bioplina in biometana uporablja živalski gnoj.

- (d) Emisije toplogrednih plinov zaradi uporabe biomasnih goriv za proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje, vključno s pretvorbo energije v proizvedeno električno energijo in/ali energijo za ogrevanje ali hlajenje, se izračunajo:

- (i) za obrate za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo samo toploto:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- (ii) za obrate za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo samo električno energijo:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

pri čemer je:

- $EC_{h,el}$ = skupne emisije toplogrednih plinov iz končnega energenta;
- E = skupne emisije toplogrednih plinov goriva pred končno pretvorbo;
- η_{el} = električni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena električna energija, deljena z letnim vložkom goriva na podlagi njegove energijske vsebnosti;
- η_h = toplotni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena koristna toplota, deljena z letnim vložkom goriva na podlagi njegove energijske vsebnosti;

- (iii) za električno ali mehanično energijo iz obratov za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo koristno toploto skupaj z električno in/ali mehanično energijo:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- (iv) za koristno toploto iz obratov za proizvodnjo energije, ki zagotavljajo toploto skupaj z električno in/ali mehanično energijo:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right),$$

pri čemer je:

$EC_{h,el}$ = skupne emisije toplogrednih plinov iz končnega energenta;

E = skupne emisije toplogrednih plinov goriva pred končno pretvorbo;

η_{el} = električni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena električna energija, deljena z letnim vnosom energije na podlagi njegove energijske vsebnosti;

η_h = toplotni izkoristek, opredeljen kot letno proizvedena koristna toplota, deljena z letnim vnosom energije na podlagi njegove energijske vsebnosti;

C_{el} = del eksergije v električni energiji in/ali mehanični energiji, postavljen na 100 % ($C_{el} = 1$);

C_h = Carnotov izkoristek (del eksergije v koristni toploti).

Carnotov izkoristek, C_h , za koristno toploto pri različnih temperaturah je opredeljen kot:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

pri čemer je:

T_h = temperatura, merjena v absolutni temperaturi (kelvin) koristne toplote na točki oddaje;

T_0 = temperatura okolice, nastavljena na 273,15 kelvina (= 0 °C).

Če se presežna toplota izvaža za ogrevanje stavb pri temperaturi pod 150 °C (423,15 kelvina), je mogoče C_h opredeliti tudi kot:

C_h = Carnotov izkoristek za toploto pri 150 °C (423,15 kelvina), ki je: 0,3546

Za ta izračun se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (i) „soproizvodnja“ pomeni hkratno proizvodnjo toplotne energije ter električne energije in/ali mehanične energije v enem procesu;
- (ii) „koristna toplota“ pomeni toploto, proizvedeno za zadostitev ekonomsko upravičenemu povpraševanju po toploti za ogrevanje ali hlajenje;
- (iii) „ekonomsko upravičeno povpraševanje“ pomeni povpraševanje, ki ne presega potreb po ogrevanju ali hlajenju in ki bi mu bilo sicer zadoščeno po tržnih pogojih.

2. Emisije toplogrednih plinov iz biomasnih goriv se izrazijo:

- (a) emisije toplogrednih plinov zaradi biomasnih goriv (E) v gramih ekvivalenta CO_2 na MJ biomasnega goriva, gCO_2ekv/MJ ;
- (b) emisije toplogrednih plinov zaradi biomasnih goriv za proizvodnjo energije za ogrevanje ali električne energije (EC) v gramih ekvivalenta CO_2 na MJ končnega energenta (toplota ali električna energija), gCO_2ekv/MJ .

Če se energija za ogrevanje in hlajenje proizvaja v soprodukciji z električno energijo, se emisije porazdelijo med toploto in električno energijo (kot v točki 1(d)) ne glede na to, ali se toplota dejansko uporablja za ogrevanje ali hlajenje. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Toplota ali odvečna toplota se uporablja za proizvodnjo hlajenja (hlajeni zrak ali voda) z absorpcijskimi ohlajevalniki. Zato je primerno izračunati samo emisije, povezane s proizvedeno toploto, na MJ toplote ne glede na to, ali se toplota v končni fazi dejansko uporablja za ogrevanje ali hlajenje z absorpcijskimi ohlajevalniki.

Če se emisije toplogrednih plinov zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin e_{ec} izražajo v enoti $gCO_2ekv/tono$ suhe snovi surovine, se pretvorba v grame ekvivalenta CO_2 na MJ goriva, gCO_2ekv/MJ , izračuna na naslednji način ⁽¹⁾:

$$e_{ec}gorivo_a \left[\frac{gekv.CO_2}{MJ\ goriva} \right]_{cc} = \frac{e_{ec}suovina_a \left[\frac{gekv.CO_2}{t_{suha}} \right]}{LHV_a \left[\frac{MJ\ surovine}{t\ suhe\ snovi\ surovine} \right]} \cdot \text{faktor surovine za gorivo}_a \cdot \text{dodelitveni faktor za gorivo}_a$$

pri čemer je:

$$\text{dodelitveni faktor za gorivo}_a = \left[\frac{\text{energija v gorivu}}{\text{energija v gorivu} + \text{energija v sproizvodih}} \right]$$

$$\text{faktor surovine za gorivo}_a = [\text{razmerje med MJ surovine za 1 MJ goriva}]$$

Emisije na tono suhe snovi surovine se izračunajo:

$$e_{ec}suovina_a \left[\frac{gekv.CO_2}{t_{suha}} \right] = \frac{e_{ec}suovina_a \left[\frac{gekv.CO_2}{t_{vlažna}} \right]}{(1 - \text{vsebnost vlage})}$$

3. Prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biomasnih goriv se izračunajo:

(a) prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biomasnih goriv, ki se uporabljajo kot goriva, namenjena uporabi v prometu:

$$PRIHRANEK = (E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)}$$

pri čemer je:

E_B = skupne emisije zaradi biomasnih goriv, ki se uporabijo kot goriva, namenjena uporabi v prometu, ter

$E_{F(t)}$ = skupne emisije zaradi primerjalnika za fosilna goriva za uporabo v prometu;

(b) prihranki emisij toplogrednih plinov zaradi uporabe biomasnih goriv za proizvodnjo energije za ogrevanje in hlajenje ter električne energije:

$$PRIHRANEK = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)})/EC_{F(h\&c,el)}$$

pri čemer je:

$EC_{B(h\&c,el)}$ = skupne emisije zaradi proizvodnje toplote ali električne energije;

$EC_{F(h\&c,el)}$ = skupne emisije zaradi primerjalnika za fosilna goriva za koristno toploto ali električno energijo.

4. Toplogredni plini, upoštevani za namene točke 1, so CO_2 , N_2O in CH_4 . Pri izračunu ekvivalence CO_2 se ti plini vrednotijo, kot sledi:

CO_2 : 1

N_2O : 298

CH_4 : 25

5. Emisije, ki nastanejo pri ekstrakciji, pridobivanju ali pridelavi surovin (e_{ec}), vključujejo emisije pri samem procesu ekstrakcije, pridobivanja ali pridelave; pri zbiranju, sušenju in skladiščenju surovin; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter pri proizvodnji kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri ekstrakciji ali pridelavi. Zajem CO_2 pri pridelavi surovin se ne upošteva. Namesto uporabe dejanskih vrednosti se lahko za ocenjene emisije iz pridelave kmetijske biomase uporabijo ocene na podlagi regionalnih povprečnih vrednosti za emisije iz pridelave, vključenih v poročilih iz člena 31(4) te direktive, ali informacij o emisijah iz razčlenjenih privzetih vrednosti za emisije iz pridelave, zajetih v tej prilogi. Če v navedenih poročilih ni ustreznih informacij, se lahko povprečne vrednosti izračunajo na podlagi lokalnih kmetijskih praks, npr. podatkov o skupini kmetij, kot druga možnost namesto uporabe dejanskih vrednosti.

Kot druga možnost namesto uporabe dejanskih vrednosti se lahko uporabijo ocene emisij iz pridelave in pridobivanja gozdne biomase na podlagi povprečnih emisij iz pridelave in pridobivanja, izračunanih za geografska območja na nacionalni ravni.

⁽¹⁾ Formula za izračun emisij toplogrednih plinov zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin e_{ec} opisuje primere, ko se surovine pretvorijo v pogonska biogoriva v enem koraku. Za kompleksnejše dobavne verige so potrebne prilagoditve za izračun emisij toplogrednih plinov zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin e_{ec} za vmesne proizvode.

6. Za izračun iz točke 1(a) se prihranki emisij zaradi izboljšav v kmetijstvu (e_{sca}), npr. prehoda na zmanjšano obdelavo tal ali na način brez predhodne obdelave tal, boljšega kolobarjenja, uporabe pokrovnih poljščin, vključno z ravnanjem z ostanki kmetijskih pridelkov, uporabe organskih izboljševalcev tal (npr. kompost, digestat fermentacije gnoja) upoštevajo samo, če se trdno in na preverljiv način dokaže, da se je količina ogljika v tleh povečala ali da je mogoče razumno domnevati, da se je povečala v obdobju pridelave zadevnih surovin, pri čemer se upoštevajo emisije, kjer so take prakse povzročile povečanje uporabe gnojil in herbicidov ⁽¹⁾.
7. Letne emisije, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (e_l), se izračunajo z enakomerno porazdelitvijo skupnih emisij na dobo 20 let. Za izračun teh emisij se uporabi naslednje pravilo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_b, \text{ } ^{(2)}$$

pri čemer je:

e_l = letne emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo zaradi sprememb zalog ogljika na podlagi spremenjene rabe zemljišča (merjene kot masa ekvivalenta CO₂ na enoto energije biomasnega goriva). „Kmetijsko zemljišče“ ⁽³⁾ in „kmetijsko zemljišče s trajnicami“ ⁽⁴⁾ se obravnavata kot ena raba zemljišč;

CS_R = zaloga ogljika na enoto površine, povezana z referenčno rabo zemljišča (merjena kot masa (v tonah) ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Referenčna raba zemljišča je raba zemljišča januarja 2008 oziroma 20 let pred pridobitvijo surovine, kar koli je pozneje;

CS_A = zaloga ogljika na enoto površine, povezana z dejansko rabo zemljišča (merjena kot masa (v tonah) ogljika na enoto površine, vključno z zemljo in vegetacijo). Če se zaloga ogljika nabira več kot eno leto, vrednost CS_A znaša toliko, kot je ocenjena zaloga ogljika na enoto površine po 20 letih ali ko pridelek dozori – kar koli je prej;

P = produktivnost pridelka (merjena kot energija iz biomasnega goriva na enoto površine na leto) in

e_b = dodatna vrednost 29 gCO₂ekv/MJ biomasnega goriva, če je biomasa pridobljena na saniranem degradiranem zemljišču pod pogoji iz točke 8.

8. Dodatna vrednost 29 gCO₂ekv/MJ se pripiše, če obstajajo dokazi, da:

(a) zadevno zemljišče januarja 2008 ni bilo rabljeno v kmetijske ali druge namene in

(b) gre pri zadevnem zemljišču za močno degradirano zemljišče, vključno z zemljišči, ki so bila prej rabljena v kmetijske namene.

Dodatna vrednost 29 gCO₂ekv/MJ se uporablja za obdobje največ 20 let po datumu spremembe namembnosti zemljišča za kmetijsko rabo, pod pogojem, da se za zemljišča, ki spadajo pod točko (b), zagotovi stalna rast zalog ogljika in znatno zmanjšanje erozije.

9. „Močno degradirano zemljišče“ pomeni zemljišče, ki je bilo v daljšem razdobju bodisi v večji meri podvrženo zasoljevanju bodisi ima še posebej nizko vsebnost organskih snovi in je močno erodirano.

10. V skladu s točko 10 dela C Priloge V te direktive se kot izhodišče za izračun zalog ogljika v zemljišču uporabljajo Sklep Komisije 2010/355/EU ⁽⁵⁾, v katerem so določene smernice za izračun zalog ogljika v zemljišču v zvezi s to direktivo, na podlagi smernic IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov, zvezek 4, ter v skladu z uredbama (EU) št. 525/2013 in (EU) 2018/841.

⁽¹⁾ Takšen dokaz je lahko merjenje ogljika v tleh, npr. prvo merjenje pred pridelavo in naknadna merjenja v rednih nekajletnih presledkih. Preden je v takšnem primeru možno drugo merjenje, bi se povečanje vsebnosti ogljika v tleh ocenjevalo na podlagi reprezentativnih poskusov ali vzorcev tal. Od drugega merjenja dalje bi se na podlagi meritev ugotavljala večja vsebnost ogljika v tleh in njen obseg.

⁽²⁾ Kvocient, dobljen z delitvijo molekulske mase CO₂ (44,010 g/mol) z molekulsko maso ogljika (12,011 g/mol), je enak 3,664.

⁽³⁾ Kmetijsko zemljišče, kakor je opredeljeno v okviru IPCC.

⁽⁴⁾ Trajnice so opredeljene kot večletne poljščine, ki se običajno ne pospravljajo letno, kot so panjevci s kratko obhodno in oljna palma.

⁽⁵⁾ Sklep Komisije 2010/335/EU z dne 10. junija 2010 o smernicah za izračun zalog ogljika v zemljišču za namene Priloge V k Direktivi 2009/28/ES (UL L 151, 17.6.2010, str. 19).

11. Emisije, ki nastajajo pri predelavi (e_p), vključujejo emisije iz same predelave; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter proizvodnje kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo v predelavi, vključno z emisijami CO₂, ki ustrezajo vsebnosti ogljika v fosilnih gorivih, ne glede na njihovo morebitno izgorevanje v tem procesu.

Pri upoštevanju porabe električne energije, ki se ne proizvede v okviru obrata za proizvodnjo goriva iz trdne ali plinaste biomase, se predpostavi, da je intenzivnost emisij toplogrednih plinov pri proizvodnji in distribuciji te električne energije enaka povprečni intenzivnosti emisij proizvodnje in distribucije električne energije v opredeljeni regiji. Kot odstopanje od tega pravila lahko proizvajalci uporabijo povprečno vrednost za posamezni obrat za proizvodnjo električne energije za električno energijo, ki jo je ta obrat proizvedel, če ni priključen na elektroenergetsko omrežje.

Emisije zaradi predelave zajemajo emisije iz sušenja vmesnih proizvodov in materialov, kjer je ustrezno.

12. Emisije zaradi prevoza in distribucije e_d vključujejo emisije, ki nastanejo pri prevozu surovin in polizdelkov ter zaradi skladiščenja in distribucije končnih izdelkov. Emisije zaradi prevoza in distribucije, ki se upoštevajo pod točko 5, se ne upoštevajo pod to točko.
13. Emisije CO₂, ki nastajajo pri uporabi goriv, e_u , so enake nič za biomasna goriva. Emisije toplogrednih plinov, ki niso CO₂ (CH₄ in N₂O) in ki nastajajo pri uporabi goriv, so zajete v faktorju e_u .
14. Prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in geološkega shranjevanja CO₂, e_{ccs} , ki še niso bili upoštevani v e_p , so omejeni na emisije, ki se preprečijo z zajemom in shranjevanjem oddanega CO₂, neposredno povezanega z ekstrakcijo, prevozom, predelavo in distribucijo biomasnega goriva, če je shranjeno v skladu z Direktivo 2009/31/ES.
15. Prihranki emisij iz zajema in nadomestitve CO₂, e_{ccr} , so neposredno povezani s proizvodnjo biomasnega goriva, h kateremu so pripisani, in se omejijo na emisije, ki se preprečijo z zajemom CO₂, katerega ogljik izvira iz biomase in ki se uporabi za nadomestitev CO₂, pridobljenega iz fosilnih goriv pri proizvodnji komercialnih proizvodov in storitev.
16. Če naprava za soproizvodnjo, ki zagotavlja toploto in/ali električno energijo za proces proizvodnje biomasnega goriva, za katero se izračunavajo emisije, proizvaja presežno električno energijo in/ali presežno koristno toploto, se emisije toplogrednih plinov razdelijo med električno energijo in koristno toploto v skladu s temperaturnim nivojem toplote (ki odraža koristnost (uporabnost) toplote). Koristni del toplote se ugotovi z množenjem njene energijske vsebnosti s Carnotovim izkoristkom C_h , kar se izračuna na naslednji način:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

pri čemer je:

T_h = temperatura, merjena v absolutni temperaturi (kelvin) koristne toplote na točki oddaje;

T_0 = temperatura okolice, nastavljena na 273,15 kelvina (= 0 °C).

Če se presežna toplota izvažata za ogrevanje stavb pri temperaturi pod 150 °C (423,15 kelvina), je mogoče C_h opredeliti tudi kot:

C_h = Carnotov izkoristek za toploto pri 150 °C (423,15 kelvina), ki je: 0,3546.

Za ta izračun se uporabljajo dejanski izkoristki, opredeljeni kot letna proizvodnja mehanične in električne energije ter toplote, deljena z ustreznim letnim vnosom energije.

Za ta izračun se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „soproizvodnja“ pomeni hkratno proizvodnjo toplotne energije ter električne energije in/ali mehanične energije v enem procesu;
- (b) „koristna toplota“ pomeni toploto, proizvedeno za zadostitev ekonomsko upravičenemu povpraševanju po toploti za ogrevanje ali hlajenje;
- (c) „ekonomsko upravičeno povpraševanje“ pomeni povpraševanje, ki ne presega potreb po ogrevanju ali hlajenju in ki bi mu bilo sicer zadoščeno po tržnih pogojih.

17. Če se v procesu proizvodnje biomasnega goriva obenem proizvede gorivo, za katero se izračunavajo emisije, in en ali več drugih proizvodov („soproizvodov“), se emisije toplogrednih plinov razdelijo med gorivo ali njegov vmesni proizvod in soproizvode sorazmerno z njihovo energijsko vsebnostjo (določeno kot kurilnost v primeru soproizvodov, ki niso električna energija in toplota). Intenzivnost toplogrednih plinov presežne koristne toplote ali električne energije je enaka kot intenzivnost toplogrednih plinov toplote ali električne energije, oddane v proces proizvodnje biomasnega goriva, in se ugotovi z izračunom intenzivnosti toplogrednih plinov vseh dovodov in emisij, vključno s surovinami ter emisijami CH_4 in N_2O , v napravo za soproizvodnjo, kotel ali drugo napravo za zagotavljanje toplote ali električne energije v proces proizvodnje biomasnega goriva, ali iz njih. V primeru soproizvodnje električne energije in toplote se izračun opravi v skladu s točko 16.
18. Za namene izračuna iz točke 17 so emisije, ki se razdelijo, $e_{cc} + e_l + e_{sca}$ + tisti deli e_p , e_{td} , e_{ccs} , in e_{ccr} , ki potekajo do procesne stopnje, na kateri se proizvede soproizvod, in vključno s to stopnjo. Če je potekala kakršna koli razdelitev na soproizvode na prejšnji procesni stopnji v življenjskem ciklu, se za ta namen namesto skupne količine teh emisij uporabi del emisij, dodeljenih na zadnji taki procesni stopnji vmesnemu proizvodu goriva.

Pri bioplinu in biometanu se za namene navedenega izračuna upoštevajo vsi soproizvodi, ki ne spadajo na področje uporabe točke 7. Za odpadke in ostanke se emisije ne dodelijo. Soproizvodi, ki imajo negativno energijsko vsebnost, se za namene izračuna upoštevajo, kot da imajo energijsko vsebnost nič.

Za odpadke in ostanke, vključno s krošnjami in vejami, slamo, lupinami, storži in orehovimi lupinami, ter ostanke iz predelave, vključno s surovim glicerinom (nerafiniranim glicerinom) in odpadki sladkornega trsa, se šteje, da imajo v življenjskem ciklu do procesa zbiranja teh materialov emisije toplogrednih plinov enake nič, ne glede na to, ali se pred pretvorbo v končni proizvod predelajo v vmesne proizvode.

Pri biomasnih gorivih, ki se proizvajajo v rafinerijah, razen kombinacije obratov za predelavo s kotli ali napravami za soproizvodnjo, ki obratu za predelavo zagotavljajo toploto in/ali električno energijo, je za namene izračuna iz točke 17 enota za analizo rafinerija.

19. Za biomasna goriva, ki se uporabljajo v proizvodnji električne energije, je za namene izračuna iz točke 3 primerjalnik za fosilna goriva $EC_{F(e)}$ 183 $\text{gCO}_2\text{ekv/MJ}$ električne energije ali 212 $\text{gCO}_2\text{ekv/MJ}$ električne energije za najbolj oddaljene regije.

Za biomasna goriva, ki se uporabljajo v proizvodnji koristne toplote ter energije za ogrevanje in/ali hlajenje, je za namene izračuna iz točke 3 primerjalnik za fosilna goriva $EC_{F(th)}$ 80 $\text{gCO}_2\text{ekv/MJ}$ toplote.

Za biomasna goriva, ki se uporabljajo v proizvodnji koristne toplote, pri kateri je mogoče dokazati neposredno fizično substitucijo premoga, je za namene izračuna iz točke 3 primerjalnik za fosilna goriva $EC_{F(th)}$ 124 $\text{gCO}_2\text{ekv/MJ}$ toplote.

Za biomasna goriva, ki se uporabljajo kot goriva, namenjena uporabi v prometu, je za namene izračuna iz točke 3 primerjalnik za fosilna goriva $EC_{F(e)}$ 94 $\text{gCO}_2\text{ekv/MJ}$.

C. RAZČLENJENE PRIVZETE VREDNOSTI ZA BIOMASNA GORIVA

Lesni briketi ali peleti

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Lesni sekanci iz gozdnih ostankov	1–500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500–2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500–10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	nad 10 000 km	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Lesni sekanci iz SRC (evkaliptus)	2 500–10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Lesni sekanci iz SRC (topol – z gnojenjem)	1–500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500–2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500–10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	nad 10 000 km	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5
Lesni sekanci iz SRC (topol – brez gnojenja)	1–500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500–2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500–10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	nad 10 000 km	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5
Lesni sekanci iz hlodovine	1–500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500–2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500–10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	nad 10 000 km	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Lesni sekanci iz ostankov iz lesne industrije	1–500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500–2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500–10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	nad 10 000 km	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

Lesni briketi ali peleti

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Lesni briketi ali peleti iz gozdnih ostankov (primer 1)	1–500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500–2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	nad 10 000 km	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3
Lesni briketi ali peleti iz gozdnih ostankov (primer 2a)	1–500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3
	500–2 500 km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	nad 10 000 km	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Lesni briketi ali peleti iz gozdnih ostankov (primer 3a)	1–500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6	0,3
	500–2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3
	nad 10 000 km	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus – primer 1)	2 500–10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus – primer 2a)	2 500–10 000 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus – primer 3a)	2 500–10 000 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, z gnojenjem, primer 1)	1–500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500–10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	nad 10 000 km	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, z gnojenjem, primer 2a)	1–500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500–10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	nad 10 000 km	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, z gnojenjem, primer 3a)	1–500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500–10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3
	nad 10 000 km	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, brez gnojenja, primer 1)	1–500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500–2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3
	2 500–10 000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, brez gnojenja, primer 2a)	1–500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500–10 000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	nad 10 000 km	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3
Lesni briketi iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, brez gnojenja, primer 3a)	1–500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500–10 000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	nad 10 000 km	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Lesni briketi ali peleti iz hlodovine (primer 1)	1–500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500–2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	nad 10 000 km	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Lesni briketi ali peleti iz hlodovine (primer 2a)	1–500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500–2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	nad 10 000 km	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3
Lesni briketi ali peleti iz hlodovine (primer 3a)	1–500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500–2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	nad 10 000 km	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3
Lesni briketi ali peleti iz ostankov iz lesne industrije (primer 1)	1–500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3
	500–2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	nad 10 000 km	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3

Sistem proizvodnje biomas-nega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Lesni briketi ali peleti iz ostankov iz lesne industrije (primer 2a)	1–500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500–2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
	nad 10 000 km	0,0	6,0	7,8	0,3	0,0	7,2	9,3	0,3
Lesni briketi ali peleti iz ostankov iz lesne industrije (primer 3a)	1–500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500–2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	nad 10 000 km	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

Kmetijski postopki pridobivanja

Sistem proizvodnje biomas-nega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Kmetijski odpadki z gostoto < 0,2 t/m ³	1–500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500–2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	nad 10 000 km	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
Kmetijski odpadki z gostoto > 0,2 t/m ³	1–500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500–2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	nad 10 000 km	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)				Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)			
		Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Pridelava	Predelava	Prevoz in distribucija	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂
Slamnati peleti	1–500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500–10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3
	nad 10 000 km	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Briketi iz odpadkov sladkornega trsa	500–10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	nad 10 000 km	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Moka iz palmovih jedrc	nad 10 000 km	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Moka iz palmovih jedrc (brez emisij CH ₄ iz oljarne)	nad 10 000 km	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

Razčlenjene privzete vrednosti za bioplin za proizvodnjo električne energije

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Tehnologija	TIPIČNA VREDNOST (gCO ₂ ekv/MJ)					PRIVZETA VREDNOST (gCO ₂ ekv/MJ)					
		Pridelava	Predelava	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Prevoz	Dobropisi za gnoj	Pridelava	Predelava	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Prevoz	Dobropisi za gnoj	
Mokri gnoj ⁽¹⁾	primer 1:	odprti digestat	0,0	69,6	8,9	0,8	– 107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	– 107,3
		zaprti digestat	0,0	0,0	8,9	0,8	– 97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	– 97,6
	primer 2:	odprti digestat	0,0	74,1	8,9	0,8	– 107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	– 107,3
		zaprti digestat	0,0	4,2	8,9	0,8	– 97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	– 97,6
	primer 3:	odprti digestat	0,0	83,2	8,9	0,9	– 120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	– 120,7
		zaprti digestat	0,0	4,6	8,9	0,8	– 108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	– 108,5

⁽¹⁾ Vrednosti za proizvodnjo bioplina iz gnoja vključujejo negativne emisije za prihranke emisij zaradi ravnanja s surovim gnojem. Šteje se, da je vrednost e_{sca} enaka – 45 gCO₂ekv/MJ gnoja, uporabljenega pri anaerobni presnovi.

Sistem proizvodnje biomasnega goriva		Tehnologija	TIPIČNA VREDNOST (gCO ₂ ekv/MJ)					PRIVZETA VREDNOST (gCO ₂ ekv/MJ)				
			Pridelava	Predelava	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Prevoz	Dobropisi za gnoj	Pridelava	Predelava	Emisije, ki nastanejo pri uporabi goriva in niso CO ₂	Prevoz	Dobropisi za gnoj
Koruza, cela rastlina ⁽¹⁾	primer 1:	odprti digestat	15,6	13,5	8,9	0,0 ⁽²⁾	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		zaprti digestat	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—
	primer 2:	odprti digestat	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		zaprti digestat	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	primer 3:	odprti digestat	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—
		zaprti digestat	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Biološki odpadki	primer 1:	odprti digestat	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—
		zaprti digestat	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
	primer 2:	odprti digestat	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
		zaprti digestat	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—
	primer 3:	odprti digestat	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
		zaprti digestat	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

⁽¹⁾ „Koruza, cela rastlina“ pomeni koruzo, ki je bila pridelana za krmo in silirana za shranjevanje.

⁽²⁾ V skladu z metodologijo iz poročila Komisije z dne 25. februarja 2010 o trajnostnih zahtevah glede uporabe trdnih in plinastih virov biomase v elektroenergetiki, ogrevanju in hlajenju je prevoz kmetijskih surovin v obrat za predelavo vključen v vrednost za pridelavo. Vrednost za prevoz koruzne silaže se upošteva kot 0,4 gCO₂ekv/MJ bioplina.

Razčlenjene privzete vrednosti za biometan

Sistem proizvodnje biometana	Tehnološka možnost		TIPIČNA VREDNOST (gCO ₂ ekv/MJ)					PRIVZETA VREDNOST (gCO ₂ ekv/MJ)						
			Pride-lava	Prede-lava	Izbolj-šava	Prevoz	Kompri-miranje v polnil-nici	Dobro-pisi za gnoj	Pride-lava	Prede-lava	Izbolj-šava	Prevoz	Kompri-miranje v polnil-nici	Dobro-pisi za gnoj
Mokri gnoj	odprti dige-stat	brez zgorevanja odpadnega plina	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	-124,4
		z zgorevanjem odpadnega plina	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	-124,4
	zaprti dige-stat	brez zgorevanja odpadnega plina	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	-111,9
		z zgorevanjem odpadnega plina	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	-111,9
Koruza, cela rastlina	odprti dige-stat	brez zgorevanja odpadnega plina	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	—
		z zgorevanjem odpadnega plina	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	—
	zaprti dige-stat	brez zgorevanja odpadnega plina	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	—
		z zgorevanjem odpadnega plina	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	—
Biološki odpadki	odprti dige-stat	brez zgorevanja odpadnega plina	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	—
		z zgorevanjem odpadnega plina	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	—
	zaprti dige-stat	brez zgorevanja odpadnega plina	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	—
		z zgorevanjem odpadnega plina	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	—

D. SKUPNE TIPIČNE IN PRIVZETE VREDNOSTI ZA POSTOPKE PROIZVODNJE BIOMASNEGA GORIVA

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Lesni sekanci iz gozdnih ostankov	1–500 km	5	6
	500–2 500 km	7	9
	2 500–10 000 km	12	15
	nad 10 000 km	22	27
Lesni sekanci iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus)	2 500–10 000 km	16	18
Lesni sekanci iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol – z gnojenjem)	1–500 km	8	9
	500–2 500 km	10	11
	2 500–10 000 km	15	18
	nad 10 000 km	25	30
Lesni sekanci iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol – brez gnojenja)	1–500 km	6	7
	500–2 500 km	8	10
	2 500–10 000 km	14	16
	nad 10 000 km	24	28
Lesni sekanci iz hlodovine	1–500 km	5	6
	500–2 500 km	7	8
	2 500–10 000 km	12	15
	nad 10 000 km	22	27
Lesni sekanci iz industrijskih ostankov	1–500 km	4	5
	500–2 500 km	6	7
	2 500–10 000 km	11	13
	nad 10 000 km	21	25
Lesni briketi ali peleti iz gozdnih ostankov (primer 1)	1–500 km	29	35
	500–2 500 km	29	35
	2 500–10 000 km	30	36
	nad 10 000 km	34	41
Lesni briketi ali peleti iz gozdnih ostankov (primer 2a)	1–500 km	16	19
	500–2 500 km	16	19
	2 500–10 000 km	17	21
	nad 10 000 km	21	25

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Lesni briketi ali peleti iz gozdnih ostankov (primer 3a)	1–500 km	6	7
	500–2 500 km	6	7
	2 500–10 000 km	7	8
	nad 10 000 km	11	13
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus, primer 1)	2 500–10 000 km	33	39
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus, primer 2a)	2 500–10 000 km	20	23
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (evkaliptus, primer 3a)	2 500–10 000 km	10	11
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, z gnojenjem, primer 1)	1–500 km	31	37
	500–10 000 km	32	38
	nad 10 000 km	36	43
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, z gnojenjem, primer 2a)	1–500 km	18	21
	500–10 000 km	20	23
	nad 10 000 km	23	27
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, z gnojenjem, primer 3a)	1–500 km	8	9
	500–10 000 km	10	11
	nad 10 000 km	13	15
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, brez gnojenja, primer 1)	1–500 km	30	35
	500–10 000 km	31	37
	nad 10 000 km	35	41
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, brez gnojenja, primer 2a)	1–500 km	16	19
	500–10 000 km	18	21
	nad 10 000 km	21	25
Lesni briketi ali peleti iz panjevcev s kratko obhodnjo (topol, brez gnojenja, primer 3a)	1–500 km	6	7
	500–10 000 km	8	9
	nad 10 000 km	11	13

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Lesni briketi ali peleti iz hlodovine (primer 1)	1–500 km	29	35
	500–2 500 km	29	34
	2 500–10 000 km	30	36
	nad 10 000 km	34	41
Lesni briketi ali peleti iz hlodovine (primer 2a)	1–500 km	16	18
	500–2 500 km	15	18
	2 500–10 000 km	17	20
	nad 10 000 km	21	25
Lesni briketi ali peleti iz hlodovine (primer 3a)	1–500 km	5	6
	500–2 500 km	5	6
	2 500–10 000 km	7	8
	nad 10 000 km	11	12
Lesni briketi ali peleti iz ostankov iz lesne industrije (primer 1)	1–500 km	17	21
	500–2 500 km	17	21
	2 500–10 000 km	19	23
	nad 10 000 km	22	27
Lesni briketi ali peleti iz ostankov iz lesne industrije (primer 2a)	1–500 km	9	11
	500–2 500 km	9	11
	2 500–10 000 km	10	13
	nad 10 000 km	14	17
Lesni briketi ali peleti iz ostankov iz lesne industrije (primer 3a)	1–500 km	3	4
	500–2 500 km	3	4
	2 500 do 10 000	5	6
	nad 10 000 km	8	10

Primer 1 se nanaša na procese, v katerih procesno toploto v peletirnici zagotavlja kotel na zemeljski plin. Procesna električna energija se kupi v omrežju.

Primer 2a se nanaša na procese, v katerih procesno toploto v peletirnici zagotavlja kotel na lesne sekance. Procesna električna energija se kupi v omrežju.

Primer 3a se nanaša na procese, v katerih toploto in električno energijo v peletirnici zagotavlja SPTE na lesne sekance.

Sistem proizvodnje biomasnega goriva	Razdalja prevoza	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Kmetijski odpadki z gostoto < 0,2 t/m ³ ⁽¹⁾	1–500 km	4	4
	500–2 500 km	8	9
	2 500–10 000 km	15	18
	nad 10 000 km	29	35
Kmetijski odpadki z gostoto > 0,2 t/m ³ ⁽²⁾	1–500 km	4	4
	500–2 500 km	5	6
	2 500–10 000 km	8	10
	nad 10 000 km	15	18
Slamnati peleti	1–500 km	8	10
	500–10 000 km	10	12
	nad 10 000 km	14	16
Briketi iz odpadkov sladkornega trsa	500–10 000 km	5	6
	nad 10 000 km	9	10
Moka iz palmovih jedrc	nad 10 000 km	54	61
Moka iz palmovih jedrc (brez emisij CH ₄ iz oljarne)	nad 10 000 km	37	40

Tipične in privzete vrednosti – bioplina za električno energijo

Sistem proizvodnje bioplina	Tehnološka možnost		Tipična vrednost	Privzeta vrednost
			Emisije toplogrednih plinov - tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov - privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Bioplina za električno energijo iz mokrega gnoja	primer 1	odprti digestat ⁽³⁾	– 28	3
		zaprti digestat ⁽⁴⁾	– 88	– 84
	primer 2	odprti digestat	– 23	10
		zaprti digestat	– 84	– 78
	primer 3	odprti digestat	– 28	9
		zaprti digestat	– 94	– 89

⁽¹⁾ Ta skupina materialov vključuje kmetijske odpadke z nizko nasipno gostoto, med drugim materiale, kot so slamnate bale, ovsene luščine, riževe luščine in bale odpadkov sladkornega trsa (neizčrpen seznam).

⁽²⁾ Skupina kmetijskih odpadkov z visoko nasipno gostoto zajema materiale, kot so koruzni storži, orehove lupine, luščine soje, lupine palmovih jedrc (neizčrpen seznam).

⁽³⁾ Za shranjevanje digestata na prostem se upoštevajo dodatne emisije metana, ki se spreminjajo z vremenom, substratom in učinkovitostjo presnove. V teh izračunih se šteje, da so vrednosti enake 0,05 MJ CH₄ / MJ bioplina za gnoj, 0,035 MJ CH₄ / MJ bioplina za koruzo in 0,01 MJ CH₄ / MJ bioplina za biološke odpadke.

⁽⁴⁾ Shranjevanje v zaprtem prostoru pomeni, da se digestat, ki nastane v procesu presnove, shranjuje v rezervoarju, neprepustnem za plin, za dodatni bioplina, ki se sprosti med shranjevanjem, pa se šteje, da je predelan za proizvodnjo dodatne električne energije ali biometana.

Sistem proizvodnje bioplina	Tehnološka možnost		Tipična vrednost	Privzeta vrednost
			Emisije toplogrednih plinov - tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov - privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Bioplin za električno energijo iz koruze, cela rastlina	primer 1	odprti digestat	38	47
		zaprti digestat	24	28
	primer 2	odprti digestat	43	54
		zaprti digestat	29	35
	primer 3	odprti digestat	47	59
		zaprti digestat	32	38
Bioplin za električno energijo iz bioloških odpadkov	primer 1	odprti digestat	31	44
		zaprti digestat	9	13
	primer 2	odprti digestat	37	52
		zaprti digestat	15	21
	primer 3	odprti digestat	41	57
		zaprti digestat	16	22

Tipične in privzete vrednosti za biometan

Sistem proizvodnje biometana	Tehnološka možnost	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Biometan iz mokrega gnoja	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina ⁽¹⁾	- 20	22
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina ⁽²⁾	- 35	1
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	- 88	- 79
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	- 103	- 100
Biometan iz koruze, cela rastlina	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	58	73
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	43	52
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	41	51
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	26	30

⁽¹⁾ Ta kategorija zajema naslednje kategorije tehnologij za izboljšavo bioplina v biometan: adsorpcija pod povišanim tlakom (PSA), vodno čiščenje pod tlakom (PWS), membranska tehnologija, kriogenska tehnologija, organsko fizikalno čiščenje (OPS). Vključuje emisijo v višini 0,03 MJ CH₄ / MJ biometana za emisijo metana v odpadnih plinih.

⁽²⁾ Ta kategorija zajema naslednje kategorije tehnologij za izboljšavo bioplina v biometan: vodno čiščenje pod tlakom (PWS), če se voda reciklira, adsorpcija pod povišanim tlakom (PSA), kemično čiščenje, organsko fizikalno čiščenje (OPS), izboljšava z membranami in kriogenska izboljšava. V tej kategoriji se ne upoštevajo emisije metana (metan, če je prisoten v odpadnem plinu, zgori).

Sistem proizvodnje biometana	Tehnološka možnost	Emisije toplogrednih plinov – tipična vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)	Emisije toplogrednih plinov – privzeta vrednost (gCO ₂ ekv/MJ)
Biometan iz bioloških odpadkov	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	51	71
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	36	50
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	25	35
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	10	14

Tipične in privzete vrednosti – bioplin za električno energijo – mešanice gnoja in koruze: emisije toplogrednih plinov z deleži na podlagi sveže mase

Sistem proizvodnje bioplina	Tehnološke možnosti	Tipične emisije toplogrednih plinov (gCO ₂ ekv/MJ)	Privzete emisije toplogrednih plinov (gCO ₂ ekv/MJ)	
Gnoj – kuruza 80 % – 20 %	primer 1	odprti digestat	17	33
		zaprti digestat	-12	-9
	primer 2	odprti digestat	22	40
		zaprti digestat	-7	-2
	primer 3	odprti digestat	23	43
		zaprti digestat	-9	-4
Gnoj – kuruza 70 % – 30 %	primer 1	odprti digestat	24	37
		zaprti digestat	0	3
	primer 2	odprti digestat	29	45
		zaprti digestat	4	10
	primer 3	odprti digestat	31	48
		zaprti digestat	4	10
Gnoj – kuruza 60 % – 40 %	primer 1	odprti digestat	28	40
		zaprti digestat	7	11
	primer 2	odprti digestat	33	47
		zaprti digestat	12	18
	primer 3	odprti digestat	36	52
		zaprti digestat	12	18

Opombe

Primer 1 se nanaša na postopke, v katerih potrebno električno energijo in toploto zagotavlja motor za SPTE sam.

Primer 2 se nanaša na postopke, v katerih se potrebna električna energija jemlje iz omrežja, procesno toploto pa zagotavlja motor za SPTE sam. V nekaterih državah članicah operaterji ne smejo uveljavljati bruto proizvodnje za subvencije, zato je verjetnejša konfiguracija kot v primeru 1.

Primer 3 se nanaša na postopke, v katerih se potrebna električna energija jemlje iz omrežja, procesno toploto pa zagotavlja kotel na bioplin. Ta primer velja za nekatere obrate, v katerih motor za SPTE ni na kraju samem, bioplin pa se prodaja (vendar se ne izboljša do stopnje biometana).

Tipične in privzete vrednosti – biometan – mešanice gnoja in koruze: emisije toplogrednih plinov z deleži na podlagi sveže mase

Sistem proizvodnje biometana	Tehnološke možnosti	Tipična vrednost	Privzeta vrednost
		(gCO ₂ ekv/MJ)	(gCO ₂ ekv/MJ)
Gnoj – koruza 80 % – 20 %	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	32	57
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	17	36
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	-1	9
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	-16	-12
Gnoj – koruza 70 % – 30 %	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	41	62
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	26	41
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	13	22
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	-2	1
Gnoj – koruza 60 % – 40 %	odprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	46	66
	odprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	31	45
	zaprti digestat, brez zgorevanja odpadnega plina	22	31
	zaprti digestat, zgorevanje odpadnega plina	7	10

Če se biometan uporablja kot stisnjeni biometan za gorivo, namenjeno uporabi v prometu, je treba tipičnim vrednostim prišteti vrednost 3,3 gCO₂ekv/MJ biometana, privzetim vrednostim pa vrednost 4,6 gCO₂ekv/MJ biometana.

PRILOGA VII

VKLJUČITEV ENERGIJE IZ TOPLOTNIH ČRPALK

Količina aerotermalne, geotermalne ali hidrotermalne energije, ujeta s toplotnimi črpalkami, ki se šteje za energijo iz obnovljivih virov za namene te direktive, E_{RES} , se izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SFU)$$

pri čemer je:

- Q_{usable} = ocenjena skupna uporabljiva toplota iz toplotnih črpalk, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 7(4), uporabljene na sledeči način: upoštevajo se samo toplotne črpalke, pri katerih je $SFU > 1,15 * 1/\eta$,
 - SFU = ocenjeni povprečni faktor sezonske učinkovitosti navedenih toplotnih črpalk,
 - η = razmerje med skupno bruto proizvodnjo električne energije in porabo primarne energije za proizvodnjo električne energije in se ga izračuna kot povprečje EU na osnovi podatkov Eurostata.
-

PRILOGA VIII

DEL A. OKVIRNE OCENJENE EMISIJE IZ SUROVIN ZA POGONSKA BIOGORIVA, DRUGA TEKOČA BIOGORIVA IN BIOMASNA GORIVA ZARADI POSREDNE SPREMEMBE RABE ZEMLJIŠČ (gCO₂ekv/MJ) ⁽¹⁾

Skupina surovin	Srednja vrednost ⁽²⁾	Razpon med odstotki, pridobljen z analizo občutljivosti ⁽³⁾
Žitarice in druge poljščine z visoko vsebnostjo škroba	12	8 do 16
Rastline za pridelavo sladkorja	13	4 do 17
Oljnice	55	33 do 66

DEL B. POGONSKA BIOGORIVA, DRUGA TEKOČA BIOGORIVA IN BIOMASNA GORIVA, ZA KATERA SE ŠTEJE, DA SO OCENJENE EMISIJE ZARADI POSREDNE SPREMEMBE RABE ZEMLJIŠČ ENAKE NIČ

Za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, proizvedena iz naslednjih kategorij surovin, se šteje, da so ocenjene emisije zaradi posredne spremembe rabe zemljišč enake nič:

- (1) surovine, ki niso navedene v delu A te priloge;
- (2) surovine, katerih pridelava je povzročila neposredno spremembo rabe zemljišč, tj. spremembo iz ene od naslednjih kategorij površin zemljišč, ki jih uporablja IPCC (gozdna zemljišča, travinja, mokrišča, naselja ali druga zemljišča), v kmetijsko zemljišče ali kmetijsko zemljišče s trajnicami ⁽⁴⁾. V tem primeru bi se morala vrednost emisij zaradi neposredne spremembe rabe zemljišč ^(e) izračunati v skladu s točko 7 dela C Priloge V.

⁽¹⁾ Tu navedene povprečne vrednosti so tehtano povprečje posamično modeliranih vrednosti surovin. Vrednosti iz Priloge so odvisne od več predpostavk (kot so obravnava stranskih proizvodov, spreminjanje donosa, zaloge ogljika, izpodrivanje drugih surovin), ki se uporabljajo v ekonomskih modelih, oblikovanih za oceno emisij. Čeprav glede na to ni mogoče docela označiti razpona negotovosti, povezanega s tovrstnimi ocenami, je bila v zvezi z rezultati opravljena analiza občutljivosti, t. i. analiza Monte Carlo, temelječa na naključni raznolikosti ključnih parametrov.

⁽²⁾ Tu navedene srednje vrednosti so tehtano povprečje posamično modeliranih vrednosti surovin.

⁽³⁾ Tu navedeni razpon predstavlja 90 % rezultatov, za katere so bile uporabljene 5- in 95-percentilne vrednosti, ki izhajajo iz analize. Vrednost 5. percentila pomeni vrednost, pod katero je 5 % opažanj (tj. 5 % vseh uporabljenih podatkov je pokazalo rezultate pod 8,4 in 33 gCO₂ekv/MJ). Vrednost 95. percentila pomeni vrednost, pod katero je 95 % opažanj (tj. 5 % vseh uporabljenih podatkov je pokazalo rezultate nad 16, 17 in 66 gCO₂ekv/MJ).

⁽⁴⁾ Trajnice so opredeljene kot večletne poljščine, ki se običajno ne pospravljajo letno, kot so panjevci s kratko obhodnjo in oljna palma.

PRILOGA IX

Del A. Surovine za proizvodnjo bioplina za uporabo v prometu in naprednih pogonskih biogoriv, katerih prispevek k minimalnim deležem iz prvega in četrtega pododstavka člena 25(1) se lahko šteje za dvakratnik njihove energijske vsebnosti

- (a) Alge, če so gojene na zemljiščih v bazenih ali fotobioreaktorjih;
- (b) biomasni del mešanih komunalnih odpadkov, vendar ne ločenih gospodinjskih odpadkov, za katere veljajo cilji recikliranja iz točke (a) člena 11(2) Direktive 2008/98/ES;
- (c) biološki odpadki, kot so opredeljeni v točki 4 člena 3 Direktive 2008/98/ES, iz gospodinjstev, za katere velja ločeno zbiranje, opredeljeno v točki 11 člena 3 navedene direktive;
- (d) biomasni del industrijskih odpadkov, ki ni primeren za uporabo v prehranski ali krmni verigi, vključno z materialom iz malo- in veleprodaje ter živilskopredelovalne, ribiške in akvakulturne industrije, razen surovin s seznama v delu B te priloge;
- (e) slama;
- (f) živalski gnoj in blato iz čistilnih naprav;
- (g) odplake iz proizvodnje palmovega olja in prazni grozdi palmovih sadežev;
- (h) smola talovega olja;
- (i) surovi glicerini;
- (j) odpadki sladkornega trsa;
- (k) grozdne tropine in vinske droži;
- (l) orehove lupine;
- (m) pleve in luske;
- (n) storži koroze brez zrnja;
- (o) biomasni del odpadkov in ostankov iz gozdarstva in z njim povezanih panog, kot so lubje, veje, predtržno redčenje, listje, iglice, krošnje, žagovina, oblanci, črna lužina, sulfitna lužina, mulji, ki vsebujejo vlakna, lignin in talovo olje;
- (p) druga neživilska celuloza;
- (q) druga lesna celuloza, razen žaganih hlodov in furnirskih hlodov.

Del B. Surovine za proizvodnjo pogonskih biogoriv in bioplina za uporabo v prometu, katerih prispevek k minimalnem deležu iz prvega pododstavka člena 25(1) je omejen in se lahko šteje kot dvakratnik njihove energijske vsebnosti

- (a) Rabljeno olje za kuhanje;
- (b) živalske maščobe, ki so po Uredbi (ES) št. 1069/2009 razvrščene kot kategoriji 1 in 2.

—

PRILOGA X

DEL A

Razveljavljena direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb (iz člena 37)

Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 140, 5.6.2009, str. 16)	
Direktiva Sveta 2013/18/EU (UL L 158, 10.6.2013, str. 230)	
Direktiva (EU) 2015/1513 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 239, 15.9.2015, str. 1)	Zgolj člen 2

DEL B

**Roki za prenos v nacionalno pravo
(iz člena 36)**

Direktiva	Rok za prenos
2009/28/ES	25. junij 2009
2013/18/EU	1. julij 2013
(EU) 2015/1513	10. september 2017

PRILOGA XI

Korelacijska tabela

Direktiva 2009/28/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2, prvi pododstavek	Člen 2, prvi pododstavek
Člen 2, drugi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 2, drugi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 2, drugi pododstavek, točka (a)	Člen 2, drugi pododstavek, točka 1
Člen 2, drugi pododstavek, točka (b)	—
—	Člen 2, drugi pododstavek, točka 2
Člen 2, drugi pododstavek, točka (c)	Člen 2, drugi pododstavek, točka 3
Člen 2, drugi pododstavek, točka (d)	—
Člen 2, drugi pododstavek, točke (e), (f), (g), (h), (i), (j), (k), (l), (m), (n), (o), (p), (q), (r), (s), (t), (u), (v) in (w)	Člen 2, drugi pododstavek, točke 24, 4, 19, 32, 33, 12, 5, 6, 45, 46, 47, 23, 39, 41, 42, 43, 36, 44 in 37
—	Člen 2, drugi pododstavek, točke 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 38 in 40
Člen 3	—
—	Člen 3
Člen 4	—
—	Člen 4
—	Člen 5
—	Člen 6
Člen 5(1)	Člen 7(1)
Člen 5(2)	—
Člen 5(3)	Člen 7(2)
Člen 5(4), prvi, drugi, tretji in četrti pododstavek	Člen 7(3), prvi, drugi, tretji in četrti pododstavek
—	Člen 7(3), peti in šesti pododstavek
—	Člen 7(4)
Člen 5(5)	Člen 27(1), prvi pododstavek, točka (c)
Člen 5(6) in (7)	Člen 7(5) in (6)
Člen 6(1)	Člen 8(1)
—	Člen 8(2) in (3)
Člen 6(2) in (3)	Člen 8(4) in (5)
Člen 7(1), (2), (3), (4) in (5)	Člen 9(1), (2), (3), (4) in (5)
—	Člen 9(6)
Člen 8	Člen 10
Člen 9(1)	Člen 11(1)
Člen 9(2), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)	Člen 11(2), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
—	Člen 11(2), prvi pododstavek, točka (d)
Člen 10	Člen 12
Člen 11(1), (2) in (3)	Člen 13(1), (2) in (3)

Direktiva 2009/28/ES	Ta direktiva
—	Člen 13(4)
Člen 12	Člen 14
Člen 13(1), prvi pododstavek	Člen 15(1), prvi pododstavek
Člen 13(1), drugi pododstavek	Člen 15(1), drugi pododstavek
Člen 13(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b)	—
Člen 13(1), drugi pododstavek, točke (c), (d), (e) in (f)	Člen 15(1), drugi pododstavek, točke (a), (b), (c) in (d)
Člen 13(2), (3), (4) in (5)	Člen 15(2), (3), (4) in (5)
Člen 13(6), prvi pododstavek	Člen 15(6), prvi pododstavek
Člen 13(6), drugi, tretji, četrti in peti pododstavek	—
—	Člen 15(7) in (8)
—	Člen 16
—	Člen 17
Člen 14	Člen 18
Člen 15(1)	Člen 19(1)
Člen 15(2), prvi, drugi in tretji pododstavek	Člen 19(2) prvi, drugi in tretji pododstavek
—	Člen 19(2), četrti in peti pododstavek
Člen 15(2), četrti pododstavek	Člen 19(2), šesti pododstavek
Člen 15(3)	—
—	Člen 19(3) in (4)
Člen 15(4) in (5)	Člen 19(5) in (6)
Člen 15(6), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 19(7), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 15(6), prvi pododstavek, točka (b)(i)	Člen 19(7), prvi pododstavek, točka (b)(i)
—	Člen 19(7), prvi pododstavek, točka (b)(ii)
Člen 15(6), prvi pododstavek, točka (b)(ii)	Člen 19(7), prvi pododstavek, točka (b)(iii)
Člen 15(6), prvi pododstavek, točke (c), (d), (e) in (f)	Člen 19(7), prvi pododstavek, točke (c), (d), (e) in (f)
—	Člen 19(7), drugi pododstavek
Člen 15(7)	Člen 19(8)
Člen 15(8)	—
Člen 15(9) in (10)	Člen 19(9) in (10)
—	Člen 19(11)
Člen 15(11)	Člen 19(12)
Člen 15(12)	—
—	Člen 19(13)
Člen 16(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) in (8)	—
Člen 16(9), (10) in (11)	Člen 20(1), (2) in (3)
—	Člen 21
—	Člen 22
—	Člen 23
—	Člen 24
—	Člen 25
—	Člen 26

Direktiva 2009/28/ES	Ta direktiva
—	Člen 27
—	Člen 28
Člen 17(1), prvi in drugi pododstavek	Člen 29(1), prvi in drugi pododstavek
—	Člen 29(1), tretji, četrti in peti pododstavek
—	Člen 29(2)
Člen 17(2), prvi in drugi pododstavek	—
Člen 17(2), tretji pododstavek	Člen 29(10), tretji pododstavek
Člen 17(3), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 29(3), prvi pododstavek, točka (a)
—	Člen 29(3), prvi pododstavek, točka (b)
Člen 17(3), prvi pododstavek, točki (b) in (c)	Člen 29(3), prvi pododstavek, točki (c) in (d)
—	Člen 29(3), drugi pododstavek
Člen 17(4)	Člen 29(4)
Člen 17(5)	Člen 29(5)
Člen 17(6) in (7)	—
—	Člen 29(6), (7), (8), (9), (10) in (11)
Člen 17(8)	Člen 29(12)
Člen 17(9)	—
—	Člen 29(13) in (14)
Člen 18(1), prvi pododstavek	Člen 30(1), prvi pododstavek
Člen 18(1), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)	Člen 30(1), prvi pododstavek, točke (a), (c) in (d)
—	Člen 30(1), prvi pododstavek, točka (b)
—	Člen 30(1), drugi pododstavek
Člen 18(2)	—
—	Člen 30(2)
Člen 18(3), prvi pododstavek	Člen 30(3), prvi pododstavek
Člen 18(3), drugi in tretji pododstavek	—
Člen 18(3), četrti in peti pododstavek	Člen 30(3), drugi in tretji pododstavek
Člen 18(4), prvi pododstavek	—
Člen 18(4), drugi in tretji pododstavek	Člen 30(4), prvi in drugi pododstavek
Člen 18(4), četrti pododstavek	—
Člen 18(5), prvi in drugi pododstavek	Člen 30(7), prvi in drugi pododstavek
Člen 18(5), tretji pododstavek	Člen 30(8), prvi in drugi pododstavek
Člen 18(5), četrti pododstavek	Člen 30(5), tretji pododstavek
—	Člen 30(6), prvi pododstavek
Člen 18(5), peti pododstavek	Člen 30(6), drugi pododstavek
Člen 18(6), prvi in drugi pododstavek	Člen 30(5), prvi in drugi pododstavek
Člen 18(6), tretji pododstavek	—
Člen 18(6), četrti pododstavek	Člen 30(6), tretji pododstavek
—	Člen 30(6), četrti pododstavek
Člen 18(6), peti pododstavek	Člen 30(6), peti pododstavek
Člen 18(7)	Člen 30(9), prvi pododstavek

Direktiva 2009/28/ES	Ta direktiva
—	Člen 30(9), drugi pododstavek
Člen 18(8) in (9)	—
—	Člen 30(10)
Člen 19(1), prvi pododstavek	Člen 31(1), prvi pododstavek
Člen 19(1), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)	Člen 31(1), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
—	Člen 31(1), prvi pododstavek, točka (d)
Člen 19(2), (3) in (4)	Člen 31(2), (3) in (4)
Člen 19(5)	—
Člen 19(7), prvi pododstavek	Člen 31(5), prvi pododstavek
Člen 19(7), prvi pododstavek, prva, druga, tretja in četrta alineja	—
Člen 19(7), drugi in tretji pododstavek	Člen 31(5), drugi in tretji pododstavek
Člen 19(8)	Člen 31(6)
Člen 20	Člen 32
Člen 22	—
Člen 23(1) in (2)	Člen 33(1) in (2)
Člen 23(3), (4), (5), (6), (7) in (8)	—
Člen 23(9)	Člen 33(3)
Člen 23(10)	Člen 33(4)
Člen 24	—
Člen 25(1)	Člen 34(1)
Člen 25(2)	Člen 34(2)
Člen 25(3)	Člen 34(3)
Člen 25a(1)	Člen 35(1)
Člen 25a(2)	Člen 35(2) in (3)
Člen 25a(3)	Člen 35(4)
—	Člen 35(5)
Člen 25a(4) in (5)	Člen 35(6) in (7)
Člen 26	—
Člen 27	Člen 36
—	Člen 37
Člen 28	Člen 38
Člen 29	Člen 39
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	Priloga III
Priloga IV	Priloga IV
Priloga V	Priloga V
Priloga VI	—
—	Priloga VI
Priloga VII	Priloga VII
Priloga VIII	Priloga VIII
Priloga IX	Priloga IX
—	Priloga X
—	Priloga XI

DIREKTIVA (EU) 2018/2002 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 11. decembra 2018****o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zmanjšanje povpraševanja po energiji je ena od petih razsežnosti strategije energetske unije, ki so bile določene s sporočilom Komisije z dne 25. februarja 2015 z naslovom „Okvirna strategija za trdno energetske unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost“. Izboljšanje energetske učinkovitosti vzdolž celotne energetske verige, vključno s proizvodnjo, prenosom, distribucijo in končno porabo energije, bo koristilo okolju, izboljšalo kakovost zraka in javno zdravje, zmanjšalo emisije toplogrednih plinov, izboljšalo energetske varnosti z zmanjšanjem odvisnosti od uvoza energije iz držav zunaj Unije, znižalo stroške za energijo v gospodinjstvih in podjetjih, ublažilo energetske revščine in privedlo do povečanja konkurenčnosti, števila delovnih mest ter gospodarske dejavnosti v celotnem gospodarstvu, s tem pa bo izboljšalo kakovost življenja državljanov. To je v skladu z zavezami Unije, ki so bile sprejete v okviru energetske unije in globalne podnebne agende, ki jo je določil Pariški sporazum o podnebnih spremembah iz leta 2015, ki je sledil 21. zasedanju Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum) in ki zavezuje k zadržanju zvišanja povprečne svetovne temperature na precej pod 2 °C v primerjavi s predindustrijsko ravnjo in k nadaljnjemu prizadevanju za omejitve zvišanja temperature na 1,5 °C nad predindustrijsko ravnjo.
- (2) Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ je korak k uresničitvi energetske unije, v skladu s katero se energetska učinkovitost obravnava kot svoj vir energije. Pri določanju novih pravil na strani ponudbe in na drugih področjih politike bi bilo treba upoštevati načelo energetske učinkovitosti na prvem mestu. Komisija bi morala zagotoviti, da bosta lahko energetska učinkovitost in odzivanje na strani povpraševanja pod enakimi pogoji konkurirala proizvodnim zmogljivostim. Energetska učinkovitost je treba upoštevati pri vseh odločitvah glede načrtovanja energetskega sistema ali glede financiranja. Izboljšati jo je treba vedno, ko je to bolj stroškovno učinkovito kot enakovredne rešitve na strani ponudbe. To bi moralo pomagati izkoristiti številne prednosti, ki jih ima energetska učinkovitost za Unijo, zlasti za državljanke in podjetja.
- (3) Energetska učinkovitost bi morala biti priznana kot bistven element in prednostna naloga v prihodnjih odločitvah v zvezi z naložbami v energetske infrastrukturo Unije.
- (4) Za doseganje ambicioznega cilja povečanja energetske učinkovitosti je treba odpraviti ovire, da bi olajšali naložbe v ukrepe za energetske učinkovitost. Korak v to smer je pojasnilo Eurostata z dne 19. septembra 2017 o tem, kako zajeti pogodbe o zagotavljanju prihranka energije v nacionalnih računih, ki odpravljata negotovost in spodbujata uporabo takšnih pogodb.

⁽¹⁾ UL C 246, 28.7.2017, str. 42.⁽²⁾ UL C 342, 12.10.2017, str. 119.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. novembra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. decembra 2018.⁽⁴⁾ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.⁽⁵⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

- (5) Evropski svet je 23. in 24. oktobra 2014 podprl 27-odstotni cilj za povečanje energetske učinkovitosti na ravni Unije do leta 2030, ki bo pregledan do leta 2020, pri čemer bo upoštevan 30-odstotni cilj na ravni Unije. Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 15. decembra 2015 z naslovom „Evropski energetski uniji naproti“ pozval Komisijo, naj oceni tudi, ali bi bilo mogoče v istem obdobju uresničiti 40-odstotni cilj za povečanje energetske učinkovitosti. Zato je primerno spremeniti Direktivo 2012/27/EU, da se jo prilagodi perspektivi za leto 2030.
- (6) Da mora Unija doseči svoje cilje povečanja energetske učinkovitosti na ravni Unije, izražene v porabi primarne in/ali končne energije, bi bilo treba jasno določiti v obliki vsaj 32,5-odstotnega cilja za leto 2030. Projekcije iz leta 2007 so pokazale, da bo leta 2030 poraba primarne energije 1 887 Mtoe in poraba končne energije 1 416 Mtoe. 32,5 -odstotno zmanjšanje leta 2030 pa bi pomenilo 1 273 Mtoe oziroma 956 Mtoe. Ta cilj, ki je po naravi enak cilju Unije za leto 2020, bi morala Komisija oceniti do leta 2023, in sicer z namenom, da ga popravi navzgor, če bi se bistveno znižali stroški ali če bi bilo to potrebno za to, da Unija izpolni svoje mednarodne zaveze glede razogljičenja. Za leti 2020 in 2030 na ravni držav članic ni predvidenih zavezujočih ciljev in države članice bi morale imeti še naprej proste roke pri določanju svojih nacionalnih prispevkov, ki temeljijo na porabi primarne ali končne energije, prihrankih primarne ali končne energije ali energetski intenzivnosti. Države članice bi morale svoje nacionalne okvirne prispevke k energetski učinkovitosti določiti ob upoštevanju, da poraba energije v Uniji leta 2030 ne sme preseči 1 273 Mtoe primarne energije in/ali 956 Mtoe končne energije. To pomeni, da bi se morala poraba primarne energije v Uniji v primerjavi z ravno iz leta 2005 zmanjšati za 26 %, poraba končne energije pa za 20 %. Napredek pri doseganju ciljev Unije za leto 2030 je treba redno ocenjevati, kar je določeno v Uredbi (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (7) Na učinkovitost delovanja energetskih sistemov v danem trenutku vplivajo možnosti nemotenega in prožnega dovajanja energije iz različnih virov – z različno vztrajnostjo in različnimi zagonskimi časi – v omrežje. S povečanjem te učinkovitosti bo mogoče bolje izkoristiti energijo iz obnovljivih virov.
- (8) Izboljšanje energetske učinkovitosti lahko prispeva k boljšim gospodarskim rezultatom. Države članice in Unija bi si morale prizadevati zmanjšati porabo energije ne glede na stopnjo gospodarske rasti.
- (9) Obveznost, da morajo države članice določiti dolgoročne strategije za spodbujanje naložb in olajšanje prenove nacionalnega stavbnega fonda ter o njih uradno obvestiti Komisijo, je črtana iz Direktive 2012/27/EU in vstavljena v Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, saj je mogoče to obveznost povezati z dolgoročnimi načrti za skoraj nič-energijske stavbe in razogljičenje stavb.
- (10) Glede na podnebni in energetski okvir za leto 2030 bi bilo treba obveznost prihranka energije, določeno z Direktivo 2012/27/EU, podaljšati po letu 2020. To podaljšanje bi vlagateljem zagotovilo večjo stabilnost, kar bi spodbudilo dolgoročne naložbe in dolgoročne ukrepe za energetsko učinkovitost, kot je temeljita prenova stavb z dolgoročnim ciljem olajšanja stroškovno učinkovite pretvorbe obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe. Obveznost prihranka energije ima pomembno vlogo pri spodbujanju rasti in ustvarjanju delovnih mest na lokalni ravni in bi jih bilo treba ohraniti, da bi zagotovili, da bo Unija lahko dosegla svoje energetske in podnebne cilje z ustvarjanjem novih priložnosti, ter pretrgali povezavo med porabo energije in rastjo. Sodelovanje z zasebnim sektorjem je pomembno, da se oceni, pod kakšnimi pogoji bi lahko pritegnili zasebne naložbe v projekte energetske učinkovitosti, ter razvili nove prihodkovne modele za inovacije na področju energetske učinkovitosti.
- (11) Ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti pozitivno vplivajo tudi na kakovost zraka, saj energetsko učinkovitejša stavba prispevajo k zmanjšanju povpraševanja po gorivih za ogrevanje, vključno s trdimi gorivi. Ukrepi za energetsko učinkovitost zato prispevajo k izboljšanju kakovosti notranjega in zunanega zraka ter stroškovno učinkovitemu doseganju ciljev politike Unije glede kakovosti zraka, kot je določeno zlasti z Direktivo (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

(1) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (glej stran 1 tega Uradnega lista).

(2) Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetski učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).

(3) Direktiva (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatere onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (UL L 344, 17.12.2016, str. 1).

- (12) Države članice morajo v celotnem obdobju obveznosti 2021 do 2030 doseči skupni prihranek končne porabe energije, ki ustreza novemu letnemu prihranku v višini vsaj 0,8 % porabe končne energije. To zahtevo bi bilo mogoče izpolniti z novimi ukrepi politike, ki se sprejmejo v novem obdobju obveznosti od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030, ali z novimi posameznimi ukrepi, ki so rezultat ukrepov politik, sprejetih med ali pred prejšnjim obdobjem, pod pogojem, da se posamezni ukrepi, ki zagotovijo prihranke energije, uvedejo v novem obdobju. Države članice bi morale imeti možnost v ta namen uporabiti sisteme obveznosti energetske učinkovitosti ali alternativne ukrepe politike ali oboje. Poleg tega bi morale države članice imeti na voljo različne možnosti, ki bi jim omogočile prožnost pri izbiri načina za izračun količine svojega prihranka energije – med drugim bi se lahko odločile, ali bodo energijo, ki se porabi za prevoz, v celoti ali deloma vključile v osnovo za izračun –, in omogočile, da je zahtevani skupni prihranek končne porabe energije enak novemu letnemu prihranku v višini vsaj 0,8 %.
- (13) Nesorazmerno bi bilo, če bi takšna zahteva veljala za Ciper in Malto. Ti dve majhni otoški državi članici imata poseben energetski trg, na katerem je med drugim samo en distributer električne energije, na njem ni omrežij zemeljskega plina ter sistemov daljinskega ogrevanja in daljinskega hlajenja, podjetja za distribucijo nafte pa so majhna, zato je razpon ukrepov, ki so na voljo za doseganje obveznega prihranka energije, omejen. Te posebnosti so še izrazitejše zaradi majhne velikosti energetskih trgov v teh državah članicah. Zato bi se moralo od Cipra in Malte zahtevati le, da dosežeta skupni prihranek končne porabe energije, ki je enak novemu prihranku v višini 0,24 % porabe končne energije v obdobju 2021 do 2030.
- (14) Kadar uporabljajo sisteme obveznosti, bi morale države članice med distributerji energije, podjetji za maloprodajo energije in distributerji ali podjetji za maloprodajo goriva za prevoz na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril določiti zavezane strani. Določitev nekaterih kategorij teh dobaviteljev ali trgovcev na drobno ali njihovo izvzetje se ne bi smelo šteti za nezdržljivo z načelom nediskriminacije. Zato se lahko države članice same odločijo, ali bodo te dobavitelje in prodajalce na drobno ali samo nekatere kategorije dobaviteljev ali prodajalcev na drobno določile kot zavezane strani.
- (15) Ukrepi držav članic za izboljšanje energetske učinkovitosti pri prevozu se lahko upoštevajo pri izpolnjevanju obveznosti glede njihovega prihranka končne porabe energije. Pri tem gre lahko za namenske politike, ki med drugim spodbujajo učinkovitejša vozila, prehod na kolesarjenje, hojo in javni prevoz, ali za načrtovanje mobilnosti in urbanistično načrtovanje, ki zmanjšujeta potrebo po prevozu. Upoštevajo se lahko tudi sheme za spodbujanje uporabe novih, učinkovitejših vozil, ali politike za spodbujanje prehoda na učinkovitejša goriva, ki zmanjšujejo porabo energije na kilometer, če so skladne s pravili o pomembnosti in dodatnosti iz Priloge V k Direktivi 2012/27/EU, kakor je spremenjena s to direktivo. Takšni ukrepi bi morali biti, če je to ustrezno, skladni z nacionalnimi okviri politik držav članic, vzpostavljenimi na podlagi Direktive 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (16) Z ukrepi držav članic, sprejetimi na podlagi Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, s katerimi se preverljivo ter merljivo ali ocenljivo izboljša energetska učinkovitost, lahko države članice stroškovno učinkovito izpolnijo svojo obveznost glede prihranka energije iz Direktive 2012/27/EU, kakor je spremenjena s to direktivo.
- (17) Države članice bi morale v svojih sistemih obveznosti imeti možnost, da zezanim stranem dovolijo, da prispevajo v nacionalni sklad za energetsko učinkovitost, ali to od njih zahtevajo, namesto da od njih zahtevajo, da dosežejo količino skupnega prihranka končne porabe energije, ki se zahteva na podlagi člena 7(1) Direktive 2012/27/EU, kakor je spremenjena s to direktivo.
- (18) Brez poseganja v člen 7(4) in (5), kot sta vstavljena s to direktivo, bi morale države članice in zavezane strani izkoristiti vsa razpoložljiva sredstva in tehnologije, da bi dosegle zahtevan skupni prihranek končne porabe energije, med drugim s spodbujanjem trajnostnih tehnologij pri učinkovitih sistemih za daljinsko ogrevanje in hlajenje, učinkovite infrastrukture za ogrevanje in hlajenje ter energetskih pregledov ali enakovrednih sistemov

⁽¹⁾ Direktiva 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva (UL L 307, 28.10.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

upravljanja, če so prihranki energije, ki se uveljavljajo, skladni z zahtevami iz člena 7 Direktive 2012/27/EU in Priloge V k navedeni direktivi, kakor je spremenjena s to direktivo. Države članice bi si morale pri oblikovanju in izvajanju alternativnih ukrepov politike prizadevati za veliko mero prožnosti.

- (19) Dolgoročni ukrepi za energetske učinkovitost bodo zagotavljali prihranke energije tudi po letu 2020, vendar bi morali za prispevek k cilju povečanja energetske učinkovitosti Unije za leto 2030 ti ukrepi doseči nove prihranke po letu 2020. Po drugi strani pa se prihranki energije, doseženi po 31. decembru 2020, ne bi smeli upoštevati v skupnem prihranku končne porabe energije, zahtevanih za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.
- (20) Novi prihranki bi morali biti dodani prihrankom, do katerih bi prišlo v vsakem primeru, tako da slednji ne bi smeli upoštevati pri izpolnjevanju zahteve glede prihrankov energije. Pri izračunu učinka uvedenih ukrepov bi se morali upoštevati le neto prihranki, ki ustrezajo spremembi porabe energije, ki jo je mogoče neposredno pripisati zadevnemu ukrepu za energetske učinkovitost. Za izračun neto prihrankov bi morale države članice določiti izhodiščni scenarij, ki bi ustrezal razvoju razmer v odsotnosti zadevnega ukrepa. Zadevni ukrep politike bi moral biti ocenjen glede na ta izhodiščni scenarij. Države članice bi morale upoštevati, da se lahko v istem obdobju izvedejo drugi ukrepi politike, ki prav tako lahko vplivajo na količino prihrankov energije, in da zato vseh sprememb, zaznanih od uvedbe določenega ukrepa politike, ki se ocenjuje, ni mogoče pripisati zgolj temu ukrepu politike. Ukrepi zavezane, udeležene ali pooblaščen strani bi morali dejansko prispevati k doseganju prihrankov energije, ki se uveljavljajo, da se izpolni zahteva glede pomembnosti.
- (21) Pomembno je, da se pri obračunavanju prihrankov energije, če je to ustrezno, upoštevajo vsi koraki v energetske verigi, da bi bil potencial za prihranek energije pri prenosu in distribuciji električne energije večji.
- (22) Učinkovito upravljanje z vodami lahko bistveno prispeva k prihranku energije. V vodnem sektorju in sektorju odpadnih voda Unije se porabi 3,5 % električne energije, ta delež pa naj bi se še povečal. Obenem se zaradi uhajanja vode izgubi 24 % vse porabljene vode v Uniji in energetske sektor je s 44 % porabljene vode njen največji porabnik. Temeljito bi bilo treba preučiti potencial za prihranek energije z uporabo pametnih tehnologij in postopkov.
- (23) Politike energetske učinkovitosti bi morale biti v skladu s členom 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije vključujoče in zato energetske revnim porabnikom tudi zagotavljati dostop do ukrepov za energetske učinkovitost. Koristi od izboljšav energetske učinkovitosti bi morala imeti zlasti ranljiva gospodinjstva, vključno z energetsko revnimi, in, če je to ustrezno, tista v socialnih stanovanjih. Države članice lahko od zavezanih strani že zdaj zahtevajo, da v ukrepe za prihranke energije vključijo socialne cilje, povezane z energetsko revščino, to možnost pa bi bilo treba razširiti še na alternativne ukrepe politike in nacionalne sklade za energetske učinkovitost ter jo spremeniti v obveznost, pri čemer bi morali državam članicam dopustiti, da ohranijo popolno prožnost glede njihovega obsega, področja uporabe in vsebine. Če sistem obveznosti energetske učinkovitosti ne dopušča ukrepov, ki se nanašajo na posamezne porabnike energije, lahko država članica ukrepe za ublažitev energetske revščine sprejme zgolj v okviru alternativnih ukrepov politike.
- (24) V Uniji je približno 50 milijonov energetsko revnih gospodinjstev. Ukrepi za energetske učinkovitost bi zato morali imeti osrednjo vlogo v vsaki stroškovno učinkoviti strategiji za odpravo energetske revščine in zmanjšanje ranljivosti porabnikov ter dopolnjujejo socialne politike na ravni držav članic. Da bi ukrepi za energetske učinkovitost trajnostno zmanjšali energetske revščine najemnikov, bi bilo treba upoštevati stroškovno učinkovitost teh ukrepov ter njihovo cenovno dostopnost za lastnike nepremičnin in najemnike, na ravni držav članic pa bi bilo treba zagotoviti ustrezno finančno podporo za te ukrepe. V skladu s cilji Pariškega sporazuma se mora stavbni fond Unije dolgoročno spremeniti v skoraj nič-energijske stavbe. Zdajšnje stopnje prenove stavb ne zadoščajo in v stavbah, v katerih bivajo državljani z nizkimi dohodki, ki živijo v energetske revščini, je zato najtežje uvesti spremembe. Ukrepi, ki jih ta direktiva določa glede obveznosti prihranka energije, sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih ukrepov politike, so zato še posebej pomembni.
- (25) Z nudenjem pomoči porabnikom pri zmanjševanju njihove porabe energije, ki bi ga bilo mogoče doseči z manjšo potrebo stavb po energiji in večjo učinkovitostjo naprav, pa tudi z razpoložljivostjo prevoznih sredstev z nizko porabo energije, ki so povezani z mrežo javnega prevoza in kolesarsko infrastrukturo, bi morali doseči nižje izdatke za porabnike.

- (26) Ključno je, da se vse državljanke Unije ozavešča, kakšne so koristi večje energetske učinkovitosti in se jim zagotovi točne informacije o tem, kako jo je mogoče doseči. Večja energetska učinkovitost je tudi izrednega pomena za zanesljivost oskrbe z energijo v Uniji, saj zmanjšuje njeno odvisnost od uvoza goriv iz tretjih držav.
- (27) Stroški in koristi vseh sprejetih ukrepov za energetska učinkovitost, vključno z amortizacijskimi obdobji, bi morali biti popolnoma pregledni za porabnike.
- (28) Države članice bi morale pri izvajanju Direktive 2012/27/EU, kakor je spremenjena s to direktivo, in pri sprejemanju drugih ukrepov na področju energetske učinkovitosti posebno pozornost nameniti sinergiji ukrepov za energetska učinkovitost in učinkovite porabe naravnih virov, skladno z načeli krožnega gospodarstva.
- (29) Države članice bi si morale z uporabo novih poslovnih modelov in tehnologij prizadevati za spodbujanje in zagotavljanje lažjih pogojev za uveljavitev ukrepov za energetska učinkovitost, tudi z inovativnimi energetskimi storitvami za velike in male odjemalce.
- (30) V okviru ukrepov iz sporočila Komisije z dne 15. julija 2015 z naslovom „Nov dogovor za odjemalce energije“, predstavljenega v okviru energetske unije in strategije za ogrevanje in hlajenje, bi bilo treba okrepiti osnovne pravice porabnikov do točnih, zanesljivih, jasnih in pravočasnih informacij o njihovi porabi energije. Člene 9 do 11 Direktive 2012/27/EU in Prilogo VII k navedeni direktivi bi bilo treba spremeniti, da bi zagotovili pogoste in boljše povratne informacije o porabi energije, kadar je to tehnično izvedljivo in stroškovno učinkovito glede na že nameščene merilne naprave. Ta direktiva pojasnjuje, da je odgovor na to, ali je individualno merjenje stroškovno učinkovito, odvisen od tega, ali so zadevni stroški sorazmerni z morebitnimi prihranki energije. Pri oceni, ali je individualno merjenje stroškovno učinkovito, bi lahko upoštevali učinek drugih konkretnih in načrtovanih ukrepov v zadevni stavbi, na primer prihodnjo prenovo.
- (31) Ta direktiva tudi pojasni, da bi morale pravice, povezane z obračunom in informacijami o obračunu ali porabi, veljajo za porabnike ogrevanja, hlajenja ali sanitarne tople vode, dobavljene iz centralnega vira, tudi kadar ti nimajo neposrednega individualnega pogodbenega razmerja z dobaviteljem energije. Opredelitev pojma „končni odjemalec“ bi se lahko razumela, kot da se nanaša le na fizične ali pravne osebe, ki kupujejo energijo na podlagi neposredne individualne pogodbe, sklenjene z dobaviteljem energije. Za namene ustreznih določb bi bilo zato treba uvesti pojem „končni porabnik“, ki bi se nanašal na širšo skupino porabnikov in bi moral poleg končnih odjemalcev, ki kupujejo ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo za lastno končno porabo, vključevati tudi stanovalce individualnih stavb ali individualnih enot v večstanovanjskih ali večnamenskih stavbah, če se take enote oskrbujejo iz centralnega vira in če stanovalci nimajo neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije. Pojem „individualno merjenje“ bi se moral nanašati na merjenje porabe po individualnih enotah v takšnih stavbah.
- (32) Da bi dosegli preglednost pri obračunavanju individualne porabe toplotne energije in tako olajšali izvajanje individualnega merjenja, bi morale države članice zagotoviti obstoj preglednih in javno dostopnih nacionalnih pravil o delitvi stroškov ogrevanja, hlajenja in porabe sanitarne tople vode v večstanovanjskih in večnamenskih stavbah. Poleg preglednosti bi države članice lahko preučile možnost sprejetja ukrepov za krepitev konkurence pri zagotavljanju storitev individualnega merjenja, s čimer bi pomagale zagotoviti, da so vsi stroški, ki jih nosijo končni porabniki, razumni.
- (33) Do 25. oktobra 2020 bi morale biti mogoče daljinsko odčitavanje novo nameščenih toplotnih števecv in delilnikov stroškov ogrevanja, da se zagotovi stroškovno učinkovito in pogosto zagotavljanje informacij o porabi. Spremembe Direktive 2012/27/EU, uvedene s to direktivo, ki se nanašajo na merjenje za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo; individualno merjenje ter delitev stroškov za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo; zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem; informacije o obračunu in porabi za ogrevanje in hlajenje ter sanitarno toplo vodo; stroške dostopa do informacij o merjenju in obračunu ter porabi za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo, naj bi se uporabljale le za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo, ki se dobavljajo iz centralnega vira. Države članice se lahko same odločijo, ali bodo tehnologije mimoidočega odčitavanja obravnavale kot tehnologije z daljinskim odčitavanjem ali ne. Pri napravah z daljinskim odčitavanjem dostop do individualnih stanovanj ali enot za potrebe odčitavanja ni potreben.
- (34) Države članice bi morale upoštevati, da je za uspešno uvajanje novih tehnologij za merjenje porabe energije potrebnih več naložb v izobraževanje ter znanja in spretnosti tako porabnikov kot dobaviteljev energije.

- (35) Pomemben vir informacij za odjemalce o njihovi porabi energije so informacije o obračunu in letni obračuni. Iz podatkov o porabi in stroških lahko porabniki razberejo tudi druge informacije, na podlagi katerih lahko svoje trenutne pogoje primerjajo z drugimi ponudbami ter se odločijo za uporabo mehanizmov za upravljanje pritožb in alternativnega reševanja sporov. Toda glede na to, da so spori v zvezi z obračuni zelo pogost razlog za pritožbe porabnikov ter dejavnik, ki prispeva k stalnemu nezadovoljstvu porabnikov in nesodelovanja porabnikov z njihovimi ponudniki energije, je treba obračune poenostaviti in jih narediti jasnejše in razumljivejše ter zagotoviti, da ločeni instrumenti, kot so informacije o obračunu, informacijska orodja in letni obračuni, vsebujejo vse informacije, ki jih porabniki potrebujejo za uravnavanje svoje porabe energije, primerjavo ponudb in zamenjavo dobaviteljev.
- (36) Ukrepe držav članic bi bilo treba podpreti z dobro zasnovanimi in učinkovitimi finančnimi instrumenti Unije, kot so evropski strukturni in investicijski skladi, Evropski sklad za strateške naložbe in s financiranjem iz Evropske investicijske banke (EIB) in Evropske banke za obnovo in razvoj (EBRD), ki bi morali podpirati naložbe v energetske učinkovitost vzdolž celotne energetske verige in temeljiti na celoviti analizi stroškov in koristi na podlagi modela diferenciranih diskontnih stopenj. Finančna podpora bi morala biti usmerjena v stroškovno učinkovite metode za povečanje energetske učinkovitosti, ki bi vodile v zmanjšanje porabe energije. EIB in EBRD bi morala skupaj z nacionalnimi spodbujevalnimi bankami oblikovati, pripraviti in financirati programe in projekte, prilagojene sektorju energetske učinkovitosti, tudi za energetske revna gospodinjstva.
- (37) Za zagotovitev, da se priloge k Direktivi 2012/27/EU in harmonizirane referenčne vrednosti izkoristkov lahko posodobijo, je potrebno, da se na Komisijo prenesejo dodatna pooblastila. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (38) Za oceno uspešnosti Direktive 2012/27/EU, kakor je spremenjena s to direktivo, bi bilo treba uvesti zahtevo za izvedbo splošnega pregleda navedene direktive in predložitev poročila Evropskemu parlamentu in Svetu do 28. februarja 2024. Ta pregled bi bilo treba izvesti po globalnem pregledu s strani Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja leta 2023, da bi ta proces lahko prilagodili, kjer bo to potrebno, in upoštevali razvoj v gospodarstvu in na področju inovacij.
- (39) Lokalni in regionalni organi bi morali imeti vodilno vlogo pri pripravi in oblikovanju, izvedbi in oceni ukrepov, določenih v Direktivi 2012/27/EU, da bi lahko primerno upoštevali posebne značilnosti lokalnega in regionalnega podnebja, kulture in družbe.
- (40) Glede na tehnološki napredek in naraščajoči delež obnovljivih virov energije v sektorju proizvodnje električne energije bi bilo treba prilagoditi privzeti koeficient za prihranke električne energije v kWh, da bi odražal spremembe v faktorju primarne energije (PEF) za električno energijo. Izračuni, ki odražajo mešanico virov energije v PEF za električno energijo, temeljijo na letnih povprečnih vrednostih. Za jedrsko električno energijo in toploto se uporablja računovodska metoda „fizične vsebnosti energije“, za proizvodnjo električne energije in toplote iz fosilnih goriv in biomase pa se uporablja „tehnična metoda pretvorbe učinkovitosti“. Za negorljivo energijo iz obnovljivih virov je metoda neposredno enakovredna na podlagi pristopa „skupne primarne energije“. Za izračun deleža primarne energije za električno energijo v sproizvodnji se uporablja metoda, določena v Prilogi II k Direktivi 2012/27/EU. Namesto marginalnega tržnega položaja se uporabi povprečni tržni položaj. Predpostavi se, da je učinkovitost pretvorbe 100-odstotna za negorljive obnovljive vire, 10-odstotna za geotermalne elektrarne in 33-odstotna za jedrske elektrarne. Skupna učinkovitost sproizvodnje se izračuna na podlagi najnovjših podatkov Eurostata. Kar zadeva sistemske meje, je PEF enak 1 za vse vire energije. Vrednost PEF se nanaša na leto 2018 in temelji na podatkih, interpoliranih iz najnovjše različice referenčnega scenarija PRIMES za leti 2015 in 2020 ter prilagojenih s podatki Eurostata do leta 2016. Analiza zajema države članice in Norveško. Podatkovna zbirka za Norveško temelji na podatkih Evropske mreže operaterjev prenosnih sistemov za električno energijo.
- (41) Prihranki energije, ki izhajajo iz izvajanja prava Unije, se ne bi smeli uveljavljati, razen če izhajajo iz ukrepa, ki presega minimum, ki se zahteva z zadevnim pravnim aktom Unije, in sicer z določitvijo bolj ambicioznih zahtev glede energetske učinkovitosti na ravni držav članic ali okrepljenim izvajanjem ukrepa. Stavbe imajo velik potencial za nadaljnje povečanje energetske učinkovitosti, prenova stavb pa zaradi ekonomije obsega bistveno in dolgoročno prispeva k večjim prihrankom energije. Zato je treba pojasniti, da se lahko uveljavljajo vsi prihranki

⁽¹⁾ ULL 123, 12.5.2016, str. 1.

energije, ki izhajajo iz ukrepov za spodbujanje prenove obstoječih stavb, če presegajo prihranke, do katerih bi prišlo ob odsotnosti ukrepa politike, in če država članica dokaže, da je zavezana, udeležena ali pooblaščen stran dejansko prispevala k doseganju prihrankov energije, ki se uveljavljajo.

- (42) V skladu s strategijo za energetske unijo in načeli dobrega upravljanja bi bilo treba dati večji pomen pravilom glede spremljanja in preverjanja, ki veljajo za izvajanje sistemov obveznosti energetske učinkovitosti ali alternativnih ukrepov politike, pa tudi zahtevi za preverjanje statistično reprezentativnega vzorca ukrepov. V Direktivi 2012/27/EU, kakor je spremenjena s to direktivo, bi bilo treba statistično pomemben delež in reprezentativni vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti razumeti kot zahtevo, da se podskupina statistične populacije zadevnih ukrepov za prihranke energije vzpostavi tako, da bo natančno odražala celotno populacijo vseh ukrepov za prihranke energije in tako omogočala ustrezno zanesljive zaključke glede zaupanja v celotno skupino ukrepov.
- (43) Energija, ki se na ali v stavbah proizvaja s tehnologijami za energijo iz obnovljivih virov, prispeva k temu, da se porabi manjša količina energije, pridobljene iz fosilnih goriv. Zmanjšanje porabe energije in uporaba energije iz obnovljivih virov v stavbnem sektorju sta pomembna ukrepa za zmanjšanje energetske odvisnosti Unije in emisij toplogrednih plinov, zlasti z vidika ambicioznih podnebnih in energetskih ciljev za leto 2030 in tudi globalne zaveze, sprejete v okviru Pariškega sporazuma. Za namene obveznosti svojega skupnega prihranka energije lahko države članice, kjer je to ustrezno, upoštevajo prihrankov energije, ki je nastal zaradi pridobivanja energije iz obnovljivih virov na ali v stavbah za lastno uporabo, da bi tako te stavbe lahko izpolnjevale zahteve glede prihranka energije, ki veljajo zanje.
- (44) V skladu s skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (45) Ker ciljev te direktive, in sicer doseganja 20-odstotnega cilja povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020 ter najmanj 32,5-odstotnega cilja povečanja energetske učinkovitosti do leta 2030 in postavljanja temelja za nadaljnje izboljšanje energetske učinkovitosti po teh letih, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (46) Direktivo 2012/27/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2012/27/EU se spremeni:

- (1) v členu 1 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Ta direktiva določa skupni okvir ukrepov za spodbujanje energetske učinkovitosti v Uniji, da se zagotovi izpolnitev krovnih ciljev Unije 20-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020 in krovnih ciljev najmanj 32,5-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti do leta 2030, ter postavlja temelj za dodatno izboljšanje energetske učinkovitosti po teh letih.

Ta direktiva določa pravila za odpravo preprek na energetskem trgu in pomanjkljivosti trga, ki ovirajo učinkovitost pri oskrbi z energijo in rabi energije, ter predvideva določitev okvirnih nacionalnih ciljev in prispevkov glede povečanja energetske učinkovitosti za leti 2020 in 2030.

Ta direktiva prispeva k izvajanju načela energetske učinkovitosti na prvem mestu.“;

- (2) v členu 3 se dodajo naslednji odstavki:

„4. Komisija do 31. oktobra 2022 oceni, ali je Unija dosegla krovne cilje povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020.

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

5. Vsaka država članica določi nacionalne okvirne prispevke glede energetske učinkovitosti k ciljem Unije za leto 2030 iz člena 1(1) te direktive v skladu s členoma 4 in 6 Uredbe (EU) 2018/1999 (*). Države članice pri določanju teh prispevkov upoštevajo, da poraba energije v Uniji leta 2030 ne sme preseči 1 273 Mtoe primarne energije in/ali 956 Mtoe končne energije. Države članice o teh prispevkih uradno obvestijo Komisijo v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu s členi 3 in 7 do 12 Uredbe (EU) 2018/1999.

6. Komisija oceni krovne cilje povečanja energetske učinkovitosti Unije za leto 2030 iz člena 1(1), da bi do leta 2023 predložila zakonodajni predlog, v katerem bi cilje popravila navzgor, če bi se zaradi gospodarskega ali tehnološkega razvoja bistveno znižali stroški ali če bi bilo to potrebno, da bi Unija izpolnila svoje mednarodne zaveze glede razogljičenja.

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“;

(3) člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Obveznost prihranka energije

1. Države članice morajo doseči skupni prihranek končne porabe energije, ki ustreza vsaj:

- (a) novim letnim prihrankom v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 v višini 1,5 % letne količine prodane energije končnim odjemalcem, glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2013. Iz tega izračuna se lahko deloma ali v celoti izključi količina prodane energije, ki se porabi za prevoz;
- (b) novim letnim prihrankom v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 v višini 0,8 % letne porabe končne energije, glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019. Z odstopanjem od te zahteve morata Ciper in Malta doseči nove letne prihranke v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 v višini 0,24 % letne porabe končne energije, glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019.

Države članice lahko pri izračunu upoštevajo prihranke energije, ki izhajajo iz ukrepov politik, bodisi uvedenih do 31. decembra 2020 ali po tem datumu, če ti ukrepi privedejo do novih posameznih ukrepov, ki se izvedejo po 31. decembru 2020.

Države članice še naprej dosegajo nove letne prihranke v skladu s točko (b) prvega pododstavka v desetletnih obdobjih po letu 2030, razen če se v pregledih Komisije do leta 2027 in vsakih 10 let zatem ugotovi, da to ni več potrebno za to, da se dosežejo dolgoročni energetski in podnebni cilji Unije za leto 2050.

Države članice določijo, kako bo izračunana količina novih prihrankov razporejena v posameznem obdobju, navedenem v točkah (a) in (b) prvega pododstavka, če se do konca posameznega obdobja obveznosti dosežejo zahtevani celotni skupni prihranki končne porabe energije.

2. Če države članice izpolnijo vsaj svojo obveznost skupnega prihranka končne porabe energije iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, lahko zahtevano količino prihrankov energije izračunajo na enega ali več od naslednjih načinov:

- (a) uporabijo letno stopnjo prihranka pri prodaji energije končnim odjemalcem ali pri porabi končne energije glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019;
- (b) iz osnove za izračun deloma ali v celoti izključijo energijo, ki se porabi za prevoz;
- (c) uporabijo katero koli od možnosti iz odstavka 4.

3. Kadar se države članice odločijo, da bodo uporabile možnosti iz točk (a), (b) oziroma (c) odstavka 2, določijo:

- (a) svojo letno stopnjo prihranka, ki jo bodo uporabile pri izračunu svojih skupnih prihrankov končne porabe energije in s katero bodo zagotovile, da njihova končna količina neto prihrankov energije ne bo manjša od tiste, ki se zahteva na podlagi točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, in
- (b) svojo osnovo za izračun, iz katere lahko deloma ali v celoti izključijo energijo, ki se porabi za prevoz.

4. Vsaka država članica lahko ob upoštevanju odstavka 5:
- opravi izračun, zahtevan v točki (a) prvega pododstavka odstavka 1, z uporabo vrednosti 1 % v letih 2014 in 2015; 1,25 % v letih 2016 in 2017 ter 1,5 % v letih 2018, 2019 in 2020;
 - izključi iz izračuna vso ali del količine prodane energije, ki se v obdobju obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 porabi za industrijske dejavnosti, navedene v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, ali vso ali del končne energije, ki se v navedenih dejavnostih porabi v obdobju obveznosti iz točke (b) navedenega pododstavka;
 - pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturo za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, zaradi izvajanja zahtev iz člena 14(4), točke (b) člena 14(5) in člena 15(1) do (6) in (9). Države članice obvestijo Komisijo o svojih nameranih ukrepih politike iz te točke za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih. Učinek teh ukrepov se izračuna v skladu s Prilogo V in se vključi v te načrte;
 - pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, ki izhaja iz posameznih ukrepov, ki se po novem izvajajo od 31. decembra 2008 in imajo učinek še leta 2020 v zvezi z obdobjem obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 in po letu 2020 v zvezi z obdobjem iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, ter jih je mogoče meriti in preverjati;
 - pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, ki izhaja iz ukrepov politike, če je mogoče dokazati, da so ti ukrepi privedli do posameznih ukrepov, ki so se izvedli od 1. januarja 2018 in do 31. decembra 2020 ter zagotavljajo prihranke po 31. decembru 2020;
 - iz izračuna količine zahtevanih prihrankov energije izključi 30 % preverljive količine energije, ki je bila proizvedena na ali v stavbah za lastno uporabo zaradi ukrepov politik, ki spodbujajo namestitve novih tehnologij za energijo iz obnovljivih virov;
 - pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, ki presega prihranek energije, ki se zahteva za obdobje obveznosti od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020, če so ti prihranki rezultat posameznih ukrepov, izvedenih v okviru ukrepov politike iz členov 7a in 7b, ki so jih države članice sporočile v svojih nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost in o katerih so poročale v svojih poročilih o napredku v skladu s členom 24.
5. Države članice ločeno uporabijo in izračunajo učinek možnosti, izbranih na podlagi odstavka 4 za obdobji iz točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 1:
- za izračun količine prihrankov energije, zahtevanih za obdobje obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1, lahko države članice uporabijo točke (a) do (d) odstavka 4. Vse možnosti, izbrane na podlagi 4, skupaj ne predstavljajo več kot 25 % količine prihrankov energije iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1;
 - za izračun količine prihrankov energije, zahtevanih za obdobje obveznosti iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, lahko države članice uporabijo točke (b) do (g) odstavka 4, če imajo posamezni ukrepi iz točke (d) odstavka 4 preverljiv in merljiv učinek tudi po 31. decembru 2020. Vse možnosti, izbrane na podlagi odstavka 4, skupaj ne predstavljajo več kot 35 % količine prihrankov energije, izračunanih v skladu z odstavkoma 2 in 3.
- Ne glede na to, ali države članice iz svoje osnove za izračun deloma ali v celoti izključijo energijo, ki se porabi za prevoz, ali izkoristijo možnosti iz odstavka 4, zagotovijo, da izračunana neto količina novih prihrankov, ki jo morajo doseči pri porabi končne energije v obdobju obveznosti od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030, ni manjša od količine, ki izhaja iz uporabe stopnje letnega prihranka iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1.
6. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu s Prilogo III k Uredbi (EU) 2018/1999 opišejo izračun količine prihrankov energije, ki naj bi jo dosegle v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena, in po potrebi razložijo, kako so določile stopnjo letnega prihranka in osnovo za izračun ter kako in v kakšnem obsegu so uporabile možnosti iz odstavka 4 tega člena.
7. Prihranki energije, doseženi po 31. decembru 2020, se ne upoštevajo v količini zahtevanih prihrankov energije za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

8. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko države članice, ki zavezanim stranem dovolijo uporabo možnosti iz točke (b) člena 7a(6), za namene točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena upoštevajo prihranke energije, dosežene v katerem koli letu po letu 2010 in pred začetkom obdobja obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena, kot da so bili ti prihranki energije doseženi po 31. decembru 2013 in pred 1. januarjem 2021, če obstajajo vse naslednje okoliščine:

- (a) sistem obveznosti energetske učinkovitosti je veljal kadar koli med 31. decembrom 2009 in 31. decembrom 2014 in je bil vključen v prvi nacionalni akcijski načrt države članice za energetska učinkovitost, predložen v skladu s členom 24(2);
- (b) prihranki so bili doseženi v okviru sistema obveznosti;
- (c) prihranki so izračunani v skladu s Prilogo V;
- (d) leta, v katerih naj bi bili prihranki doseženi, so bila vključena v nacionalne akcijske načrte za energetska učinkovitost v skladu s členom 24(2).

9. Države članice zagotovijo, da se prihranki, ki izhajajo iz ukrepov politik iz členov 7a in 7b ter člena 20(6), izračunajo v skladu s Prilogo V.

10. Države članice dosežejo zahtevano količino prihrankov iz odstavka 1 tega člena bodisi z uvedbo sistema obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 7a bodisi s sprejetjem alternativnih ukrepov politike iz člena 7b. Države članice lahko sistem obveznosti energetske učinkovitosti kombinirajo z alternativnimi ukrepi politik.

11. Države članice pri oblikovanju ukrepov politike za izpolnitev svojih obveznosti glede doseganja prihranka energije, v skladu z merili, ki jih same določijo, in ob upoštevanju svojih obstoječih praks na tem področju upoštevajo potrebo po ublažitvi energetske revščine, tako da zahtevajo, kolikor je to ustrezno, da se pri izvajanju dela ukrepov za energetska učinkovitost v okviru nacionalnih sistemov obveznosti energetske učinkovitosti, alternativnih ukrepov politike ali programov ali ukrepov, ki se financirajo iz nacionalnega sklada za energetska učinkovitost, da prednost ranljivim gospodinjstvom, vključno z energetsko revnimi, in, če je to ustrezno, tistim v socialnih stanovanjih.

Države članice informacije o izidu ukrepov za ublažitev energetske revščine v okviru te direktive vključijo v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999.

12. Države članice dokažejo, da se v primeru prekrivanja učinka ukrepov politike ali posameznih ukrepov prihrankov energije ne šteje dvojno.“;

(4) vstavi se naslednja člena:

„Člen 7a

Sistemi obveznosti energetske učinkovitosti

1. Če se države članice odločijo, da bodo svoje obveznosti glede doseganja količine prihrankov, ki se zahteva na podlagi člena 7(1), izpolnile s sistemom obveznosti energetske učinkovitosti, zagotovijo, da zavezane strani iz odstavka 2 tega člena, ki delujejo na ozemlju posamezne države članice, brez poseganja v člen 7(4) in (5), izpolnjujejo svojo zahtevo glede skupnega prihranka končne porabe energije iz člena 7(1).

Države članice se po potrebi lahko odločijo, da lahko zavezane strani svoje obveznosti prihranka v celoti ali deloma izpolnijo s prispevkom v nacionalni sklad za energetska učinkovitost v skladu s členom 20(6).

2. Države članice med distributerji energije, podjetji za maloprodajo energije in distributerji ali podjetji za maloprodajo goriva za prevoz, ki delujejo na njihovem ozemlju, na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril določijo zavezane strani. Količino prihrankov energije, ki je potrebna za izpolnitev obveznosti, zavezane strani dosežejo pri končnih odjemalcih, ki jih neodvisno od izračuna na podlagi člena 7(1) določi država članica, oziroma, če se država članica tako odloči, prek potrjenih prihrankov drugih strani, kot je opisano v točki (a) odstavka 6 tega člena.

3. Kadar so podjetja za maloprodajo energije določena kot zavezane strani na podlagi odstavka 2, države članice zagotovijo, da ta podjetja pri izpolnjevanju svojih obveznosti ne ustvarjajo preprek, ki porabnike ovirajo pri zamenjavi dobavitelja.

4. Države članice količino prihrankov energije, ki jih zahtevajo od vsake zavezane strani, izrazijo v porabi končne ali primarne energije. Metoda, s katero se izrazi zahtevana količina prihrankov energije, se uporabi tudi za izračun prihrankov, ki jih uveljavljajo zavezane strani. Uporabijo se pretvorbeni faktorji iz Priloge IV.

5. Države članice vzpostavijo sisteme za merjenje, nadziranje in preverjanje, v okviru katerih se dokumentirano preveri vsaj statistično pomemben delež in reprezentativen vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki so jih uvedle zavezane strani. Merjenje, nadziranje in preverjanje se izvaja neodvisno od zvezanih strani.

6. V okviru sistema obveznosti energetske učinkovitosti države članice lahko storijo eno ali oboje od naslednjega:

(a) zezanim stranem dovolijo, da pri svoji obveznosti upoštevajo potrjene prihranke energije, ki so jih dosegli ponudniki energetskih storitev ali druge tretje strani, tudi kadar zavezane strani spodbujajo ukrepe prek drugih organov, ki jih je odobrila država, ali prek javnih organov, med katerimi so lahko tudi formalna partnerstva in ki se lahko financirajo iz drugih virov. Kadar države članice to dovolijo, zagotovijo, da se za potrjevanje prihrankov energije uporablja postopek odobritve, ki so ga vzpostavile države članice in je jasen, pregleden in odprt za vse udeležence na trgu ter katerega cilj je zmanjšanje stroškov potrjevanja;

(b) zezanim stranem dovolijo, da upoštevajo prihranke, dosežene v danem letu, kot da bi bili doseženi v katerem koli od preteklih štirih ali naslednjih treh let, če pri tem nista prekoračeni obdobji obveznosti iz člena 7(1).

Države članice ocenijo vpliv neposrednih in posrednih stroškov sistemov obveznosti energetske učinkovitosti na konkurenčnost energetsko intenzivnih panog, ki so izpostavljene mednarodni konkurenci, in po potrebi sprejmejo ukrepe za zmanjšanje tega vpliva.

7. Države članice enkrat letno objavijo prihranke energije, ki jih je dosegla vsaka zavezana stran ali vsaka podkategorija zavezane strani, in skupne prihranke, dosežene v okviru sistema.

Člen 7b

Alternativni ukrepi politike

1. Kadar se države članice odločijo, da bodo svoje obveznosti glede doseganja prihrankov, ki se zahtevajo na podlagi člena 7(1), izpolnile z alternativnimi ukrepi politike, brez poseganja v člen 7(4) in (5) zagotovijo, da se prihranki energije, ki se zahtevajo na podlagi člena 7(1), dosežejo pri končnih odjemalcih.

2. Za vse ukrepe, razen tistih, ki so povezani z obdavčitvijo, države članice vzpostavijo sisteme za merjenje, nadziranje in preverjanje, v okviru katerih se dokumentirano preveri vsaj statistično pomemben delež in reprezentativni vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki so jih uvedle udeležene ali pooblašene strani. Merjenje, nadziranje in preverjanje se izvaja neodvisno od udeleženi ali pooblašeni strani.“;

(5) člen 9 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Merjenje porabe plina in električne energije“;

(b) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice v mejah tehnične izvedljivosti, finančne sprejemljivosti in sorazmerno z morebitnimi prihranki energije zagotovijo, da imajo končni odjemalci električne energije in zemeljskega plina na voljo individualne števec po konkurenčnih cenah, ki točno prikazujejo njihovo dejansko količino porabljene energije in informacije o dejanskem času porabe.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(6) vstavita se naslednja člena:

„Člen 9a

Merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode

1. Države članice zagotovijo, da imajo končni odjemalci daljinskega ogrevanja, daljinskega hlajenja in sanitarne tople vode na voljo števec po konkurenčnih cenah, ki natančno prikazujejo njihovo dejansko količino porabljene energije.

2. Če se stavba pri ogrevanju, hlajenju ali dobavi sanitarne tople vode oskrbuje iz centralnega vira, ki oskrbuje več stavb, ali iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, se števec namesti na toplotni izmenjevalnik ali na mesto oddaje.

Člen 9b

Individualno merjenje ter delitev stroškov za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo

1. V večstanovanjskih in večnamenskih stavbah, ki imajo centralni vir ogrevanja ali centralni vir hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, se individualni števeci za merjenje porabe toplote, hlajenja ali sanitarne tople vode namestijo v vsaki stavbni enoti, če je tehnično izvedljivo in stroškovno učinkovito v smislu, da je sorazmerno glede na morebitne prihranke energije.

Kadar uporaba individualnih števcov tehnično ni izvedljiva ali merjenje porabe ogrevanja v vsaki stavbni enoti ni stroškovno učinkovito, se uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju, razen če zadevna država članica dokaže, da namestitev takšnih delilnikov stroškov ogrevanja ne bi bila stroškovno učinkovita. V teh primerih se lahko preuči možnost alternativnih stroškovno učinkovitih načinov merjenja porabe toplote. Vsaka država članica jasno določi in objavi splošna merila, metodologije in/ali postopke, na podlagi katerih se ugotovita tehnična neizvedljivost in stroškovna neučinkovitost.

2. V novih večstanovanjskih stavbah in stanovanjskih delih novih večnamenskih stavb, ki imajo centralni vir ogrevanja za sanitarno toplo vodo ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja, se za merjenje porabe sanitarne tople vode ne glede na prvi pododstavek odstavka 1 namestijo individualni števeci.

3. Kadar se večstanovanjske ali večnamenske stavbe oskrbujejo z daljinskim ogrevanjem ali daljinskim hlajenjem ali kadar v njih prevladujejo lastni skupni sistemi ogrevanja ali hlajenja, države članice za zagotovitev preglednosti in točnosti obračunavanja individualne porabe zagotovijo, da so vzpostavljena pregledna, javno dostopna nacionalna pravila o delitvi stroškov ogrevanja, hlajenja in porabe sanitarne tople vode v takšnih stavbah. Takšna pravila po potrebi vključujejo smernice o načinu delitve stroškov za energijo, ki se uporablja za:

- (a) sanitarno toplo vodo;
- (b) toploto, ki se oddaja iz napeljave v stavbi in za ogrevanje skupnih prostorov, kadar so stopnišča in hodniki opremljeni z radiatorji;
- (c) ogrevanje ali hlajenje stanovanj.

Člen 9c

Zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem

1. Za namene členov 9a in 9b morajo biti števeci in delilniki stroškov ogrevanja, nameščeni po 25. oktobru 2020, naprave z daljinskim odčitavanjem. Pogoji za tehnično izvedljivost in stroškovno učinkovitost iz člena 9b(1) se še naprej uporabljajo.

2. Števeci in delilniki stroškov ogrevanja, ki jih ni mogoče daljinsko odčitavati, a so že bili nameščeni, se opremijo s funkcijo daljinskega odčitavanja ali pa se do 1. januarja 2027 zamenjajo z napravami z daljinskim odčitavanjem, razen če zadevna država članica dokaže, da to ne bi bilo stroškovno učinkovito.“;

(7) člen 10 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Informacije o obračunu za plin in električno energijo“;

- (b) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar končni odjemalci nimajo inteligentnih števcov iz direktiv 2009/72/ES in 2009/73/ES, države članice do 31. decembra 2014 zagotovijo, da so informacije o obračunu za električno energijo in plin zanesljive in točne ter da temeljijo na dejanski porabi v skladu s točko 1.1 Priloge VII, če je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno.“;

(8) vstavi se naslednji člen:

„Člen 10a

Informacije o obračunu in porabi za ogrevanje in hlajenje ter sanitarno toplo vodo

1. Kadar so nameščeni števci ali delilniki stroškov ogrevanja, države članice zagotovijo, da so informacije o obračunu in porabi zanesljive in točne ter da temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih iz delilnikov stroškov ogrevanja v skladu s točkama 1 in 2 Priloge VIIa za vse končne porabnike, in sicer za fizične ali pravne osebe, ki kupujejo ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo za lastno končno uporabo, ali fizične ali pravne osebe, ki stanujejo v individualni stavbi ali enoti v večstanovanjski ali večnamenski stavbi, v kateri se ogrevanje, hlajenje ali sanitarna topla voda dobavljajo iz centralnega vira, in nimajo neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije.

Kadar država članica tako določi, se lahko ta obveznost, razen v primeru individualno merjene porabe na podlagi odčitanih podatkov iz delilnikov stroškov ogrevanja v skladu s členom 9b, izpolni tako, da se vzpostavi sistem, v katerem končni odjemalec ali končni porabnik sam redno odčitava in sporoča podatke s svojega števca. Samo če končni odjemalec ali končni porabnik ne sporoči odčitanih podatkov s števca za zadevno obračunsko obdobje, se obračun pripravi na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska.

2. Države članice:

- (a) zahtevajo, da se informacije o obračunu energije in pretekli porabi ali odčitani podatki iz delilnikov stroškov ogrevanja končnih porabnikov, če so na voljo, na zahtevo končnega porabnika dajo na voljo ponudniku energetskih storitev, ki ga določi končni porabnik;
- (b) zagotovijo, da imajo končni odjemalci možnost, da informacije o obračunu in obračune prejemajo v elektronski obliki;
- (c) zagotovijo, da so v obračunu vsem končnim uporabnikom posredujejo jasne in razumljive informacije v skladu s točko 3 Priloge VIIa in
- (d) spodbujajo kibernetsko varnost ter zagotovijo zasebnost in varstvo osebnih podatkov končnih porabnikov v skladu z veljavno zakonodajo Unije.

Države članice lahko določijo, da se na zahtevo končnega odjemalca zagotovitev informacij o obračunu ne šteje kot zahteva za plačilo. V teh primerih države članice zagotovijo prilagodljivo ureditev za dejansko plačilo.

3. Države članice odločijo, kdo je odgovoren za zagotavljanje informacij iz odstavkov 1 in 2 končnim porabnikom, ki nimajo neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije.“;

(9) člen 11 se spremeni:

„Člen 11

Stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu za električno energijo in plin

Države članice zagotovijo, da končni odjemalci vse svoje obračune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno ter da imajo na ustrezen način in brezplačno dostop do informacij o svoji porabi.“;

(10) vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu ter porabi za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo

1. Države članice zagotovijo, da končni porabniki vse svoje obračune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno ter da imajo na ustrezen način in brezplačno tudi dostop do informacij o svoji porabi.

2. Ne glede na odstavek 1 tega člena se razdelitev stroškov v zvezi z informacijami o obračunu za individualno porabo ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode v večstanovanjskih in večnamenskih stavbah v skladu s členom 9b opravi nepridobitno. Stroški, ki nastanejo zaradi dodelitve te naloge tretji strani, kot je ponudnik storitev ali lokalni dobavitelj energije, ter zajemajo merjenje, dodelitev stroškov in obračun za dejansko individualno porabo v takšnih stavbah, se lahko prenesejo na končne porabnike, kolikor so ti stroški razumni.

3. Za zagotovitev razumnih stroškov za storitve individualnega merjenja iz odstavka 2 države članice lahko s sprejetjem ustreznih ukrepov spodbudijo konkurenco v tem storitvenem sektorju, na primer priporočijo ali drugače spodbujajo uporabo razpisnih postopkov in/ali uporabo interoperabilnih naprav in sistemov, ki omogočajo lažjo zamenjavo ponudnika storitev.“;

(11) v členu 15 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Komisija po posvetovanju z ustreznimi deležniki do 31. decembra 2020 pripravi skupno metodologijo, da se spodbudi operaterje omrežij k zmanjšanju izgub, uvajanju programov naložb v stroškovno učinkovito in energetske učinkovito infrastrukturo in ustreznemu upoštevanju energetske učinkovitosti in prilagodljivosti omrežja.“;

(12) v členu 20 se vstavijo naslednji odstavki:

„3a. Da se v skladu z Direktivo (EU) 2010/31/EU mobilizirajo zasebna finančna sredstva za ukrepe za energetske učinkovitost in energetske prenove, Komisija vodi dialog z javnimi in zasebnimi finančnimi institucijami, in sicer da se pripravi načrt za potencialne ukrepe.

3b. Ukrepi iz odstavka 3a vključujejo naslednje:

- (a) mobilizacijo kapitalskih naložb v energetske učinkovitost z upoštevanjem širših učinkov, ki jih imajo prihranki energije na obvladovanje finančnega tveganja;
- (b) zagotavljanje kakovostnejših podatkov o energetske učinkovitosti in finančni uspešnosti, tako da se:
 - (i) podrobneje preuči, kako bi lahko naložbe v energetske učinkovitost povečale vrednost temeljnih sredstev;
 - (ii) podprejo študije za oceno monetizacije koristi naložb v energetske učinkovitost, ki niso povezane z energijo.

3c. Države članice za namene mobiliziranja zasebnih finančnih sredstev za ukrepe za energetske učinkovitost in energetske prenove v okviru izvajanja te direktive:

- (a) preučijo, kako bi lahko bolje izkoristile energetske preglede iz člena 8, da bi vplivale na sprejemanje odločitev;
- (b) optimalno izkoristijo možnosti in orodja iz pobude za pametno financiranje pametnih stavb.

3d. Komisija do 1. januarja 2020 pripravi smernice za države članice o spodbujanju zasebnih naložb.“

(13) v členu 22 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za spreminjanje te direktive, tako da se tehničnemu napredku prilagodijo vrednosti, metod za izračun, privzetih koeficientov primarne energije in zahtev iz prilog I do V, VII do X in XII.“;

(14) člen 23 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 22 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. decembra 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (*).

(*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“;

(15) člen 24 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Komisija v poročilu o stanju energetske unije poroča o delovanju trga ogljika v skladu s členom 35(1) in točke (c) člena 35(2) Uredbe (EU) 2018/1999, pri tem pa upošteva učinke izvajanja te direktive.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„12. Komisija do 31. decembra 2019 oceni učinkovitost izvajanja opredelitve pojma malih in srednjih podjetij za namene člena 8(4) ter Evropskemu parlamentu in Svetu o tem pošlje poročilo. Komisija čim prej po predložitvi tega poročila po potrebi sprejme zakonodajne predloge.

13. Komisija do 1. januarja 2021 izvede oceno možnosti za energetska učinkovitost pri spremembi, pretvorbi, prenosu, prevozu in hrambi energije ter Evropskemu parlamentu in Svetu o tem pošlje poročilo. Temu poročilu po potrebi priloži zakonodajne predloge.

14. Razen če so bile medtem predlagane spremembe določb o maloprodajnem trgu iz Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom, Komisija do 31. decembra 2021 izvede oceno določb o merjenju in obračunavanju zemeljskega plina ter obveščanju njegovih porabnikov in o tem Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, da bi se te določbe po potrebi uskladile z zadevnimi določbami za električno energijo v Direktivi 2009/72/ES, s čimer bi okrepili varstvo potrošnikov, končnim odjemalcem pa omogočili bolj pogosto prejemanje jasnih in posodobljenih informacij o njihovi porabi zemeljskega plina in uravnavanje lastne porabe energije. Komisija čim prej po predložitvi tega poročila po potrebi sprejme zakonodajne predloge.

15. Do 28. februarja 2024 in nato vsakih pet let Komisija oceni to direktivo ter o tem Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

Pri tem ocenjevanju:

- (a) preveri, ali bo treba po letu 2030 prilagoditi zahteve in alternativni pristop, določen v členu 5;
- (b) oceni splošno učinkovitost te direktive in ali je potrebno, da se v skladu s cilji Pariškega sporazuma o podnebni spremembi iz leta 2015, ki je sledil 21. zasedanju konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (*) in ob upoštevanju razvoja v gospodarstvu in na področju inovacij nadalje prilagodi politika Unije glede energetske učinkovitosti.

Navedenemu poročilu se po potrebi priložijo predlogi za nadaljnje ukrepe.

(*) UL L 282, 19.10.2016, str. 4.“;

(16) priloge se spremenijo v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 25. junija 2020.

Vendar pa države članice zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s točkami 5 do 10 člena 1 ter točkami 3 in 4 Priloge, uveljavijo do 25. oktobra 2020.

Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati tretji dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 11. decembra 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

J. BOGNER-STRAUSS

PRILOGA

Priloge k Direktivi 2012/27/EU se spremenijo:

(1) v Prilogi IV se opomba 3 nadomesti z naslednjim:

„⁽³⁾ Velja, kadar so prihranki energije izračunani v smislu primarne energije s pristopom od spodaj navzgor na podlagi porabe končne energije. Države članice za prihranke električne energije v kWh uporabijo koeficient, določen s pregledno metodologijo na podlagi nacionalnih okoliščin, ki vplivajo na porabo primarne energije, da se tako zagotovi točen izračun dejanskih prihrankov. Te okoliščine se utemeljijo, so preverljive ter temeljijo na objektivnih in nediskriminatornih merilih. Države članice lahko za prihranke električne energije v kWh uporabijo privzeti koeficient vrednosti 2,1 ali se odločijo, da bodo opredelile drugačen koeficient, če ga lahko upravičijo. Države članice pri tem upoštevajo mešanico virov energije, vključeno v svoje celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, o katerih uradno obvestijo Komisijo v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999. Do 25. decembra 2022 in nato vsaka štiri leta, Komisija spremeni privzeti koeficient na podlagi dejansko evidentiranih podatkov. Pri tej spremembi se upoštevajo njeni učinki na drugo pravo Unije, kot sta Direktiva 2009/125/ES in Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1).“;

(2) Priloga V se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA V

Skupne metode in načela za izračun učinka sistemov obveznosti energetske učinkovitosti ali drugih ukrepov politike iz členov 7, 7a in 7b ter člena 20(6)

1. Metode za izračun prihranka energije, razen tistih, ki izhajajo iz ukrepov obdavčitve, za namene členov 7, 7a in 7b ter člena 20(6).

Zavezane, udeležene ali pooblaščen strani ali javni organi izvajalci lahko uporabijo naslednje metode za izračun prihranka energije:

(a) predvideni prihranek, ki se določi na podlagi rezultatov predhodnih energetskih izboljšav v podobnih obratih, izvedenih pod neodvisnim nadzorom. Splošni pristop je imenovan „predhodni“;

(b) izmerjeni prihranek, pri čemer se prihranek zaradi izvedbe ukrepa ali paketa ukrepov določi z beleženjem dejanskega zmanjšanja porabe energije ob ustreznem upoštevanju dejavnikov, kot so dodatnost, zasedenost, ravni proizvodnje in vreme, ki lahko vplivajo na porabo. Splošni pristop je imenovan „naknadni“;

(c) skalirani prihranek, pri čemer se uporabijo tehnične ocene prihranka. Tak pristop se lahko uporabi samo, kadar je pridobitev zanesljivih izmerjenih podatkov za določen obrat težavna ali nesorazmerno draga, na primer pri zamenjavi kompresorja ali električnega motorja z drugačno vrednostjo kWh od tiste, za katero so bili izmerjeni neodvisni podatki o prihranku, ali kadar te ocene na podlagi nacionalno uveljavljenih metodologij in meril izvedejo kvalificirani ali akreditirani strokovnjaki, ki so neodvisni od zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih strani;

(d) anketno ugotovljeni prihranek, kadar se ugotavlja odziv porabnikov na nasvete, kampanje obveščanja in sisteme označevanja ali potrjevanja ali merjenje z inteligentnimi števci. Ta pristop se lahko uporabi samo za prihranek, ki je posledica spremembe vedenja porabnikov. Ne sme pa se uporabljati za prihranek, ki je rezultat izvedbe fizičnih ukrepov.

2. Pri ugotavljanju prihranka energije zaradi ukrepa za energetske učinkovitost za namene členov 7, 7a in 7b ter člena 20(6) veljajo naslednja načela:

(a) Prihranki se prikažejo kot dodani tistim, do katerih bi v vsakem primeru prišlo brez dejavnosti zavezane, udeležene ali pooblaščen strani ali javnih organov izvajalcev. Pri določitvi, kateri prihranki se lahko uveljavljajo kot dodatni, države članice upoštevajo, kako bi

se poraba energije in povpraševanje po njej razvijala, če se zadevni ukrep politike ne bi izvajal, pri čemer se oprejo na vsaj naslednje elemente: trendi porabe energije, spremembe vedenja porabnikov, tehnološki napredek in spremembe, ki jih povzročajo drugi ukrepi, izvedeni na ravni Unije ali na nacionalni ravni.

- (b) Prihranki, ki izhajajo iz izvajanja obveznega prava Unije, se štejejo za prihranke, do katerih bi prišlo v vsakem primeru, in se zato ne morejo uveljavljati kot prihranki energije za namene člena 7(1). Z odstopanjem od te zahteve se lahko prihranki v zvezi s prenovami obstoječih stavb uveljavljajo kot prihranki energije za namene člena 7(1), če je zadoščeno merilu pomembnosti iz točke 3(h) te priloge. Prihranki, ki izhajajo iz izvajanja nacionalnih minimalnih zahtev, ki so bile za nove stavbe določene pred prenosom Direktive 2010/31/EU, se lahko uveljavljajo kot prihranki energije za namene točke (a) člena 7(1), če je zadoščeno merilu pomembnosti iz točke 3(h) te priloge in če so države članice te prihranke uradno navedle v svojih nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost v skladu s členom 24(2).
- (c) Upošteva se lahko samo prihranek, ki presega naslednje ravni:
- (i) standarde emisijskih vrednosti Unije za nove osebne avtomobile in nova lahka gospodarska vozila na podlagi izvajanja uredb (ES) št. 443/2009 (*) ter (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**);
- (ii) zahteve Unije v zvezi z umikom nekaterih proizvodov, povezanih z energijo, s trga zaradi izvajanja izvedbenih ukrepov na podlagi Direktive 2009/125/ES.
- (d) Dovoljene so politike, katerih namen je spodbujanje višjih ravni energetske učinkovitosti proizvodov, opreme, prometnih sistemov, vozil in goriv, stavb in elementov stavb, procesov ali trgov.
- (e) Ukrepi, ki spodbujajo namestitev tehnologij za malo proizvodnjo energije iz obnovljivih virov na ali v stavbah, so lahko upravičeni, da se prištejejo k izpolnjevanju zahtev glede prihrankov energije iz člena 7(1), če je prihranek energije, ki je posledica takega ukrepa, preverljiv in merljiv ali ga je mogoče oceniti. Pri izračunu prihrankov energije morajo biti izpolnjene zahteve iz te priloge.
- (f) Politike, ki pospešujejo uvedbo bolj učinkovitih proizvodov in vozil, se lahko upoštevajo v celoti, pod pogojem, da se prikaže, da do uvedbe pride pred potekom povprečne pričakovane življenjske dobe izdelka ali vozila oziroma pred običajno zamenjavo proizvoda ali vozila, pri čemer se prihranki uveljavljajo le za obdobje do izteka povprečne pričakovane življenjske dobe proizvodov ali vozil, ki bodo zamenjani.
- (g) Pri spodbujanju uvedbe ukrepov za energetske učinkovitost države članice po potrebi zagotovijo ohranitev standardov kakovosti za proizvode, storitve in izvedbo ukrepov oziroma uvedbo teh standardov, če ti ne obstajajo.
- (h) Zaradi podnebnih razlik med regijami se lahko države članice odločijo, da prihranke prilagodijo standardni vrednosti ali da uskladijo različne prihranke energije s temperaturnimi razlikami med regijami.
- (i) Pri izračunu prihranka energije se upošteva, koliko časa bodo ukrepi učinkovali in hitrost, s katero se bodo prihranki zmanjševali. S tem izračunom se seštejejo prihranki, ki bodo doseženi na podlagi vsakega posameznega ukrepa v obdobju od datuma začetka njegovega izvajanja do 31. decembra 2020 ali 31. decembra 2030, kakor je ustrezno. Države članice lahko sprejmejo tudi drugo metodo, za katero se ocenjuje, da bo dosegla vsaj isto skupno količino prihranka. Kadar uporabljajo drugo metodo, države članice zagotovijo, da skupna količina prihranka energije, izračunana z uporabo te metode, ne preseže količine prihranka energije, ki bi jo dobile, če bi prihranek energije izračunale s seštevanjem prihrankov, doseženih na podlagi vsakega posameznega ukrepa v obdobju od datuma začetka njegovega izvajanja do 31. decembra 2020 ali 31. decembra 2030, kakor je ustrezno. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 podrobno opišejo, katero drugo metodo so uporabile in kako so zagotovile izpolnjevanje te zavezujoče zahteve za izračun.
3. Države članice zagotovijo izpolnjevanje naslednjih zahtev za ukrepe politik, sprejete na podlagi člena 7b in člena 20(6):
- (a) ukrepi politike in posamezni ukrepi zagotovijo preverljiv prihranek končne porabe energije;

- (b) odgovornost vseh udeleženih strani, pooblaščenih strani ali javnih organov izvajalcev, kot je ustrezno, je jasno opredeljena;
 - (c) prihranki energije, ki se dosežejo ali bi jih bilo treba doseči, so določeni pregledno;
 - (d) količina prihrankov energije, ki jih je treba ali bi jih bilo treba doseči z ukrepom politike, je izražena kot poraba bodisi končne bodisi primarne energije, pri čemer se uporabljajo pretvorbeni faktorji, določeni v Prilogi IV;
 - (e) pripravi se letno poročilo o prihrankih energije, ki so jih dosegle pooblaščene strani in udeležene strani ter javni organi izvajalci, in se ga da na voljo javnosti, kakor tudi podatke o letnem trendu prihrankov energije;
 - (f) spremljanje rezultatov in izvedba ustreznih ukrepov, če napredek ni zadovoljiv;
 - (g) prihrankov energije, ki izhajajo iz posameznega ukrepa, lahko uveljavlja le ena stran;
 - (h) dejavnosti udeležene strani, pooblaščene strani ali javnega organa izvajalca naj bi izkazano pomembno prispevale k doseganju prihrankov energije, ki se uveljavljajo.
4. Pri ugotavljanju prihranka energije zaradi ukrepov politike v zvezi z obdavčitvijo, uvedenih v skladu s členom 7b, veljajo naslednja načela:
- (a) upošteva se samo prihranek energije zaradi ukrepov obdavčitve, ki presegajo najnižje ravni obdavčitve goriv, kot je zahtevano v Direktivi Sveta 2003/96/ES (***) ali Direktivi Sveta 2006/112/ES (****);
 - (b) prožnosti cen za izračun učinka ukrepov obdavčitve (energije) morajo predstavljati odzivnost povpraševanja po energiji na spremembe cen in se ocenijo na podlagi najnovejših in reprezentativnih uradnih virov podatkov;
 - (c) prihranek energije zaradi spremljajočih instrumentov davčne politike, vključno z davčnimi spodbudami ali plačili v sklad, se upošteva ločeno.
5. Uradno obveščanje o metodologiji
- Države članice v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 uradno obvestijo Komisijo o podrobni metodologiji, ki so jo predlagale za delovanje sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih ukrepov iz členov 7a in 7b ter člena 20(6). Taka uradna obvestila, razen pri davkih, vključujejo informacije o:
- (a) ravni prihrankov energije, zahtevani na podlagi točke (b) prvega pododstavka člena 7(1) ali prihrankov, ki naj bi bili doseženi v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030;
 - (b) zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih straneh ali javnih organih izvajalcih;
 - (c) ciljnih sektorjih;
 - (d) ukrepih politike in posameznih ukrepih, vključno s pričakovano celotno količino skupnih prihrankov energije na posamezni ukrep;
 - (e) trajanju obdobja obveznosti za sistem obveznosti energetske učinkovitosti;
 - (f) dejavnostih, določenih v ukrepu politike;
 - (g) metodologiji izračuna, vključno s tem, kako se določita dodatnost in pomembnost ter katere metodologije in merila se uporabljajo za predvidene in skalirane prihranke;
 - (h) trajanju ukrepov in načinu njihovega izračunavanja ali na čem temeljijo;
 - (i) pristopu za upoštevanje podnebnih razlik znotraj države članice;
 - (j) sistemih za spremljanje in preverjanje ukrepov iz členov 7a in 7b ter o tem, na kakšen način je zagotovljena njihova neodvisnost od zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih strani;
 - (k) pri davkih:
 - (i) ciljnih sektorjih in segmentu davkoplačevalcev;
 - (ii) javnih organih izvajalcih;

- (iii) prihrankih, ki naj bi bili doseženi;
- (iv) trajanju ukrepa obdavčitve ter
- (v) metodologiji izračuna, vključno z dejavniki prožnosti cen in kako so bili ugotovljeni.

- (*) Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 140, 5.6.2009, str. 1).
- (**) Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, 31.5.2011, str. 1).
- (***) Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).
- (****) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).“;

- (3) v Prilogi VII se naslov nadomesti z naslednjim:

„Minimalne zahteve za obračunavanje in informacije o obračunu na podlagi dejanske porabe elektrike in plina“;

- (4) vstavi se naslednja Priloga:

„PRILOGA VIIa

Minimalne zahteve za informacije o obračunu in porabi ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode

1. Obračunavanje na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja

Da se končnim porabnikom omogoči uravnavanje njihove porabe energije, obračunavanje poteka na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja vsaj enkrat na leto.

2. Najmanjša pogostost informacij o obračunu ali porabi

Kadar so nameščeni števci ali delilniki stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem, se informacije o obračunu ali porabi na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja od 25. oktobra 2020 končnim porabnikom zagotovijo vsaj vsako četrletje, in sicer na zahtevo ali kadar so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto.

Kadar so nameščeni števci ali delilniki stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem, se informacije o obračunu ali porabi na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja od 1. januarja 2022 zagotovijo končnim porabnikom vsaj vsak mesec. Lahko so na voljo tudi prek interneta in se posodablajo tako pogosto, kolikor to dopuščajo merilne naprave in sistemi, ki se uporabljajo. Ogrevanje in hlajenje se izven sezone ogrevanja/hlajenja lahko izvenzmeta iz te zahteve.

3. Minimalne informacije, ki morajo biti navedene na obračunu

Države članice zagotovijo, da končni porabniki na obračunih, ki temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih z delilnikov stroškov ogrevanja, v jasni in razumljivi obliki prejmejo naslednje informacije ali da so te informacije priložene obračunom:

- (a) veljavne dejanske cene in dejanska poraba energije ali skupni stroški ogrevanja in odčitani podatki z delilnikov stroškov ogrevanja;
- (b) informacije o uporabljeni mešanici virov energije in s tem povezanih letnih emisijah toplogrednih plinov, tudi za končne porabnike, ki se oskrbujejo iz daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, in opis različnih zaračunanih davkov, dajatev in tarif. Države članice lahko obseg zahteve glede zagotavljanja informacij o emisijah toplogrednih plinov omejijo le na zagotavljanje teh informacij v primerih oskrbovanja z daljinskim ogrevanjem s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, večjo od 20 MW;

- (c) primerjave med sedanjo porabo energije končnega porabnika in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, v grafični obliki, za ogrevanje in hlajenje glede na podnebje;
- (d) kontaktni podatki organizacij končnih odjemalcev, energetskih agencij ali podobnih organov, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče najti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalne diagrame porabe končnih porabnikov in objektivne tehnične specifikacije za opremo, ki porablja energijo;
- (e) informacije o zadevnih pritožbenih postopkih, storitvah ombudsmana ali mehanizmih za alternativno reševanje sporov, kakor se uporabljajo v državah članicah;
- (f) primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim končnim porabnikom iz iste porabniške kategorije. V primeru elektronskih obračunov se namesto tega lahko te primerjave zagotovijo na spletu, hkrati pa se priložijo obračunom.

Obračuni, ki ne temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih z delilnikov stroškov ogrevanja, vsebujejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil znesek na računu izračunan, in vsaj informacije iz točk (d) in (e).“;

(5) v Prilogi IX se točka (g) četrtega odstavka dela 1 nadomesti z naslednjim:

„(g) Ekonomska analiza: popis učinkov

V ekonomskih analizah se upoštevajo vsi ustrezni ekonomski učinki.

Države članice lahko pri sprejemanju odločitev ocenijo in upoštevajo stroške in prihranke energije, ugotovljene v analiziranih scenarijih, ki so posledica večje prilagodljivosti pri dobavi energije in izboljšanja delovanja električnih omrežij, tudi stroške in prihranke, do katerih ni prišlo zaradi manjšega vlaganja v infrastrukturo;

Stroški in koristi iz prvega odstavka vključujejo najmanj naslednje:

(i) Koristi

- Vrednost proizvodnje za porabnika (toplota in elektrika)
- Zunanje koristi, kot so koristi za okolje, emisije toplogrednih plinov ter zdravje in varnost, kolikor je to mogoče
- Učinki na trgu dela, energetska varnost in konkurenčnost, kolikor je to mogoče;

(ii) Stroški

- Stroški kapitala za obrate in opremo
- Stroški kapitala za pripadajoča energetska omrežja
- Variabilni in fiksni stroški obratovanja
- Stroški energije
- Stroški, povezani z okoljem, zdravjem in varnostjo, kolikor je to mogoče
- Stroški, povezani s trgom dela, energetska varnost in konkurenčnost, kolikor je to mogoče;“

(6) v Prilogi XII se točka (a) prvega odstavka nadomesti z naslednjim:

„(a) vzpostavijo in objavijo standardna pravila v zvezi s prevzemanjem in delitvijo stroškov za tehnične prilagoditve, kot so priključitve na omrežje, ojačitve obstoječega omrežja in vzpostavitev novih omrežij, izboljšano delovanje omrežja in nediskriminatorno izvajanje omrežnih kodeksov, ki so potrebna, da bi vključili nove proizvajalce, ki dovajajo električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom, v medsebojno povezano omrežje;“.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL